

کتاب

مجموعہ مناجاتہا

هو الاله

الذليل انى انسط اليك الكف المتضرع وتبت بند والابتهل
واعفرو وخرت براب عتبة تقست عن ذراك فهد استحقاق
والنعوت عن اولى الالباب تنظر الى عبدك الخاضع
الخاضع بباب احدتك بلحات اغنم رحمتك و
تغمة فرح رحمة صمدانيتك اذرت انه عندك
الباسر الفقير ورفيقك الشكر المتضرع الاله فتمهل لناك
متموكل عليك متضرع بليس يدناك فيناجيك
ويقول رب ايدني على خدمته اجنابك وقوني على عبوديته

حَضْرَتِ اَحَدِيَّتِكَ وَتَوْجِيهِ نِيرَانِ نَوَارِ التَّعْبُدِ مِنْ سَائِرِ تَبِيَّاتِكَ
وَلتَشْبُدْ بِالْمَلَكُوتِ عَظَمِيَّتِكَ وَتَحَقِّقْ بِالْفَنَاءِ فِرْفَانِ بَابِ
الْوَهْيِيَّتِكَ وَتَعْتَرِ عَدَا الْمُوَاطِئَةِ عَلَى الْاِنْعَادِ مِنْ مَرْخِيَةِ رُتُوِيَّتِكَ
اَسْرَبَ سِقْمَرَاةَ الْفَنَاءِ وَابْسِي ثُوبَ الْفَنَاءِ وَذَغْرِ قُرْمِي
بِحَرِ الْفَنَاءِ وَاجْعَلْ غُبَارًا مِنْ مَرِّ الْاَحْتِاَاءِ وَاجْعَلْ نَفْسِي لِي
لِلْاَرْضِ تَتْرُوطُ بِهَا اِقْدَامُ الْاَصْفِيَاءِ فِرْسَبِيَّتِكَ يَا رَبِّ الْعِزَّةِ
وَالْعُلَى اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُتَعَالِ هَذَا مَا يَنَادِي بِكَ
ذَلِكَ الْعَبْدُ فِرْبُكُورِ وَالْاَصْصَالِ اَسْرَبَ حَقِيقِ اَمَالِهِ وَ
نُورِ اَسْرَارِهِ وَاشْرَحِ صَدْرَهُ اَوْقِدْ مِصْبَاحَهُ فِرْضَتَهُ اَمْرُكَ وَعِبَادَتِكَ
اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَزِيْرُ الرَّوْفُ الْبَصِيْرُ

۱ ای دلبر مسربان پاک یزدان من از فضل بی پایان ایمان و یگان
 بخشیدی ابواب عرفان گشودی جان بشارت یافت دل مسرت
 جست دیدہ بینا شد گوش شنوا کردید انوار اشراق مشاهده شد
 آنھک ملا علی ستماع کردید یزدان مہربان چوں ہدایت شایان نمود
 و عنایت رایگان فرمودی در پناہ خویش سپاہ دہ و انتباہ بخش از
 اغیار محفوظ دار و از شرار مصون کن تا ہموارہ با یاران دل و جان ہوا
 کنیم و با اہل استقامت مجالست نمایم و روز بہ روز بر محبت بیفزایم
 تونی مقدر و توانا و تونی قادر و عزیز و بیباک و شنوا . ع ع

٢
 الَّتِي آتَىٰ أَنْ عِبَادَكَ الَّذِينَ آتَيْتَهُمْ سُلْطَانًاكَ وَهَدَيْتَهُمْ مَبْنُورًا
 بِرَهَانًاكَ وَأَرَيْتَهُمْ نَارَ مَحَبَّتِكَ الْمَوْقُودَةَ فِي شَجَرَةِ عِرْفَانِكَ فَذُقُوا حَبْوًا
 إِلَى الْوَادِي الْأَيْمَنِ مِنَ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ فِي سَيْنَاءَ مَعْرُوفًا رَبِّ
 أَنْتُمْ ظَمَاءٌ جَطَّشَ أَرْوَاهُ مِنْ لَيْثِ النَّازِلِ مِنْ سَحَابِ حَمِيمِكَ
 وَأَنْتُمْ هَيَّأْتُمْ فِي بَادِيَةِ مَحَبَّتِكَ فَأَهْدَيْتَهُمْ إِلَى خَيْبَةِ قَدْسِكَ فِي مَكْرَزِ حِمَامَتِكَ
 وَجَعَلْتَ أَبْصَارَهُمْ مُنَوَّرَةً بِشَاهِدَةِ آيَاتِكَ وَأَذَانَهُمْ مُتَلَدِّدًا بِأَصْفَاءِ
 كَلِمَاتِكَ وَصُدُورَهُمْ مُنْشَرَّةً بِشَاهِدَةِ جَمَالَكَ وَقُلُوبَهُمْ طَيِّبَةً بِفَيْضِ مَعْرِفَتِكَ
 أَنْتَ الْبَازِلُ الْمَعْطَى الْفَضَالُ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ الْوَدُودُ . ع . ع

ای خداوند مهربان ما اسیر دلم هوایم و حقیر در دست او دلم
 عجز صریم و شکر سجت ناتوانیم و نادان پریشانیم و بی سامان مستمندیم
 و بی پیوند افتاده ایم بیچاره ایم توئی یزدان مهربان رحیمی کن
 فضلی بنما خودی کن عفوئی بفرما تا پیدی مبذول دار و توفیقی احسان کن
 تا به قوت توبه خدمت پردازیم مطیع امرت شویم و منتقاد حکمت گردیم
 دل به نار محبت افروزیم و چون پروانه حول شمع موهبت بال و پر نویم
 دیده از غیر تو دوریم و توجه به استمان مقدست اندازیم تا آنکه در آئین
 ملا اعلیایت با رخی تابان و حبیبی مبین و قلبی تابناک و روحی مستبشر
 مبعوث گردیم توئی قادر و توانا و توئی عالم و دانا . ع ع

هُوَ

۴ ای آموزگار بزرگوار این گرفتار زلف مشکبار را از باوه محبت
جامی سرشار بخش بیدار و هشیار کن غمخوار و عکسار کرد و بچونی نما
و خوش خونی عطا کن ثابت و نایب فرما و قائم و کامل کن مُقرب درگاه
فرما و واقف و آگاه کن شعله جهان سوز بخش و ناله جان سوزده
شمع شب افروز فرما و آه دلسوز عطا کن ناشر نجات فرما و آیات
باہرات کن بہ کوی خویش را و ده و بہ پر تو روی خویش روشن فرما
توئی مقتدر و عزیز و توانا و توئی بینا و شنوا و خداوند بہیتا.

ع ع

هونده

۵ ای پروردگار این گنهگار شر مسار است و گرفتار هو جس این
خاکدان تار یک و تار ای محبوب مهربان از نفس هوی بزار کن
و گرفتار محبت خویش نما تا از خود بگذرم روی تو جویم خوی تو خوام
راه تو پویم از هر قیدی آزاد شوم و از هر عینی و بلانی دلشاد گردم
توئی بخشنده و دهنده و مهربان ع ع

٦ إِلَهِي إِلَهِي أَنْ عَجِدَكَ هَذَا أَنْجَذِبُ بِفَحَاتِ الْأَزْهَارِ السَّاطِعَةِ
 الطَّيِّبِ مِنْ حَقِيقَةِ الْأَسْرَارِ وَاسْتَعْلِ بِمَا رَجَيْتُكَ مِنْ الْأَبْرَارِ
 وَأَطْمَئِنِّ بِمَا لَطَّفْتَكَ الْمُخْتَصِمَةَ بِالْأَجْبَارِ رَبِّ اجْعَلْ نَشْوَانِ مِنْ
 رِجْقِ الْمَعَانِي الطَّافِحِ مِنَ الْكَاسِ الطُّهُورِ السَّارِي الْجَارِ
 فِي بَوَاطِنِ اللَّوْحِ الْمَحْضُوطِ وَالرَّقِّ الْمَشْهُورِ رَبِّ اجْعَلْ تَأْيِيدَكَ
 قَائِدَةً وَتَوْفِيقَكَ رَائِدَةً وَلِحَطَّاتِ عَيْنِ عِمَائِكَ حَاقِقَةً وَ
 جُنْدَ مَلَكُوتِكَ حَارِسَةً حَتَّى يَفُوقَ الْأَفْسَانَ وَيُرُوِّقَ الْكَاسِ
 الْإِحْسَانَ وَثَبَّتْ عَلَى الْإِيمَانِ اجْعَلْ لِي قَدَمًا رَاسِخَةً وَقَلْبًا طَافِحًا
 بِالْأَطْمِئِنِّ أَنْتَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَثَانُ أَنْتَ الرَّحِيمُ الرَّحْمَنُ رُبِّ ع

إِلَهِي إِلَهِي تَرْمِي لِمُخْلِصِينَ خَائِضِينَ فِي بَحَارِ الْأَشْتِيَاقِ
 مُجْذِبِينَ إِلَى نَيْتِ الْأَفَاقِ وَشَتَعِلِينَ نَبَارِ الْمَجْتَبَةِ فِي أَشْدِّ احْتِرَاقِ
 وَقَدْ سَأَلْتَ يُنْوِلُ الدَّمْعَ جَبَابِجًا لَكَ وَقَامَتْ بِقِيَامَتِهِ
 الْأَفَاقُ رَبِّ اجْعَلِ الْعَارِفَ غَارِفًا مِنْ عَيْنِ لِتَسْنِيمٍ وَفَارِعًا
 مِنْ غَيْرِكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَبِينِ وَشَارِقًا مِنْ أَثْقَلِ مَحَبَّتِكَ
 بِنُورِ سَاطِعِ بَدِيعٍ وَبَارِقًا فِي سَحَابِ رَحْمَتِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَطَارِقًا بِبَابِ مَوْهَبَتِكَ يَا مَلَاذِ الْمُقْرَبِينَ اِهْتَكَّ أَنْتَ الْكَرِيمُ
 اِهْتَكَّ أَنْتَ الْعَظِيمُ اِهْتَكَّ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

٨
 إِلَهِي إِلَهِي هُوَذَا عِبَادُ تَوَجَّهُوا إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَتِكَ وَتَشَبَّهُوا
 بِذِيكَ فَسِرُوا نِيَّتَكَ وَتَقَطَّعُوا عَنِ دُونِكَ وَتَبَرَّكُوا عَنِ غَيْرِكَ وَ
 اِخْلَصُوا وُجُوهَهُمْ لَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَسَلَكُوا فِي الْمَنْجِ الْقِيُومِ وَالصَّرَاطِ
 الْمُسْتَقِيمِ وَتَبَتُّوا عَلَى لِمِيشَاقٍ وَاقْتَبَسُوا الْأَنْوَارَ مِنْ نَيْبِ الْأَفَاقِ
 وَانْجَذَبُوا إِلَى كَوْكَبِ الْأَشْرَاقِ وَانْقَدَّتْ فِي قُلُوبِهِمْ نَارُ الْأَشْرَاقِ
 إِلَى مَلَكُوتِ قُدْسِكَ وَلَا هَوْتَ أَنْسَكَ وَأَنْزَجَرُوا مِنَ الْمَلَأِ الْأَدْنَى
 وَانْجَذَبُوا إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى شَوْقًا إِلَيْكَ وَتَوَكَّلًا عَلَيْكَ أَيُّ رَبِّ
 أَنْزَمَ صَبَاحَهُمْ وَنَوَّرَ صَبَاحَهُمْ وَقَدَّرَ نَجَاحَهُمْ وَفَلَاحَهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
 إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْفَضَالُ الْعَتِيدُ . ع . ع

۹
 ای پروردگار بهیت حمد ترا که شام ظلمانی را مبدل به صبح نورانی فرمود
 و ذلت ابدیه را به عزت سرمدیه منتی نمودی به خوان نعمت عظمی بخواند
 و از مواد و آلاء آسمانی عطا فرمودی فقیر را غنی کردی و ذلیل را جلیل
 فرمودی و اسیر را بر سر نشاندی بی وایه را بانوا کردی و بی پایه
 و بیمایه را در ملکوت رجب عظیم عطا فرمودی خداوند چون در آغاز
 وقف از فرمودی تا انجام از جام الهام سر مست فرما و لطف بی پای
 مبدول دار ز بنائش شنا علی الامیان و رخنا بصهباء الاطمینان و
 جَرَّ غَنَا مِنْ كُنْهِ الْاِيْقَانِ وَاَدْخَلْنَا فِي مَلَكُوتِ الرِّضَا وَاَوْفَّ لَنَا كَيْلَ الْوَقْدِ

حکایتک و عدت اجابتک بافضل و الاحسان العفو و الغفران انک انت
الکریم انک انت اعظیم و انک انت الرب الرحمن کلیم . ع ع

بموشه

۱۰ ای دلبر آفاق این اهل اشراق را از خلوات ساغر
محببت شیرین مذاق منزه ما توفی توانا . عبد الباقی

بموشه

۱۱ ای دلبر مهربان یاران را مونس دل و جان باش در
بردمی از بحر الطاف شبینی بفرست و در هر نفسی با دانه تازه
بنوشان و می پرست بگردان تا جام صهبای الهی به دست
گیرند و طالبان اسرت کنند و عاشقان را نشئه با دانه است بخشد . عبد الباقی

هُوَ

۱۲ ای پروردگار آن مشتاق دیدار را در ملکوت بزرگوار کن و تاجی
از موهبت بر سر نه و خلقی از هدایت کبری در بر نما زبان ناطق ده
و بیان واضح بخش قوت ملکوت بنما و تائید روح القدس ظاهر کن
توئی مقدر و توانا و توئی بخشنده و درخشنده و بینا.

ع ع

هُوَ

۱۳ الهی الهی قد انشئت بقدرتک خلقاً جدیداً و خلقت و برت
احدثت کورا سدیداً و خلقت السماء و زینتها بمصابیح الهدى
و مهدت ارضاً بیضاً و بقعة مبارکه نورا و طرزتها بحدائق علیا

وموجت البحار واجريت الانهار وامطرت لستحاب ونقمت
 الرياض وانبث العصف والريجان فبدت من كل فاكهة زوجان
 وارسلت الرياح بشرات برحمتك الكبرى واشترقت الارض
 بنور موهبتك لظمني وحشرت انخلق الحديد في هذا العصر المجد
 وتجلت عليهم بانوار فيضك الأبدى الاشرار وهديتهم الى
 منبع الوفاق حتى يتنور بهم الافاق في يوم لميشاق رب اشد
 ازورهم وقو ظنورهم وكل سرورهم وتم نورهم واشرح صدورهم
 بتوفيقك الصديقية حتى يكونوا نجومًا نورانية في الافاق الظلمانية
 انك انت القوى المقدر العزيز الكريم وانك انت الرحمن الرحيم

هُوَ تِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

١٤

اسئلك يا من بنفحة من نفحات قدسك تجددت قمايصها بكل الوجود
واهتمرت وربت حقايق الممكنة المكنونة بانسانك وانبقت
من رياحين ذكرك وعرفانك بان تؤيد عبدك الذي سارع الى
ظل ظليل فردايتك على ذكر تقديسك في ملكوتك ثم شمسه في كل
الأحوال بلحظات اعين رحمتك واحفظه عن الشدائد في تحت جنحة
حفظك وكلأتك انك انت المقدر الحافظ لقيوم مع ع

هو

أحمد لله الذي كشف الظلام ومخى العمام وكشف السحاب وأزال
الليقاب فلاحته أنواره وشاعت آثاره وظهرت أسراره فضت

١٥

سَحَابُهُ فَحَمَلَتْ أَرْضُ الْوُجُودِ بِفَيْضِهِ وَسَيْبِهِ وَطَيْبِ صَيْبِهِ وَابْتَهَتْ
وَرَيْتُ وَابْتَهَتْ رِيَا حَيْنَ الْعِرْفَانِ وَسَنَا بِلِ خُصْرِ الْإِيْقَانِ فَتَطَرَتْ
الْأَفَاقُ بِمَفْجَاتِ قُدْسِهِ الْعَابِقَةِ عَلَى الْجَهَاتِ وَالْحَيْتِ وَالْبَهَائِ وَالشُّبَا
وَالصَّلَاةِ عَلَى اسْتِحَائِقِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَالشَّقَائِقِ الرَّبَّانِيَّةِ الَّتِي مَنَّتْ وَنَبَتَتْ
مِنْ ذَلِكَ كَفَيْضِ الْعَظِيمِ وَالسَّيْلِ الَّذِي أَحْمَدُ كَالْحَجْرِ الْمَلْطَمِ الْمُتَدَفِّقِ
بِالْمَوْجِ الْكَرِيمِ وَالنَّيَّارِ الْمُرْتَفِعِ إِلَى الْأَوْجِ الرَّفِيعِ إِلَهِي إِلَهِي لَكَ
أَحْمَدُ بِنَا أَوْ قَدَّتْ نَارَ مَجْدِكَ الرَّبَّانِيَّةِ فِي قُطْبِ الْأُمُكَانِ فِي الشَّجَرَةِ
الْمُبَارَكَةِ الَّتِي لَا شَرْقِيَّةَ وَلَا غَرْبِيَّةَ وَشَعَرَتْ وَتَلَطَّتْ وَانْتَهَبَتْ حَتَّى تَبْلُغَ
لَيْسِبَهَا إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَبِذَلِكَ قَبَسُوا اسْتِحَائِقِ النُّورَانِيَّةِ مِنْ نَارِ الْهَدْيِ
وَقَالُوا إِنَّا إِنشَأْنَا مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا إِلَهِي إِلَهِي زِدْ كُلَّ يَوْمٍ

فِي لَيْسِبِهَآ وَآجِبِهَآ حَتَّىٰ يُحَرِّكَ الْآلَاكُونَ زَفِيرَهَا أَمْي رَبِّ اَضْرِم
 نَارَ مَحَبَّتِكَ فِي الْقُلُوبِ وَانْفُخْ رُوحَ مَعْرِفَتِكَ فِي النُّفُوسِ وَ
 اَشْرَحْ بآيَاتِ تَوْحِيدِكَ الصُّدُورَ وَاحْيِ مَنْ فِي لَهْتِبُورِ وَنَبَةِ
 اَصْحَابِ الْعُرُورِ وَعَمِّمِ السُّرُورَ وَحُبُورَ وَانزِلِ الْمَاءَ الْكَلْبُورَ وَادِرِ
 كَأْسًا مِرَاجِهًا كَأْفُورًا فِي مَحَلِّ التَّجَلِّيِ وَانظُورِ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُعْطَى الْبَادِلُ
 الْغَفُورُ وَ اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ع ع

بِسْمِ

۱۶ ای پروردگار عالمیان در این جهان به آتش عشقت بسوز و
 در آن جهان به مشاهده روی مه رویت کامران منظر در این
 عالم چون شمع بگذارد در آن عالم چون پروانه گردد شعله جلالت

پروازده توئی خجسته دلبر من توئی فرخنده یار جان پرور من و البهای علیک

ع ع

هو الاهی

۱۷ ای پروردگار این بنده در مانده را در کف ضیعت ما و
ده و در ملاذ رفیعت مسکن بخش شمع روشنی در قلبش بر افروز
و چشمه سبیلی از دلش جاری کن ابواب فیض بر رخسار گشتا
و اسرار غیب به فوادش الهام فرما توئی نصیر توئی ظمیر
توئی مجیر توئی دستگیر چون به تو پروازیم از همه چیز آزادیم
چون به پیمان ایمان تو ثابت و استواریم از غیر تو بیزاریم
پروردگار ارحم کن سقامت بخش . ع ع

ای پروردگار دردمندان را درمان کن و هوشمندان را محرم ایوان
 اُفقِ علیین را به نور بسین روشن نما و ساحت دلهارا شک گلزار و
 گلشن کن هر یک از اجبارانجم بدهی نما و هر یک از اهل و فارا کو کبی ساطع
 در اُفقِ اعلیٰ نهالهای صدیقه رحمانیت را طراوت و لطافت بخش و
 نورسیدگان بارگاه احدیت را صباحت و ملاححت ده بندگان دیر
 را انوار علیین نسرها و آزادگان قدیم را شهریاران تسلیم نعیم کن رویشان
 برافروز و خوشیشان را مشک جان فرما و آفاق را معطر و معنیر نما
 دستشان ید بیضا نما و لفظشان لولو لالا برهانشان ثعبان مسبین کن

و دليشان سخوات عليتين نظيرشان شديد القوي كن نصيرشان

جنود ملكوت ابني . ع ع

نوم

۱۹ الهی ملاذی و کھف صونی و عونی فی شدائی و بلائی اتنی اسط
الیک اکف الضراقة و أندد الیک ایدی الابهال یارقی المتعال
و یاذا ابجلال و بحال ان تنزل کل برکت و موبهتک و سابقه
رحمتک و سابقه نعمتک علی اجتک الذین هم شملتہم بحطائت اعین
رحمانیتک و جذبتہم نسامات صدیقہ فردانیتک و ثملت قلوبہم من اذاح
راح محبتک و انتشت ارواہم من حریق دمان موبهتک و انتحرت
صدورہم نور معرفتک و قرت اعینہم بمشادہ آیتک الکبریٰ المشرقہ من

افق ملكوتك اى رب هولاء جميع استلمتم بفضلك ولم شعتم بوجودك
 وشدوا ازهم باحسانك وقوى ظهيرهم بالطائف وادوا الى كهف الالفة
 والاتحاد وجانبوا جنب الكلفة والاختلاف وسكروا من اقداح الانصاف
 وانتبهوا من سكر الاعتساف وابتهلوا بقلوبهم الى ملكوتك الالهى
 وتضرعوا الى حبروتك الاعلى وجرعوا وفسرخوا وشكوا اشبهم وخرنم
 اليك واثقا واعليك وطلبوا رضائك وتمنوا رضائك الى ان
 ايديهم على هذه الموهبة الكبرى شرفتم بهذه الخلة التى نسجتها ايدى
 رحمتك العظمى وجمعتم فى ظل خيام وحدك كلمتك العليا وشدوت
 بعضهم ببعض كالبنيان المرصوص بغبايتك التى سبقت ملكوت الاشياء
 اى رب اجل كاسهم طافحا وكوكبهم لاسحا وصبهم مشرقا وافتهم لامعا

وبحرهم مواجا وسراجهم وناجا اى رب ايدهم بحب نوذ لم يروها
 وانصرهم بملائكة ملكوتك الابنوى اجعلهم آيات كتاب المبين وفضلهم
 رايات جنودك لعظيم اى رب تخش بهم فى سجاد رحمتك ونور بوجوههم
 افلاك معرفتك واجعلهم عيناً صافية نابغة جارية ونطقهم شباة نفسك
 فى الأندية الجامعة الرابية واقح عليهم ابواب بركتك من سائر البحار
 وافض عليهم سحاب موهبتك بامطار الفيوضات وفرح قلبى باستماع
 اخبارهم المسيرة فى كل الاوقات وعطر مشامى بنفحات حدائق قلوبهم

يا مالک الارضين والسموات انک انت المقدر

المعطى الغرير الوهاب .

ع ع

۲۰
 ای لب بر یکنمای من آواره صحرایم و سرشته بادیه سها در دست
 اُفتان خیران سر مست پیمان پیمان اُفتاده ام سچاره ام دل داده ام
 شیدیم سودیم رویم ولی روی به سوی تو آرم و آرزوی کوی تو دارم در جسمم
 پر صرمانم بی سر و سامانم به لطف و عنایتت شایانم ای سرم مجرب شو
 افتاده ام دستگیر شو غریبم نونس جان شو بی کسم معین دل و جان کرد از
 جهان جهانیان بسزای فرما و در پناه خویش منزل دست رنجش از
 مادون تنگی کن از عطای خویش بهره و نصیب ده گناه بیا مرز خطا پیش

عضو و غفران منم ما زیر آگنه کاریم بد رفتاریم در بحر عیبیا تن غرقیم
 توئی محبوب مهربان توئی بخشنده گناهان ای پروردگار اقتدار ده
 ثابت و پایدار نما بی صبر و تیرا کن همچون جمال پرانوار نما و مستون آن
 زلف مشکبار منم ما تا بیگانه و خویش فراموش نمائیم و مانند دریا به جوش
 و خروش آئیم و از پیمان پیمان مست و مدبوش گردیم توئی بخشنده و مهربان
 و توئی آمرزنده و آموزنده یاران

ع ع

هو الاهی

۲۱ ای جمال الهی ای حضرت کبریا این سرکشگان کجاست گمان
 کوی تواند و سودانیان روی تو عنایتی منم ما تا قلوب

جلوه گاه روی تو گردد و صدور تشکده های پر سوز انوار سراز
بر سه اثر تابد و پرتو بنفش بر بهار ززند . ع ع

هو الاله

۲۲
إِلٰهِي الْبَرِّيْ بِذَاعْبَادِ الْغَائِبِيْنَ اَحَدِيْكَ وَتَسْكُ بِذِي
رَدَائِفِ رَدَائِيْكَ وَتُوَجَّهُ اِلَى مَلَكُوْتِ قَدَسٍ وَحَدَائِيْكَ اَخْرُسُهُ
بِعَيْنِ عِمَائِيْكَ وَاحْفَظْهُ فِي كَنْفِ حَفْظِكَ وَكَلَامِيْكَ اَوْحِلْهُ فِي ظِلِّ
شَجَرَةِ رَحْمَائِيْكَ وَاجْعَلْهُ آيَةً تُوْحِيْدِكَ وَسِمَةً تَكْرِيْمِكَ وَاعْفُ
لِلْاُمَّةِ الَّتِي نَسَبْتُ اِلَيْهِ وَاعْرِضْهَا فِي سَجَارِ عَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْهُ
مَقْبُوْلَةً فِي عَيْتِكَ الْمَقْدَسَةِ اَمَّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ اَمَّا اَنْتَ الرَّحِيْمُ

يا غفور يا كريم يا حليم . ع ع

إِلَهِي إِلَهِي قَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَى مَرْكَزِ رَحْمَتِكَ وَعِثَّةِ رِزْقِكَ
 مَا حَيْكْتَ الْمُقَدَّسَةَ عَنِ أَوْهَامِ بَرْتِيكَ وَأَدْعُوكَ بِكُلِّ صُرْعٍ
 وَفِرْعٍ وَضَرَاغَةٍ وَتَدْلِيلٍ وَتَوْجِيهِ وَخَبْرِيحٍ وَابْتِهَالٍ وَإِنْكَسَارٍ أَنْ تَرْسِلَ نَفْحًا
 قَدْسًا عَلَى مَشَامِ الْأَبْرَارِ وَتَنْفِخَ فِي قُلُوبِ الْأَعْرَافِ نَفْثَاتِ رُوحِ الْأَسْرَارِ
 وَتَجْعَلَهُمْ مَشَاكِلَ الْأَنْوَارِ وَمَنَاطِرَ مَصَابِيحِ الْأَثَارِ فِي مَلَكُوتِ الْأَقْطَارِ
 رَبِّ أَنْزِلِ الْوَجْهَ بِنُضْبِ سَائِعِ مَنِيرِ الطُّورِ وَأَشْرَحِ الْقُلُوبَ
 بِأَيَاتِ بَاهِرَةِ مَنْ شَجَبَتْهُ الطُّورُ وَطَيَّبِ النُّفُوسَ بِرَأْسِ حَمِيَّةِ عَائِقَةِ
 مِنْ حَدِيقَةِ مَلَكُوتِ الْأَبْنَى وَأَسْمِعِ الْأَذَانَ نِعْمَاتِ طُيُورِ الْمَلَكِ الْأَعْلَى
 حَتَّى تَبْتَغِي نَحْوَ أَبْصَهَاءِ مَجْتَبِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَيَفْدُوا أَرْوَاحَهُمْ فِي

سبيك يا ذوالاسماء حسني وبقيل منهم في مشهد الفداء الدماء المرسوة
 على الغبراء وقدزلم كل منحة وموهبتني في حبة اللقار اكننت
 الكريم الرحيم الوهاب وكننت الغرير المتصدر الثواب لا اله الا
 انت رب المتعال .

ع ع

هوا

ای پروردگار ای آموزگار یاران را مانند گل و پیمان

۲۴

به رشحات سحاب عنایت طراوت و لطافت بخش و مرغان

چمنستان حقیقت را به آهنگ ملکوت احدیت به نغمه و آواز آ

تسکین بادیه اشتیاق را از ما معین در این بهشت برین سیراب

کن در پروانه های عشق و محبت را حول سراج و تاج پروازده
 و به حرارت شعله نورانیت بال و پر بسوزان تا مظهر و لُحْمِیْنَه
 حیاط طیبته گردند و مطلع بل اعیان عجز در بهم برزقون شوند و
 علیهم التحیة و الثناء . ع ع

بوا

۲۵ ای پروردگار مهربان این نفوس بنای ملکوت شنیدند و انوار شمس
 حقیقت دیدند و در رضای جانفرمای محبت پریدند عاشقان روی تو اند
 و منجذبان خوی تو و آرزومند کوی تو و متوجه به سوی تو و تشنه جوی تو
 و مشغول گفتگوی تو فانی دهنده و بخشند و مهربان . ع ع

هوای لطف تو م

آلهی تو بینا و آگاه بی که بلجا و پناهی جز تو نخواستیم و یحیوم و یغیر از

۲۶

سبیل محبتت راهی سپیم و ده پیوم در شبان تیره نو میدی دیده ام

به صبح هید الطاف بی نهایت روشن باز و در سحر گاهی این جان

و دل پر کرده به یاد جمال و کمالت خرم و دمساز هر قطره ای که به عواطف

رحمانیتت متوق بجز سیت بکیران هر ذره ای که به پر تو عنایتت نمود

آفتابیت درخشنده و تابان پس ای پاک یزدان من این بنده

پر شور و شیدا را در پناه خود پناهی ده و بردوستی خویش در عالم هستی

ثابت و مستقیم بدار و این مرغ بی پروبال را در آشیان جانی خود و

شاخار و روحانی خویش مسکن و ما وانی عطا فرما .

۲۷ ای پروردگاری انباز آن ابرار را در ظل عنایت پرورش ده
 و آن اسرار را از جمیع قیودات آزاد فرما در هر دمی شبنمی از شحات
 ابر عنایت عطا فرما و در هر نفسی نفحه مشکین نفسی بر مشامشان عرضه دار
 تا به جان و دل به محبتت روح و ریحان یابند و مانند نار موقده در نهایت
 التهاب آتش عشقت افروزند توئی مقدر و توانا و تونی

کریم و رحیم و بینا . ع ع

بِهَوَیْتِه

۲۸ ای پروردگار ای پناه آوارگان تو آگاه خان و آه سبحان
 عنایتی فرما و رحمتی کن تا جانهای مشتاقان به ملکوت احدیت

بشنابند و ارواح آوارگان سایه رحمت بیایند فرقت پر حرق
 جازا بگذارد و صرمان و حبران روان را مرده و پزمرده نماید پس ای
 خدای مهربان تائیدی بخش و توفیقی ده تا از این دام و دانه بریم و به شیان
 رحمت بریم و در شاخار و حدت در حدیقه عنایت به انواع اسحان
 به محامد و نعوت تو مشغول گردیم . ع ع

ای یگانه مولایم و ای مهربان دانایم این دوستان حقیقی را از برت
 رحمت تو محبت و نبوشان این یاران معنوی را از آثار تجلی انوار کاشی
 بخش و بر عبودیت در گاه چون عبد البها ثابت و مستقیم نماز انک
 انت المقدر العزیز الوهاب . ع ع

۳۰
 اَللّٰهُمَّ اِنِّى الْبَنِي هُوَ لَاجِبٌ اَدُّوْهُوَ اِلَى مَلَكُوْتِ تَقْدِيْسِكَ مِنْ
 اَقْصَى الْبِلَادِ السَّاعَةِ الْاَرْجَاءِ الْفَاصِيَةِ الْاَسْحَابِ قَتْلِيْنَ لِيَاكُ
 فِى الْعُدُوِّ وَالْاَصَالِ مُتَوَكِّلِيْنَ عَلَيْكَ فِى كُلِّ شَيْءٍ وَّالْاَحْوَالِ
 مُتَضَرِّعِيْنَ اِلَى جَبْرُوْتِ رَحْمَتِيْكَ فِى الْعِشْيِ وَالْاَشْرَاقِ .
 اِى رَبِّ اجْذِبْ قُلُوْبَهُمْ مِّنْفَجَاتٍ قَدْسِكَ وَاَشْرَحْ صُدُوْرَهُمْ
 بِآيَاتِ اِحْدَيْتِكَ وَنُوْرِ ابْصَارَهُمْ بِشَاهِدَةِ آيَاتِ تَوْحِيْدِكَ وَاُطْرُقْ
 اَذَانَهُمْ بِاسْتِمَاعِ نِعْمَاتِ طَيُوْرِ الْقُدْسِ فِى نُحْبُوْتِهِ رِيَاضِ رَحْمَتِكَ
 وَنُحْضِ بِهِمْ فِى جِيَاظِ سِرِّ دَايْمَتِكَ وَنُطَقِّمْ شَيْئَانَاكَ فِى غِيَاظِ
 صِدْقِ اَيْتِكَ اِى رَبِّ اجْعَلْهُمْ آيَاتِ تَوْحِيْدِ مَنَلُوْتِهِ فِى السَّنِ الْمَخْلَصِيْنَ

من خلقك و آثار تفرید مشهودة على انظار المقربين من جناتك
انك انت العزيز المقدر القدير و انك انت الملك السلطان المهيمن

الكريم . ع . ع

بِسْمِ

تباركت يا ربّي الاعلى و تعاليت يا رب الورى لقد تميزت
و تقديست عن كل الشون و الآثار و لا تذركك الابصار و لا تحفظ
ملكوتك الافكار قد عجزت عن كيب العقول ان تشج بلعاب
ادراكها على تلك الذروة العليا و تتخذ لها اوكارا و ان المشاعر
فهارقت و لطفت و الادراكات مها ترققت و تعاليت تعجز
عن ادراك كنه الكائنات التي نشئت باية من آيات قدرتك

۳۱

وَتَكُونَتْ بِأَثَرٍ مِنْ آثَارِ قَلَمِكَ الْأَعْلَى فِي عَالَمِ الْأَبْدَاعِ فَكَيْفَ
 ذَاتِ أَحَدِيَّتِكَ سِرَّ الْأَسْرَارِ الْغَائِبِ عَنِ الْأَبْصَارِ رَبِّ
 أَنْ هُوَ لَا عِبَادَكَ إِلَّا صِفَاءً مُنْكَسِرِينَ بِجَنَاحِ مَسْتَبْشِرِينَ الْأَرْوَاحِ
 خَاضِعِينَ لِلْإِعْتَابِ خَاشِعِينَ لِدَى الْبَابِ نَاطِقِينَ بِأَلْسِنَانَا
 مُخْذِبِينَ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْوَى فَهَذَا لَهُمْ كُلُّ خَيْرٍ فِي مَلَكُوتِ الْوُجُودِ
 وَنَحْوَهُمْ بِمَوْهَبَتِكَ الْخَاصَّةِ بَيْنَ أَهْلِ السُّجُودِ وَأَوْلِيَانِهِمْ إِلَى دَرَجَةِ
 الشُّهُودِ وَأَنْزَالِ أَبْصَارِهِمْ بِشَاهِدَةِ الْآيَاتِ فِي الْأَنْفُسِ وَالْآفَاقِ
 وَأَيْدِهِمْ عَلَى خِدْمَتِكَ بَيْنَ أَهْلِ الْأَشْرَاقِ وَعِبَادَتِكَ
 مَعَ أَهْلِ الْوُفَاقِ وَذُلُّهُمْ عَلَى مَنْ يَدُلُّهُمْ إِلَى نَيْبِ الْآفَاقِ فِي
 مَلَكُوتِ غَيْبِ السَّمَوَاتِ فَلَا يَدْرِكُهُ الْعُقُولُ وَالْأَبْصَارُ وَخَشِيَّتْ

لعرته قلوب الاصرار رب اجل لهم كأس الايقان دفاقاً وزدنيهم
 وفاقاً وانفاقاً انك انت المقدر المتعالى اعزير العصور الكريم
 وانك انت الرحمن الرحيم .

ع ع

هيوه

۳۲
 ابنى الهى ترانى الفاض العين بالعبرات والملتب الاضمار
 بالرفرات متاؤها باحمرات خائفاً فى عمار الشكرات
 لحرمانى عن مشاهده جمالك وهجرانى عن ساحة قدسك رب
 ارحم هذه الدموع المنسججة وهذه القلوب المضطربة وقدر لنا فوزاً للقاء
 فى الملا الاعلى وادعينا كأس العطاء فى الاحسنة والاولى

وَايْدِنَا عَلَى طَاعَتِكَ وَأَنْجِجْ فِي قُلُوبِنَا مَحَبَّتَكَ وَأُزِلْ
 عَنِ الْأَبْصَارِ كُلِّ غِشَاءٍ وَاكْثِفْ دُونَ الْوَجْهِ كُلَّ عِطَاءٍ وَنُورِ
 بَصَائِرَ الْعُقُولِ بِكُلِّ ضِيَاءٍ وَاشْرَحْ كُلَّ الصَّدْرِ بِسَفْحَاتِ تِسْكَ
 يَا عَزِيزُ وَيَا غَفُورَ حَتَّى يَكْتَشِفَ الْبَصَائِرُ حِجَابَاتِ سَادَةٍ عَلَى السَّرَائِرِ
 وَتَسَاهِدَ الْأَبْصَارُ أَنْوَارَ الْأَسْرَارِ وَيَحْيِيَ الْقُلُوبَ بِسِيمِ خَيْرِ مَنْ
 رِيَاضِ قَدْسِكَ وَتَنْتَشِشَ لِنَفْسٍ سَفْحَاتِ طَبِيعَةٍ مِنْ حَادِقِ
 فَضْلِكَ إِيَّاكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْفَضَالُ وَإِيَّاكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْمَتَعَالُ وَإِيَّاكَ أَنْتَ الْغُفُورُ الرَّؤُوفُ الْمَنَّانُ .

ع ع

هُشْر

۳۳ ای پروردگار این گننه کار را بیدار کن هوشیار نما و از
هستی خویش بیدار کن نورانیت آسمانی بخش نفس رحمانی بدم
زیور عالم انسانی نما راحت و جدانی ده قوت ربانی عطا فرما
توئی دهنده و بخشنده مهربان توئی مقتدر و توانا.

ع ع

هُوالمحبوب

۳۴ الٰهی محبوبی انی تضرعُ بروحی و فؤادی ان تقدسی من حب
غیرک و تطهرنی عن التعلق باسواک و اجعلنی یا الٰهی تلبی خلیاً
فارغاً من ذمّهم و صافياً حتی تمیذا بحب جالبک و تتولع بنا عشقک

وَيَجْذِبُ نَفَحَاتُ قُدْسِكَ رَبِّ جِبِلِّ رُوحِي كَمَا طَافَتْ بِصَبَبِ مَحْتَبِكَ
 وَفَوَادِي مِرَاةِ صَافِيَةٍ مُتَّخِذَةٍ مِنْ شَبَسِ حَمَالِكِ وَلسَانِي نَاطِقَةٍ تَذَكُرُكَ
 وَأُذُنِي صَاعِغَةً لِنَدَائِكَ وَعَيْنِي كَاشِفَةً لِآيَاتِكَ وَمَسَامِي مَسْطَرًّا
 بِنَفْحَاتِكَ وَقَدَمِي ثَابِتَةً فِي دِينِكَ وَفَوَادِي مُسْتَقِيمَةً عَلَى مِيلَاتِكَ
 وَوَجْهِي مُنَوَّرًا بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُعْطَى لِلطَّيْفِ الْغَزِيرِ

المحبوب .

ع ع

هُوَ

رَبِّ اقْطَعْ جِبِلَّ تَعَلُّقِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَقَدْسِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ
 وَجُرْدِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَلِّصْ وَجْهِي لَوْجِهِكَ الْكَرِيمِ لَا تَقْطَعْ عَمَّا

سواک فی ہذا الموقف لعظیم ای رَبِّ ارح روحی بنجات
 قدسک وقلب قلبی الی ساتھ جودک و اِفد فوادى بشغف
 حُبک و اَعین عینی بشاہدۃ آیات ظہورک حتی تشعلنی عن سواک
 و یجذبنی الی حماک و یطقتی بشناک و یکن منی تمکن الاشعة
 الساطعة فی المجالی الصافیہ انک انت الکریم الرحیم المصلی الرزق

ع ع

ہوئے

ای دلبراہنی ای محبوب کتیا دل از ہر دو جہان بداشتیم
 چون علم محبت برابر داشتیم رخ از عالم و عالمیان باقیم چون رو
 دجوی تو یاقیم چشم از غیر تو بر بستیم چون بہ جمال تو گشودیم ای

۳۶

معشوق حقیقی بر توی در دلها افکن و جسد و ای در قلوب بنما تا زهر
 قیدی آزاده گردیم و بختی گرفت از تو شویم شعله میشتاق گردیم و نجوم
 بازغه از مطلع اشراق . ع ع
 الله اعلم

۳۷ ای مستوجه الی الله چشم از جمیع ماسوی بر بند و به ملکوت آه
 برگشا آنچه خواهی از او خواه و آنچه طلبی از او طلب به نظری صد هزار
 حاجات روانماید و به التفاتی صد هزار در دنی در مان دو اکند
 و به انعطافی زخم هار مرهم نهد و به نگاهمی دل هار از قید غم بر نهد
 آنچه کند او کند ما چه تو انیم کرد نفعی ما نیش و حکم ما یرید است پس سر
 تسلیم نه و توکل بر رب رحیم به و ابها جلیک . ع ع

بِهَوَا

۳۸ ای خداوند مهربان این دل را از هر تعلقی فارغ نما و این جان را
به هر شبارتی شادمانی بخش از قید آشنا و بیگانه آزاد کن و به محبت
خویش گرفتار نما تا بظلی شیدا ی تو گردم و دیوانه تو جز تو نخواهم
و جز تو بخویم و بغیر از راه تو نپویم و بسر از تو نگویم مانند مرغ سحر در
دام محبت تو گرفتار گردم و شب و روز بنالم و بزارم و بگیرم بگویم بِالْحَبیبِ

عع

بِهَوَا

۳۹ ای پروردگار توانا این بندگان ناتوانت را از قیود هستی آزاد

بخش و از دام خود پرستی رهائی ده جمیع ما را در پناه عنایت مترل
 ماوی ده و کل ما را در کف حفظ و حرمت و انقطاع و حریت از شون
 نفس و هوئی نجات بخش تا جمیع متفق و متحد شده در ظل خمیة نیک
 تو ایم و از صراط گذشته در جنت ابلی و وحدت اصلیه داخل گردیم
 اَمَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ اَمَّا أَنْتَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ

ع ع

هو الاهی

۴۰ ای پروردگار مهربان دوستان را در صون حمایت خویش محفوظ دار
 از کم و بیش سزای کن از کون امکان آرایش کوان منقطع فرما و بخت

لا مکان زنده و تروتازه . ع ع

ای خداوند تو شاید و آگاهی که در دل جهان جز آرزوی رضای تو مرا
 ندارم و بس در بزم میثاق راهی و کامی نجوم شب و روز دردمند تو ام
 و روز و شب مجروح تیغ و خنک تو جز به ملکوت ابهت ناله و فغانی نکنم
 و جز در پناه احدیت امن امان نجوم بس بر از هر بیگانه ام و بیگانی
 تو دل بسته ام از غیر تو بیزارم و از مادونت در کنار ای پروردگار مفت
 بدارت تا از سودایان تو کردم و ارشید ایان تو شوم سر و قمر بنیان
 روی تو کردم و رسوایان کومی تو این موهبت را شایان فرما و این
 عنایت را رایگان کن توئی پروردگار و توئی آمرگار

ہوا لے

۴۲ ای خداوند مہربان عنایتی فرما و موہبتی بنا تا ہمتی
بینوایان ثبت کرد و بندہا بگسلیم و از یکا نکان بپوشیم
و بہ تو دل بندیم و بہ تمامی در دام عشقت گرفتار شویم آتشی
دل بر سروریم و حجابات ماسوی بسوریم و چشم از مادون بندوریم
و بہ مشاہدہ جمال در ملکوت ابہایت بازکنیم ع ع

ہوا لاجے

۴۳ ای پروردگار بہ آنچه سزاوار است موفق کن ای آموزگار بہ آنچه
لا یتست مؤید فرما این دست ما بہ دامن عفو ت پیوستہ و این دلہا
بہ محبتت مقید و بستہ عنایت کن موہبت بخش . ع ع

إِلَهِي إِلَهِي إِيَّيْكَ جَبَّ بَيْنِي وَأَعْمَزَ وَجْهِي بِرَأْسِ الدُّنْيَا
 إِلَى مَلَكُوتِ الْأَسْرَارِ وَأَدْعُوكَ بِقَلْبٍ خَاضِعٍ خَاضِعٍ مُتَضَرِّعٍ مُتَضَرِّعٍ
 مُتَضَرِّعٍ إِلَى عِثَّةِ قُدْرَتِكَ فِي عَالَمِ الْأَنْوَارِ أَنْ تَحْرِقَ حُبَابَاتِ الْكُفْرَانِ
 حَتَّى تَحْتَلِيَ حِمَالِ الْوَحْدَةِ الْأَصْلِيَّةِ فِي الْقُلُوبِ بآيَاتِ بَيِّنَاتٍ
 رَبِّ اجْعَلْ أَجْبَانِكَ أَمْوَاجَ بَحْرِ أَحَدِيكَ وَسَائِمَ رِيَاضِ فِرْدَوْسِكَ
 وَنُجُومَ سَمَاءِ الْأَلْفَةِ وَالْوُدَادِ وَلِنَالِي بَحْرِ الْمَحَبَّةِ وَالرَّشَادِ حَتَّى تُشِيرُوا
 مِنْ مَعْنَى وَاحِدٍ وَتُنشِقُوا مِنْ مَهْوَايِ وَاحِدٍ وَتَتَنَوَّرُوا بِشِعَاعِ وَاحِدٍ
 يَتَوَجَّهُوا بِكَلِمَتِهِمْ إِلَى عَالَمِ تَحْبُّرِيذٍ وَمَرْكَزِ التَّوْحِيدِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالَى الْحَمِيدُ . ع ع

ای پروردگار شکر ترا که این بینوایان را پُر نوا نمودی این
 گمراهان را به راه هدایت دلالت فرمودی از ظلمت ضلالت
 نجات بخشیدی و از فیض نورانیت احدیت بهره و نصیب عطا کردی
 بیگانه بودیم آشنا فرمودی بی مایه بودیم ثروت عظمی بخشیدی
 علیل بودیم شفا دادی اسیر بودیم رهائی دادی پُرمرده بودیم
 تروتازه نمودی افسرده بودیم شعله جهان سوز فرمودی
 ای بزدان مهربان در پناه احدیتت حفظ فرما تا از شُنون نفس و
 هوی محفوظ مانیم و در صدق و عون و عنایتت مانند لُکُو مکنون
 مأمون و مصون مانیم در هر دمی به دم مسیحائی زنده و سر ما

و در هر نفس نفس شکیباری مشامان معطر نما و بر عبودیت استغنا

مقدت موفق کن . ع ع

هفته

۴۶ خداوند مهربان این جمع در ظل رحمت تواند و این نفوس متوجه
به ملکوت تو خدایا بسد گانیم کرم عنایت کن فقرا یم از کثر آسمانی
بخش ما دینیم به حقایق اشیاء دلالت کن ضعیفم قوت آسمانی
رسان فانی هستیم به عالم بقادر آرزو ما جیم و منتظر یاید تو اگر عنایت
رسد قطره دریا شود ذره آفتاب گردد اگر از الطافت محروم ماند از
هر چیزی بهره نصیب شود پس عنایت کن و رحمت فرماتا علم وحدت
عالم انسانی ملبس نماییم و نورانیت آسمانی شرق و غرب را احاطه

کند جمیع اضراب متحد شوند و حیات ابدی جویند و ترویج وحدت
عالم انسانی نمایند و صلح عمومی انشا در دهند تونی کریم تونی معطی

تونی مهربان . ع ع

هفته

پاک یزدانا بنیانی و شنوا و مقتدری و توانا صیت نبأ عظیم
در جمیع اقالیم منتشر و پرتو شمس حقیقت در کل آفاق ساطع و باهر
بایران در نهایت روح ویرکان و دوستان منجذب روی آن مه
تابان زبانها به ذکر تهمدم و قلوب به نفحات قدس مستبشر
دمبدم رویها همه سوی تو و دلها اسیر کوی تو و جگرها تشنه چوی
توندای اسم عظمت زلزله در آفاق انداخته و قوت کلمه اتمت

۴۷

علم بر شرق و غرب افزاتمه مقبلان کل در نهایت تبتل و استهال
و مؤمنان در کمال تضرع به ملکوت جمال پروردگار اکل را تایید فرما
و توفیق عطا کن تا سبب آسایش جهان آفرینش گردند و شرق و غرب
را آرایش بخشند سبب الفت و اتحاد عالم گردند و خادم نوع بشر
شوند جمیع اُمم را به جان دل دوست حقیقی گردند و کافران را
در نهایت روح و ریجان یار روحانی شوند ظلمات بیگانه می محو کنند
و آواز یگانگی در جهان منتشر نمایند خداوند اکل را در پناه خویش پناه
ده و به الطاف بی پایان شادمان و کامران منم توفی مقدر و توانا
و توفی بیسنده و شنوا.

ع ع

۴۸ ای پروردگار این جوهر ابرار را یار و یاور باش کامکار کن
 بزرگوار نما همواره مشام از نفعات قدس مُعطر کن در دو جهان رو
 منور نما و خوی مُعبر تویی دهنده و بخشنده و توانا . ع ع .

۴۹ ای پروردگار آرزوی این بنده درگاه آنت که یاران خیر
 را بیم دست در آغوش دوستان خاور نموده اند و افرادی
 به نهایت مهربانی اعضای یک نخبند قطرات یک بحر طیور
 یک کاشتند و لالی یک دریا اوراق یک شجرند و انوار یک
 شمس تویی مقتدر و توانا و تویی قادر و عزیز و بی‌نا . ع ع .

هُوَ

۵۰ اشكرك يا الهى و احمدك على ما كسفت الغمام و ازلت الظلام
فاشرقت انوار الحقيقة و محمت و جنة الا و ايام رب هو لا يعباد
هديتهم الى النور المبين و دليتهم الى الصراط المستقيم و اعطيتهم
الفوز المبين و منحت لهم الفيض العظيم و نجيتهم من فلوات الا و ايام
و انقذتهم من مفاوز الظلام و اوردتهم على الماء المعين و سقيتهم
من عين لتسليم و كسفت لهم الحجاب و رفعت لهم النقاب حتى خلعوا
في حبك العذار و اصطلوا بالثار الموقدة في سينا و الاسرار
و حنوا الى ملكوت الانوار رب اجعلهم نجوماً ساطعة و سرجاً لامعة
و اشجاراً باسقة حتى يتناثر منهم الاثمار في جنة الاثمار و يجذب بهم

قلوب الأحرار إلى ملكوت أبحال أنك أنت المقدر العزيز الوهاب

وأنك أنت السميع الحاسب في يوم الأيَّام ع

هو الله

۵۱
ای پروردگار بایران را کما مکار کنی به عبودیتت بخدمت و
دستار من را قلوب نورانی فرما و وجوه را رحمانی کن تا
بنیان محبت و مهربانی در عالم انسانی تاسیس گردد و نوع بشر
به یکدیگر مفتون و مهر پرور گردند شرق دست در آغوش غرب
نماید فرزنگ بی درنگ سبیل محبت پوید ترک تاجیک را
بخدمت داند و هم آغوش مهربان شمرد کل با هم در نهایت
آلفت و یگانگی معاشرت و مصاحبت نمایند بیگانگی نماند

ذکر اغیار نشود و همدگر را آشنا و یار و همکار گردند امی سرور
 این شب تا روز روشن فرما و این بعضی عداوت بین مل را
 به انس و محبت مبدل کن تا عالم آفرینش آسایش یابد و جهان
 پر غرور از عالم الهی نصیب موفور جوید تو فی مقتدر و توانا
 و تو فی بخشنده در خشنده و بینا . ع ع

بیت

خداوند همه را بنا کریمار حیا مانندگان استمان تو نیم و
 ۵۲ جمیع در ظل وحدانیت تو آفتاب رحمت بر کل مشرق و ابرغنا
 بر کل میبارد الطافت شامل کل است و فضلت رازق کل

جمیع را محافظه فرمائی و کل را بنظر مکرمت منظور داری ای سرور گویا
 الطاف بی پایان شامل کن نور هدایت بر افروز چشم ما را روشن
 کن دلها را سرور ابدی بخش نفوس را روح تازه ده و حیات ابدیه
 احسان فرما ابواب عرفان گشای نور ایمان تا بان نما در ظل عنایت
 کل را متحد کن بوسیع را متفق فرما تا جمیع انوار یک شمس شوند احوال
 یک دریا گردند اثمار یک شجر شوند از یک چشمه نوشند از یک
 نسیم بهر آهسته تر از آید از یک انوار اقباس نمایند
 توفی دهند و بخشند و توانا .

ع ع

۵۳ الهی الہی اَلْفَ بَیْنَ قُلُوبِ احِبَّائِكَ وَ حَدِ نَفُوسِ اصْدِقَائِكَ وَ
 اجعلہم مُتَّحِدِينَ وَ مُتَّفِقِينَ فِی جَمِیعِ شُؤُنِ اِجْمَعِهِمْ عَلٰی مَعِیْنِ رَحْمَتِیْكَ بَیْنَ
 بَرَّتِیْكَ وَ فِی ظِلِّ رَاہِ فِرْدَاوِیْسِ بَیْنَ خَلْقِكَ وَ احْتَشِرْہُمْ تَحْتِ لُجَاہِ الْوَحْدِ
 الْاِنْسَانِیَّةِ وَ اعْظَمْ فِی صُنُونِ حَمَائِیْكَ عَنْ كُلِّ بَلِیَّةٍ اَمَّا اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 الْعَزِیزُ الْمُهِیْمُنُ الْكَرِیْمُ الرَّحِیْمُ . عبد البہاء عباس

ہوش

۵۴

خدایا تاریکی نزع و جدال و قتال بین ادیان و شعوب و اقوام افق
حقیقت را پوشیدہ و پنهان نموده جهان محتاج نور ہدایت است
پس ای پروردگار عنایتی فرما کہ شمس حقیقت جهان را گران بکران روشن نماید

عبدالمبارک عباس

ہوش

۵۵

ای خداوند مہربان بہ فریاد بیچارگان برس ای پاکیزدان
بر این اطفال تسیم رحم فرما ای خداوند بی نیاز این سہل شدید را
قطع کن ای خالق جہانیاں این آتش فروختہ را خاموش کن
ای دادرس بہ فریاد یتیمان برس ای داور حقیقی مادران جگر خون را

تسلی ده ای رحمان رحیم بر چشم گریان و دل سوزان پدران رحم نما
 این طوفان را ساکت کن و این جنگ جهانگیر را بصلح و آشتی مسدود
 فرما تو فی بیا و شنوا. ع ع

۵۶

إِلٰهِي الْإِلٰهِي تَرْمِي قَدِ اشْتَدَّ لَطْلَامُ الْحَالِكِ عَلَى كُلِّ الْمَمَالِكِ
 وَاحْتَرَقَتِ الْأَفَاقُ مِنْ نَابِرَةِ الْإِنْفَاقِ وَاشْتَعَلَتْ نِيرَانُ الْجِدَالِ وَ
 اتَّفَعَالِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا فَالِدِمَاءُ مَسْفُوكَةٌ وَالْأَجْسَادُ
 مَطْرُوقَةٌ وَالرُّؤُوسُ مَذْبُوقَةٌ عَلَى التُّرَابِ فِي مَيْدَانِ الْجِدَالِ
 رَبِّ رَبِّ أَرْحَمِ هُوَ اللَّهُ الْجَمَلُ وَالنَّظْرُ إِلَيْهِمْ بَعَيْنُ الْعَفْوِ وَالْكَفْرَانِ وَ
 أَطْفِ بِذِهِ الْبَيْرَانَ حَتَّى تَنْقُصَ هَذِهِ الْعُيُومُ الْمَسْكُونَةَ فِي الْأَفَاقِ

حَتَّى تَشْرِقَ شَمْسُ الْحَقِيقَةِ بِأَنْوَارِ الْوِفَاقِ وَتُكَشِّفَ هَذَا الظَّلَامَ
 وَتُبَيِّنَ كُلَّ الْمَمَالِكِ بِأَنْوَارِ السَّلَامِ رَبِّ انْقِذْهُمْ مِنْ عَمْرَاتِ
 سَجْرِ الْبَعْضَاءِ وَنَجِّمْهُمْ مِنْ هَذِهِ الظُّلُمَاتِ الدَّهْمَاءِ وَأَلْفِ بَيْنَ
 قُلُوبِهِمْ وَنُورِ أَبْصَارِهِمْ بِنُورِ الصَّلَاحِ وَالسَّلَامِ رَبِّ نَجِّمْهُمْ مِنْ عَمْرَاتِ
 السَّحَرِ وَالْقِيَالِ وَانْقِذْهُمْ مِنْ ظُلَامِ الضَّلَالِ وَكَشِّفْ عَنْ بَصَائِرِهِمْ
 الْعَنَاءَ وَنُورِ قُلُوبَهُمْ بِنُورِ الْهُدَى وَغَالِمِهِمْ بِفَضْلِكَ وَجَمِّعْكَ
 الْكُبْرَى وَلَا تُعَالِمِهِمْ بَعْدَكَ وَغَضَبِكَ الَّذِي يَرْتَعِدُ مِنْهُ فِرَائِصُ
 الْأَقْوِيَاءِ رَبِّ قَدْ طَالَتْ السَّحْرُوبُ وَاسْتَدَّتْ الْكُرُوبُ وَتَبَدَّلَتْ
 مَعْمُورٌ بِمَبْطُورٍ رَبِّ قَدْ ضَاقَتِ الصُّدُورُ وَتَفَرَّغَتِ النُّفُوسُ فَارْحَمْ
 بَنِي الْأَقْوَامِ الْفُقَرَاءَ وَلَا تَسْرِ كُرْهُمُ لِيَقْرُطُ فِيهِمْ مِنْ شَيْءٍ بِمَا يَشَاءُ رَبِّ نَعْبَثُ

فِي بِلَادِكَ نَفْسًا خَاضِعَةً خَاشِعَةً مُنَوَّرَةً الْوُجُوهِ بِأَنْوَارِ الْهُدَى
 مُنْقَطِعَةً عَنِ الدُّنْيَا نَاطِقَةً بِالذِّكْرِ وَالتَّسْبِيحِ بِأَشْرَةِ لَيْفَاتِ قُدْرَتِكَ
 يَا بَنِي النَّوْزِيِّ رَبِّ اشْدُدْ ظُهُورَهُمْ وَقَوِّمِ أَرْوَاحَهُمْ وَاشْرَحْ صُدُورَهُمْ يَا
 مَحَبَّتِكَ الْكَبِيرَى رَبِّ إِنِّهُمْ ضَعُفَاءُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَتِيرُ وَإِنَّهُمْ
 عَجْزَاءُ وَأَنْتَ الْمَعِينُ الْكَرِيمُ رَبِّ قَدْ تَمَوَّجَتْ بِحَبْلِ الْعِصْيَانِ وَلَا تَسْكُنُ
 بِهَذِهِ الرَّوَابِعِ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ أَلْوِاسِعَةٍ فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ رَبِّ إِنَّ النُّفُوسَ
 فِي بِلَادِيهِ الْهَوَىٰ فَلَا يَسْتَعِينُهَا إِلَّا الطَّافُكُ الْعَظِيمِيُّ رَبِّ أَرِزْ ظِلْمَاتِ
 بِهَذِهِ الشَّهَوَاتِ وَنُورِ الْقُلُوبِ بِسِرَاجِ مَحَبَّتِكَ الَّذِي سَيُضِيءُ مِنْهُ
 كُلُّ الْأَرْجَاءِ وَوَفِّقِ الْأَحْبَابَ الَّذِينَ تَرَكُوا الْأَوْطَانَ فِي الْأَهْلِ وَالْوَالِدَانِ
 وَسَافِرُوا إِلَى الْبِلَادِ الْجَبَابِغِيَّةِ وَأَشَارَ الْبَغَايَاتِ وَتَبَا لَيْعَاتِ

وَكَانَ أَنْبِيئُهُمْ فِي وَحْدَتِهِمْ وَمُعِينُهُمْ فِي غُرَّتِهِمْ وَكَاشِفَا لِكُرَّتِهِمْ وَسُلُوتُهُمْ
فِي مُضَيِّبَتِهِمْ وَرَاحَتُهُ فِي مُشَقِّبَتِهِمْ وَرُؤَاةُ لِعَظِيمَتِهِمْ وَشِفَاةُ لِعَلِيمَتِهِمْ وَبُرُودَا لِلْوَعِيمَتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ .

ع ع

۵۷ ای پروردگار مرا بیدار کن نهشیا رما از غیر خود بینر اکن و به محنت
 جمالت گرفتار ما نفخه روح القدس بخش و ندای ملکوت ابی بگوش رسان
 قوت روحانی عطا کن و سراج رحمانی در جاج قلب برافروز از هر
 بندی آزاد کن و از هر تعلقی نجات ده تا حشر رضای تو نطلبیم و بغیر از
 روی تو نجویم و دون راه تو نپویم نفوس غافلده را هشیار کنیم و ارواح نقشه را
 بیدار نمایم تشنگان آب حیات بخشیم و مریضان اشفای الهی دم
 هر چند حقیرم و دلیم فقیرم اما نیست و پناهم تونی و معین و ظیر هم تونی تا بید
 عنایت فرما که کل حیران گردند خدایا تونی مقدر و توانا و بخشند و دهنده و میناع

رب رب نحن عجزاء و انت القوی لغتدیر و نحن اذلاء و انت
 الغزیر اجلیل و نحن فتلر و انت الغنی الکریم ایذنا علی عبودیة
 عتبه قدسک و وقفنا علی عبادتک فی مشارق ذکرک و قدر لنا
 نشریحات قدسک بین خلقتک و اشد و ازورنا علی خدمتک
 بین عبادک حتی نهدی الامم الی اسمک الاعظم و نسوق
 الملل الی شاطی بحب احدیتک الاکرم ای رب نجتنا من علق
 الخلاق و انخلینات السوابق و البلیات اللواتق حتی نقوم
 علی اعلاء کلمتک بکل روح و ریحان و نذکرک فی اناء الیل و
 النهار و ندعوا الکل الی الهدی و نامر بالتقوی و نرتل آیات توحید
 بین ملا الانسار انک انت المقدر علی ما شاء و انک انت الغزیر القدر ع

اللهم يا إلهي ترمي وجوهاً نورانيةً فيها نضرة رحمتك وقلوباً
تتمدد فيها جمال وحدانيتك وصدوراً مشرقةً بآيات فردانيتك
واقدةً منجذبةً بمفحات رياض احديتك وابصاراً شاختةً إلى
ملكوت صدائيتك واذناً ممدودةً إلى صوامع اللاهوت لتسمع
ذكرك وثنائك أي رب هولاء عباداً ما موافقاً بسمائك و
اشتعلوا بالنار الملتببة في سدره محبتك وهبتنروا وتماميلوا عند
تنفس نسيم عنائتك واوروا إلى كهف حفظك وحمايتك ولعنث
النهم بمجامدك ونعوتك وتأنقت رياض ضمائرهم برياحين معرفتك
وتدفقت حياض ضمائرهم بمياه موهبتك أي رب اجزمهم تحت

لوا لم يشاق بوجوه نورا، وجمعهم في ظل شجرة انيا بقلوب
طافحة بالسرا، وغرقهم في تدرم الكبرياء حتى يخوضوا ويفوضوا
عمق الصفات والاسماء، ويلتقطوا بحسريدة النور، وليستمة العصار، و
على اعداء كلمتك العلياء، ونشر اثارك في كل الانحاء، وانشاء نفاك
في جميع الارحاء، و سطوع انوارك من الافق الاعلى، ليتوجه كل لشعوب
والقبائل الى ملكوتك الابهي، ويخلقوا باخلاق تقديسك، وشم توحيدك
في عالم الانشاء، وتتفتح على وجوه الكل ابواب جنة الماوس
وتمدد مائدة السماء، ونيشف حجاب الكون عن جنته الابهي نيك
انت مؤيد من شاء على ما شاء، بما شاء، وانت انت الملك

المقتر لمهين لست يوم . ع ع

ہوا

۶۰ اِلٰہی اِلٰہی ہذا طیر کلّ کلمّ بحسب طبعی الطیر ان ایدہ بشدید القو
حتی طیر الی اوج اعلا و البخاج و یرفر ف بکل سرور الشرح
فی ہذا القضا یرتفع بدیرہ فی کل الارجا باسماک الاعلی و تلذذ
الاذان من ہذا النداء و تقر الاعین بشاہدہ آیات الہدی رب
انی فرید و جید حقیر لیس الی ظہیر الانت و لانت و لا نصیر الانت و محیر

الَا أَنْتَ وَفَقِنِي عَلَى خِدْمَتِكَ وَأَيْدِي فِي حَبْسِ نَوْدِ مَلَائِكَتِكَ وَالضَّرْفِ
فِي أَعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَنَطْقِنِي بِحِكْمَتِكَ بَيْنَ رَيْتِكَ إِنَّكَ مُعِينٌ لِي
وَنَصِيرٌ لِي صَغِيرًا وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ لِعَزِيْرٍ لِمَخْتَارٍ .

ع ع

بُورَان

إِلَهِي إِلَهِي تَرْمِي هَذَا الضَّعِيفَ تَمَتَّنِي الْقُوَّةَ الْمَلَكُوتِيَّةَ وَهَذَا
الْفَقِيرَ تَرَجِّحِي كَنُوزِكَ السَّمَاوِيَّةَ وَهَذَا الظَّمْآنَ شَبِّهْتَهُ مَعِينِ الْحَيَاةِ
الْأَبَدِيَّةِ وَهَذَا الْعَلِيلَ رَجَّوْتَهُ بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ الَّتِي أَنْتَ
بِهَا عِبَادُكَ الْمُخْتَارِينَ فِي مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى رَبِّ لَيْسَ لِي نَصِيرٌ إِلَّا أَنْتَ
وَلَا مُجِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا مُعِينٌ إِلَّا أَنْتَ أَيْدِي بِلَدَائِكِ عَلَى نَشْرِ نَفْسَاتِ

٦١

قَدِيمِكَ وَبِشِّ تَعَالِيمِكَ بَيْنَ خَيْرَةِ خَلْقِكَ رَبِّ حَبِيبِي مُنْقَطِعًا
عَنْ دُونِكَ تُتَّبِعُنَا بِذِيلِ عِمَائِكَ مَخْلُصًا فِي دِينِكَ ثَابِتًا عَلَى مَحْتَبِكَ
عَامِلًا بِمَا أَمَرْتَنِي بِهِ فِي كِتَابِكَ أَنْتَ الْمَقْدَرُ

الغزيرُ القديرُ .

ع ع

نُبُوَّةُ

۶۲ إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي مَعَ ذُلِّي وَعَدَمِ تَعْدَادِي وَأَقْدَارِي مُتَّهِمًا
بِعِظَامِ الْأُمُورِ قَاصِدًا لِأَعْدَائِكُمْ بَيْنَ الْجُحُورِ نَادِيًا لِنَشْرِعَائِكُمْ
بَيْنَ الْعُمُومِ وَأَنِّي أَتَوَقَّعُ بَهْزًا إِلَّا أَنْ يُؤَيِّدَنِي نَفْسَاتُ رُوحِ الْقُدْسِ
وَيُنْصِرَنِي حَسُودُ مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَتَحِيطَنِي تَوْفِيقَاتُكَ الَّتِي تَجْعَلُ

ع ع

الذباب عقاباً والقطرة بحوراً ونهاراً والذرات شمساً و
 انواراً رَبِّ اَيْدِي بَقْوَاتِكَ الْقَاهِرَةِ وَقَدْرِكَ النَّاظِرَةِ حَتَّى يَنْطِقَ
 لِسَانِي بِمَجْدِكَ وَنُحُوتِكَ بَيْنَ خَلْفِكَ وَيُطْفِئُ جِوَانِي بِرَحْمَتِكَ
 وَمَعْرِفَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقَدَّرُ عَلَى مَا شَاءَ وَانَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ع ع

هو

اِلٰهِي اِلٰهِي تَرَانِي وَالِهًا مُنْجِدًا اِلَىٰ مَلَكُوتِكَ اِلٰهِي وَشَتَعَلًا
 بِنَا مَحَبَّتِكَ بَيْنَ الْوَرَىٰ وَسَادِيًا بِمَلَكُوتِكَ فِي نَهْدِ الدِّيَارِ اَلْسَعَةِ
 الْاُرْجَانِ مُتَقَطَعًا عَمَّا سِوَاكَ مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ تَارِكًا الرَّاحَةَ وَالرَّخَاءَ بَعِيدًا
 عَنِ الْاَوْطَانِ اِنَّمَا فِي هَذِهِ الْبُلْدَانِ غَيْرِ بَاطِرٍ جَا عَلَى التَّرَابِ

٦٣

خاضعاً إلى عتبتك العلياً خاشعاً إلى جبروتك العظمى مناجياً
 في جنح الليالي و بطون الأسحار متضرعاً مبتسلاً في الغدو والاصباح
 حتى تؤيدني على خدمته امرئ ونشر تعاليمك و اعلاء كلمتك في مسار
 الارض و مغاربها رب اشد اذرى و وفتني على عبوديتك بكل
 القوي و لا تتركني فريداً و جيداً في هذه الديار رب انسي في حشيتي
 و جالسي في غربتي انك انت المؤيد لمن تشاء على ما تشاء و انك
 انت القوي القدير .

هبوطه

۶۴ ای پروردگار مهربان شکر ترا که مرا از محتارین نمودی نه مدعوین
 راه ملکوت نمودی و بر مشاهده انوار لاهوت موفق کردی نفخه بیجا

و میدی و دل جان را زنده نسهمودی و روح و وجدان را تر و تازه کرد
 ای پروردگار این گمنام را به محبت خود شسیر آفاق کن و این بی نام و
 نشان را به نور هدی معروف شرق و غرب نما جامی سرشار از باوه محبتت
 به دست ده تا جهانیان را سرمست صهبانمایم و تشنگان را به چشمه آب
 حیات رسانم مشتاقان جمال را به محض دیدار رسانم و عیالان را
 به طبیب مهربان دلالت کنم تویی مقدر و توانا و تویی دانا و پینا.

ع ع

هو

ای لب آفاق این یاران نورانی را در هر دم منظر فیوضات
 رحمانی فرما و مورد الطاف سبحانی کن مدد محبت حقیقی خود بخش

۶۵

و تجلیات عشق حقیقی جلوه دهد و به هیچان فوران آرتاز ما خم تپما
 از دست رود هر یک کز آتشبار گردند پرده های او هام بسوزند
 و حجابات نفوس را خرق نمایند به ذکر تو ناطق گردند و خلق و خو
 تو بنمایند طالبان را عاشقان روی تو نمایند تشنگان را ارشمه
 حیات بنوشانند و زنده نمایند تعالیم تو را به کردار و رفتار ترویج
 فرمایند نفحات یوم ظهور منتشر کنند و نسیم گلشن جنبت ابری به مرور
 آرند شرق را زنده کنند و غرب را تر و تازه نمایند خیمه وحدت
 عالم انسانی برافرازند و علم نور مبین بلند کنند آتش عشق برافروزند
 صخره صهارا بگدازند چشمهای کور را به قوت تو روشن نمایند و آشفته
 و شیدای تو آنچه سزاوار دلبری است مجری دار تو فی معشوق آفاق

و تونی محبوب اهل وفاق و علیکم البهائم

ع ع

بوالا

۶۶ ای پروردگار و آموزگار و کردگار از فضل عمیم و کرم جلیل آفاق وجود را
به انوار موهبت روشن نمودی و به اشعه ساطعه آفتاب بخشایش جهان
آفرینش را متصور کردی ابرنیمان عنایتت جهان ایجاد را سبب و خرم نمود
و فیض محیط عظمت کائنات را حله جدید حلق جدید پوشانید الطاف
عالم وجود را احاطه کرد و احسانت غیب و شهود را شامل شد از فضل عظمت
مطلع هدنی را روشن نمودی و صبح تقوی را لایح و فیض نبی اسائل

وسیل ندر اصائل فرمودی افق محبتت را به انوار عرفان مزین و مشرق
 معرفتت را به تجلیات ایقان منور کردی فیض عطیلت را مقطوع نفرمودی
 و لطف عمیقت را ممنوع نداشتی الفت قلوب را نعمت عظمی فرمودی
 و محبت نفوس را رحمت کبری دین مهینت را انوار آفاق کردی و شرح
 شریفیت را آفتاب سبع طباق .

ای پاک یزدان قوت و قدرتی عنایت فرما و عون و عنایتی مبدول
 کن تا به وصایا و نصائحت قیام نمایم و به نجات خلق و خویت
 به اجیای عالم و احم بر داریم به موجی از امواج بحر عظمت جهان ایجاد پر از
 نالی حکمت گردد و فیضی از بحر رحمت فضای امکان رشک روضه جنان
 گردد پای استقامتی عنایت فرما و قوه ثبوت و رسوخی بخش تا آنچه

سبب اعلاء كلمه امر تو هست قيام نماييم و بر هدايت من على الارض بايتم.

ع ع

۶۷
إِلَهِي إِلَهِي أَيْدِ اجْبَانِكَ الْمُحَاصِنِ عَلَى الْإِقْفَارِ بِالنُّورِ الْمُسْنِ
وَوَفِّقْ عَيْنِيكَ الْمُفْتَرِينَ عَلَى نَشْرِ نَفْحَاتِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ حَتَّى
تَلْتَهُوا عَنْ شُبُهَاتِ النَّاقِضِينَ تَسْبُلِغِ دِينِكَ الْمُسِيرِ وَبَثِ
تَعَالِيكَ وَإِسَاعَةَ أَمَارِكَ وَأَوَاقِعَ بِنْيَانِكَ بَيْنَ الْحَافِظِينَ
إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الْعَشِيرُ الْوَلَّابُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْمُتَعَالَى الْقَوِيُّ الْمُخْتَارُ.

ع ع

۷۳

الهى الهى انى بكل تدلُّ وانكسار وخصوع وخشوع وانهال متبلاً
 متضرعاً بين يديك ان تديم على لحنات أعين رحمتك ولويد
 على الثبوت والرسوخ على كلمة وحدانيتك وتوقفنى على شـ
 آياتك الكبرى ورفع رايات بيناتك الساطعة على الأجزاء
 آثار موهبتك العظمى وإيقاد نار محبتك فى القلوب والأحشاء
 اى رب نور الوجوه بالنور الساطع من قوس غيب ملكوتك السـ
 وشرح الصدور بشعاع لامع من ملكك الاعلى ونعش الأرواح
 بنفحات الهامة من خبتك العليا وأرح النفوس بنسائم قدس

منتشرٍ من حدائق الغلبا وغزوات القاهرة على الأشياء أن
 القلوب أشدَّت عليها الكربُ لا مغيثَ إلا أنت ولا مجيرَ إلا أنت
 ولا ظهيرَ إلا أنت ربَّ انقِطِ عبادك المخلصين بصون حمايتك
 وأرض أرقانك الثابتين بعين عونك وعنايتك واستر قصور
 الموقنين بذيل عفوك وكرايتك أنت انت الحافظ الكريم الرحيم

ع ع

هونه

اللهم يا الهى انى اصنع بينى على عبته قدسك وقارب باب اجد
 وادعوك بقلب خائف ودمع دافق وصد شائق ان ينقصر عبدك لهنت نظر لظهور
 آيات فضلك وعنايتك لمضطرم بنار محبتك ربَّ انك لمرأه

٦٩

يَطْوِي الْمَهَادُ وَيَقْطَعُ الْجِبَالَ وَيَرْضُ فِي بَرِّيَّةِ التَّسْبِيلِ وَالْإِهْتِمَالِ
وَيَدْعُو أَهْلَ الصَّدَالِ إِلَى نُورِ الْهُدَى عَلَى مَمَرِ الْإِيَّامِ وَاللَّيَالِ رَبِّهِ
لَيْسَ لَهُ سَكُونٌ وَتَسْتَحْمِلُ حَوَارِحَ اللَّيْلِ وَطَوَارِقَ النَّهَارِ وَيَهْرَعُ إِلَى الْيَدِ
لِيَتَبَشَّرَ بِظُهُورِ مَلَكُوتِ الْأَنْوَارِ وَسَطْوَعِ الْوَارِثَةِ الْأَسْرَارِ وَلَمْ تَأْخُذْهُ لَوْمَةٌ
لَا تُحْمُ وَلَا تُطْعَمُ سَائِمٌ وَلَا ضَرْبَةٌ لِأَرْبٍ عَنِ التَّدَارِكِ بِمَلَكُوتِكَ الْإِبْرَاهِيمِ
رَبِّ مَهْدِي السَّبِيلِ وَأَشْفِي الْعَيْلِ وَأَزُوبِ الْعَيْلِ وَأَسْقِي السَّبِيلِ
كُلَّ ظِمآنٍ هَامٍ فِي بَيْدِ الْفِرَاقِ تَوْقِدِ نَارَ الْإِحْتِرَاقِ وَتَمْنِي لِحُجْرَةِ
مَنْ كَانَتْ هِيَ لِمِشَاقِ حَتَّى تَلْتَمِذًا وَجْهَهُ بِنُورِ سَاطِعِ بَيْنِ أَهْلِ الْفِرَاقِ
وَيَتَرَلَزَلُ بِهِ أَرْكَانُ أَهْلِ الْفِرَاقِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمَعْلَى

البراروف المستعان . ع ع

هفته

۷۰ ای پروردگار این رجال بندگان تواند و این ساکنینان تو
 از غیر تو بیزارند و به محبت تو گرفتار از جهان جهانیان منقطع و
 در کنارند و مشتاق پر تو تجلی و جلوه انوار و به نار محبت افروخته اند
 و مانند پروانه حول شمع میاق بال و پر سوخته اند ثابتند و مستقیم و
 قائمند به نور مبین بلبلان کاشن توحیدند و طیور حدیقه تقدیس
 پروردگار تا امید کن و به نقشات روح القدس زنده نما و از روح متولد کن
 و در چشمه ایوب تعجیب فرما تا کمال پاک و مقدس شوند و مانند شمع
 نورانی در عالم انسانی برافروزند تویی مقدر و توانا و تویی بخشنده و مهربان

۷۱ ای خداوند بهیبت ای رب الملکوت این نفوس سپاه
 آسمانی تواند امداد فرما و چه بسود ملاً اعلیٰ نصرت کن تا هر یک نظیر
 اردوئی شوند و آن ممالک را به محبت الله و نورانیت تعالیم
 الهی فتح کنند ای خدا ظهیر و نصیر آنها باش و دریا بان و کوه
 و درّه و جنگلها و دریاها و صحراها مونس آنها باش تا به قوت ملکوتی
 و نفحات روح القدس فریاد زنند توئی مقتدر عزیز و توانا و توانی

و انا و شنوا و بینا . ع ع

ای خداوند بی اباز این حقیقت مبتله را مانند شمع روشن کن
تا در هر جمع به ذکر تو مشغول گردد نور هدیمی بر سر وزد و در جان
رحمن مانند سراج بسوزد و به یاران نور بخشد ای خداوند روحی
دلها بدم که همدم تو گردند و شوقی در قلوب بپندازد که به ذکر تو
دمساز شوند جانها را شور و ولهی ده و دلها را اوجد و طریبخش
که هر دم روحی تازه یابند و به سروری بی اندازه رسند
ای خداوند مهربان یاران را روح و ریجان بخش و تائیدی آسمانی
فرماتاشنگان اسبیل هدایت دهند و گلشنان را بسبیل
عنایت دلالت کنند تویی مقدر و توانا و شنونده و بینا . ع . ع

۷۳ پروردگار ایزدانا مهربان این بنده تو از اقصی بلاد شرق
 به غرب ستافت که شاید از نجات عنایات مشامهای این نفوس
 معطر شود نسیم گلشن هدایت بر این ممالک بوزد نفوس استعداد
 الطاف تو یابند قلوب مستبشر به بشارت تو گردند دیده ها مشاهده نور
 حقیقت نماید گوشها از ندای ملکوت بهره و نصیب گیرد ای پروردگار
 دلها را روشن کن ای خداوند مهربان قلوب را رشک گلزار و
 و گلشن فرما ای محبوب بهیمن نجات عنایت بوزان انوار احسان
 تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود از تائیدات تو بهره نصیب گیرد
 این جمع راه تو پویند راز تو جویند روی تو بینند خوی تو گویند

امی پروردگار الطاف بی پایان ارزان فرما گنج هدایت رایگان
کن تا این بچا پرگان چارویا بند توئی مهربان توئی بخشنده توئی دانا

وتوانا . ع ع

بِسْمِ
اللهِ

رب رب اید عبادک الاصفیا علی احوب و الولا بین الوری

۷۴

و فتم علی شہر الہندی من الملأ الاعلی بن اهل الأرض کلها انک انت

المقدر العزیز القوی القدیر الوہاب . انک انت الکریم اللطیف الرؤوف المنان

ع ع

پروردگار را مهرباناً شکر ترا شا همراه هدایت نمودی و ابواب
 ملکوت بگشودی و بواسطه شمس حقیقت تجلی فرمودی کوران بنیاد
 نمودی و کوران شنوا کردی مردگان زنده فرمودی و فقیران
 اغنیاء کردی گمراهان را راه نمودی و تشنگان را به چشمه هدایت
 دلالت کردی ما هیجان لب تشنه را به دریای حقیقت رساندی و
 مرغان آواره را به گلشن عنایت دعوت فرمودی پروردگار رحیمی
 هستیم بندگان تو و فقیران تو دور افتاده ایم مشتاقان تو تشنه چشمه
 تویم و دردمند درمان تویم در ره توست درم نهادیم و مقصد و آرزوی
 خیر شرفیحات تو نداریم تا نفوس فریاد اینها البصر اطاعتتیم برآند و
 دیده به مشاهده انوار روشن نمایند از ظلمات جهالت برهند و طاف

حول سراج هدایت گردند بی نصیبان نصیب برند و محرومان محرم راز
 شوند پروردگارا به عین عنایت نظر نما تا ییدی آسمانی و فرشتگان
 روح القدس مهذول دارتا به خدمت موفق گردیم و مانند ستاره ها
 روشن در این اقالیم به نور هدایت بدرخسیم توئی مقتدر و توانا و توئی

عالم و بینا . ع ع

همیشه

۷۶ اللهم یا من ماج بحور الطافه و ماج نسیم عنایتیه علی کل قائم علی اعداء
 کلمته و کل سارع الی مشهد الفداء بقلب طامح باحبت و الولاء و نطق بالثبات
 بین الوری علی جماله الاهی رب اید کل من و راع لسانه بالبیان فی
 نشر نفحات و انخدرت منه شقایق لبسره ان ایضا حاجتک و تلاطم

كاللطم طام الجحنام التمام نذكرك وتغرد هدير الورق في رياض معر
 وزر زير الضرعام في أنكة موبنتك رب صرعنم كاسا طافحه من الهد
 ورثنم سلاف الصهباء ونطقهم بابدع لبس بان المصمم بانج والبيان
 وعلمهم حواس البيان انك انت الكريم انك انت المؤيد القوى
 العزيز القدير لا اله الا انت رب اللطيف الرحيم .

ع ع

بهو

٧٧ رب ايد هو لا على اعلاء كلمتك بين الوري وشر نقت
 رياض قدسك في كل الانحاء واعلاء ذكرك على الغبراء
 حتى يرتفع ضجيج التهليل والتكبير الى الملأ الاعلى انك انت

المقدر على ما تشاء، وأنت أنت القوي العتيد.

ع ع

هو الله

٧٨
رب رب اتى اشكرك بلسان ناطق بذكرك وقلب هاشم
على عهدك وروح مترصد لا ينجز وعدهك على ما خلقت حقيقة
طيبه زاوية وكينونة راضية مرضية وجعلتها آية الرحمة بين البرية
وسراج الهدى يوقد ويضيئ بنور العرفان بين اهل الامكان
رب رب نفث في روح نفس الرحمن واطلق لسانه في مضمار
الذكر والبيان والتمه آية الهدى بين الورى وتور به البصائر
وقرر به الاعين النواظر وطيب به الخواطر وصفت به الضمائر

وَرَيْنَ بِالسَّرَائِرِ حَتَّى يَهْدِيَ هِلَّ الضَّلَالِ إِلَى مَنَاجِجِ الصَّوَابِ وَ
يَقُودَ الظَّمَّ الْعِطَاشِ إِلَى الْمَاءِ الْفَرَاتِ وَيُعِطِرُ مَشَامِ هِلَّ الْأَشْرَاقِ
بِرَأْسِ تَطْيِبِهِ مِنَ الرَّوْضَةِ الْعَمَاءِ وَاحْدِيقَةِ الْعُتْبَاءِ أَنْتَ
الْمَعْطَى الْكَرِيمُ الْمُوَيْدُ لِأَوْلَى الْأَبَابِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَزِيرُ الْوَهَّابُ .

ع ع

مُؤَشَّرٌ

٧٩ يَا إِلَهِي مَحْسُوبِي وَمَقْصُودِي مُطْلُوبِي تَرَانِي مُنَاجِيًّا فِي الْآيَامِ وَاللَّيَالِي
وَمُنْتَظَرًا إِلَيْكَ قَلْبِي وَسَانِي مُبْتَهَلًا إِلَى مَلَكُوتِكَ بِرُوحِ مَنْجِزٍ رَائِي
مَلَكُوتِكَ الرَّبَّانِي أَنْ تُؤَيِّدَ الَّذِينَ سَمِعُوا السُّدَّاءَ وَلَبَّوْا الدُّعَاءَ وَاجْتَذَبُوا
مَلَكُوتَكَ الْأَعْلَى وَاشْتَعَلُوا بِالنَّارِ الْمُوقَدَةِ فِي سَدْرِهِ سِينًا وَجَهَّزُوا وَجْهَهُمْ

اليك بين الوري ورتلوا آيات المدي بين ملا الانشاء وطقوا بمشنا
 ورفعوا رايه التقوى وسرعو الى مشهد الفدا بقلوب خافية باحسب والولاء
 واقاموا الحج والبسرمان بين خلقك على اثبات امرك بقوة ارتعدت
 به فرائض اولى التهنى رب جعل هولاء مصابيح الدجى ومفاتيح ابواب السماء
 ورايات الكلمة العليا وآيات الكتاب لمهين فى زبر الاولين وصحف الاخيرين
 حتى يتوكلوا عليك ويسرعوا اليك ويمننوا الشهادة بين يديك نكت
 انت الكريم انك انت العظيم وانك انت الرحمن الرحيم . ع ع

بونه

ربي ونسني املى وغاية رجائي انى اخرجوك متضرعا الى عتبتك
 السامية وساحتك المقدسة العالمة وحببتك الواسعة الفضاء ان تؤيد

٨٠

بِذَا الْعَبْدُ عَلَى الْقِيَامِ عَلَى التَّذَابُرِ بِاسْمِكَ بَيْنَ الْمَلَأِ وَالْإِسْتِغَاثَةِ إِلَى
مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى أَنْتَ الْمُؤَيَّدُ مِنْ تَشَاءُ وَأَنْتَ الْمَعْطَى الرَّحِيمُ .

ع ع

سُبُوْتُهُ

۸۱ اَللّٰهُمَّ يَا اَللّٰهِيَّ وَحُسْبُوْنِيْ هُوَ اَللّٰهُ عِبَادُكَ الَّذِيْنَ سَمِعُوْا نِدَاكَ وَوَلَّوْا
سَخَابَكَ وَاجَابُوْا دُعَاكَ وَآمَنُوْا بِكَ وَاتَّقَوْا بِاَيَاتِكَ وَاتَّقَوْا بِحُجَّتِكَ
وَأَذَعُوْا لِبِرِّكَ وَاسْلَكُوْا فِيْ سَبِيْلِكَ وَاتَّبَعُوْا دَلِيْلَكَ وَاطَّلَعُوْا بِسِرِّكَ
وَأَذْكُرُوْا رُؤُوْسَ كِتَابِكَ وَاِشْرَارَ صَحَائِفِكَ وَبَشَائِرَ رُزُقِكَ وَالْوَحْيَ
وَتَسْكُوْا بِذِيْلِكَ وَتَشْتَبُوْا بِأَنْدَابِ اَنْوَارِ كِبَرِيَّاتِكَ وَتُثَبِّتَ اَقْدَامَهُمْ
عَلَى عَهْدِكَ وَتَسَخِّتَ قُلُوْبَهُمْ عَلَى مِشْقَاتِكَ اِي رَبِّ اَضْرِمْ فِي قُلُوْبِهِمْ

نار الانجذاب و طين في حدائق صدورهم طيور العصفان و غرذ في رياض
 نفوسهم و رزق المحبة بابدع الايقاع و الاحسان و جعلهم آيات محكمات
 و آيات مشهيرات و كلمات تامات و اعل بهم امرك و ارفع بهم اعلا
 و اشر بهم اثارك و نصر بهم كلمتك و اشد بهم ازر اجبتك و نطقهم
 ثناياك و اهتم لقيام على مرضاتك و نور وجوههم في ملكوت
 قدسك و تتم سرورهم بتأييدهم على نصرته امرك اى رب نحن
 ضعفاء قوتنا على شرفحات تقديسك و فقراء غنا من خزان
 توحيدك عراة البنا من خلع تكريمك خطاة اغفر لنا ذنوبنا ^{بفضلك}
 وجودك و غفرانك انك انت المؤيد الموفق العزيز القوي القدير

ع ع

الهى الهى هذا عبدك المنجذب الى جمالك الابهى المستوفى لقلب
 بنا محتجب بين الملأ المنهمر الدمع بذكرك فى حنجرتنا الى نظن المنصرم
 الصبر لمحبة جمالك الابهى مستبشر الوجه برحمتك الكبرى المنشرح
 الصدر بايات توحيدك بين الورى المتعرب فى الغرب يا كواطن
 الاصلى المتحل الغناء فى سبيلك ياربى الاعلى رب انه ترك الراحة
 والرخاء والشرف والرفه واتسكون القرار وجرع الى تلك العذو
 القصى ارضا لم تظنه ارجل اجداده والاباء نشر النفاك رفعا
 لراياتك اعداء لكلماتك ايضا حبا لبياناتك رب رب جعله آية
 مومنتك وراية معرفتك و نار محتجبك و سمة منحتك مؤيدا اعدائك و

مَوْقِعًا بَعُونَاكَ وَرِعَايَاتِكَ مَصُونًا بِحِفْظِكَ وَحَمَايِكَ مَحْفُوظًا بِحِفْظِكَ
كَلَامَاتِكَ حَتَّى تَنْتَشِرَ آثَارُكَ فِي تِلْكَ الْأَرْجَاءِ وَيَلُوحَ أَنْوَارُكَ فِي
تِلْكَ الْأَشْجَاءِ وَيَصِلَ نِدَاكَ إِلَى آذَانِ أَهْلِ الْوَفَاءِ وَيُطْفِئُ بِرَبِّهَا
لَمْلَأُ الْأَنْشَاءِ وَكُلِّ شَيْءٍ بِيَدِكَ لَا تَمْلِكُ لَنَا نَفْسًا نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا أَمِي رَبِّ أَنَا ضَعْفَاءٌ قَوْنًا بِفَضْلِكَ وَفُقَرَاءُ
اِعْتِنَا بِجُودِكَ وَعُجْرَاءُ ائْتِجِدْنَا بِحَسَنُودِكَ وَكُلْمًا نَطْقُنَا بِثَنَائِكَ
وَأَمْوَاتًا أُحْيِنَا بِرُوحِكَ تُوَيِّدُ مِنَ الشَّارِ وَتُوفِّقُ مِنَ الشَّارِ بِعِلْمِ
مِنَ الشَّارِ وَتُنطِقُ مِنَ الشَّارِ وَتُوَيِّدُ مِنَ الشَّارِ بِمَا تَشَاءُ إِنَّكَ نَبِيٌّ

القوتی المقدر المتعال . ع ع

اِلهی محبوبی آنی القرب الیک سفجات قدسک التي عطر
 الافاق واتوسل الیک بحایق المنجذبة المقدسة المنطبعة بايات
 موهبتک من کل الجهات ان تؤید عبدک هذا علی اعلامک تک
 واشراق النوارک واثبات زرعک واثهار کلماتک ولم تسعث
 احبانک وجمع شمل اصفیانک وایقادنا محبتک فی قلوب
 اودانک وتزنج اودانک بصبا لمیشاق یا نور الافاق و
 نیر الافاق انک انت المقدر الحاکم فی يوم التلاق

ای بی نیاز یاران محرم رازنا و آئینه غماز کن تا در جهان

نغمه و آوازی اندازند و آهنگ و شننازی بنوازند که جهان
وجود به استنرازی و دلبر و حدت انسانی پرده براندازد و درین

عالم جلوه نماید . ع ع

بهره

سبحانک اللهم یا الهی لک الحمد و لک الشکر علی ما نعمت و آیتت و توا
۸۵

و عظمت فاحشترت عباداً مخلصین لک الدین بن العالمین و خصصتوا لاقبائیس
من نورک المبین و الا بنجد اب الی جمالک المنیر و السلوک علی صراطک
المتقیم رب ان النفوس غافلۃ عن ذکرک و القلوب محرومه عن
و الابصار محجوبه من ملکوت بحال و العقول ذابله عن مرکز بحال الا هو الاء
الذین شتوا علی لمیشاق و ترکوا التفیق و اقتبوا نور الا شراق و صموا

عن التعاق وقاموا على خدمته امرك في الآفاق وترجو من كاس في باق
 ولهم لخط الأفسر وخير خلاق من فيضك المنهمر وصب سحابك المذرار
 ويمنوع لفضل وابدود الباع باشدة انبثاق رب جعلهم آيات الهدى ورايات
 العلى وكلمات التقوى وحيوش الملأ الأعلى وملائكة السماء حتى يتنور بهم
 شرق الارض وغربها وينتشر بهم ذكرك في جنوبها وشمالها ويترتب
 كل الورى في هذه النشأة الدنيا بالاسماء الحسنى مثل الأعلى رب
 ارفع بهم لواء الوحدة بين البشر وراية المحبة بين الورى حتى ترجع الكثرات
 الى مركز الوحدة والآيات تنشق حجاب البغضاء وتضمحل معالم الشقاق
 تزول الضغينة والعذوان في عالم الانسان يرجو الى الوفاق بعد
 التناق ويبدلوا البغضاء بالولاء وينتهوا في سخية ولسقى ويرجو الفوز

وَالْفَلَاحُ سَتَغِيثُ آبِكَ فِي الْبَحْرِ وَالنَّخْلُ وَتَبَادَرُوا إِلَى الْبَاقِيَاتِ
 أَصْحَابَاتٍ فِي عَالَمِ الْفَلَاحِ رَبِّ اشْذُذْهُمْ عَلَى خِدْمَتِكَ وَقُوِّضْهُمْ
 عَلَى عِبَادَتِكَ وَاشْرَحْ صُدُورَهُمْ بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَنُورِ ابْصَارِهِمْ بِشَاهِدَةِ ^{طَلْعَتِكَ}
 وَأَرْحِ أَرْوَاحَهُمْ بِمَعَانِي مَوْجِبَتِكَ وَطَيِّبْ نَفْسَهُمْ بِمُطَابِرَاتِكَ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْغَزِيرُ الْمَطْحِيُّ الْوَهَّابُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغُفُورُ الْعَفُوفُ
 الْحَفِيُّ الْحَفِيُّ بِالْإِلْطَافِ . ع ع

بِسْمِ

٨٦
 إِلَهِي أَلَهِي هُوَلَاءَ عِبَادٍ قَرَّتْ عَلَيْهِمْ بِشَاهِدَةِ الْجَمَالِ وَتَلَذَّتْ بِهِمْ
 بِاسْتِمَاعِ التَّدَاوِينِ مِنْ مَلَكُوتِ الْجَمَالِ وَطَابَتْ نَفْسُهُمْ بِحُصُولِ الْأَمَالِ وَتَعَشَّتْ
 أَرْوَاحُهُمْ مِنْ أَقْدَاحِ رَاحِ دَارَتِ فِي مَحَلِّ الْأَجْلَالِ فَخَضَعْتَ لِكَلِمَتِكَ مِنْهُمْ

الاعناق وذلت لامرك منهم الرقاب خشعت لعظمتك منهم الاصوات
 وعنت منهم الوجوه لسلطانك يا حي يا قيوم واعترفوا بوحديتكم وعترفوا
 من بحر رحمتكم واقربوا الى ملكوت احديتكم انجدوا بنجات تبيك
 واشتعلوا بنا رحمتك رب ايدهم على ما تحب وترضى ونشر على رؤسهم
 لواء الحمد في سائر الارباب وكتبهم في كتاب السعداء وتوختهم باكاليل باهرة
 ساطعة على القرون الاعصار وعرقم في سائر الانوار وسمعهم من انعام الاسرار
 وادخلهم في زمرة الابرار واصلهم من جنود الملأ الاصلى مجتدة في ملكوت ابائهم
 حتى يفتحوا مدائن القلوب واقاليم الارواح بقوة ذكرك يا فائق الاصباح
 انك انت الكريم العزيز الوهاب وانت انت التواب الرحيم لا اله الا انت

الغفور الكريم . ع ع

اللهم يا فاتح مدائن القلوب بفتحات القدس في اليوم المشهود
 وهادي الامم الى الاسم الاعظم الوصول الى مقام محمود
 ترى عبادك المخلصون منخدبون بالفتحات يترتلون لايات
 وتمرّون في لهيبات وتتلون الكتاب في الغدو والاصا
 وتهتل وجوههم بانوار ملكوتك الساطعة على الافاق رب اجعل
 لهم قدم صدق عندك ومقاماً علياً في حشوت سدك
 وايدهم على هداية الخلق نور الحق وتروية الطمأنينة
 بما معين في حننته الابهي وتفرح القلوب بشارة كبري
 وتويز الابصار بشاهدة الانوار وتطهير الاذان باستماع

الاكحان واجيا، النفوس روح الحيوان انك انت لغزير
 الكريم المنان وَايَاكَ اَنْتَ الْمُقَدِّرُ الْمُهَيِّئُ عَلَى الْاِمْكَانِ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اَنْتَ الْغَزِيْرُ الْوَهَّابُ مَرْعَع

هو

٨٨

اللهم يا واهب العطايا تحقق برحمتك من تشاء من البرايا
 تهدي من تشاء بفيضك الأعظم وتؤيد من تشاء على ما تشاء
 اَنْتَ اَنْتَ الْمُقَدِّرُ الْغَزِيْرُ الْوَهَّابُ رَبِّ رَبِّ اَيْدِ عِبْدِكَ
 الْعَانِي لِسُلْطَنَاتِ اللَّائِيْدِ بِيَاكُ الْمَلْتَجِيْ اِلَى حِصْنِكَ الْحَمِيْنِ
 وَالمْتَمْتِكِ بِحَبْلِكَ الْمُتَمِيْنِ الْمَجْزَبِ اِلَى نُورِكَ اِمْسِنِ عَلَيَّ خَدِّتِي

امرك واعلا كلمتك ونشر اثارك وهداية خلقك انك
انت العزيز المؤيد الموفق الرحمن الرحيم .

ع ع

هو الاله

إلهي إلهي انت الذي احاطت قدرتك وظهرت سلطانك
وعمت رحمتك وشرقت انوار موهبتك من افق لم يشأ
على اهل الاشراق اى رب ايد الثابتين على اعلا كلمتك في
الافاق واجعلهم آيات توحيدك الباهرة للاخلاق ونجوم سما
موهبتك البارحة في مطلع الوثاق وبنود ملكوت تقديسك
الهاجته على صفوف الشواق وجموع جبروت تفريدك المحتمة

٨٩

تحت راية الاتفاق انك انت الموفق المويذ العزيز المقدر
العزيز الوهاب . ع ع

هو الله

٩٠ رب ورجاني ايد هولا الأبرار على نشر الأنوار من ملكوت
الاسرار في تلك الاقطار و جعلهم ناشرين لنفحات القدس في
تلك الالديار وناطقين بشنائك بين الاجيار ورافعين لاعلام
الهدى وواضعين لاساس التقوى و منجذبين الى ملكوتك العجيب
انك انت الكريم انك انت العظيم انك انت الرحمن الرحيم .

ع ع

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ تَرَانِىْ مَبْتَهَلًا اِلَى سَمَاءِ بَهَارِ رَحْمَتِيْكَ وَتَضَرُّعًا اِلَى
 اِعْلَانِ مَقَامِ رُبُوْبِيْكَ وَتَمَسُّبًا بَعْتَبَةِ قَدْسِ الْوَهْبِيْكَ وَرَاجِيًا لِحَضْرَةِ عَزِ
 اَحْدِيْكَ اِنَّ تَوْيْدَ عَبْدِكَ الَّذِىْ نَاجَاكَ بِجَامِعِ قَلْبِهِ فِىْ خَمِيْسَةِ رُ
 جَلِيْ حَبْرِهِ طَالِبًا مَرْضَانَاكَ مُتَمَيِّنًا رَضَانَاكَ مُتَابِعًا بِرَحْمَتِكَ مُتَبَلِّغًا
 بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ مُتَّبِعًا كَالْبِحَارِ بِذِكْرِكَ وَتَمْتُوْجًا كَالطَّمْطَامِ الرَّخَّارِ بِعَيْتِكَ
 عِنْدَ مَا مَرَّخَ جَبِيْنَهُ بِرَابِ حَضْرَةِ قَدْسِكَ وَعَفَّرَ وَجْهَهُ بِفَضْلِ عَيْتِكَ اُنْسَاكَ
 وَتَنُوْرَ نَبْرِهِ بِشَاهِدَةِ آيَاتِكَ وَتَعَطَّرَ مَشَامِيْهِ بِسَفْحَاتِ عَيْقَتِكَ مِنْ التَّقِيَّةِ الْمُبَارَكَةِ
 وَنَعَشَ رُوْحَهُ بِبَسْمَاتِ تَنْفَسَتِكَ مِنَ الرَّوْضَةِ الْمُقَدَّسَةِ وَرَجَعَ مِنْكَ بِرِيْكَ
 وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَتَضَرَّعَ لَدَيْكَ اِنَّ تَوْيْدَ حَيْنِ الرَّجُوْعِ عَلَى اِعْلَانِ لَوْلَا اَلْوَهْبِيْكَ

على أعلى الأطلال ونشر شرع امرك في سفن التجارة والسعي لسبيلك
العظيم في سطوع انوارك عن مطبخ الكائنات واشتهار كلمتك العلياً بين الور
اي رب مهتني له من امره رشداً ويسر له ما يرضى ويمتني ونطق لسانه
بالثناء والهم قلبه باسرارك المودعة في حقايق الاشياء واجعله رايته
من راياتك و آية من آياتك ومعنى من معاني كتابك المسطور
وسراً من اسرارك في الرق المنشور واللوح المحفوظ . ع ع

خاضعون لسلطنتک خاشعون بحکومتک رَبِّ اَیَّدْهُم عَلٰی
 اَعْلٰی کَلِمٰتک وَاظْهَرْ قُدْرَتک وَقُوَّتک اِنَّکَ اَنْتَ الْمُقَدِّرُ الْغَزِیرُ الْکَرِیْمُ .

ہوئے

۹۳ اللّٰهُمَّ يَا بَاطِعِ الْاَكْوَانِ يَا بَدِيَّ الْاَلْطَافِ يَا سَابِقَ الْاِحْسَانِ يَا خَيْرَ
 الْاَسْعَافِ تَرِي عِبَادَكَ الْمَخْلِصِينَ مُتَوَجِّهِينَ اِلَى مَلَكُوتِكَ خَاشِعِينَ
 اِلَى حَبْرَتِكَ مُجْتَذِبِينَ اِلَى اَنْوَارِ لَابُوتِكَ مُسْتَأْذِنِينَ بِحِمَاكَ كَاشِفِينَ
 لَانْسَارِ امْرِكَ قَائِمِينَ عَلٰی خِدْمَتِكَ مُطْمَئِنِّينَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ قَدَّحْتُمْجُوا
 وَارْتَبَطُوا وَانْفَقُوا عَلٰی اَعْلٰی کَلِمٰتِكَ وَاِشْهَارِ ذِكْرِكَ وَتَسْرِنْفَاحَتِكَ وَبِعَمَلِ

بوصیایک رب انجز بما وعدت فی محکم کتابک بصریح کلماتک فی
 زبیرک والواحک نصر المخلصین علی شر النفات و تأیید المقربین بملائکته
 السموات و تقویة الناسیرین للآثار و الآیات و تکریم المنجذین الی حال
 الرحمن رب هولاء عباد نقباء قد قاموا علی شر انوار الندی فی تلك
 الاقایم الشاسعة الارجار رب تحقق امانتهم و نصر موابهم و لطف معیام
 و اشکر مساعیم انک انت القوی المقتدر الموبد العزیز المنان .
 ای خدای مهربان یاران جانقتانند و دوستان ساعی دل جان
 تا پر تو حقیقت بتابد و ابر رحمت بیارد و نسیم حنبت ابهی بوی خوشی
 به مشامها رساند کلخن امکان کاشن توحید گردد و خازر اجل کلزار
 عرفان شود خارستان بعض و کین بهشت برین شود تا جمیع بشر

ظل زایت محبت اند جمع و حشر کردند و ظل ممدود احاطه به بسینچ جو
 کند و سرادق صلح کبیر بر این توده انجبر سایه فکند آثار اقصاف
 نماند دلبر ختب انصاف جلوه نماید شمع یگانگی بر افروزد پرده بیگانگی
 بسوزد ای پروردگار تمانیدی کن ای کردگار تو قیسی بخشش ای دلبر
 مهربان جلوه ای فرما ای آفتاب جهان بان از ملکوت پنهان
 اشراقی فرما در ماندگانیم بیچارگانیم آوارگانیم بسیر و سامانیم
 مستحق عنایتیم و مستعد ظهور حمایت موفیق بر خدمت نما و مؤید

بر عبودیت کن تو فی مقدر و عزیز و توانا

و تو فی بخشند و در خشنده و تابنده و مهربان

ع ع

إِلٰهِي أَنْتَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ وَسَبَّغَتْ نِعْمَتُكَ وَتَمَّتْ
 حِكْمَتُكَ وَجَلَّ بَرَهَانُكَ وَظَهَرَ سُلْطَانُكَ وَبَرَزَ اقْتِدَارُكَ وَأُكْمَلَتْ
 لِعِبَادِكَ دِينُكَ الْمُبِينُ وَوَدِدْتُ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَأُظْهِرْتُ مِنْهَا
 الْقَوِيمَ فَاحْفَظْهُ يَا إِلٰهِي عَنِ تَحْرِيفِ الْعَالَمِينَ وَبِدْعِ الْهَيْبَةِ تَدْرِيعِ
 وَاحْفَظْ حَصْنِ أَمْرِكَ عَنِ الْمَارِقِينَ بِقُدْرَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
 سُلْطَانِكَ الْتَائِقِ فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَالْبَهَاءِ وَالرُّوحِ
 عَلَى عَبْدِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ تَابِعًا عَلَى أَمْرِكَ الْعَظِيمِ وَرَاسِخًا عَلَى حَبَابِكَ

بين العالمين .

ع ع

هو الاله

٩٥

إِلَهِي الْبَنِي تَرَانِي مُضْطَرِمَ الْفَوَادِ وَمُسْجَمَ الدُّمُوعِ مُضْطَرِبَ الْقَلْبِ
مِنْ خَشْيَةِ سَطْوَةِ قَهْرِكَ كَأَنِّي نُحُوتُ لِمُتَبَلِّلٍ عَلَى التَّرَابِ وَنَظَرِ
الْوَاقِعِ فِي مَحَالِبِ الْعُقَابِ خَوْفًا مِنْ غَضَبِكَ يَا وَاضِعَ الْعَهْدِ
الْمِيثَاقِ إِنِّي رَبِّ الْعَشِيِّ مِنْ ضَطْرَابِي وَخَلَصْنِي مِنْ ضِطْرَامِي
وَسَجَّحْنِي مِنْ قَلْقَمِي وَأَذْرِكْنِي مِنْ ضِطْرَارِي وَتَجَلَّ عَلَيَّ تَجَلِّي اسْكُونِ
وَالْأَطْمِينَانَ فِي جَمْعِ السُّوْنِ وَالرَّاحَةَ وَالْأَمَانَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
وَارزُقْنِي قَلْبًا مَطْمَئِنًّا وَصَدْرًا مُشْرَحًا وَرُوحًا مُسْتَبْشِرًا وَفَوَادًا
مُنْتَبِئًا وَعَيْنًا نَاطِرَةً وَجَبْهَةً نَاضِرَةً وَبَصِيرَةً سَابِرَةً وَلسَانًا
نَاطِقًا وَفِكْرًا نَاقِبًا وَنَطْقًا بَلِيغًا وَبَيَانًا فَضِيحًا أَنْتَ الْمُعْطَى الْكَرِيمُ الْبَدِيعُ

(ع ع)

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَرَحْمَةِ اَبِيْ جَبْرٍ
 وَرَحْمَةِ اَبِيْ نِيْلٍ وَرَحْمَةِ اَبِيْ حَضْرَةَ اَحَدِيْكَ اَنْ تَشَبِّهْتَهُمْ عَلٰى اَمْرِكَ
 وَتَوْفِيقِهِمْ عَلٰى اِسْتِقَامَتِهِ عَلٰى ذِكْرِكَ اِنِّىْ رَبِّ اَرْضٍ عَمَّيْتُمْ وَاَرْضِهِمْ
 عَنْكَ وَاَدْخَلْتُمْ مَدْخَلَ صَدَقٍ وَاَخْرَجْتُمْ مَخْرَجَ صَدَقٍ وَثَبَّتْ اَقْدَامُهُمْ
 عَلٰى عَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ وَجَبَلْتُمْ مَخْرَجًا وَاَرْضَهُمْ مِنْ جَدَانِقٍ قَدِ
 وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ بِحُجُودِكَ وَفَضْلِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيْمُ الْوَهَّابُ اِنِّىْ
 قَدْ اَسْتَدْتِ الرُّوْبِعَ وَغَارَتِ الْمَنَابِعُ وَانْفَعَرَتِ اَعْجَازُ الْاَشْجَارِ
 وَتَنَاشَرَتِ الْاَشْجَارُ وَاصْفَرَّتِ الْاَوْرَاقُ اَرْسِلْ نِيْمَ عِنَايَتِكَ وَ
 اَمْطِرْ سَحَابَ رَحْمَتِكَ حَتّٰى يَتَعَرَّقَ الْاَشْجَارُ وَتَسْتَدَّ الْاَشْجَارُ وَتَحْضُرَ

الاوراق انکانت الکريم الرحمن . ع ع

هوا

۹۷ ای پروردگار در این کور عظیم به سلطان حسین تجلی فرمودی و در حشر
اکبر به جمال انور اشراق نمودی این قرن سلطان فترون این عصر
نوبهار اعصار در جمیع شئون و چون به جمیع جهات و مراتب این کور را
ممتاز از سایر آیام ظهور مظاہر احدیت فرمودی محض سد باب فساد
و شقاق و قطع ریشه اشقاق و دفع شبهات و منع ازیاب در کتاب
اقدس است که ناسخ کل کتب و صحف است به نقض حبل قاطع حق را از باطل
واضح فرمودی و جمیع مدعیان محبت را از ثدی عذرای کتاب اقدس
سی سال به بن عہد و میثاق پرورش دادی و در جمیع الواح و صفحات

متمسک به عهدت را نوازش و ستایش نمودی و متزلزل و متزلزل را
 نفرین و نکوهش فرمودی پس به اثر قلم اعلایت کتاب عهد را مرقوم
 نمودی و لوح میثاق را انگاشتی تا مجال شبهه و ازیاب نماند و امر
 و مقر امر الله چون آفتاب واضح و روشن باشد و هیچ نفسی نتواند ^{خسته}
 نماید و در امر مبارکت که سبب اعظم اتحاد عالم و دفع اختلاف اُمم
 است را کجای خلاف و نفاق می کند این بنیان عظیم را خراب کند
 و این جنت ابری را خاستمان جهانماید حال نو هوسانی چند
 در فکر نقض میثاق افتادند و بی خردانی چند در صد قلع و قمع
 این بنیان در سر بلکه الیوم چهار ایتش بر ریشه ایمان و پیمان امر
 زند و سیف بر هیکل میثاقت روادارند در هر دقیقه به ظلمی بر خیزند

و جانی وارد آرند و سر یا د مظلومی بلند کنند الوحت را که
 به نص صریح مبین واضح و مشهود به او هام خویش معنی کنند و
 در جیب بغل نهند و استدلال بر او هجمات و ترهات خود کنند و
 بر بنندگان مظلومان استهزا نمایند تیسری نماید که پرتاب نمودند
 سهم و سنائی نماید رواندا شدند طعن نماید که نرودند زخمی نماید
 که وارد نیاروند ای پروردگار تو آگاهی ای آمرزگار تو بجا و پنا
 ای کردگار تو گواهی دوستان ثابت گرفتارند تو نجات بخش
 و یاران راست ببلایند تو راهائی ده علم مبینت را بلند کن و ثعبان
 مبین را اجازت بخش تا از استین کلیمت به در آید فاذا هی تلقف
 ما یا فکون و البهائم علی کل ثابت علی عهد الله المحکم المبین . ع ع

۹۸ ای یاران حقیقی دست شکرانه به ساحت اقدس لب بیکانه بلند
 کنید و آغازین راز و نیاز نماید که ای پروردگار ستایش و نیایش
 و شکر و پرستش ترا سزاوار که موفق و مؤید بر ثبوت و رسوخ بر عهد
 پیمان نمودی و قوت تمسک بر عروة الوثقی بخشیدی هر پرده
 را از پیش دیده دریدی و هر حائلی را از صراط مستقیم براندختی و
 هر مانعی را از مشاهده نور مبین برداختی چشم ها روشن فرمودی
 و ثابتین بر شاق را شمع انجمن کردی علم عهد را در آفاق مهم چنان
 بلند نمودی که هر پیر و برنا و کودک و بزرگ و دانا و یار و اغیار و
 بیگانه و آشنا و ناتوان و توانا مجبور بر اعتراف گشتند و مجال انکار

به جهت نفسی باقی و برتر از ماند پس باید آن یاران با وفا در هر آن
صدها شکر به درگاه احدیت نمایند که به این تأیید و توفیق و استقامت

موفق گشتند . ع ع

بجمله

۹۹ ای پروردگار این بنده کُنه کار را در ظل شجره عنایت ملاحظا
و پناه می بخش و بر حقیقت اسرار آگاهی ده بر عهد و میثاقت
ثابت و محکم بدار و بر پیمان ایمانت استوار فرما چه که ایراج قتل
شدید است و صرصر امتحان غبار انگیز خدایا ثابت بدار خدایا تا
کن خدایا محفوظ و مصون دار و محفوظ و مأمون بنما تویی مقدر
و توانا و تویی حافظ بی نظیر و همتا . ع ع

بُوالہی

۱۰۰ پاک یزدانا بی مثل و مانند بہیت خداوندا و حدک لاشریک
 لا نظیرک لا مثلک لا شبیہک تفردت فی الوہبیک و ربوبیک
 و تعزرت بوحدانیات و فردتہیک کل عبادک و ارقانک
 و آیات اللہ علیک فی مکوت خلقک لیس لأحد وجود و لیس لأحد
 شہود حین ظورک و یوم بطونک و زمن اشراقک و یوم فرجک
 کما قلت فی محکم کتابک عباد مکرمون لایستقونہ بالقول ہم باہ
 یعلمون شہدنا اللہ علی دینک القیوم و صراط المستقیم و استقمنا
 علی العہد و الميثاق و اجعلنا من اهل الوفاق . عبد البہاء ع

۱۰۱ ای پروردگار این نفوس مشتاق دیدارند و سودایان آن لب مشکباً
 هر دم فریادی نمایند و آه و فغانی برآرند و استدعای عنایتی کنند
 و مویستی طلبند تویی بخشنده مهربان تویی رحیم و رحمان تویی و ابا
 فضل بی پایان ای خداوند بخشنده این نفوس را ثابت عهد نما را سخ
 پیمان کن مجذب به نجات تقدیس نما و متذکر به آیات توحید کن مشمول
 سخات عین رحمانیت نما و مجذوب جمال نورانیت کن هر دم تا سید
 جدیدش و هر نفس نفس رحمان به شام بخش تویی مقدر و توانا و

دهنده و بخشنده و دانا . ع ع

هُوَ الْبَحِيُّ

۱۰۲ ای خدای مهربان شکر ترا که بیدار نمودی و هشیار کردی چشم بنیاد
دادی و کوشش شنوا احسان نمودی به ملکوت خویش دلالت کردی و پیر
خود هدایت فرمودی را و راست بنمودی در سفینه نجات در آوردی خدایا
مراستقیم بدار و ثابت و راسخ کن از امتحانات شدید محفوظ بدار و در حصین
عهد میثاقت مصون مأمون فرما تونی توانا تونی بینا و تونی شنوا
ای خدای مهربان دلی عطا کن که مانند زجاج به سراج محبت روشن باشد
و فکری عطا کن که به فیض روحانی جهان را روشن نماید تونی بخشنده مهربان
و تونی خدوند عظیم الاحسان

هو

۱۰۳ پروردگارا مرا مستقیم بر امرت بدار و در امتحان ثابت بر محبت کن

و در دریای عنایت مستغرق فرما توفی دهنده و مهربان .

عبدالباقع

هو

۱۰۴ یکتا خداوند مهربان! هر چند استعداد و قابلیت منقصود است و مشکلات

استقامت در بلا یا غیر محصور ولی قابلیت و استعداد امر است موافق

خدا یا استعداد بخش و قابلیت ده تا به استقامت کبری منوق ایم و از

این جهان جهانیان در گذریم و ما محبتت برافزوریم و مانند شمع بسوزیم

و بگذریم و روشنی بخشیم ای رب ملکوت از این جهان اوهام برهان

و به جهان بی پایان برسان از عالم ناسوت بپزار کن به مو اهب ملکوت
 کامکار سر ما از این نیستی هستی ما برهان و به هستی ابدیه متوقف فرما
 سرور و شادمانی بخش و خوشی و کامرانی عطا فرما دلها را آرام بخش
 و جانها را راحت عطا کن تا چون به ملکوت صعود نمایم به تقویت فایز
 کردیم و در نخبمن بالا سرور و شادمان باشیم تویی دهنده بخشند و توانا.

ع ع

سبحه
هو الاله

۱۰۵ اَمِّ رَبِّ تَبَّتْ اَقْدَامُنَا عَلٰی صِرَاطِكَ وَ تَوَقَّلْنَا عَلٰی عَنَّاكَ
 و وجه و جوینا بحالِ رَحْمَتِكَ وَ اَشْرَحْ صُدُورَنَا بِآيَاتِ وَجْدِكَ
 و زین هیبا کلنا بردا، لِعَطَائِكَ وَ كَشِفْ عَنْ بَصَائِرِنَا عَسَاوَةَ السَّخَطِ

وانلنا كاس الوفا حتى تنطلق اسنة التحايق الذاتية بالثنا في
مشايد كبرياء وتجل يا ايلهي علينا بالخطاب الرحمان والسر
الوجداني حتى تطربنا لذة المناجات المنزوية عن مهمته بحروف
الكلمات المقدسة عن دمدته الالفاظ والاصوات حتى تستغرق
الذوات في بحر من حلاوة المناجات وتصبح التحايق متحققة
بهوية القهار والانعدام عند ظهور التجليات امي رب هولاء
عباد ثبتوا على عهدك ونيافتك وتمسكوا بعروة الاستقامة
في امرك وتشبثوا بذيل ردا كبرياتك امي رب ايدم تبايدك
ووقفهم بتوفيقك واشدد ازرهم على طاعتك انك انت
العزيز المقدر القدير. ع ع

ہو الایحی

- ۱۰۶ ای پروردگار بیچارگانیم بہ درگاہ تو پناہ آوردیم پریشان روزگار
در بارگاہ تو سرسامان جویم اُفتادگانیم الطاف تو را نگریم
مارا بر عمد و میثاق خویش ثابت و مستقیم فرما و از سهام شہادت
م محفوظ دار و در ظل صنون حمایت خویش جابی دہ از امتحان فستمان
مارا مصون از توفی مقدر و توانا . ع ع

ہو الایحی

- ۱۰۷ ای پروردگار بی انباز مقدسی مہنتزہ رحیمی مہربان مجیری
دستگیری این بیچارگان! در پناہ خود منزل دہ و این افتادگان!

در کف حفظ و حمایت خویش از شر اهل نفاق محفوظ دارنت ^{فقط}

المقدر العزیز القدیر . ع ع

پوشه

ای بزدان بی اباز نیاز آریم و نماز که این بندگان را به راز

۱۰۸

خویش و ساز نما و از آواز ماف ملا اعلیٰ استمع فرما بر صراط عهد

و پیمانت ثابت قدم کن و به ذکر جمال مبارکت همدم نما از جام ^{بیت} حد

بنوشان و از شهد عنایت بچشان و به فضل عظیم جمال قدیمت فائز کن

این بنده در گاهت راه به بارگاه احدیتت راه ده و این امیدوار ^{حمت}

را نوید مگردان بر پیمان ایمان محکم و استوار نما . ع ع

۱۰۹ ای پاک یزدان من و خداوند مہربان من قوتی ده کہ تا
مقاومت غوائل بیط زمین نمایم و قدرتی بخش کہ چون محیط
موج بر ساحل شرق و غرب ز نیم .

ع ع

بہو

۱۱۰ امی پروردگار استمایش و نیایش شکر و پرستش تو را سزاوار
کہ موفق و مؤید بر ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان نمودی و قوت تمسک
بر غرۃ الوثقی بخشیدی ہر پردہ را از پیش دیدہ دریدی و سرحاطی را
از صراط مستقیم بر انداختی و ہر مانعی را از مشاہدہ نور مبین سپرداختی

چشمه روشن سرمدی و ثابتین بر شیاق را شمع انجمن کردی علم
 عهد را در آفاق اُمم چنان بلند نمودی که هر سیر بر نا و کودکی و
 بزرگ و دانا و یار اغیار و بیگانه و آشنا تا توان و توانا مجبور بر عترت
 گشتند و مجال انکار به جهت نفسی باقی و برقرار نماند پس باید آن
 یاران با وفا در هر آن صد هزار شکر به درگاه احدیت نمایند که به این
 تابد و توفیق و استقامت موفق گشتند.

ع ع

بوسه

ای خداوند پیمانند این یاران مستمند را در عهد است ۱۱۱
 ثابت قدم دار و از باوه عنایت سر مست فرما و به نجات الطاف

مہتر کن وہ بہ مواہب این کو رتقدس مخصص نما اہک انت

الکریم الرحیم . ع ع

بہو

۱۱۲ اِلٰہی انت ملاذی و کنف اعلیٰ و متقی اعلیٰ و غایۃ رجا فی
اتی اہتل الی ملکوت رحمانیک اَن تُوید ہذا العبد علی ما حبت
و ترضی برحمتک الّتی سقت الاشیاء . اَنک انت المقدر علی
کل شیء یا اِله من فی الارض و السماء . ای رب طہر النفوس
عن شئون العافلین عن ذکرک المعترضین علی امرک العافلین
عن شیاقک المحببین عن شر افاک . اَنک انت الکریم الرحیم الغفور .

ع ع

ای پروردگار این یاران تو اند و بندگان آستان تو
 آشفته روی تو اند و آواره کوی تو سودانیان مجتهد و شیدانیان
 عشق حضرت احدیت ای دلبر زیبا پر تو جلوه عنایت نبیا
 تا به شوق و شور آیند و اسرار یوم النشور بنمایند رخی برافروزند
 و جهانی بسوزند پرده براندازند و جان آزاده سازند دوشان
 قدیمند و یاران و ندیم فضل عظیم نبیا و باب لطف قدیم بگشا
 تا هر یک انختری نورانی کردند و خاوری رحمانی ای رب
 هو لا صفتواک الذین ایضفتهم لظهور حبک و ارتضیت لهم الاستغاثه
 من نورک و اعزقتهم فی سجا رشودک و سقیتهم من الماء الطهور

من يسيأني مطلع طنورك أئني رب أعظم من طوار الشبهات
وحوادث أهل المشابهات وجمع آيات محكمات ورايات
منتشرات و انوار أساطعة في كافة البهات وحياضاً متمدفة
ورياضاً مؤتفة حتى يبتشر بهم نفحات قدسك في الآفاق و
يتصني كل الأجزاء من نور الاشرق انك انت القادر لعزير

المقدر بحبار . ع ع

هو الاله

الهي التي هذا عبد توجه الى ملكوت رحمتك و توكل الى حبر
فروايتك و استأنس بالبار الموقدة في سدره و حدانيتك و ختيا

بروح المناجات في ظل كلمة ربانيتك اي رب ثبت قدمه على امرك
واشرح صدره بنورك وبشروره بفتوحك وانشر به ذكرك وانطقه بشانك
واللبنة رداً بخلوص في امرك واؤذنه في حنثه انخلود بلطفك بانك

انت المقدر الرؤف الكريم الرحيم . ع ع

بِسْمِ
هُوَ

۱۱۵
التي وموید المخلصين والثابتين على عهدك ولطفتين بوعدك
وفق صيدك بنوالا على عبودية عتبة قدسك واجلهم آيات
الهدى ونجوم التقى الساطعة من افق العلى اللامعة من الأوج
الأعلى وثبت اقدامهم حتى لا تنزل من شهبات اهل الهوى بانك
تخط من تشاء بقدرتك القاهرة بكل الاشياء. انك انت

المقدر القدير . عبد البهاء عباس

هو الله

۱۱۶ إِلَهِي إِلَهِي أَيْدِ عِبَادِكَ الْمَخْلِصِينَ عَلَى الثَّبُوتِ عَلَى عِيَاظِكَ
الْعَظِيمِ ثُمَّ حَفِظْتَهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ مِنْ كُلِّ ظُلْمٍ وَزَيْمٍ وَمُنْعَدٍ يَمِ
وَأَعْلَى بِهِمْ كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ وَنَشَرْتَهُمْ حِكْمَتِكَ فِي كُلِّ قَلْبٍ
شَاسِعَةٍ الْأَرْجَاءِ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ . عبد البهاء عباس

هو الله

۱۱۷ إِلَهِي إِلَهِي هُوَ اللَّهُ عِبَادُ تَرَكُوا كُلَّ ذَنْبٍ وَتَعَلَّقُوا بِذَيْلِ رِداكِ كَبْرِيَاكِ
وَوَلَّوْا وُجُوهَهُمْ عَنْ كُلِّ شَطْرٍ وَتَوَجَّهُوا إِلَيَّ وَجْهَ رَحْمَتِيكَ وَقَطَعُوا
الْأَمَالَ عَنْ كُلِّ الْأَبْوَابِ وَقَصَدُوا أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ أَيْ نَسَبْتَهُمْ

فِي خَشْيَتِهِمْ وَجَالِسِهِمْ فِي وَحْدَتِهِمْ وَنُورِ أَبْصَارِهِمْ مُشَاهِدَهُمْ بِسُوءِ
 تَأْيِيدِكَ النَّازِلَةِ مِنْ مَلَكُوتِكَ الْأَبْوَى وَاشْرَحِ افْئِدَتَهُمْ بِطُوعِ انْوَارِ
 تَقْدِيرِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ مَلَكُوتِ الْأَعْلَى وَثَبَّتْ أَقْدَامَهُمْ عَلَى دِيَارِ
 الْعَظِيمِ وَاهْدِهِمْ عَلَى الْأَسْتِضَاءَةِ مِنْ نُورِكَ الْمُبِينِ وَاحْفَظْهُمْ
 فِي حِضْنِكَ الْوَحِيدِ وَتَصَرُّفِ الْمَشِيدِ وَاجْعَلْهُمُ آيَاتِ التَّوْحِيدِ
 الدَّالَّةِ عَلَيْكَ وَرَايَاتِ التَّجْرِيدِ الْخَاطِقَةِ بِسَامِعِ الْقُدْسِ
 يَدِيكَ وَاجْعَلْهُمُ سُرُجًا سَاطِعَةً بِانْوَارِكَ وَنُجُومًا بَارِعَةً فِي آفَاقِكَ
 وَكُوَاكِبَ لَامِعَةً فِي سَمَاوَاتِكَ وَطَيُورَ صَادِقَةً فِي رِيَاضَاتِكَ وَ
 حَيْثَانًا سَابِحَةً فِي حِيَاضَاتِكَ أَيُّ رَبِّ أَحَدِهِمْ الرَّبِّعَةَ فِي بَصِيصَاتِكَ
 وَاحَاطْتَهُمْ بِحَسْرَةٍ فِي رِزْقِيكَ وَتَشَعَّرْتَ نِيرَانِ الْكِرْمَانِ فِي قُلُوبِهِمْ

وَنَقَذَتْ سِهَامَ الْجِرَانِ فِي صُدُورِهِمْ وَاحْتَرَقَتْ مِنْهُمْ الْقَوَادِ وَ
تَنَشَّطَتْ مِنْهُمْ الْأَكْبَادُ أَرْحَمَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَاشْفَقْ عَلَيْهِمْ نَفْسَكَ
وَوَهَابِيكَ وَأَحْسِرْهُمْ مِنْ سِهَامِ الشَّبَهَاتِ وَجِبَاتِ الْأَسَارِ
وَأَجْلِهِمْ كَالْجِبَالِ الرَّاسِيَاتِ فِي عَهْدِكَ الْقَدِيمِ وَمِيثَاقِكَ الْغَلِيظِ
لَسَلَّا تَرْلُرْلَهُمُ الْعَوَاصِفُ وَالْأَعَاصِيرُ وَتَحْرَكُهُمُ الْقَوَاصِفُ وَالرَّوَابِعُ
الِهَابَةُ مِنْ شَطْرِ قُلُوبِ الْمُسْتَرْفِينِ ثُمَّ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ كُلَّ خَيْرِ قُدْرَتِهِ
لِلْمُقْرَبِينَ وَخَصَّصْتَ بِهِ الْمَخْلُوعِينَ وَاجْعَلْهُمْ يَدْعُونَ بِاسْمِكَ وَيُنَادُونَ
بِظُورِكَ وَيَشْرُونَ أَنْفَاسَ طَيْبِ ثَنَانِكَ أَنْتَ أَنْتَ الْقَوِيُّ

الفتير .

ع ع

ربنا انا نتوجه اليك وتتضرع بين يديك ونذكرك بالتهليل والتكبير
 ونسبحك بالتسبيح والتقدس بما يمن تنزه عن التشبيه والتشزيه ومعاني
 عن كل ذكر وثناء في عالم الابداع وتقدست عن كل نعت وعلاء
 في خيرا لا تخترع انشاءات النساء الاولى باية من آيات قدرتك في
 عالم الامكان وخلق هذا الكون الاعظم سلطان نافذ في
 حقيقة الانسان فكل تسبيح وتقدس وتنزيه وتمثيل وتشبيه ذكر من خيرا
 العجز والنيان انك متعال مقدس عنها وعمّا احاطت به عقول اهل
 العرفان وكل ما في الكون بالآي راجع الى خيرا الحدود والقيود حتى الاطلاق

و انك متعال عن ذلك ولو كانت من عظم ما يتصور في عالم
 الكيان لان التنزيه شأن من شؤون عبادك والتقديس سمة من
 خصائص ارتقائك والتشبيه حقيقة نبقة من افكار خلقت و انك انت
 مُبرأ عن كل ذلك ومُعز عن جميع ما يصل اليه لطائف الادر ك
 فالعزة والكمال والعظمة والجلال من خصائص اصفيائك ولكن النفوس
 يتصورون شئونها عالية وصفات سامية وينغتون بها كينوتك
 الصمدانية والحال ان تلك المراتب العليا واحتيايق المشي والسون
 المتعالية النور ارتج الى حقيقة الرحمانية الساطعة اللامعة في اجاب
 الايمن من البقعة المباركة و ادى طوى في دون ذلك او هام تصورها
 الافكار في عالم الانشا وانت متعال متقدس عن خيز الادراك ولا تميز

بأدق المعاني في اوج الاوهام تسبيل مسدود واطلب مردود لا اتصال
 ولا انفصال ولا الوجودان لا النقصان فأنبخت كينونة لاسمعه وحقيقته
 ساطعه وأنجبت الوجود اليها ودعوت السجود لذيها وامرت بالوفود
 في ساحتها والورود في فنائها وما دون ذلك اوهام واهية وصور
 خالية ولك الحمد يا الهى بما هديت لمخلصين الى ذلك المركز الاعلى ودعوت
 المقربين الى الملكوت الابهى ووليت المنجدين الى مركز يطوفه الملائكة
 واوردت انظما العطاش على الماء المعين ونورت الاعين بشاهدة نورين المبين
 وفتحت الابواب على وجوه اشتياقين وازلت من سحاب حتمك غشا
 باطلا وابلأ على هذه الارض الهامدة الخامدة البائرة ونسبت منها
 الرياحين وزينتها بكل زوج بهج الهى الهى ترمى عبادك لمخلصين منتشرا

فِي الْآفَالِيمِ وَتَشَاهِدُ أَرْقَانِكَ الْمُؤْمِنِينَ مُتَشَتِّتِينَ فِي كُلِّ اِبْجَهَاتٍ
 بَيْنَ الْعَافِلِينَ يَدْعُونَ النَّاسَ إِلَى عَيْنِ الْيَقِينِ وَيَهْدُونَهُمْ إِلَى صِرَاطِ اِلسُّتَقِيمِ
 وَيَشْفُوهُمْ مِنْ عَيْنِ اَلْتَّشْنِيمِ وَلَكِنَّ الْمَعَاذِينَ يَزْمُونَهُمْ بِسَهَامِ نَافِذَةٍ وَيَهْجُونَ
 عَلَيْهِمْ كَالذَّنَابِ الْكَاسِرَةِ وَاسْتَبْعَ اَلْخَاسِرَةَ وَيَذْفُوهُمْ الْعِدَابَ
 الْاَلِيمِ رَبِّ اَنْصُرْهُمْ بِحَبْرٍ مِنْ مَلَكُوتِكَ الْكَرِيمِ وَايْدِهِمْ بِفَضْلِكَ الْبَدِيعِ
 وَاجْعَلْهُمْ سُلْطَانَكَ الْمُبِينِ وَفَمَنْ لَمْ يَسْبِلْ يَارَبِّي بِحَبْلٍ اَنْتَ اَنْتَ
 ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ عَلَى عِبَادِكَ اَلْمُخْلِصِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ رَبِّ

الرَّحْمَنِ الْكَرِيمِ .

ع ع

بِسْمِ اللَّهِ

۱۱۹ ای پاک پروردگار مهربان ستایش ترا لایق و سزا که از ما مهین

خلق نمودی در اعلیٰ عرف علیتین مقروستقر عنایت فرمودی از شجره

مبارکه انبات نمودی به بنیان فضل پرورش دادی به نسائم عهد و میثاق

مهنر فرمودی . ع . ع

بِسْمِ اللَّهِ

۱۲۰ ای خدای پر عطای ذوالمنن

واقف جان دل و اسرار من

در سحرها مونس جانم توئی

مطلع بر سوز و حسرتانم توئی

هر دلی پیوست با ذکر تدمی
جز غنم تومی بخوید محسرمی

خون شود آن دل که بریان تنست
کور به چشمی که گریان تو نیست

در شبان تیره و تاری می تدیر
یاد تو در دل چو صبح منیر

از عنایاتت به دل روحی بدم
تا عدم کرد و ز لطف تو قدم

در لیاقت منگرو در فتره
بگراندر فضل خود ای ذوالعطا

این طیور بال و پر شکسته را
از کرم بال و پری احسان نما.

ع ع

هو ال

۱۲۱
اللهم یا یلعجانی و ملاذی و مبدئی و معادی و مائنی و معاذ
و نسی قلبی فی وحشتی و سکون فؤادی فی دہشتی و سلوئی فی
وحدتی و راحتی فی بلانی ترانی کلباً علی وجهی فی تراب العبودیۃ
تذلل لربوبتیک و مترا میاً علی عقبہ حضرتک الرحمانۃ تخضع لسلطان
الوہبیک و معجز حبیبی علی لغیرہا ابھالاً و تضرعاً و انکساراً الی

ملكوت فردايتيك لك الحمد يا الهى بما ايدتنى على لعبتودية
 المحضه والرقية الخالصة وافن الصرف والمحوية البجته فى قيام
 مظاہر نفسك ومطالع امرك ومشارك آياتك ومجالى بناتك
 فكيف عند اشراق شمس حقيقتك النوراء وظهور مشاك الالهى
 كينونيات اللاهوتية وذاتيتك الملكوتية وحقيقة نفسك الرحمانية
 تعاليت يا الهى عن ادراكى وادراك المكنات وتقدست
 يا محبوبى عن ذكرى وذكر الموجودات وحدك لا شريك لك
 وحدك لا نظير لك وحدك لا مثل لك وحدك لا شبه
 تفردت بوحديتك وتزمنت بفردانيتك اللهم قبل ذلى و
 انكسارى باب احديتك وزد فى فقرى وسكنتى وجرعنى و

اِسْمَالِي وَضَرَاعَتِي بِقَبَائِرُ رُبُوبِيَّتِكَ وَتَشْتِنِي عَلَى عِبَادِيَّةِ اجْتِبَاءِكَ
 وَانْخُسُوعِ وَانْخُسُوعِ لَدُنِي صِفِيَاءِكَ وَالْبَسْنِي هَذَا الْقَيْمِصَ الَّذِي
 هُوَ حَيَاتُ رُوحِي وَنَجَاتُ نَفْسِي وَعِزَّةُ ذَاتِي وَشَرَفُ كَيْسِي نُوْتِي
 وَعُلُوُّ هَيْبَتِي وَسُلْطَنَةُ حَقِّيْقَتِي وَفَخْرِي وَمُبَاهَاتِي وَهُوَ دَرِيْعِي الْأَوْفَى
 وَحَطِّي الْأَوْفَى وَسَدْرَتِي الْمُنْتَهَى وَمَسْجِدِي الْأَقْصَى وَجَنَّتِي الْمَاوِيَّةُ
 وَفِرْدَوْسِي الْأَعْلَى وَاسْتَفْرِكُ عَنْ كُلِّ صِفَةٍ غَيْرِ هَذِهِ لِقَبْلِهِ الْعِلْمِيَا
 وَالتَّوْبُ إِلَيْكَ عَنْ كُلِّ سِمَةٍ دُونَ هَذَا السَّمَةِ النَّوَارِ فَإِنَّهَا مِثْلِي الْأَعْلَى
 وَطَرِيقَتِي الْمِثْلِي وَاسْتَفْرِكُ يَا رَبِّي الْأَبْنَى .

ع ع

يَا إِلَهِي كَوَحَلَّتْ فِي كُلِّ حُسْبٍ مِنْ أَعْضَائِي السَّنَانِيَّةُ
 بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ وَمَعَانِي رَائِقَةٍ فَائِقَةٍ عَنِ حُدُودِ الْإِثَارَاتِ وَ
 حَمْدِكَ وَشَكَرَتِكَ فِي الدُّهُورِ وَالْآخِرَاتِ لِعَجْرَتِكَ عَنْ دَائِرَاتِ
 شُكْرِي لِفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ بِمَا وَقَفْتَنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِمُظَهَّرِ حَمْدِكَ
 وَمَطَّلَعِ فِرْدَوْسِكَ وَمَشْرِقِ آيَاتِكَ الْكُبْرَى وَمَهْبِطِ أَنْوَارِ قُدْرَتِكَ
 فِي قَلْبِ الْإِنْسَانِ وَأَيَّامِ تَدْعُوفِهِ الْأَسْمَاءِ حَسْبِي وَكَشَفْتَ عَنِّي بَصَرَ
 الْعِشَاوَةِ الْحَاجِبَةِ لِلْأَبْصَارِ وَاسْتَمَعْتَنِي نِعْمَاتِ طُيُورِ الْقُدْسِ عَلَى فَنَائِلِ
 دَوْحَةِ الْبَقَارِ وَاسْتَيْتَنِي مِنْ كَأْسِ الْكَافُورِ وَالْمَاءِ الطَّهُورِ مِنْ يَدَيْكَ
 عِيَانَتِكَ فِي هَذَا الطُّنُورِ الْأَعْظَمِ الْأَمْنَعِ الْأَقْدَسِ الْمُبَارَكِ الْكَرِيمِ

هو الاقدس

١٢٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَحْمَدُهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَ
 مُجَانِي وَمَلْأَمِي أَنِّي كَيْفَ أَذْكَرُكَ بِأَبْدَعِ الْأَذْكَارِ وَبِأَفْضَحِ الْمَحَامِدِ
 وَالنُّعُوتِ يَا عَزِيزُ يَا عَتَّارُ وَارْمِي أُنْ كُلَّ تَضْحِكٍ وَبَلِيغٍ وَنَاطِقٍ وَ
 وَاصْفِ كُلَّ لِسَانَةٍ فِي نَعْتِ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ قُدْرَتِكَ وَصِفِ
 كَلِمَةً مِنْ كَلِمَاتِ إِشْرَافِكَ وَأَنْ طَيُّورٍ لِعُقُولِ نَحْسَرَتِ حُجَّتَيْهَا
 عَنِ الْقَعُودِ إِلَى هَوَاءِ قَدْسِ أَحَدِيَّتِكَ وَعَمَّا كَبَّ الْأَوْهَامُ عَجْرَتِ
 أَنْ تَنْسَجَ بِلَعَابِهَا فِي أَعْلَى ذِرْوَةِ قِبَابِ عِرْفَانِكَ إِذَا لَا مَقْرِي إِلَّا
 الْأَقْرَارُ بِالْعَجْزِ وَالْقُصُورِ وَلَا مَقْرِي إِلَّا وَهْدَةُ الْفَقْرِ وَبِأَسْتَوْفَانِ
 الْعَجْرِ عَنِ الْأَدْرَاكِ صَيْنِ الْأَدْرَاكِ وَالْقُصُورِ عَيْنِ الْبَحْثِ وَالْإِعْتْرَافِ

بِالْفَقْرِ عَيْنِ الْاِقْتِرَافِ رَبِّ اَيْدِي نِي وَعِبَادِكَ الْمَخْلَصِينَ عَلَيَّ
 عِبَادِيَّةً عَقَبَتِكَ السَّامِيَّةِ لِتَسْبِيحِ اِلَى حَضْرَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ وَاسْتِغْثَا
 لِي بِبَابِ اِحْتِيَاكِ اِي رَبِّ ثَبَّتْ قَدَمِي عَلَي صِرَاطِكَ
 وَنُورِ قَلْبِي بِشِعَاعِ سَاطِعِ مِنْ مَلَكُوتِ اِسْرَارِكَ وَانْعَشْ رُوحِي بِهَيْبَةِ
 نَسْمَةِ هَابَةِ مِنْ حُدُوقِ عَفْوِكَ وَغَفْرَانِكَ وَفَرِحْ فَوَادِي بِنَفْحَةِ
 مَشْتَرَةِ مِنْ رِيَاضِ قَدْسِكَ وَبَيْضِ وَجْهِ فِي اَنْقِ سَمَاوِ تَوْحِيدِكَ
 وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الْمَخْلَصِينَ مِنْ اَرْقَانِكَ الثَّابِتِينَ الرَّسُوحِينَ .

ع ع

هُوَ الْاَبِي الْاَبِي

۱۲۴ پروردگارا آموزگار را چگونه زبان بستائیت گشایم و پرستش و نیایش

نمایم تقریر عین تقصیر است و تحریر دلیل نادانی در این امر عسیر زبان
 آلتی است مرکب از عناصر صوت بیان عرضی است از عوارض به آ
 عنصری صوت عارضی چگونه توان نعت و تسائیس حضرت بچون گفت
 آنچه گویم و جویم از مدركات عالم انسانی است و در تحت احاطه عالم بشر
 نتایج فکریه چگونه به معارج الهیه رسد و عنکبوت او نام چگونه به لعاب
 طنون و افهام بر رزف تقدیس تند جنس بیان عجز چاره ای نه و بغیر
 از اعتراف به تصور بهانه ای نیست تو غنی متعالی مقتدر از ادراک

عقول اهل کمال ... ع ع

بوالعجب

لک الحمد یارب الکریم علی هذا الفضل العظیم و لک الشکر

۱۲۵

یا مولای ایتدیم علی هذا اللطف الجزیل انک انت الکریم
وانک انت البر الرؤف الکریم . ع ع

بیشد

۱۲۶ ای خداوند کیت ای پروردگار بهیت ستایش و نیایش تو را
که این کلیل جلیل را بر سر این ضعفا نهادی این ردا و عزت ابدیه را بر
دوش این فستاد ادا دی پر تو تقدست برهیکل ترابی زد انوار جهان بد
ظاهر شد شعله عنایت از نار موقده ظاهر شد و قلوب را حیات
جاودانی داد شکر تو را بر این موهبت و بر این عنایت و بر این حمیت
که این ضعفا را به آن مخصوص دتی توفی کریم و رحیم مهربان .

ع ع

۱۲۷ خدایا شکر ترا که این دل جان به جان رساندی و این بی بهره را
 نصیب بی پایان بخشیدی این چاشته را به کوی خویش خواندی و این
 سرگشته را در پناه خود سرو سامان دادی تویی دهنده و بخشنده و پاینده و مهربان

ع ع

هو الی

۱۲۸ پروردگار است مایش ترا سزا است که این بی کسان را به خیام عنایت
 راه دادی و این فقیران را پخته عنایت دلالت فرمودی و این ذلیلان را
 به عزت قدیمه هدایت کردی حمد ترا ای پروردگار ع ع

هو الاله

۱۲۹ ای دلبر کنیا ای محبوب سیمیا شکر ترا که این بیچاره آواره را به جمع عنایات
والطاف مشغول منت باهی فرمودی و در ظل مهد و شجره انبیا ماوی بخشیدن ع

هو الله

۱۳۰ خدایا ترا شکر مباد که این بیگانه را آشنای خویش نمودی و این
بیچاره را به پناه خود راه دادی تشنه جان سوخته را آب حیات بخشید
و ماهی لب تشنه را به حذب فرات در آوردی لک الحمد علی ذلک
ذکات انت الکریم الرحیم الوهاب .

ع ع

احمده الذي تجلّى بحمّاله وظهر بعظمته جلاله واشرق بنور وجهه للاح بضياء
 طلعه ونور الكائنات بطلوع صبح صفاته فانصعق الطورثيون في سيناء الا
 وتحيّرت الربوثون في بقعة القدس وخرّوا مغشياً وانصعق الراسخون ثم
 افاقوا وقالوا سبحانك اننا نبنا اليك وانك انت التواب الرحيم
 اى رب كسفت العطاء وتغيث الفناء وتجليت على كل الاقطاع و
 نورت الارزاء وفتحت منا البصار والابصار وزرقتنا مشاهدة
 تلك الانوار وشققت منا الاذان وسمعتنا ندائك بالسر والاجهار
 وشرخت منا الصدور وهبكت لنا عن سر امرك المستور واوقدت
 فى زجاجات القلوب مصابيح تنور ورفعت لنا شصعين من حنض الدل

وَالنَّوَانِ إِلَى أَوْجِ الْعُرْفَانِ وَجَعَلْتُمْ أُمَّةً وَجَعَلْتُمْ الْوَارِثِينَ الْبَهَاءِ السَّاطِعِ
 اللَّامِعِ الْبَاهِمِ مِنْ مَكُوتِ الْأَبْنَى تَغْشَى تَحْتَلُّ السِّدْرَةَ الْمُنْتَهَى الْمَسْجِدِ
 الْأَقْصَى الْهَيْكَلِ الْمَكْرَمِ الَّذِي خَضَعَ بِسُلْطَانِهِ السُّلْطَنَةَ الْكُبْرَى وَوَدَّتْ
 الرِّقَابَ لِعَظَمَتِهِ وَعَمَّتِ الْوُجُوهَ لِقُدْرَتِهِ الَّتِي احْاطَتْ بِالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ .

ع ع

بیتہ

۱۳۲ ای پروردگار ستایش ترا که این بیوارا بانوا کردی و
 این ستمند را به بیخ روان دلالت فرمودی این قافلہ مجتہد را
 به کعبہ مقصود ہدایت فرمودی و این ماہی تشنہ لب را ازین

عین تنسیم نوشتایندی پس اگر در دهان صد هزار زبان گنجیم
 و به هر زبان حمد و ستایش تو نمایم از عهدۀ شکر الطافت
 در نیایم که چنین موهبتی مبذول فرمودی چنین احسان ایگان
 داشتی ای یزدان مهربان ثابت نما و ثابت کن مستقیم نما
 و در محل اسرار بخدمت و ندیم کن ای کریم تویی صاحب فضل
 عظیم انک انت الرحمن الرحیم . ع ع

هُوَ

۱۳۳ ای بجا آسمانی ما ضعیفیم و تو توانا ما فقیریم و تو کنه غنا
 تائیدی فرما جان دل را سرور ابدی بخش و حیات سرمدی ده
 ثابت بر پیشاق بدار و از اهل تفاق بیزار کن روحی جدید بدم

قوتی شدید بخش پرده او پام بدر انوار اسرار بر فرور توئی مهربان توئی توانا عبدجبار

بُوالا کھے

۱۳۴ ای مهربان بزدان من محض عنایت روح وجود میدک
و خلعت حیات بخشیدی و ارچشمہ ہدایت نوشتانیدی و ندا کے
الست بہ سمع این عبد رسانیدی بانگ سبحان ربی الالکھے
سموع فرمودی در ظل شجرہ انیسامآوی دادی از کاس میثاق
نوشتانیدی و بہ فضل مخصوص مختص شدتی و بہ فوز عظیم متوفیق نمود
حال ای پروردگار این مسکین را علم مبین نسر ما و این حنین را
در افق منیر روشن کن توئی فضل مهربان رع ع

ای بخشنده و دشمنه و مهربان شکر ترا که شاهراه حقیقت
نمودی و عنایت فرمودی و صبح روشنی طالع نمودی و ضحاک
گلشنی و اسع بگتردی در ظل شجره انیسام او ی بخشیدی و بزم است
آراستی و ارجام میثاق سر مست فرمودی و در زمره ثباتان این
دوستان را محذور نمودی ای مهربان تونی مؤسس عهد و پیمان
ای یزدان تونی طبا و پناه را سخنان ای منان تونی مدال بخردان
و مقم از مست نزلان . ع ع

بهوش

۱۳۶ ای منتها آرزوی عاشقان ای دلیل گشتگان این بند
ضعیف راه الطاف بی پایان بنوختی و این بیچاره ذلیل راه درگاه
احدیت رساندی این تشنه سوخته را از صین عنایت نوشاند
این بیجان افسرده راه نسیم رحمت تر و تازه نمودی شکر ترا که از
فضل اکبر نصیب او فر عنایت فرمودی و به روضه مبارکه مشرف
کردی از فیض ملکوت ابهت بهره بی پایان می طلبم موفق فرما
عنایت کن

ع ع

سُبْحَانَكَ
مَبِئَاتِهَا

۱۳۷
 امی پروردگار ستایش و نیایش ترا لایق و سزاوار که
 این مُردہ افسردہ راجان بخشید می و این گمگشته سرگشته را به دارالامان
 راه دادی این بی سر و سامان را در مامن الطاف پناه دادی
 و این تشنه سوخته را به رحمت محسوم و مایه عذب حیوان سیرا
 فرمودی حق که به پدایت کبری فائز دشتی به موهبت عظمی مختص کردی
 کردگار شکر ترا حمد ترا نیایش ترا . ع ع

بِسْمِ

۱۳۸ رَبِّي رَبِّي اِهْتَلِ اِلَىٰ مَلَكُوتِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَجَبْرُوتِ فِرْدَاوَسِيَّتِكَ
اِنَّ تَصَوُّنَ هَذَا الْعَبْدِ فِي ظُلِّ حَفْظِكَ وَحِمَايَتِكَ وَتَحْفِظَهُ فِي كَهْفِ
عِنَايَتِكَ وَكَلَامَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْكَافِيَ الْكَرِيمُ . ع ع

بِسْمِ

۱۳۹ يَا مَنْ نَطَقَ السُّنُّ الْكَلِمَاتِ بآيَاتِ الْمَجَادِدِ وَالنُّعُوتِ فِي تَسْبِيحِ
ذَاتِهِ وَهُوَ مُنْتَهَىٰ عَمَّةٌ وَوَلَعَ دِيكَ السَّاءِ بِالثَّنَاءِ فِي تَوْحِيدِ
أَوْصَافِهِ وَهُوَ مُقَدَّسٌ عَنْهُ لَقَدْ ذَهَبَتْ الْعُقُولُ يَا إِلَهِي فَوَحَاثِ انْفِوَسِ
يَا مَحْبُوبِي فِي إِدْرَاكِ دُرَّةٍ مِنْ حَقَائِقِ الْإِبْدَاعِ فَكَيْفَ حَقِيقَتِكَ الرَّحْمَانِ
الْمُتَعَالِيَةِ عَنْ عِرْفَانِ مَطَالِعِ الْأَنْوَارِ فِي عَالَمِ الْإِحْتِرَاعِ فَلَيْسَ لِلْأَخْدِ

سَبِيلٌ إِلَى الْأَدْرَاكِ وَأَنِّي لِعَنَائِكَ الْآوِيَّةُ وَأَن تَسْجِعَ بِلِعَابِ الطُّنُوبِ
عَلَى أَعْلَى قِبَابِ الْأَفْدَاكِ وَكُلَّ دَلِيلِ عَيْلٍ فِي الدَّلَالَةِ إِلَى الْهَيْكُولَاتِ
أَجْمَلِ فَكَيْفَ عَرَفَانُ هَيْوَتِكَ الْمُنْتَهَى عَمَائِيَّةَ مَطَاهِرِ التَّوْحِيدِ
فِي مَقَامِ التَّهَجُّدِ إِذْ يَا إِلَهِي مَا شَأْنُ نَفْسِي الَّتِي هِيَ دُونَ السَّرَابِ
أَنْ تُثَنِّيَ عَلَيَّ الْغَزِيرِ الْوَهَابِ وَأَسْفَعَالِي إِدْرَاكِي وَتُجَوِّبَ مِنْ
جَنَاحِ الدُّبَابِ فَكَيْفَ الْوُضُوءِ إِلَى سَاتِحَةِ الْجُودِ مِنْ رَبِّ الْأَرْبَابِ
وَالْقُوَّةِ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَفَضْلِ الْخِطَابِ مَا لِي الْآنَ أُحَاطِبُ نَفْسِي
يَا إِلَهِي وَأَقُولُ أُطْرُقُ كَرْمِي أَنْ تَطِيرَ فِي هَذَا الْفَضَاءِ أَمَا تَرَى
الْعُقَابَ كَسِيرِ الْجَنَاحِ نَسِيلِ الرَّيَاشِ فِي أَوْجِ هَذَا الْقِبَابِ فَكَيْفَ
تَحْوُضُ فِي عُبَابِ هَذَا الْجَسْرِ الْمُخْتَمِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ قَتَرٌ إِذْ

يَا إِلَهِي نَزَجَ بِي فِي سَجَارِ الْحَيْرَةِ وَالْهَيْمَانِ وَخَضَّ بِي فِي عِمَارِ الْمَحْوِ وَالْأُولَى وَالْوَجْدَانِ وَاجْعَلْنِي أَوْيًّا إِلَى وَكَرِيهِي وَسُكُوتِي وَصِرْمَانِي
وَاقْرَأْ وَأَعْرِفْ بِذُلِّي بِمَسْكِنَتِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي رَبِّ انْسِنِي
نَفْسِي وَنَجِّنِي مِنْ هَوَانِي وَأَصْرِ سِنِي مِنَ الطَّغْيَانِ وَقَمِي مِنْ سَاوِسِ
الشَّيْطَانِ وَخَفِّضْنِي الْوُقُوعَ فِي جَبَائِلِ الْعُجْبِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالسَّقُوطِ فِي
مَهَاوِي الْعَيْسِ وَالْإِسْتِكْبَارِ وَالْهَيْبَةِ يَا إِلَهِي الذَّلَّ وَالْإِكْسَارَ إِلَى عَشِيَّةِ
قُدْسِكَ الْمُتَلَكِّمَةِ بِالْأَنْوَارِ وَالرَّهْبِيِّ لِشُبُوتِ عَائِي الْعَهْدِ وَالْمِيثَاقِ
وَلَوْ أَشَدَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ وَإِنَّ إِلَيْكَ الْمَسَاقَ رَبِّ طَفِّ
نَارِي وَاهْدِنِي إِلَى مَا بِهِ نُورِي وَجَنِّبْنِي ظِلَالَ الضَّلَالِ وَوَسِّعْنِي
عَلَى الْخُضُوعِ وَالسُّخُوعِ وَالسَّخِي وَالْإِضْحَالِ إِلَهِي إِلَهِي إِلَى مَتَى صِرْمَانِي

وَحَسْرَتِي وَهُوَ إِنِّي فِي هَذِهِ الْبَيْدَةِ الَّتِي لَأَرْجُو فِي أَرْجَائِهَا وَ
 خَوْضِي فِي سَجَارِ الْعَيْتَانِ الَّتِي لَأَقْتَرِلُهُمَا رَبِّ رَبِّ حِطِّي
 مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَطَعْيَانِي وَأَعْرُشِي بِعَيْنِ رِعَايَتِكَ وَكَلَامَتِكَ
 عَنْ هَوَانِي وَعَيْبَانِي إِيَّاكَ أَنْتَ الْحَافِظُ الْمُؤَيَّدُ الْمُتَّقِدُّ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ
 إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ الْمُقْرَبِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَالْمُخْلِصِينَ مِنْ أَصْفِيَاكَ
 الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ آيَاتِ التَّوْحِيدِ وَرَايَاتِ التَّفْرِيدِ فِي مُلْكِكَ وَالْقِيَتِ
 عَلَيْهِمْ كَلِمَةَ التَّقْدِيسِ وَعَلَّمْتَهُمُ الْمَعَانِي الْكَلِمَةَ السَّارِيَةَ الْجَارِيَةَ فِي بَوَاطِنِ
 كَلِمَاتِكَ الْمَبْتَلُونَ بِأَضْطِنَادِ أَوْلِي الطَّغْيَانِ وَطَوَاعِيَتِ لُطْمِ وَاعْتِدَالِ
 تَرَاهُمْ يَا إِلَهِي يُرْتَلُونَ آيَاتِكَ وَيَتَلَوْنَ كَلِمَاتِكَ وَيَحْشَرُونَ تَحْتِ
 رَايَاتِكَ وَيَقْضُونَ حَسَنَ لِقَاصِ فِي كِتَابِكَ وَيَقْتَسِبُونَ مِنْ نُورِكَ

وَيَتَّخِذُونَ بِنَارِ مَجْهَدِكَ وَيَتَمَنُّونَ لَهْدًا فِي سَبِيلِ الْهُدَى وَيَحْتَمِلُونَ
 كُلَّ بَلَاءٍ وَطَلَبًا لِلرِّضَا وَيَرْضَوْنَ بِالْقَضَاءِ حَبَابَ جِبَالِكَ الْأَبْهَى رَبِّ انْعَمْ
 صَبَّاحَهُمْ وَأَمْرٌ مِصْبَاحَهُمْ وَقَدَّرَ فَوْزَهُمْ وَفَلَاحَهُمْ وَأَرْحَ أَرْوَاحَهُمْ بِنِعْمَتِكَ
 قُدُّسٌ تَعْبَقُ فِي مَخَافَتِهِمْ وَنَسَامٌ نَسِ تَمْرِي فِي جَمَاعَتِهِمْ وَطَيِّبٌ أَنْفَاسٍ
 يَتَشَبَّهُ فِي صَوَابِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْفَضَالُ الْبَاذِلُ الْمُعْطَى لِنِعْمِ الرَّؤُفِ الْعَظِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٤٠ اللَّهُمَّ يَا أَلْهَى تَضَرَّعُ إِلَيْكَ بِكُلِّ عَجْزٍ وَابْتِهَالٍ وَضَرَاةٍ
 وَانْكَسَارٍ أَنْ تَقْضُونَ هَذَا الْعَبْدَ مِنْ شَدَائِدِ الْأَمْتِحَانِ الْأَقْسَانِ

وُثِّبَتْ قَدَمَيْهِ عَلَى صِرَاطِكَ الْمُدَوِّدِ يَا رَبِّي الرَّحْمَنُ وَخَطَّهُ مِنْ سِهَامِ
 الشُّبُهَاتِ وَنِصَالِ الْمُفْتَرَيَاتِ وَأَسْمَعُهُ مِنْ نِعْمَاتِ عَهْدِكَ
 الْعَهْدِ فِي حَدِيثِهِ الْمِشَاقِ لِتُسْتَقِيمَ عَلَى أَمْرِكَ الْعَظِيمِ يَا رَبِّ الْخَصِينِ
 وَالسَّمَوَاتِ وَالْبَهَائِلِ وَعَلَى كُلِّ مَوْقِنٍ بِالْآيَاتِ .

ع ع

بِوَالِدِهِ

الْحَيُّ الْمَجَانِيُّ وَمَلَاذِيٍّ مَعْتَمِدِي اسْنَدِكَ شُبُهَاتِ فَلَكَ
 رَحْمَاتِيكَ وَنِيرْسَاءَ وَحَدَائِقِيكَ وَمَطْعَ فِرْدَوْسِيَّتِكَ وَسِبْكَ قَمِيَّتِيكَ
 وَجَمَالَ أَحَدِيَّتِكَ الْمَشْرِقِ اللَّاحِ الْمُنِيرِ انْ تَشْمَلْ عَبْدَكَ بِنَظَرِ عَيْنِي عَنَّا

١٤١

وتحفظه في كهف خضك وكلائك انك انت المقدر على ما تشاء

وانك انت العزيز القوي الكريم . ع ع

هو الله

١٤٢ الهى الهى هو لاجل عبادك الايقار وارفاقك الاصفيا عمدة
المقدسة الرحمانية وخضعت خضرتك الربانية وخضعت جلال ربوبيتك
السجانية والركع لعظمتك الباهرة والسجد لقدرتك العاهرة رب
انتم امنوا بوزك المبين الساطع من الافق المنير واشتعلوا ابار مجتباتك
بنقبات روح القدس بين العالمين رب ايدهم على عبودية سدرتك
المقدسة عن اوهام المنطلين وحلهم ثابتهن على دينك المبين مستقيمين
في امرك بين العالمين لا ترغز عظم اوهام الغافلين ولا ترزق لهم

سَطْوَةُ الظَّالِمِينَ بَلَّ تَهْتَلُّ وُجُوهُهُمْ فِي نَيْسِرَانِ الْإِمْتِحَانِ كَعَادِنِ الْكُرَيْمَةِ
 الْفِضَّةِ وَالْعِيقَانِ رَبِّ حَلِيمٍ صُورًا نُورَانِيَّةً وَهَيْكَلٍ رَحْمَانِيَّةً وَأَمَانِيَّةً
 سَجَانِيَّةً وَاشْجَارًا بَابِ سَعَةِ فِي حَبْتَةِ الْأُبْهَى أَنْتَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ عَلَى مَا تَشَاءُ
 وَأَنْتَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ . ع ع

هو الاله

۱۴۳ خداوند پاک و مقدس بی نیاز و منزهی این بنده بچاره
 در پناه حضرت احدیت بلجا و پناه بخش و در ظل سدره بی منتهاست
 مسکن و مأوی عنایت کن .

ع ع

هو الاله

۱۴۴ ربی و سلطانی و بیکی و مالکی اتی ادعوک بلسانی و جنانی
و وجدانی ان تلبس عبدک هذا تمیص صنوئک و رد ادعوانک و
مزع حمائیک و ائده علی ذکرک و ثنائک بین برتیک و نطقه
بنعوانک و محامدک فی محافل توحیدک و مجامع تقدسیک نک
انت القوی المقدر العزیز الیقوم .

ع ع

بوتہ

۱۴۵ ای پروردگار ای کردگار مهربان بندگانت در اطراف و اکناف
متفرق و مشتت و پریشان سرگردان بی سر سامان در ہر نفسی در

دامی گرفتار و در سر بومی در بومی سرگردان به یاد تو دل نشینند
 و به نار محبت در آتش سرگشته کوی تواند و آشفته روی و موی تو
 عنایتی کن مرحمتی نما که کل در ظل ممدود و سایه نسیمه محمود در تحت
 لواء مقصود مجتمع گردند و بر اراکت و سر متقابلین جالس گردند و از کاس
 موهبت نوشند و از صهباء عنایت سر مست گردند توئی قادر و توانا
 ای پروردگار این سراجهای روشن را از ایراج امتحان و فتنان
 محافظت فرما و این طیور بال و پر شکسته را در حدیقه فضل آشیانه بخش
 این بنی نصیبان را نصیب ده و این درماندگان را درمانی عنایت کن
 توئی کریم توئی رحیم توئی علیم . ع ع

۱۴۶ ای پروردگار این نفوس آشفته روی تواند و گمگشتہ کوی تو
 و عاشقان خلق و غوی تو سر مست جام تواند و پرندگان بام تو
 مرغان دست آموز عنایتند و بلبدان شیدای گلهای حقیقت
 تشنگان چشمہ رحمتند و آوارگان اقدیم مرحمت ای آموزگار کف
 بندگان غفران نما و پناہ بیچارگان بخش تویی خدای مہربان
 تویی صاحب عفو و غفران ضعیفان را قوت بخش و علیدان را
 شفاعت فرما و مستمندان را ارجمند کن و افسردگان را اشتغال
 بخش از شرفستان عظیم محفوظ و از خدمات امتحان شید ^{بدار} مصون

بِعهد ویشاق مستقیم کن و بر پیمان ایمان مستدیم در ظل ملکوت
 ابہایت منزل دہ و در پناہ جبروت اعلایت ماوی بخش توفی مقدر
 و توانا توفی شنونده و بیبا . ع ع

۱۶۶

۱۶۷ پروردگارا مہر بانا نفوسی در این محفل روحانی در نہایت تسل و
 تضرع حاضر شدیم و توجہ بہ ملکوت تو نمودیم و آرزوی تائید و توفیق بنمای
 تا با یکدیگر متحد شویم و متفق گردیم و مانند شہد و شیر ہم ہما بنسیم
 و سبب ظنور وحدت عالم انسانی گردیم بادل پاک و جانی تابنا
 مناجات کنیم و طلب حاجات نمائیم پروردگارا نظرہ گناہ منما
 بہ فضل و عنایتت معاملہ فرما گناہ بخش عطا بفرما نار محبت

برافروز و پرده اوهام و نفس و هوی بسوز مارا از شر نفس محفوظ
و مصون بدار و در ظل حمایت راحت و آسایش بخش توانی
مقدر و توانا .

ع ع

بوی شه

۱۴۸ ای پروردگار این باریان را بنواز و به تشش عشق بگذاز و به رازت و مساز
موجب ملکوت ابهت را یگان کن و رحمت اُنق اعلایت شایان نساز
زیرا منجذب جمال نورایند و زنده از نفس رحمانی سبزه چمن را حقیقتند و
شکوفه بوستان معرفت آواره تواند و بیچاره تو اُشاده تواند و دل داده تو

در ظل خواجه احدیت از امتحانات شدید حفظ فرما و در پناه رحمانیت از حوادث
زمانه محروم گردار توفی مقدر و توانا و توفی حاضر و بسنا . ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۴۹ ای خداوند بی مانند ما بندگان خاکساییم و تو بزرگوار گشته کارانیم

و تو آمرزگار ایسر و فقیر و محتسیریم و تو مجیر و دستگیر موران

ضعیفیم و تو سلیمان پر شمت سریر فلک ایسر محض فضل خط و نامه

و صون و عون خویش در بوع مفر ما خدایا امتحانت شدید است

و اقدانت ما دم بنیان زبر حدید ما را احراست کن و

قوت بخش مسرور فرما شادی ده و چون عبدالبها بر عبودیت

آستان موفق نما . ع ع

۱۵. ای حزن ای یزدان بنده‌ای هستم ضعیف و نحیف و
 ناتوان ولی در پناه فضل و موهبت تو پرورش یافتم و از شدی چنانست
 شیر خوارم و در آغوش رحمت در نشو و نمایم ای خداوند هر چند
 مستمند ولی هر مستندی به عنایت تو ارجح است و هر توانگری
 بی الطافت فقیر و حاجت مند ای پروردگار تائیدی منم که
 این جل اعظم را قدرت تحمل ماند و این عنایت کبری را محافظه
 تو انم زیرا قوه امتحان شدید است و سطوت امتحان عظیم
 کوه گاه گردد و جبل خردل شود تو آگاهی که در ضمیر ضرورت نجوم
 و در قلب ضرورت نجوم بر خدمت لجمایت قائم نما

و بر عبودیت آستانت دائم کن توفی مهربان توفی خداوند

کثیر الاحسان . ع ع

دینیه

۱۵۱ ای لب آفاق شکر ترا که دیده به دیدارت روشن گردید و

دل و جان از نجات قدست غبطه گلزار و چمن شد نجات یس

سرور یافت و نجات روح القدس منتشر شد جان به جانان

رسید و دل راه به بارگاه یافت و به سر مکنون و رمز مصون آگاه شد

ای پروردگار درصون حمایت ماوی ده و در کف غنایت ملجا

و پناه بخش ای مهربان اگر بنواری جوهر وفا و حقیقت عطا

است و اگر بگذاری مستوجب عذاب و جفاست آنچه شایان

آستانه رایگان فرما و آنچه لایق حقایق است ارزان کن
ذیلی را به صرف موهبت عزیز ملکوت فرما و حقیری را به نهایت
رأفت منظر فیض لاهوت نما ای پروردگار حفظ کن صیانت فرما
تا قدم نلغزد و به افضل درجات نرسد توئی مقتدر و عزیز و توانا
و توئی عالم و بینا و دانا انا انک انت لغفور الرحیم .

ع ع

۱۵۲ ای پروردگار این آوارگان را بسایه خویش در آوردی سرو سامان
 دادی نیستی راهستی دادی نابود را وجود بخشیدی تشنگان را آب
 گوار دادی و گرسنگان را سفره مهنا گستردی و نعمت چهار ایگان بود
 پس هر موردی ملجأ و پناه باش در هر مقصدی معین و مستعان گرد
 تویی مقدر و توانا و تویی دهنده و شنونده

و توانا و پینا

ع ع

۱۵۳ ای پروردگار این گروه جان‌نثار یاران دیرینند و با هم
 همدم و هم‌نشین گفتگو شیرین و شکرین و بزم مانند بهشت بین زیرا
 روی تو جویند راه تو پویند راز تو گویند و هر دم در جستجویند که آنچه
 نمایان این روزگار است بیابند و جهان بیارایند ای بخشنده چرخه
 و پرنده را پناهی و به راز درون آگاه جویندگان رایانندگان کن
 و آرزومندان را شادمان فرما تشنگان را سیراب کن و
 آرزوگان را آسایش دل و جان بخش ستایش تو را که راه نمود
 و رهبر فرمودی بخشش افروزی و این مرغان را به آشیانه ولانه
 و کاشانه بلند راه نمودی توئی بینا و دانا و توانا و شنوا. ع

۱۵۴ ای خداوند مهربان این بار این سرشته کوی تواند و دلداد و دروی
 و متوجه به ملکوت تو از صهبای ایمان برستند و در محفل سیتاق جام شتیاق در
 دست محتاج الطافند و شتاق موهبت آسمان ای پروردگار این
 نفوس را مورد عنایت فرما و ملحوظ نظر رحمانیت کن هر یک را شمع روشن
 فرما تا به نور هدی آن استلیم را منور نمایند جمیع را با این عبد در عبودیت
 آستان مقدس شریک و سهم کن ای پروردگار نفوس ضعیفه را قوی
 کن و دیده مشتاقان را به مشاهده جمال ملکوت منور فرما تا کمال به قوتی ملکوتی
 و فیضی جبروتی و موهبتی آسمانی و نفسی رحمانی و تائیدی ربانی برسد

قیام نمایند شبهات اهل ارتیاب را زائل کنند و طالبان بیان حجت
و برهان نمایند مریمان را شفا دهند و فقیران را رُف و مهربان گردانند
بچارگان اطمینان و ماوی شوند و افسردگان را مشتعل نمایند توفی مقدر و توانا

و توفی خداوند مهربان . ع ع

نوشته

۱۵۵ ای پروردگار این نفوس طیبه ظاهره را ابناء ملکوت فرما و این وجوه
نورانی را اسرارهای رحمانی کن این قلوب زنده را سرشار از باطن محبت
فرما و این جانهای آزاد را به بشارت کبری فرخ و مسرت بی بخشش
زبانها را به ذکر ناطق کن و دیده ها را به مشاهده انوار ملکوت روشن فرما
ای پروردگار فیض آسمانی بخش و حیات ابدی کرم فرما و این نفوس را

به قوتی ملکوتی و موہبتی آسمانی و اخلاقی رحمانی و موہبی سبحانی و
 انجذابی قلبی و بشارتی روحی و تائیدی روح القدسی متوق و مؤید سرما
 توفی مقدر و عزیز و توانا و توفی عالم و واقف و مینا رخ ع

ہوئے

۱۵۶ ای پروردگار مہربان این سخن بجهت نصرت کلمہ اللہ و روح القدس

تشکیل شدہ تائید و توفیق بخش و مؤید بہ قوہ آسمانی نما تا این سخن چون
 نورانی برہنہ سرزد و انوار رحمانی مبذول دارد و اطراف را روشن کند

تعالیم آسمانی ترویج نماید و بہ وحدت عالم انسانی خدمت کند نفس
 از ظلمات عالم طبیعت منسلخ نماید و بہ نور نیت الہیہ روشن نماید تعمیر

بہ روح و نور و حیات ابدیہ بخشد . عبدالبہاء عجاس

هولت یوم

۱۵۷ پاک یزدانا جمیم پریشان تو بگانه ایم خویشان تو فرودیم
شعله نی بر سر وز پر مرده ایم دلها را به آتش محبت بسوز هر چه
هستیم شفته روی تو ایم و سرگشته کوی تو بیچاره ایم و آواره قبادیم
پراه و ناله در آیم ولی در هوای تو اوج یافتیم قطراتیم ولی در موجیم
نوشت ما قیم این جفکان را بیدار نما و این آوارگان را هوشیار
این سیاره های خست را اختران خاور کن این گیاههای بی ثمر را
در حن بارور اگر چه ما موران ذلیلیم اما تو سلیمان پر شمت سلطنت
جلیل اگر چه ما خوار و گنهکاریم اما تو بزرگوار و آمرزگار در استعداد

و استحقاق نظر مفرما و در تعینات و قابلیت ملاحظه مکن در فضل و
 جود خویش بر بیگانه و خویش نظر نما اگر موج دریای بخشش و دهنش
 اوج گیرد عالم آفرینش را مستغرق نماید اگر انوار ساطعه خورشید
 آفرینش بدرخشند ظلمات با کله سیئات و خطینات را به بر تو
 محو نماید تجلی فضل ما بطور است و فیض اصل صهبا کانس مزاجها کافور
 آن همه آلوده فی را پاک نماید و این هر افسرده و پشمرده فی را
 چاکب و افروخته و چالاک ای پروردگار این حروف مفرده را
 کلمات تامات کن و این کلمات مجمله را آیات باهرات تا
 حجج بالغه گردند و رحمت سابقه حقیقت فائده شوند و نعمت سابقه
 مصابیح علی گردند و مفاتیح ابواب تقی نجوم هدی شوند و رجوم

نفس و هوئی حقیقت فائضه گردند و عروق و شریان نابضه اشجار
بوستان تو شوند و از بارگستان تو ای خداوند مهربان این جمع
پریشان هر یک از کشوری و بومی و مرزی و ثغوری یکی شرفی
و دیگری غربی یکی بسوبی و دیگری شمالی همچنانکه این بیچارگان
را در ملک ادنی در اشرف نقطه از ثری بعد از بقاع علیا
جمع فرمودی میسر داریم که به فضل وجودت و عنایت و مهویت
در اشرف نقطه از ملکوت اعلی جمع شافی تا کل در ظل سدره
بیاریم و به نعمت فوز به تقاضا نگریم زب حقیق ذلک بفضلک وجودک

ع ع

ای یزدان مهربان و بخشنده و درخنده زمین و آسمان ما بجمع
 پریشان تو مستمندیم درویشان تو آوارگانیم بچارگان و اقامدگانیم
 آشفتهگان افسردگانیم پروردگان دردمندیم درمانی بخش بخوریم
 دوامی عنایت کن افسرده ایم شعله می ده پرمرده ایم لمعه می سفیشان
 بیگانه ایم آشنا کن پروانه ایم پر سوخته شمع وفا فرماتشند ایم و بی
 دل غشته چشمه خوشگوار برسان از آب حیات بنوشان و لوله
 در شهر انداز و آشوبی در آفاق فکن تا دلهای حیران تو گردد جانها

قربان تو.

عع

۱۵۹ پروردگار اهریما این جمع مَجْمَعِ دُوسْتَانِ تُو حاکف کوی تواند و
 دل داده روی و آشفته راه در جستجوی تو اند پریشانند و دل ریشاند و بی سرو سامانند
 رحمی فرما و مرتضی کن که در ظل سدره رحمانیت به کلمات حین عنایت منظور گردند
 و در سایه جناح موہبت و خيام مرحمت یارمند تشنگان لال الطافد بر کج
 اعظم وارد کن و گمگشتگان بادیہ اشتیاقند به قباب و صلت راه بنما اسپر نخم
 حب تو اند از هر قیدی آزاد فرما و دلیل راه راست رضای تو اند دلالت فرما
 تشنه سبیل تواند سیراب کن و خسته تیر سحران تو اند به نجات بشارت وصل
 مسرور فرما حال که جمال نورانی از افاق امکانی مستور بودی به نسائم ریاض

ملکوت جان احسان کن فیوضات شفاہتہ کلمات را منع و سہرود
 فیوضات غیبیہ روحانیہ ارزان کن پاکیزہ انا متضرع بہ درگاہ احدیتند
 بہ فریاد رس و مہل بہ باب حضرت واحدیتند ملجا و پناہی بخش توفی مقدر

و مہربان توفی تو انا و رحمن . ع ع

ہوئے

۱۶۰ رب ایدہذا جمع علی رضاک و انشرہم نجات القدس فی الافاق
 و ثبت بہم الاقدام علی صراطک المستقیم فان الشہات شاعت و عتوا
 فی کل الجہات و جنود الاریاب قد تفرقت فی کل الاکناف رب
 احفظ سفینۃ امرک عن زوابع الزلزال و احرس حصن عہدک عن هجوم
 افواج الاحداف انک انت الحافظ المقدر العزیز البجار ع ع

۱۶۱ ای خدای مهربان دوستان قدیمت که ندیم یادروی تو اندونزیل
 کوی تو اگر چه به ظاهر در بادیه حیرانند و مبتدای حرمان ولی تحقیقت
 محرمان سلو تخانه راز تو اند و محرمان کعبه نبی نیاز تو و مستمعان نغمه و آواز
 طیور چمنستان معانی و ستان جام سرشار رحمانی ای پروردگار این
 مرغان چمن از دست زان و زغن برهان این بستان طشن اسرار را
 آواز و نواز گلبن حقایق ابرار تسلیم فرما این ما همیان تشنه لب را به بحر دریایا
 بیفکن و این قافله های گمشته را به راه کوی خویش هدایت فرما و این
 تشنگان وادی یمن را به معین صافی ایوب هذا مغتسل بار دو شراب دولت

کن ای پروردگار این جمع پریشان هر چند ضعیف و ناتوانند ولی درین
 ملا امکان شکر جیاتند و سپاه نجات پس بجوید ملکوت ابهات تأیید
 فرما و به ملائکه ملا اعلایت تقویت بخش تا سپاه محامات را پریشان نماید
 و صفوف ظلمات را به نور هدنی در هم شکنند ای پروردگار اگر ضعیف را
 مدد فرمائی سر طائر گردد و اگر ذباب نحیف را تأیید نمائی عقاب کاسر
 شود و صقر صاقر گردد ظل زائل را اگر تجلی فرمائی نور باهر شود
 و خاک خاسر را اگر فیض رسانی حدیقه فائق گردد پس چه نماید قود تأیید
 نماید ظلمات ضلالت است که شرق و غرب را احاطه نموده است و بانور هدایت
 در این کور عظمت در جنات ستیز است و سهم سانش بس تند و نیز لشکر
 بسیار خونریز پس سپاهی انبوه و لشکری پر شکوه یعنی انواری ساطع و اسرار

لامع در حقایق و معانی در میدان قلوب دوستان بگیر تا به این قوه
ملکوتی طلبات دلهار را پرکنده نماید

ع ع

بسمه
۱۹۱

۱۶۲ خداوند مهربان با کرمیاری ما این جمع را به شمع محبت روشن نما
این نفوس را به نقشات روح القدس زنده کن انوار آسمانی بخش و بهت
کبری مبذول دار تا یقینات غیبیه برسان و مکاشفات روحانیه ارزان
فرما دیده ها را به نور هدی روشن کن و دلهار را به فیوضات نامتناهی
عبطه گلشن نما ارواح را بشارت کبری ده و نفوس را به موهبت عظمی
مقهر نما ای پروردگار فقیرانیم گنج ملکوت ارزانی نما ذلیلانیم در ملکوت

عزیز فرمائی سہ ماہانیم در پناہت ملجا و ماویٰ وہ طالبانیم بہ الطاف
 بی پایان رہبری نما ساکتانیم نطق فصیح بخشش بی قوتیم قدرت
 ملکوت احسان فرما پروردگارا آموزگار آموزگار را خطا بخش عطا بدہ گناہ میا
 مارا آداب رحمانی بیاموز توئی دہندہ توئی بخشندہ توئی مہربان .

ع ع

بہوشہ

۱۶۳ پروردگارا آموزگار را این جمع پریشان تو اند و عاشقان جمال تو
 در این معبد مجتمع شدہ اند رضای تو طلبند الطاف تو جویند عفو
 مغفرت تو خواهند خداوند اما اطفالیم تو پدر مہربان ما ذلیلانیم
 تو عزیز بی مثل و بی ہمہت خدا یا در نہایت عجزیم و تو قدرت مفضل ما فقیر

و تو غنی ما تا تو انیم تو توانا خدا یا عفو گناه فرما و در پناه خود منزل ده
 از ظلمات ناسوت نجات بخش به نورانیت لاهوت روشن فرما
 و از عالم طبیعت نجات ده به عالم حقیقت رسان خدایا تشکیم
 عذب فرات بخش گرسنگانیم ماده آسمانی کرم کن مرصیم سفاک
 ابدی عنایت فرما فقیریم کز ملکوت بچشا در ظل عنایت خود ماوی بخش
 تا چشم به مشاهده انوار تو روشن کنیم و به گوش شنو اندامی تو را صغاییم
 خدایا مشام ما را باز کن تا راسخ گلشن عنایت تهشمام کنیم خدایا ما را
 قوت بخش تا در سبیل تو سلوک نمائیم در عالم ناسوتیم به عالم لاهوت
 هدایت کن ابواب ملکوت بگشا الطاف خود را شامل کن و فیض خود را
 کامل فرما تویی عفو تویی رحمان تویی رحیم و تویی بخشند و مهربان رع

ای میزدان مهربان آن جمع پریشان تواند و آن نجمن یاران تو
 دیده با باز است و دلها به محبت دمساز و گوشها به اسرار مکنونت همراز
 ای بی نیاز آواز خوشی از مرغان آن چمن به گوش این نجمن برسان تا
 نغمه طیور شنوند و به وجد و سرور آیند و به تسبیح و تقدیس رب غیور
 پردازند ای پروردگار آن جمع ابرار را پرور و بنواز و دلها به ناز ^{محبت}
 بگذار آشنای راز فرما و کل را بدهم راز و نیاز من را تا به ملکوت
 اسرار پی برند و از زمره ابرار شوند و سر نیل اسرار گردند جان باقی
 بخش و از عالم فانی بی نیاز و غنی فرما در سایه نیمه ملکوت در آرزوی فضل

لاهوت بهره بخش زندگی جاویده و ارتعایم جدیدت فیض فرما ،
 هر یک را شمع روشن کن و مانند سلطان کل دشمن بس گویند کن و جمال
 فریبنده نما نهال جویدار پدایت کن و ثمره موهبت بار آرتاغرب را
 شرق نورانی نماید و با ختر زمین احوار سپهر برین فرماید تونی مقدر و
 توانا و تونی عزیز و عظیم و بینا . ع ع

هوشمند

۱۶۵ ای خداوند این جمع مستمند را خردمند نما و این دیوانه ها را هوشمند
 کن این گرگان آهوان بر وحدت نما و این خونخواران را نوحه
 فرشتگان بخش ای پروردگاریه استعداد و لیاقت معامله مفرمان

و عنایت مبذول دار اگر این وحوش را به حال خویش گذاری ذی رُحی
 از آن تسلیم باقی نماند جمیع رابع به جیم گردند و به عذاب الیم افتند
 پس به فضل و موهبت خویش این نادانان را دانا کن و این جمع پریشانرا
 در ظل عنایت مجتمع کن تا صلح و صلاح بخش و از سیف و سلاح برار
 نمائستی و دوستی راستی و حقیقت پرستی عنایت کن توفی مقدر و توانا
 و توفی عالم و قادر و بینا . ع ع

۱۶۶
 پاک یزدانا این جمع را شمع عالم کن و این سخن را گلزار و گلشن
 محفلش را روضه رضوان کن و مشرقش را مطلع انوار رحمن از نضات
 هو الالهی

مشکینش مشام عاکفین کوی دوست را معطر کن و از نسیم غم‌بریش
 دل‌های محسّران صریم مقصود را مفرّج نفوس را در ظل جناح رحمت
 حفظ فرما و قلوب را در صون حمایت حضرت احدیت جای ده
 تأییدات افق ابهت را از ان کن و موهبت ملا اعلیّت را سیان
 اگر چه کلّ طور بی پروا باشیم لکن در حدیق امرت لانه و آشیانه داریم
 و به درگاه احدیت پناه آریم و از تو عون و مدد می طلبیم و یاری و یاور
 جوئیم چون به خود نگریم خویش را از ذرّه کمتر و از پشه کمتر و پست تر
 یابیم و چون دریای بخشش و عطای ترا بینیم ذرات را آفتاب انور
 بلکه روشن تر مشاهده کنیم ای بخشنده مهربان خطای این بسنویان
 را به ذیل عطا بپوش و بجای این مدّه‌وشان را تبدیل فرما به جوهر

وفا و عقل و هوش نفوس را همتی دیگر عطا فرما و ثوری دیگر در
 سرها افکن تا عزت جاوید طلبند و لذت عالم جدید آهنگ عالم با
 کنند و افاق اعلیٰ جویند و به انجمن کبریا پویند و از ملکوت اعلیٰ فیض
 برند عالم ظلمانی نورانی شود و عرضه شیطانی ساحت رحمانی
 گردد و خطه خاک فردوس برین گردد و گلشن فانی گلشن باقی
 شود توئی مقدر و توانا و شنونده و بینا . خ ع

بمؤید

ای خداوند آن نفوس پاک را تا بناک کن و از خفیف خاک به اعلیٰ
 درجه افلاک رسان دلها را صادق معانی کن و جانها را جنت رحمانی

فرما به بسود ملاً اعلیٰ آن جمع با و فارا منظر و منصور کن به فضل موزو مخصوص
 فرما آیات توحید کن و آیات تجید فرما و روز به روز برتاید بقرآ
 امی یزدان آن جمع پریشان تو اند و آن سخن آشنا و خوشیان تو بخشش
 بی پایان رایگان سرما و الطاف پنهان ارزان کن تا آنکه هر یک
 در این گلشن حقیقت کلبین هدایتی گردند و هر نفس به نفس رحمانی زانچه
 طیبه هدایت شود زبان به بیان کشایند و لسان به برهان مشغول نمایند
 اقامه محبت قاطعه کنند و ادله ساطعه اثبات نمایند در حجت الهی
 بلبس معانی گردند و در سخن اعلیٰ سبب طرب و شادمانی شوند توئی مقصد
 و عزیز و توانا و توئی حاکم و غالب و خداوند بهت .

ای دلسر آفاق و ای معشوق هر بنده مشتاق این نفوس فضل و
 موهبت نفیسه و این اشخاص اهل اخلاص بر یک ماهی تشنه لبند
 و در غایت عطش آرزوی دریای تو نمایند و مرغان چمنستان بدانند
 و به تسبیح و تهلیل تو پردازند مشتاقان روی دلجوی تو اند و مستومان
 خلق و خوی تو و شب و روز به جان دل در جستجوی تو و در آرزوی وصول
 شهر و کوی تو دلسر ادلهار ابر با دلدار به امید وصال نوازش نما
 دل نشینا به رجای وصال کام آمان را شیرین نسر ماکل راست
 باد و سرور کنج از جذب و شوق و وله و شور نصیب موفور بخش دلها خرم
 کن جانها به جانان رسان هر چند این جهانند به جهان دیگر آگاه فرما

و از نسیم گلشن ملکوت ابهی مشامها مطرف ما قوت آسمانی بخش و
 قدرت ربانی ده نطق فصیح عنایت کن و بیان بلیغ بیاموز تا هر یک
 در این گلستان الهی مانند طیور آسمانی گلبنانگ حقایق و معانی زرنند
 و آبنگ معنوی بلند نمایند ای خدای مهربان این موهبت ازل
 فرما و این عنایت شایان و رایگان کن توفی مستعان و توفی منان
 لا اله الا انت الرب المعبود الکریم العزیز الوهاب .

ع ع

هسته

پروردگارا مهربانایا این جمع توجه به تو دارند مناجات به سوی تو
 ۱۶۹

نمایند در نهایت تضرع به ملکوت توبتیل کنند و طلب عفو و غفران
 نمایند خدایا این جمع را محترم کن این نفوس را مقدس نما انوار هدایت
 تابان کن قلوب را منور فرما نفوس را مستبشر کن جمع را در ملکوت
 خود داخل فرما و در دو جهان کامران نما خدایا ما و لیلیم عزیز فرما
 عاجزیم قدرت عنایت فرما فقیریم از کفر ملکوت غنی نما علی سلیم شفا
 عنایت کن خدایا به رضای خود دلالت فرما و ارشون نفس و هوا
 مقدس و ار خدایا ما را بر محبت خود ثابت نما و بر جمیع خلق مهربان فرما
 موفق بر خدمت عالم انسانی کن تا به جمیع بندگان خدمت
 نمائیم جمیع خلقت را دوست داریم و به جمیع بشر مهربان باشیم
 خدایا تویی مقدر تویی رحیم تویی مغفور و تویی بزرگوار . ع . ع

- ۱۷۰ ای جمال قدیم و رب کریم یاران پُر فورانند و دوستان
 عاکف آستان کُل توجه به کوی تو دارند و آرزوی مُشابههٔ رو
 صادقند و صابر مُتوجهند و ناظر جانفشانند و قربان دلخواه
 از آتش هجران در محل ذکر مُجمَعند و در مجمع انس مُتذکرولی با
 زبانی گویا و گوش شنوا و چشمی بینا و دلی لبریز به حُب و وفا
 ای پروردگار به جنود ملا اعلیٰ نصرت نما و به حیوش ملائکه محبت
 و صفا اعانت کن نعمات قدس بفرست و محافل انس معطر نما
 فیض قدیم مبذول دار و فور عظیم شایان نما نور حقیقت جلوه ده

دیدہ اہل بصیرت روشن کن آہنگ ملکوت ابھی بہ کوش
 رسان و ہر دلتنگ عالم ادنی را خوشوقت کن ابرجت
 بفرست باران موہبت بار چمن ہدایت بیارا ریاضین بجا
 انبات کن و سلطان کل را تاج موہبت بر سر نہ و ببلان روحا
 را بہ غر نجوانی بخوان و حقایق و معانی نقیلم دہ توئی پروردگار
 توئی کردگار توئی محلی طور در کشور انوار و علی الاجمال بہا و اوستا۔

ع ع

ہوئے

ای پروردگار دلہارا روشن کن ای خداوند مہربان قلوب

۱۷۱

رار شک گلزار و گلشن فرما ای محبوب بهیمن نفحات عنایت بوزن
 انوار احسان تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود از ماییدات تو
 بهره و نصیب گیرد این جمع راه تو پویند راز تو جویند روی تو پسند
 خوی تو گیرند ای پروردگار الطاف بی پایان ارزان فرما
 گنج بدایت رایگان کن تا این بیچارگان چاره یابند تونی مهربان
 تونی بخشند تونی دانا و توانا

۱۷۲ ^{هو الاله} اللهم يا فاتق الأضباح ومحمي الأرواح في أحداث الأسياب
 ومُنْعِشِ القلوب من أقراح راح لصلاح التي تُوقد وتضيئ

كَرُجَاةٍ فِيهَا مَصْبَاحٌ اسْتَلَكْتُ بِصَبْحِ تَوْحِيدِكَ الَّذِي اشْرَقَ
 وَوَلَّاحَ وَأَضَاءَ وَبَاحَ بِنُورِ تَفْرِيدِكَ وَسَمَّحَ بِرَيْدِكَ عَنِ الْأَمْثَالِ
 وَالْأَشْبَاهِ أَنْ تَجْمَعَ شَمْلَ هَذَا الْجَمْعِ فِي ظِلِّ شَجَرَةٍ وَحَدَانِيَّتِكَ
 وَتَلْمَسَ شَعَثَ هَذَا الْحَرْبِ تَحْتِ كَلِمَةِ فِرْدَوْسِيَّتِكَ وَتَجْلِسَ أَيْتَهُ أَحَدُ
 وَسَمَةِ قِيَوْمِيَّتِكَ وَشَعْلَةَ نُورَانِيَّتِكَ وَلَمْعَةَ سَطْعَتِ فِي آفَاقِ
 مَمْلَكَتِكَ أَيْ رَبِّ الْجَمْعِ كُلِّ مُنْتَشِرٍ وَوَحْدِ كُلِّ مُكْتَثِرٍ وَأَبْنِ
 كُلِّ مُنْفَتِقٍ وَاجْتَمَعِ اجْتِمَاعَكَ فِي مَحَافِلِ الذِّكْرِ وَالشُّنْأِ، وَادْخُلْ
 أَرْقَانِكَ فِي مَجَامِعِ النُّورِ وَالْبَهَاءِ، وَاجْعَلْهُمْ أَرْبَعَةً وَاحِدَةً نَاطِقَةً
 بِمَجَادِكَ وَنَعْوَتِكَ بَيْنَ مَلَأِ الْأَنْشَاءِ، ثَابِتَةً عَلَى عَهْدِكَ بَيْنَ الْمَلَأِ
 خَاضِعَةً خَاضِعَةً صَادِعَةً قَائِمَةً مُتَضَرِّعَةً إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْحَى

مَهْلَهٗ اِلَى اَنْفَاكِ الْاَعْلَى اِی رَبِّ نَحْنُ ضَعْفَاءُ اَیْدِنَا تَقْوَى
 وَفَقْرًا اَعْمٰی نَا بُوْهَبْتِكِ وَاذْلًا عَزَّیْنَا بِبَابِ اَحَدٍ تِیْکِ
 ظَلَّ كَلِمَتُکِ اَمَّا اَنْتَ الْکَرِیْمُ الرَّحِیْمُ الْوَهَّابُ .

ع ع

هُوَ الْاَبْهَى

۱۷۳ یَا کَ یَزِدُنَا مَحْبُوْبٌ مَهْرَبَانَا اِیْنَ یَا اِنِّیْ اَشْفَهٗ رُوْیْ تُوَاوَدُ وَاَسْرَهٗ کُوْیْ تُوُوْ
 اَزْهَرِ قِیْدِی رَسْتَهٗ وَبِحَبَبْتِی تُوُوْیَسْتَهٗ اَزْجَهَانَ جَهَانِیْنَ بَرَزَهٗ وَبِهٖ عَشَقْ
 تُوُوْمَقْوُوْنُ وَاَكْرَهٗ خَبْرِ عَنَانِیْتِی هِیْجِ دَرْرِیْ اَدْرَمَانَ نَحْوَانَهٗ وَدَرِّ سَمِیْلِیْتِی هِیْجِ
 رَحْمِیْ رَا مَرْهَمٌ نَحْوِیْنَهٗ هَمُوَاوَهٗ اَزْ رُوْیْ نَخْشِشِی بِيْ یَا اِنِّیْ نَبَا یَزِدُ وَتَمْنَا یِ الْطَّافِ
 بَسِیْرَانَ کُنْشَهٗ اِیْ نَحْشَهٗ مَهْرَبَانَ اِیْنَ فِیْ یَدِیْنَ نَحْوِیْشِ رَاغَزِیْرَ فَرْمَا

واین اسیران محبت را میرکن به فلک اشیر برسان و در جانفشان بر سر
عزت ابدیه استقرار ده توفی مقدر و توانا و توفی بنیاد و شنوا لک الحمد
علی ما اذینت و لک الشکر بما وفیت نحمدک و نشکرک علی العناء و بتضرع

الیک فی کل صباح و مساء

عبدالعجب العباس

هو الابهی

۱۷۴ ای پروردگار آموزگار این مُرغان بی آشیان را در حقیقه
ثبات و استقامت در شاخسار سدره منتهی پناه عنایت فرما و این
ما بپیان تَجّه توحید را در بحر عظیم عنایت غوص ده و این بی سامانان
صحرائی محبت را در کف منبع و ملاذ رفیع حظ و صراست منزل

و ماؤی احسان کن تا به عون و فضل و جودت در سمار و جود چون نجم
 هدایت بدخشند و در انجمن عالم چون چراغهای محبت الله روشن و
 متور گردند امطار غمام رحمت باشند و اشعه آفتاب اُفق حقیقت
 سانی ناطق گردند و فضلی سابق شوند چشمی بینا باشند و گوش شنوا
 داری نیربار گردند و گلزاری بانفحات مشکبار امواج دریای آثار قدم
 شوند و ناسم گلشن اسم اعظم مهبط الهام باشند و مشرق انوار
 و مظهر الطاف رب مختار در ملا مقربین محشور گردند و در زمزه خالصین
 معدود و معروف از حرارت محبت الله چون شعله سوزان باشند
 و در فرقت جمال منان ابری گریان به وفای الهی رویشان روشن گردد
 و به عنایت حضرت یزدانی دلهاشان لاله زار و گلشن هر یک

در امر الله علم مبین کردند و در استقامت بر عهد و پیمان حسن متین .

ع ع

هو

۱۷۵ ای پروردگار این جمع یاران تو اند و به جمال تو منجذبند و به نار محبت
مشتعلند این نفوس را طلائک آسمانی نما و به نغمه روح لقدس زنده فرما
لسانی ناطق بخش و قلبی ثابت عطا فرما قوه آسمانی ده و سنوحات
رحمانی بخش و مروج وحدت بشر فرما و سبب محبت و الفت عالم
انسانی فرما تا ظلمات مهلکه تعصب جاہلی به انوار شمس حقیقت محو و زایل گردد
و این جهان ظلمانی نورانی شود و این عالم جسمانی پر تو جهان روحانی
گیرد و این الوان مختلفه مبدل به یک رنگ گردد و آهنگ تسبیح

به ملكوت تقدیس تو رسد توئی مقتدر و توانا . ع ع

هفته

آسی آبی هو لا عباد اجمعوا فی المحل الروحانی بوجه نورانی
۱۷۶ متضرعین ایک ان توید هم علی خدمتہ امرک فی ہذا القرن الحجد
واعلاء کلماتک فی ہذا ایوم البدیع و نشر نجاتک فی مشارق الارض
ومغارہا بعونک وصوتک بعظیم رب آیدھم لکل ما یتمنونہ
وجودک انت الرحمن الرحیم ذو الفضل لعظیم وانت انت المعطی

الموید الموفق الکریم

ع ع

ای پروردگار این جمع محض محبت به این محل آمدند و با کمال
 حُب و وفاق حاضر شدند خدایا رویه را مُتور کن ارواح را به پُشت
 کبری مُتسیر فرما چشم را به مشاهدۀ آیات هدی روشن کن و گوشها
 را به استماع ندای اعلیٰ بلند نما پروردگار اخطا کاریم تو معصرت
 کن گنه کاریم تو عفو فرما در پناه خود پناه ده نقصان را به غفران کامل کن
 این نفوس از عالم او هام برهان به حقیقت دلالت بنما تا تحری حقیقت
 کنند از عالم ناسوت دور شوند و به عالم ملکوت نزدیک گردند از
 جهان ظلمانی به فضای نورانی در آیند از ظلمات امکان برهان به انوار
 لامکان مُنور ظاهر انوار کن و مطالع اثمارنا از غیر بیزار فرما

وَمُطَّلَعٌ بِرَأْسِ رَمْنَا أَيْ بِرُؤُوسِ دُكَّارٍ تَوَّآمِرُ لُغَارِي وَدَانَا تَوَّخِشِي
وَتَوَّانَا وَتَوَّوْنِي قَادِرٌ بِنَمَائِعِ

بُيُوتِهِ

۱۷۸ خدایند آموزگار را این مجمع را تأیید کن و فنیق بخش تا عالم
را به نور اتحاد روشن نماید شرق و غرب را به پر تو محبت و نور اتفاق
منور کند ای بخشنده مهربان دلها را به نقشات روح القدس زنده
کن و رویها را مانند شمع افروخته نما تا جهان را نورانی کند و
نفوس را رحمانی نماید توئی بخشنده توئی دهنده توئی مهربان رع ع

بُيُوتِهِ

۱۷۹ اَللّٰهُمَّ يَا رَبَّ السَّحَابِ وَالْمَعَانِي انظُرْ اِلَى ذٰلِكَ الْجَمْعِ

الرحماني واخرب الرباني بلحقات عين غياتك وحطيم
بجنود حطك وحياتك واحرسهم بحرس حطك وكلماتك
وايدهم على الوفاق ووقفهم على الثبات في الاتحاد وانزل
عليهم البركات وقدر لهم الخدمات انك انت القوي الكريم

الرحمن الرحيم . ع ع

۱۸۰
إلهي إلهي هو لا شئته منجذبة إلى ملكوت رحمتك وعصية
متوجهة إلى جبروت فردانيتك رب جعل قلوبهم مرابا تنطبع
فيها شمس حقيقته بفيضاتها الساطعة على الأرجاء وجعل لسننهم
ناطقة بذكرك بين الوري وعينهم قريرة بشاهدة آياتك الكبري
واذانهم طليقة باستماع نعمات المدا الأعلى ووجوههم منورة بشعاع

ساطع من نور الهدى انك انت المقدر على ما تشاء وانك
انت القوي القدير . عبدلها عباس

بیت

۱۸۱ خداوند این نفوس را یاری کن و بزرگواری بخش و از هر چه
عاری نسرها و نگاهداری کن و دلداری ده و به جمع آماں و آرزو
بر خورداری بخش توئی بخشنده و دهمند

و مهربان .

ع ع

إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ هَذِهِ لِعَصْبَةِ الْكُبْرَى وَاللَّهُ الْعَظِيمُ قَامَتْ
 عَلَى خِدْمَتِكَ وَتَرْوِجِ السُّنُونِ بِعَسْمٍ مَوْفُورٍ بِمَا قُضِيَ وَتُورِ رَبِّ
 أَقْبَلْ مِنْهُمْ هَذَا الْإِتِّفَاقَ وَأَيْدِهِمْ بِجَنُودِكَ فِي يَوْمٍ لَمْ يَشَأْ أَنْ يَجْعَلْهُمْ
 آيَاتِ الْكُبْرَى بَيْنَ الْوَرَى إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ عَلَى مَا شَاءَ
 وَإِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ .

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لَا رِبَا فِي عِبَادَتِهِ حُرُوقًا لِمُحِبِّاتِهِ وَهَلَكُوا لِمُتَّبِعَاتِهِ
 وَفَلَكُوا بِمَا كَلَّ الشُّبُهَاتِ وَاسْتَعْنُوا عَنِ الْإِشَارَاتِ وَاجْتَدُوا بِاللُّسَاتِ
 تَرَكَوْا الْمَنْجُ السَّقِيمَ وَسَلَكُوا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَاسْتَعْنُوا بِرَأْسِ الْجَنَّةِ بِالنِّعَمِ

وَفَرَّتْ أَعْيُنُهُمْ مِثْلَ بَدْوِ النَّوْرِ الْمُبِينِ وَطَفَحَتْ قُلُوبُهُمْ بِسَبْرِ وَعِظِيمِ
 فِي بَدَا الْقَرْنِ الْمَجِيدِ وَالْحَصْرِ الْكَرِيمِ رَبِّ أَيْدِهِمْ يُجِوشُ الْمَلَأَ الْأَعْلَى
 وَأَشَدُّ أَرْوَاهُمْ بِحُبُّوهُ مَلَكُوتِكَ الْأَبِيِّ وَنُورَ أَبْصَارِهِمْ بِمِثَابَةِ آيَاتِ
 قُدْرَتِكَ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَطَيْبَ سِرَائِرِهِمْ بِمَوْجِبَاتِ الْكِبْرِيَّ وَ
 نُورَ ضَمَائِرِهِمْ بِشُعَاعِ سَائِطِ مَنْ أُفْحَكَ الْأَبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ
 الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

عبد البهاء عباس

بمؤيد

١٨٤ رب ورجاني وغاية آمالي ترى عبادك لمخلصين قاموا
 على خدمتك بين العالمين بذلوا ارواحهم جبا بجا لك المنير

وانجذبوا الى الأفق المبين وسلکوا الصراط المستقيم وشرّبوا
 من ماء معين رزوا من عين لتتسليم ونطقوا بشانك واشكروا
 عطاك وولّوا في لقائك وشغفوا بجالك وخلصوا وجوههم
 لوجهك قد عقدوا المحافل وشغلوا بذكر الاسرار في المجمع و
 اجتمعوا على حبك وقاموا على خدمتك ومانعوا منهم الى ان
 رتلوا آياتك وبنوا بيتناك رب اجعل الحصار مانعا للابرار
 ومركزا لمشرق الازكار ومصدرا لصدور الانوار وجعل ذلك
 المحفل الحافل مخفوقا بالفيض الكامل والفوز الشامل انك انت
 المقدر العزيز الواهب الحافظ الكريم وانك انت الرحمن الرحيم .

ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۸۵ ای پروردگار این جمع را منظر عواطف رحمانیه فرما و مطالع الطاف
سجانیته نما از بحر بی کران سیراب کن و از آفتاب مطلع حقیقت
روشن و تابان نما فیضی بخش که انوارش در صبح ابدی منتشر عنایتی کن
که آثارش در ملک سرمدی مُشتر توفی مقدر و توانا و توفی بخشنده
و مهربان امانت الکریم المتعال . ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۸۶ رَبِّ وَمَوْئِدِ كُلِّ جَمْعٍ انْتَعَدَ لِاعْلَاءِ كَلِمَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَمَوْفِقِ
كُلِّ عُسْبَةٍ تَقَفَّتْ عَلَى خِدْمَةِ عَتَبَةِ فَسَدِ انِّيَّتِكَ اسْأَلُكَ بِجَاهِكَ

الْمُسْتَمِرِّ فِي عَوَالِمِ غَيْبِكَ الْاَبْهَى اَنْ تَسْمَلَ هُوَ لَا يَلْبَحُثَاتِ عَيْنِ
 رَحْمَتِيكَ وَتُوَيْدُهُمْ بِشَدِيدِ الْقُوَى وَتَشَدُّدِ اَرْهَمِ يَقْوَاكَ الْاَنْفِ
 الْبَجَارِيَةِ فِي كُلِّ اَلْاَشْيَاءِ اَمَّا اَنْتَ سَمِيعُ الدَّعَاوِ وَنَاكِلُ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هَوِيَّة

۱۸۷ ای پروردگار این نفوس دوستان تو اند و این جمع یاران تو و این
 پریشان تو از نسیم عنایت مهنزند و از نسیم موهبت مشام معطر تجلی حمیتی
 کن و تسلی موهبتی بخش دلها آزاد کن جانها را زنده به بخشش عطای فردا
 نما در صون حمایت صیانت فرما و در امر عظیم و سلطان مبینت استقامت
 بخش خلق جدید کن و روح تفرید بدم آتش حُب و اتحاد در قلوب برافروز
 و پرده او با هم مختلفه بسوز ثابت و راسخ کن ثابت و باسق و سراما

ابواب عطا بگشا جام صفا به دور آر برزم عنایت یار او مواند بهت
نازل فرما تا سمانی گردند ملکوتی شوند انت الکریم . ع ع

بیت

۱۸۸ ای پروردگار این جمع را شمع روشن فرما و نفوس را بیدار کن
رویه را نورانی نما و خوبه را گلزار و گلشن فرما جانهارا به نقاشی
قدس زنده کن و نفوس را به هدایت کبری نفس منرا بخشاش
مبذول کن و موهبت رحمانی شایان منرا و در کف حفظ و حمایت
خویش محفوظ و مصون دار الطاف نبی پایان شامل کن و عنایات
مخصوصه کامل فرما تونی دهنده و بخشنده و دانا .

ع ع

إِلَهِي إِلَهِي أَيْدِعْكَ الْمَضْرَعِ بِبَابِ أَحَدِيكَ عَلَى التَّمَسُّكِ
 بِذِيْلِ رِدَائِكِ كِبْرِيَاكَ وَالتَّشْبِيْثِ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى الَّتِي لَا انْفِصَامَ لَهَا
 بِجَوْكَكَ وَقُوَّتِكَ أَيْ رَبِّ اشْرَحْ صَدْرِي بِانْوَارِ تَوْحِيدِكَ وَنُورِ سَمِيْرَتِكَ
 بِاسْمِ ارْتَقِدِيْكَ وَحَقِّقْ حَقِيْقَتَهُ بِآيَاتِ تَفْرِيْدِكَ وَيَسِّرْ أَمَالَه
 بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَتَقْدِيْرِكَ أَيْ رَبِّ اِنَّهٗ عَبْدٌ خَاضِعٌ خَاشِعٌ
 بِبَابِ أَحَدِيْكَ مُتَدَلِّلٌ مُّتَهَبِلٌ مُّرْتَلٌ صَحْفٌ رُبُوْبِيْكَ مُسْتَقِلٌّ مُسْتَقْبَلٌ
 سَدْرَةٌ عِبُوْدِيْكَ اجْعَلْ لِي مَخْرَجًا فِي جَمِيْعِ الْأُمُوْرِ وَآيِدِيْهٖ فِي
 كُلِّ اِسْتَوْسُوْنٍ وَاكْشِفْ عَنْهُ الْعَنُوْمَ وَنَجِّهْ مِنْ اَلْهُوْمِ اِنَّكَ اَنْتَ
 اِسْحٰى اَلْيَوْمِ وَاِنَّكَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ . ع ع

- ۱۹۰ ای پروردگار این گنهکار را از اغیار بسزای نما و به محبت خویش
 گرفتار نما از بند و کمند هوی و هوس رها کن و در دام محبت حلال باش
 بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از باذۀ محبتت سرمست و
 مدیهوش گردم . ای خداوند نادانم و به گمان خویش گرفتار چاره ای
 کن و این افتاده را از نفس آماره نجات بخش هر دم و سوسه ای نماند
 و در هر نفس دام تازه ای نهد ای خداوند تو نجات بخش در پاره
 ده و به نجات قدس خویش چاره ای کن شاید این دل از عالم
 و گل رهایی یابد و در اوج رحمانی پروازی نماید و به روح انقطاع بیاید

اللَّهُمَّ يَا جَاذِبَ الْقُلُوبِ بِمَعْنَا طَيْسِ الْمَجْمُوعَةِ الْفَائِضَةِ عَلَى الْوُجُودِ وَمُخَيِّ
 الْعَظْمِ الرَّيْمِ بِرُوحِ مُنْعَشَةِ اللَّافِئَةِ وَالنَّفُوسِ وَالْمَشْرِقِ بِنُورِ الْقَيْمِ
 عَلَى آفَاقِ الْاَلْكَوَانِ وَالْمُعْطَى لِكُلِّ شَيْءٍ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَةِ الْوِاسِعَةِ الْمَحِيطَةِ
 بِالْاِمْتِكَانِ اِنِّي اَدْعُوكَ وَارْجُوكَ اَنْ تَنْظُرَ اِلَى عَبْدِكَ وَرَبِّ بِلْحَاطِ
 عَيْنِ رَحْمَتَيْكَ اِنْحَيِّ وَتَسَلِّمْ بِالطَّافِ فَيْضِكَ اِحْلَى وَتَجْعَلَهُ كَوْكَبًا
 مُتَلَا لًا فِى تِلْكَ اَسْوَاقِ الْعُدُودِ الْقُضُوءِ وَالْاَقَالِيمِ السَّاسِعَةِ الْاَرْجَاءِ
 اَنْتَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْمُتَّقَدِّرُ الْعَقُودُ

التَّوَابُ

ع ع

۱۹۲ ای خدای یگانه این بنده خویش را طراز دیباچ کینونات فرما
 و این عبد خود را در بین ملائکة اسکان به تاج عبودیت سرفراز کن این
 بینوار را به صرف عنایت پر نوا کن این بی سر سامان را در پناه خویش
 سر و سامانی بخش از کأس انتطاع بنوشان و از جام عنایت مست
 نما بنده ضعیف چه تواند و چه بچیف چه پرواز نماید اوج عزت
 کجا بال و پر مرغ ذلت کجا ای پروردگار تو تائید فرما
 تو توفیق بخش انک انت الکریم .

ہو الاقدس علی

۱۹۳ ای دوستان حق دست سگرانہ بہ ساحت حضرت ذوالکمال
 بلند کنید و گویند ای یزدان جمن مہربانی و آمرزگار پروردگار
 و کردگار خطا پوش عطا بخش عدل بہل فضل نما زندہ کن پانیدہ نما
 بیگانگی بسر یگانگی بدہ جام صہبا بنوشان بادہ ملا اعلیٰ بچشان
 سرمست و مخمور کن آباد و معمور نما شہستان دلہارا روشن کن
 و گلستان جانہارا پر گل و یاسمن نما تا سید ملکوت ابی بفرما و
 نصرت ملا اعلیٰ بخش تو فی مقتدر توانا

ع ع

۱۹۴ ای پروردگار این دوستان باریان تو اند و این حسیع
 عاشقان پریشان تو طبعانی جز پناه تو ندارند و مأمنی بغیر از بارگاه
 تو بنجویند پس ند و فرما و عنایت و نصرت فرما و هدایت و برپا
 رضای خودت است دلالت کن و بر امرت مستقیم و استوار
 بیچارگانیم آوارگانیم در ماندگانیم سردگانیم پر مردگانیم جانم
 بخش و روانی بده دری بگشا گشایشی بنما سرو سامانی بخش در
 را در مانی نماز خم را مرهمی کن و هر را شکری نما ظلمات را انوار
 کن و رحمت را راحت آسگار جز تو ندانیم جز تو بنجویم جز نامت نگوئیم
 جز در بادیه محبت بنوئیم مرحمت فرما عنایت کن هدایت بخش ای کفایت تقوی

ای پروردگار ای مهربان این دوستان معتکف
 آستانند و این یاران از حرارت محبت شعله سوزان به یاد تو چون
 بحر مواجد و در انجمن توحید چون سراج و تلج هر یک موجی
 در بحر عنایتند و بر یک درجی از لسانی هدایت در سحر گاه
 بادی آگاه بگریند و بزارند و در شبانگاه به یاد جمالت بخوابند
 و بیارامند توئی بخشنده و مهربان و توئی پاینده و رحمن ای
 بی نیاز مردگان بیامرز و بازماندگان بنواز در ماندگان درمان شو
 و ازادگان پناه و امان از قصور در گذر و ذنوب نشتا تو ساری تو سب گار ع

۱۹۶ ای خداوند بخشنده کوکب نجاشیت بر جهان آفرینش درخشنده
 و دریای احسانت موج بر کائنات گشته ابر رحمت در فیضان است
 و نار محبت در فوران باغبان احدیت در خیابانهای دلها به طراحت
 گلهای معارف پرداخته و طراوت و لطافت بی نهایت یافته ایم
 صدیقه وحدانیت جهان را زنده نموده و پر تو آفتاب موهبت قلوب
 دوستان را مشور کرده جام صهبای محبت عاشقان را سیرت
 کرده و آهنگ بدیع ملکوت ذرات کائنات را به حبش و حرکت
 آورده از هر سمتی صوت تهلیل و تکبیر بلند است و از هر کرانه آهنگ

تسبیح و تقدیس مرتفع از هر گوشه شور و ولوله و در هر پیشه نغمه پراکنده
 در هر صیقله طیور ملکوت در نغمه و آواز و در هر گلشنی نبل توحید
 به گلبانگ معنوی دمساز آفاق در اهتزاز است و اقطار بصیرت
 و آوازت دمساز و ذرات وجود در اوج موهبت در پرواز این
 پریشان را در انجمن عنایت مجتمع فرما و این گروه بی سرو سامان
 را در پناه موهبت طبا و ماوی بخش این خطه تشنه را سیراب فرما
 و این سراب فرقت را به شراب وصلت تبدیل نما در حنان بی برگ
 را پر گل و شکوفه نما و بیوایان ناتوان را زاد و توشه ده بال و
 پر شکستگان را بال و پری عطا کن اقادگان را و شکیر شو بچارگان
 را بحیر و ظمیر طفلان شیر خوار را از نهدی عنایت شیرده و کودگان

بی زبان را در مهد موهبت پرور نفوس را از نفس و هوای متقدس
 کن و صدور را به نور هدی شرح نما دلهارا از هر آلاشی پاک و
 مظهر کن جانهارا به بخشایش خلق عظیم گلشن اسرار فرمای
 پروردگار کن کاریم ترحم فرمای ای بزرگوار استمکاریم عفو و مغفرت
 کن در هر دمی گرفتاریم آزادی بخش در جس زندانیم مطلق
 العنان کن این ظلمات قلوب را به نور هدی تبدیل نما
 و این شهوات نفوس را به روح تقی تبدیل کن تا در هوای حائقر
 انقطاع پرواز نمایم و بیاد روی و خویت و مساز گردیم توئی
 مقتدر و توانا و توانی شنوا و بینا .

ع ع

هُوَ الطَّالِعُ الظَّاهِرُ فِي مَشْرِقِ الْأَنْوَارِ

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَجِدَّةَ فَوَادِي وَوَلَهَ تَسْلِي وَفَرَجَ رُوحِي وَمَوْسَى فِي

۱۹۷

وَحْدَتِي وَسَلْوَتِي فِي حَشْتِي وَرَاحَتِي فِي كُرْبَتِي وَمَلْجَأِي وَمَلَاذِكِي

فِي غُرْبَتِي تَرَانِي تَشْتِي وَتَفَرُّقِي وَتَوْجَعِي وَشَعْنِي وَغَسْبَارِي وَفَقْرِي

وَاضْطْرَارِي وَتَسْمِعِ صِحْبِي وَتَأْوِئِي وَتَهْتِفِي وَرَقِيرِي بِعِنَابِ بَابِ

أَحَدِيكَ وَأَنْتِي رَاضٍ بِقَضَائِكَ وَصَابِرٌ عَلَى مَلَائِكَ وَعَاصِرٌ عَنْ مَنَائِكَ

مَشْتَعِلٌ نَارَ وَلَائِكَ أَنْ حَرَمْتَنِي أَنْتَ الْعَادِلُ فِي حُكْمِكَ وَتَضَائِكَ

أَنْ قَرَّبْتَنِي فَأَنْتَ الْفَضْلُ بِجُودِكَ وَأَحْسَانِكَ أَسْأَلُكَ بِنُورِ جَهَنَّمَ

الْكَرِيمِ أَنْ تُؤَيِّدَ بِنُورِ الْعَبْدِ فِي رُوحِهِ أَنْ يَسْتَبْرِئَ مِنْ نَجَاتِ وَجْهِكَ وَ

فِي قَلْبِهِ أَنْ يَسْتَعْلِ نَارَ مَحَبَّتِكَ وَفِي لِسَانِهِ أَنْ يُبَادِيَ بِأَسْمِكَ وَفِي حَسْبِهِ

ان يقوم على خدمتك انك انت الجواد الوهاب الكريم .

ع ع

هو

۱۹۸ اِلهِي اِلٰهِي اِنِّي كَأَسَّ الْعَطَاءِ وَنُورِ وَجْهِ سُبُوْرِ الْهُدٰى سُبُوْنِي
عَلَى الْوَفَاءِ وَاسْتَقَمْتَنِي عَلَى عَهْدِكَ الْاَدْوٰى وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الْاَصْفِيَاءِ
وَافْتَحْ عَلٰى وَجْهِ الْبَوَابِ الرَّخَاءِ وَاجْعَلْ لِي مَخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ
حَيْثُ لَا اَحْتَبُ مِنْ كُنُوْرِ السَّمَاِ وَاجْعَلْنِي مُتَوَجِّهًا اِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ
مَخْلِصًا وَجْهِي لَكَ يَا رَحْمٰنُ يَا رَسِيْمُ اَنْتَ بِالْثَابِتِيْنَ الرَّاسِخِيْنَ
فِي مِثْمَاتِكَ لِرُؤْفِكَ كَرِيْمُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ .

ع ع

هُوَ

۱۹۹ ای خداوند مهربان مُورِ ضعیفم حشمت سلیمانی بخش
ذره فایم از پر تو شمس حقیقت نمایان فرما قطره ام امواج
دریا بخش پشه ام عذاب اوج عزت فرما ذلیم در ملکوت
عزیز کن بی نام و نشان تا یید بخش .

ع ع

۲۰۰ ای محبوب بی انبار این نفوس یارین تو اند و بندوان آستان تو
 و سرمست صهبای تو اند و سرگشته صحرای تو تشنه بلبیل تو اند و پروا
 دلیل صلبیل تو تا میدنر ما توفیق عطا کن تا آنکه هر یک آیت الهی
 گردند و موهبت ملا اعلیٰ مظاهر اسرار توحید شوند و مطالع انوار
 تجرید جنود ملکوت شوند و حیوش حیات بخش حتی لایموت سپاه
 نفس و هوای در هم شکنند و پناه رحمت و تقویٰ جویند سبب حیات
 شوند و روح نجات بخشند ای پروردگار ای آمرزگار عنایتی فرما که کل صریفان
 بزم الهی گردند و سرستان باد موهبت حضرت یزدانی ع ع

ای یزدان مهربان این نفوس باریان تواند و این جمع پریشان تو
 مفتون انوار جانند و مجنون آن زلف مبارک دل داده تواند و افاض
 بیچاره تواند و آورد تو از خویش و بیگانه بریدند و به یکاگی تو پیوستند
 و ترا پرستیدند انبیا ناسوت بودند نور سیدگان ملکوت نمودند
 گیاه صحرای حرمان بودند نهالهای گلشن عرفان فرمودی خاموش
 بودند گویا کردی محسود بودند روشن فرمودی ارض بامده
 بودند گلشن معانی کردی اطفال عالم انسانی بودند به رشد
 و بلوغ ملکوتی رساندی ای مهربان آنان را در پناه خویش ملجأ
 و امان بخش و از امتحان و افتتان محفوظ فرما مدد غیبی بخش

و فیض لایسی مبدول ار ای لبس مهربان آمان جسمند و توجانی
 جسم را طراوت و لطافت به فیض روح است لهذا محتاج نمایند و
 مشتاق نغفات روح القدس این امر جدید توئی توانا و توئی دهنده
 و پرورنده و بخشنده و آمرزنده و درخشنده از جهان پنهان

ع ع

نبوت

۲۰۲ ای بزدان مهربانم و آرزوی دل و جانم یارانت را عنایتی فرما
 و دوستانت را موهبتی بخش عاشقانت را دلشینش و مشتاقانت را
 یار و مونس جان قرین دلها به آتش عشقت افروختند و جگرها به نار محبتت
 سوختند کل آرزوی دستر با نگاه عشق کنند تا جان را ایگان فدا نمایند

ای پروردگار عنایتی فرما و هدایت کن در نصرت روحانیه بخش و
 به موهبت آسمانی سرفراز نما رب ایدهم بفضلتك وجودك و اجعل
 وجوههم النورانیة شرح الهدی فی محافل العرفان آیات الاطمان
 فی مجالس التبیان انك انت الرحمن و انك انت الكرم المستعان

ع ع

پوشه

۲۰۳ پاک یزدانا تا میدی بخش و توفیقی عنایت فرما تا بگناه و خویش فروش
 کنیم و از هر زکری خاموش گردیم و از نسائم ریاض تقدست به جوش و
 خروش آنیم ای پروردگار بنده خویش را آیتی باهره فرما و آیتی شتبه
 نجی بازغ کن و کوکبی ببارق هر دردی درمان کن و هر زخمی را مرهم ^{لطف}

واحصان ہر جمعی را شمع روشن کن و در ہر گہنی طوطی خوش سخن .

ع ع

مُحَبَّبٌ
هُوَ الْإِلَهِيُّ

۲۰۴ اِلٰهِي الْاِلٰهِي اَدْعُوكَ فِي خَفِيَّاتِ قَلْبِي وَبِلِسَانِ سِرِّي
وَجَهْرِي اَنَّ تَوَيَّدَ عَبْدُكَ الْمُسْتَجِيرُ بِبَابِ اَحَدِيَّتِكَ عَلَيَّ ذَكَرَكَ
وَتَنَاكَ وَنَشْرَ شِرَاعِ سَيْفِي نِيَّ اَيَاكَ اِي رَبِّ اُنْجِدْهُ
بِحَنُودِ مَلِكُوْتِكَ وَاَنْزِلْ فِي نَصْرِهِ اَيَّةَ جَبْرُوْتِكَ وَقَدْرَ لَهْ كُلِّ خَيْرٍ
فِي عَوَالِمِكَ اَنْتَ اَنْتَ الْمُقَدَّرُ الْعَزِيْزُ الْمَحْبُوْبُ اِي رَبِّ
اَنْزِلْ عَلَيَّ كُلَّ الْاَحْبَابِ سَكِيْنَةً مِنْ عِنْدِكَ وَتُبْتُمْ عَلَيَّ لِمَيْشَاقٍ
تُبُوْتُمْ اَيُّكُمْ رُجُوْتًا عَلَيَّ اَهْلُ التَّقَاتِ اَنْتَ اَنْتَ الْوَتَابُ ر ع ع

ای قوتی تیدیر کل در قبضه قدرت ایسیریم تو مجیر بودی
 عنایتی کن موبهتی فرما ابواب فضل بگشا و نظر الطاف کن
 نسیم جان بخش بفرست دلهای مشتاق رازنده کن دیده هارا
 روشن کن مساحت دلها را رشک گلزار و چمن نابشارت به
 ده و سرت به جان بخش قوت قدیمه ظاهرها و قدرت عظیمه
 با هر طیور نفوس را در هوای دیگر پرواز ده و محرمان ناسوت را
 به اسرار ملکوت و مساز کن قدم ثابت بخش قلب راسخ عطا فرما
 ماکنه کاریم تو آموزگار ما بندگانیم تو پروردگاری بسوسا ما نیم

تو ملجا و پناہ بر شرفِ نجات تائید کن بر اعداءِ کلماتِ توفیقِ بخش
 بی سرانِ اسروران کن بسنوایان را گنجِ روانِ بخش تا توانان را
 توانائی بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده تونی پروردگار تونی
 آموزگار تونی داور کردگار . ع ع

ہو ابھی

۲۰۶ ای پروردگار ہر چند کنہکارم ولی بہ بخشش امیدوار مُستمندم
 و فقیر تونی اہم بند و محیر درد مند و حقیر تونی درمان ہر علیل و اے
 خداوند اتائیدی بخش و توفیقی احسان فرما تا بہ خدمت گوشم و ردا بہت
 پوشم و سبیل غایت نوشم و البہا علیک . ع ع

پروردگارا آمرزگار این بندگان را پناه توئی و وقف
 اسرار و اگاد توئی جمیع ما عاخریم و تو مقتدر و توانا جمیع ممالک عالم
 و توئی عاقل الذنوب رحیم و رحمن پروردگار را نظریه تصور ما منما
 به فضل و موهبت خویش معامله کن خطا ما بسیار است ولی
 بحر رحمت تو بی پایان عجز ما بسیار است و لکن بایده و توفیق
 تو آشکار پس بایده و توفیق بخش و ما را به آنچه سزاوار درگاه
 نست موفق نما و ما را روشن کن چشم ما را بینا نما و گوشه ما را
 شنوا کن مردگان را زنده فرما و مریضان را شفا بخش فقیران را
 غنی نما و خائفان را امانت بخش و ما را در ملکوت خویش قبول نما

و به نور هدایت روشن کن تویی مقتدر تویی توانا تویی کریم

تویی رحیم و تویی مهربان . ع ع

۲۰۸ رَبِّ رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ بِمَا بَدَيْتَنِي بَيْنَ الْمَمْلُوكَاتِ وَ سَلَكْتَ
عَنِّي هَذَا الصِّرَاطَ الَّتِي تَقِيمُ الْمَدُودَ وَ تَوَرَّتْ بَصْرِي بِمِثَابَةِ الْأَنْوَارِ وَ
اسْتَمَعْتَنِي نِعْمَاتِ طُيُورِ الْقُدْسِ مِنْ مَمْلُوكَاتِ الْأَسْرَارِ وَ اجْتَذَبْتَ قَلْبِي
بِحَبِيبِكَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ رَبِّ آتِنِي بِرُوحِ الْقُدْسِ حَتَّىٰ أُنَادِيَكَ
بِاسْمِكَ بَيْنَ الْأَقْوَامِ وَ أُنَشِّرَ بِطُيُورِ مَمْلُوكَاتِكَ بَيْنَ الْأَنْامِ رَبِّ
إِنِّي ضَعِيفٌ قَوْنِي بِقُدْرَتِكَ وَ سُلْطَانِي وَ كَلِمَةُ اللِّسَانِ نَطَقْتَنِي بِذِكْرِكَ
وَ سَائِلِي وَ ذَلِيلِي عِزِّزْنِي بِالْخَوْلِ فِي مَمْلُوكَاتِكَ وَ بَعِيدِي قَرِيبِي بِعَبْتِي
رَحْمَانِيكَ رَبِّ اجْعَلْنِي سَرِيجًا وَ هَاجًا وَ نَجْمًا بَارِعًا وَ شَجَّةً مُبَارَكَةً

مَشْحُونَةٌ بِالْأَعْمَارِ مُظِلَّةٌ فِي هَذِهِ الدِّيَارِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ

الْمُحْتَارُ .

٢٠٩

إِلَهِي الْبِهِ تَرَى ضَعْفِي وَذُلِّي وَهَوَانِي بَيْنَ خَلْقِكَ مَعَ ذَلِكَ
تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَفُتِّتُ عَلَى تَرْوِجِ تَعَالِيمِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ الْآقِيَانَا
مُعْتَمِدًا عَلَى حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ رَبِّ إِنْ طِيرَ كَلْبِيلُ الْجَنَاحِ أَرَادَ أَنْ
يَطِيرَ فِي هَذَا النَّضَادِ الَّذِي لَا يَتَنَاهَى فَكَيْفَ يُكِينُ هَذَا
إِلَّا بِعُونِكَ وَعِنَايَتِكَ وَتَأْيِيدِكَ وَتَوْفِيعَتِكَ رَبِّ أَرْحَمِ
ضَعْفِي وَقَوْنِي بِقُدْرَتِكَ وَرَبِّ أَرْحَمِ عَجْزِي أَيْدِي بَقُوَّتِكَ
وَقُدْرَتِكَ رَبِّ لَوْ تُوَيْدَتْ نَبْضَاتُ الرُّوحِ بِعَجْزِ الْوَرَى الْبَلِغِ الْمُنَى
وَتَصَرَّفَ كَيْفَ يَشَاءُ كَمَا آيَدَتْ عِبَادَكَ مِنْ قَبْلِ وَكَانُوا عَجْزًا

خَلَقْتَ وَأَوَّلَ عِبَادِكَ وَحَقَّرَ مَنْ فِي أَرْضِكَ وَلَكِنْ بَعُونَاكَ وَتَوَكَّلَتْ
 سَبَقُوا أَجَلًا خَلَقْتَ وَأَعْظَمَ بَرِّيَّتِكَ وَكَانُوا ذَابَابًا فَاسْتَنْسَرُوا بِغَضَبِكَ
 وَعَيْنَيْكَ وَصَبَحُوا أَبْحُوًّا مَا سَاطِعَةٌ فِي أُنْفِ الْهَدْيِ وَطَيُورًا صَادِحَةٌ فِي أَيْتِ
 الْبَقَاءِ وَأُسُودًا زَائِرَةٌ فِي غِيَاضِ الْعِلْمِ وَالنَّهْيِ وَحَيْثَانَا سَابِحَةٌ فِي سَحَابِ
 الْحَيَاةِ بِرَحْمَتِكَ الْكُبْرَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ع

مُؤَالَفَةٌ

٢١٠ إِيَّاهُ أَنْتَ مَرْجِعِي وَمَطْعَمِي وَمَقَرِّي وَمَلَاذِي إِيَّاهُ تَشْفَعُ لَدَيْكَ
 بِقُطْبِ سَمَاءِ أَحَدِيَّتِكَ وَمَرْكَزِ دَائِرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَمَنْطِقَةِ فَلَاكِ
 صَدْرِيَّتِكَ وَنَيْرِكِ الدُّرِّهِتَةِ الدُّرِّيِّ فِي أَوْجِ رَبَانِيَّتِكَ
 أَنْ تُؤَيِّدَ بِنَدَا الْعَبْدِ الْمُتَحَنِّجِ وَأَوْقِدَ كَالسِّرَاجِ الْوَتَّاجِ وَتَجْعَلَهُ سَحَابًا

مَدْرَارًا بِالْمَاءِ الثَّجَاجِ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُؤَيَّدُ عَلَى السُّلُوكِ
 فِي هَذَا الْمَسْجِدِ الْوَاضِعِ السُّوْتِي وَنَيْسَ لَهُ اُمَّتٌ وَلَا اَعْوَجَانٌ
 اَمْحَى رَبِّ نَفْخٌ فِيهِ رُوحٌ نَحِيَاتٍ وَجَعَلَهُ مِنَ الْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ
 اِنَّكَ اَنْتَ رَبُّ الْجُجُومِ الرَّابِطَةِ وَرَبُّ الْفَلَكَ الْاَعْلَى

ع ع

هو الاله

۲۱۱
 ای خداوند مهربان این اسیران زنجیر محبت را دستگیر
 شو و بجا بیاور و پناه و مجیر نجات قدس از گلشن عنایت بفرست و
 ساحت دلهارا گلستان موهبت کن چو پستان حقیقت نماز

غیر خود بسزا رکن به راز و نیاز دمسازند ما مورحتیر را سلیمان
 اقلیم حلیل کن و ذره فقیر را امیر اوج شیر فرما قطره را مویست
 بحر بخش و سبزه را طراوت و لطافت شجره خضر عطف ما کل
 یاران تواند و بندگان درگاه تو فضل و جود مبذول دار و در این بوم
 مسعود نایب مخصوص مشهود کن توئی بخشنده و مهربان درخشند

و تابان . ع ع

هوشه

۲۱۲ الهی هولا عبادک الذین استظلوا فی ظل شجرة وحدائیک
 و اجتموا بحمی قدس ربوبتیک ای رب و فقم علی رضائک و اجزم
 بنفحاتک انک انت القوی العتید . ع ع

سجانت اللهم يا الهى انى اتدلل ابيك وابتهل الى ملكوت رحمتيك و
 جبروت فردانيتك خاضعا خاشعا عند احسانك عبدا طائفا لاصفيائك
 اسئلك بكلمتك النافذة فى حقايق الاشياء وملكك النورية التى
 سطعت ولمعت وشرقت على الافاق السابعة الاربعاء ان تجعل ابيك
 مظاهرا لطائفك و مطالع احسانك و مشارقا عرفانك و معادنا جنابك
 و مواقع نجومك و مصادر اثارك و اعلمهم يا الهى ثابتين على عهدك و ميثاقك
 و راسخين على امرك و عرفانك حتى يقوموا على خدمتك و تؤيدهم بنصرتك
 و تجعلهم نجوم موهبتك و رجوما لكل مارق ناكث ناقض فى مملكتك الهى
 له

هُوَ لَا يَفْتَرُ بِبَابِكَ تُغْنِيهِمْ كَثِيرٌ مَلَكُوتِكَ إِذْ لَاحَ فِي فَمَا نَاكَ عَظِيمَةٌ تَقْوَاهُ جَبْرُ
 وَصَغَرَانِي مَلِكًا فَمَا جَعَلْتُمْ كُتُبَ آفِي عَتَبَةٍ لَا هُوَ تَاكَ اِنَّا أَنْتَ الْمَوْجِدُ
 الْمَوْفِقُ الْعَزِيزُ الْمَقْتَدِرُ الْكَرِيمُ .

ع ع

هو الاله

٢١٤ رُبَّ اَيْدٍ عَمَلِكِ الَّذِي اسْتَشْرَقَ اَنْوَارِ اَحَدِيَّتِكَ مِنْ
 مَصْبَاحِ هِدَايَتِكَ وَسَمِعَ نَدَاكَ الْاَعْلَى الْمَرْتَفِعَ مِنْ مَلَكُوتِكَ
 الْاَبْنَى وَاَيْدِيهِ شَدِيدِ الْقُوَى وَنُورِ قَلْبِهِ بِالْآيَةِ الْكُنُوزِ الْاَسْرَى
 صَدْرُهُ بِفِيوضَاتِكَ الْاَعْلَى مِنْ جَبْرُوتِكَ الْاَسْمَى اِنَّكَ لَمَّا
 الْاَخْسَرَةُ وَالْاَوَّلَى . ع ع

هو

إِلٰهِي الْإِلٰهِي اِنْ عَبْدَكَ هَذَا قَدْ انْجَذَبَ بِسَفْحَاتِ حَقِيْقَةِ قَدْرِكَ
الْعَنَاءُ وَاشْتَعَلَ نَارَ مَحَبَّتِكَ الْمَلْتَمِسَةَ بَيْنَ لِقُلُوْبِ وَالْأَحْسَاءِ وَ
يُنَاجِيكَ فِي خُجْحِ اللَّيَالِي الظُّلْمَاءِ وَيَدْعُوكَ حَتَّى تَجْعَلَ آيَةَ رَحْمَتِكَ
بَيْنَ الْوَرَى رَبِّ وَفَهْمَا يَحِبُّ وَيَرْضَى اِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيْمُ

٢١٥

الرَّحِيْمُ الْوَتَّابُ ع . ع

هو

اللَّهُمَّ يَا مُغْسِئَ الْقُلُوْبِ مِنْ هُبُوْبِ نَسَائِمِ عِنَايَتِكَ وَشَارِحَ اِبْصَادِ بَطْلُوْبِ
اِنْوَارِ مَوْجِبَتِكَ اِنِّي كَيْتٌ بُوْجِي عَلَى اَلْتَّرَابِ خَاضِعًا خَاشِعًا

٢١٦

مُتَدَلِّلاً بِبَابِ احْتِيَاكِ رَاجِئاً فَيُوضَاتِ حَمِيَّتِكَ لِاحْتِيَاكِ
 مُتَمَيِّناً بِحَيَاتِ مَوْهَبَتِكَ لِاَوْدَانِكَ فَانظُرْ يَا إِلَهِي إِلَيْهِمْ بِلِحْظَاتِ
 عَيْنِ الرَّحْمَانِيَّةِ ثُمَّ انْفُخْ فِيهِمْ رُوحَ حَيَاتِ يَطِيرُ بِهِمْ إِلَى الْاَبْوَجِ الْاَعْلَى
 وَالذَّرْوَةِ الْعُلْيَا مُشْهِدِ الْعَدَا بِجَمِيعِ الشُّؤْنِ وَالْاَطْوَارِ حَتَّى يَكُونُوا اَيَّامَ
 الْهَدْيِ بَيْنَ الْوَرَى وَابْتِحَاجِ سَاطِعَةِ الْاَنْوَارِ مِنَ الْمَلَأِ الْاَعْلَى اَنْتَ
 اَنْتَ الْمَطِيءُ لِلطَّيْفِ الْوَهَّابِ .

عبد البها عجل

نبوة

٢١٧ اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعَطَاءِ وَيَا كَاشِفَ الْغَطَاءِ وَيَا ذَا الرَّحْمَةِ الَّتِي سَبَقَتْ
 الْاَشْيَاءَ اسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَصَاحِبِ خُلُقِ الْعَظِيمِ اَنْ

تُقَدِّرُ لِعَبْدِكَ لِتَجَرُّدٍ عَنْ شُؤْنِ الْهَوَىٰ لِنَفْسِ الزُّكِّيَةِ الرَّائِسِيَةِ بِالتَّضَارُّفِ
الْفَوْزِ بِشَاهِدِ الْكَبِيرِ يَا فِي الْأَخْزَةِ وَالْأُولَىٰ وَاجْعَلْهُ آيَةً الْهُدَىٰ
وَرَايَةَ التَّقْوَىٰ مَلْحُوظًا بِلِحَاطِ الْعَيْنِ الرَّحْمَانِيَةِ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَىٰ
أَنْتَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ أَنْتَ الْفَضَالُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ .

هُوَ

إِلَهِي إِلَهِي أَنْتَ مَجْبُوبِي وَرَجَائِي وَمَقْصُودِي وَمُنَانِي أَيْ شَيْئِي
تَضَرَّعٌ وَتَسْتَلُّنِي أَمَا جِيئِكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مَنَارَ مَحَبَّتِكَ فِي بِلَادِكَ
وَمَصْبَاحَ مَعْرِفَتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَرَايَةَ مَوْهَبَتِكَ فِي مَمْلَكَتِكَ
وَاجْعَلَنِي مِنْ عِبَادِكَ الْمُسْتَطْعِمِينَ عَنْ دُونِكَ الْمُقَدَّسِينَ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ

٢١٨

إِلَهِي إِلَهِي هَلْ لَكَ عِبَادٌ مُخْلِصُونَ مِنْكَ لَنْ يُشْعِلُونَ سَارِ
 مَحَبَّتِكَ يُنَادُونَ بِأَسْمِكَ وَيُطْفِئُونَ بِالنَّارِ عَلَيْكَ وَيُوقِدُونَ
 بِالنَّارِ لِنُشْعَلَةٍ فِي سِدْرَةِ رَحْمَتِكَ وَيَسْقِضُونَ مِنْ أَمْطَارِ سَحَابِ
 فِرْدَاؤِيكَ وَيَضْرَعُونَ إِلَى مَلَكُوتِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَلَا يَشْفُونَ
 إِلَّا بِرِضَانِكَ وَيَرْضَوْنَ بِقَضَائِكَ رَبِّ انْصُرْهُمْ حُبُّهُمْ مِنَ الْمَلَأِ
 الْأَعْلَى وَأَيُّدُهُمْ بِشِدَّةِ الْقُوَى وَاجْعَلْ وَجْهَهُمْ سَاطِعَةً بِأَنْوَارِ الْهُدَى
 حَتَّى يَكُونُوا أَثَارَ رَحْمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَأَجْرِلْ عَلَيْهِمُ الْعَطَاءَ وَاشْفِ

لَمْ الْعَظَامُ وَاجْتِصَصَهُمْ بِمَوْجِبَتِكَ الَّتِي لَا تَنْتَاهِي إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ .

هُوَ الْوَالِدُ

۲۲۱ إِلَهِي إِلَهِي أَنْ يُولَا عِبَادَ لَبَّوْا لِلذَّارِ وَأَجَابُوا دَاعِيَ كَحَقِّ
بِقَلْبِ طَافِحٍ بِالْمَحَبَّةِ وَالْوَلَا، وَصَدْرُ فَشْرٍ بِآيَاتِ الْوَفَا، وَعَيْنُ
نَاطِرَةٍ إِلَى الْمَلَكُوتِ الْأَعْلَى رَبِّ جَلِيمٍ سُرْجَانُ نُورَانِيَّةٍ وَنُجُومًا
جَبِّيَّةً وَأَشْجَارًا بَاسِقَةً وَأَنْهَارًا دَافِقَةً وَرِيَاضًا مُؤْتِقَةً وَجِيَاضًا
مَسْدُقَةً وَأَنْدَادَهُمْ بِحَسْبِ نُودٍ مِنَ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَأَنْصَرَمَ بِمَلَائِكَةِ السَّمَاءِ
وَأَيْدِهِمْ بِشَيْدِ الْقُوَى إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ لِتُدِيرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ .

عَبْدُ الْبَهَاءِ عَبَّاسٌ

وَالْحَمْدُ
لِجَدِّكَ

۲۲۲

اللَّهُمَّ يَا عِبَادَ رَبِّهِمْ كَمَا لَكَ وَأَخَذْتُمْ تَحْتَ ظِلِّ خَبَابِ
عَمَقًا مَشْرِقِ احْتِيَاكِ أَيُّهُمْ فِي جَمِيعِ أَسْتُونَ الْأَحْوَالِ
عَلَى التَّجْرِ فِي مَدَارِجِ الْعِلْمِ وَالْفَضْلِ وَالْكَامِلِ وَجَلْبِهِمْ مَطَاهِرِ
الْمَوَاهِبِ وَمَطَالِعِ الْأَحْسَانِ فِي كُلِّ شَيْءٍ مِنْ أَمَارِ قَدْرَتِكَ فِي
الْأَمْكَانِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمَنَّانُ . ع . ع
إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَجَبٌ تَرَكَ النَّفْسَ وَالْهَوَىَّ وَشَتَلَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ
الْمُلْتَمِثِينَ فِي الصُّلُوعِ وَالْأَحْسَاءِ وَانْقَطَعَ عَمَّا سِوَاكَ وَخَضَعَ لِسُلْطَانِكَ
وَخَضَعَ لِعَظَمَتِكَ وَتَذَكَّرَ بِذِكْرِكَ وَانْشَرَحَ صَدْرُهُ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ

رَبِّ رَبِّ قَدْرَهُ كُلِّ خَيْرٍ قَدْرَتَهُ لِأَجْبَانِكَ وَأَشَدُّ أَرْزُهُ عَلَى عِبَادِكَ
 وَيَسْرُهُ أَمْرُهُ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْهُ آيَةً تُؤَيِّدُكَ بِهَا خَلْقَكَ
 نَاطِقًا بِذِكْرِكَ سَاجِدًا لِعَتَبَتِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ تَشْبِيهًُا بِذِي
 كِبَرِيَّاتِكَ إِيَّاكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْرَحِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ . ع . ع .
 هُوَ

٢٢٣ يَا رَبِّ الْمَمْلُوكَاتِ وَالْقُدْرَةِ وَالْبِحْرُوتِ تَرَانِي مُسْتَعِينًا بِكَ وَمُسْتَجِيرًا
 بِبَابِ رَحْمَتِكَ وَمُسْتَضِيًّا مِنْ أَنْوَارِ أَحَدِيَّتِكَ وَمُسْتَعِينًا بِعَوْنِكَ وَعَيْنًا
 رَبِّ عَيْشِي بِفَضْلِكَ وَاحْسَانِكَ وَأَنْدُوْنِي بِجُودِكَ وَعَيْنَانِكَ
 رَبِّ قَوْمٍ طَرِيقِي إِلَيْكَ وَقَوْتُ كُلِّ عَيْدٍ وَلَا يَكْفِي نَفْسِي وَلَا عَيْنِي
 فِي مَهَيِّمِ الْأَبْوَابِ وَقُرْبِي إِلَى عَتَبَتِكَ النَّوْرَاءِ وَيَسِّرْ لِي غَايَةَ الْمُنْتَهَى فِي سَبِيلِي

بِعَيْنِ حَايَتِكَ فِي بَدَايَةِ التَّشْرِيقِ الْأُولَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
وَأَنْتَ أَنْتَ الْبَرُّ الْرُؤُوفُ الرَّحِيمُ

ع ع

هو الاله

رَبِّ وَرَجَائِي وَغَايَةَ آمَالِي سُبُّوْا عِبَادَ الْجَنَّةِ إِلَى كَهْفِكَ
الْمُنِيْعِ وَأُوْا إِلَى مَلَاوِكِ الرَّفِيعِ وَابْتَهَلُوا إِلَى مَلَكُوْتِكَ الْعَظِيْمِ
وَتَضَرَّعُوا إِلَى جَبْرُوْتِكَ الْجَبِيْلِ مُتَذَلِّلِيْنَ بِفِيْءِ بَابِ تَيْكَتِ
مُتَضَرِّعِيْنَ بِسَاخَةِ قُدْسِ الْوَتِيْتِكَ سَائِلِيْنَ مِنْ رَحْمَتِكَ طَالِبِيْنَ
مِنْ الطَّافِ مَوْهَبَتِكَ أَنْ تَسْتَجِبَ دَعْوَانَهُمْ وَتَسْمَعَ نِدَائَهُمْ وَ
تُشْرِحَ صَدْرَهُمْ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ وَتُجَلِّيَ بَصَرَهُمْ بِشَاهِدَةِ أَنْوَارِ تَفْرِيدِكَ

۲۲۴

وَتَشَفَّ أَدَانَهُمْ بِاسْتِمَاعِ كَلِمَاتِكَ وَتَغْفِشَ قُلُوبَهُمْ بِمَغْفَاةِكَ وَتُرِيحَ
 أَرْوَاحَهُمْ بِسُرُورِ مِيَاهِ تَجَلُّدِكَ يَا مُجْتَبَى عَلَى الطُّورِ وَمُنْزِلَ الْمَاءِ
 الطُّورِ وَمَا شَرَّ الرَّقِّ الْمُنْشُورِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْمُقَدَّرَ الْعَزِيزَ الْعَفُورَ

ع ع

هو

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي إِنِّي أَعْتَصِرُ بِسِنِي وَأُغْتَبِرُ وَجْهِي تَرَابَ الذَّلِّ ٢٢٥
 وَالْعَجْرِ وَالْأَنْكَسَارِ مُنْتَهَى إِلَيْكَ فِي الْعَيْشِ وَالْأَنْبَارِ مُتَضَرِّعًا بَيْنَ
 يَدَيْكَ فِي جَنِّحِ اللَّيْلِ الْبَهِيمِ وَضَحَى الشَّارِ أَنْ تُؤَيِّدَ عِبْدَكَ
 الْأَوَّابَ الْخَاضِعَ الْخَاشِعَ التَّوَّابِ بِجُودِ الْقُوَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَجُيُوشِ

العزوة والسطوة على كل مُغتدٍ مُرتابٍ واثيم في الكتاب وعقل
زَينم من اهل الحجاب ثم افصح على وجه كل باب انك انت
الغزير الوهاب . ع ع

هو الاله

اللهم يا الهى ان هذا عبدك المبتهل اليك المصترع بيا
احديتك الثابت الراجح على عهدك ووثاقك الناطق
بثباتك المتذكر بذكرك المخبذب اليك المشعل ببارك
اللهم ايده وشيذه بقوتك وقدرتك واجعله آية ملكوتك
الابهي حتى تُشيت لضعفك على عهدك ووثاقك يارب
السلطنة العظمى ويسوق الكسلى على القيام على امرك يا ذا القوة

٢٢٦

القاهرة على الأشيا، ونيرة كل الكمة بنور العرفان وشفي كل
 مريض بروح الأيقان ونطق كل صامت بأبداع البيان
 وحسن البيان اى رب اجعله آيتك الكبرى مطلع مبتك
 العظمى ومنظر آثار حمتك التى سبقت الأشيا، يا مالك الآخرة
 والأولى وبارك له فى جميع الأمور انا انت المقدر الغفور

ع ع

هو الاله

اللهم يا الهى قد بعثت لهيكل المكرم واطنم الاطنم على
 شكل الترشع فى هيئة انبثت فباركك يا ربى لعلى اعظم
 فكان عرشك بحليس وسيرك بقويم وصبحك المبين نور

الساطع على العالمين فكل مشتاق نصبت عيناه من حزن
 الفراق آرتد نفحات قميصك بصيراً وكل عليل يقبل أنسى صحياً
 بريناً وكل صم طالب خداسمياً وكل عطشان اصبح رياناً
 وكل جانيح أضحى شبعاناً إلهي إلهي ايد عبدك هذا على نوال
 حشمة ملكوتية وشهامة جبروتية وعزة رحمانية وحياء آية
 ومكانة سرمدية حتى تنتشر في الافاق ماثره ونطق الارض
 بصيته ومفاخره والبهاء عليه . ع ع

هوا

رحمانا حيا كريا شرق وغرب از انوار مشرق جمال منور است ۲۲۸
 و شام روحانيان از نفحات قدست معطر خداوند است دگان را ظل

عنایت پناہ ده نادانان را بر سرِ اِ حقیقت آگاه کن بیچارگان را
 بلجائی بخش و آوارگان را سر و سامانی ده دلهای شکسته را مسرور کن
 و مرغان بال شکسته را پرواز ده تشنگان را از سبیل عنایت
 بنوشان و فقیران را از گنج ملکوت مستغنی کن ما طفلان را در عهد عنایت
 پرورش ده تا به بلوغ برسند مرصیان را به درمان آسمانی درمان فرما
 تا صحت و عافیت یابند خداوند اکوران را بینما کن و کران را شنوا
 نما مردگان را زنده کن و پرمردگان را تر و تازه فرما نویسد آن را امیدوار
 کن و محرومان را به هر عطائی سزاوار فرما توئی بخشنده توئی دهنده
 و توئی مهربان ای پروردگار هر چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و
 هر چند فقیریم تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو عزیز هستی پس نظریه فقر و

ضعف مفر ما بلکه آنچه مقتضای غنای مطلق و قوت و قدرت است
ارزانی کن توئی رحیم توئی حرم توئی بخشنده توئی مهربان .

ع ع

هو الاهی

۲۲۹

ای یاران روحانی من ، شب و روز در یاد روی شما شمیم
و روز و شب به ذکر رخ های دلجوی شما . دمی نیایم و
نفسی بر نیاریم مگر آنکه عجز و نیاز کنیم و به مناجات و مسأله کنیم .
ای یار نچنان ای مقصود دو جهان ای محبوب مهربان
این یچارگان اسیر عشق تواند و آن بینوایان مستحیر آستان
هر شامی از فراق ناله کنند و هر صبحی از هجوم اهل نفاق

فریاد و فغان برآرند، در هر دمی غمسی همدمند و در هر نفسی
 به ظالم بد نفسی مبتلا با وجود این حمد ترا که چون تشکله پر شعله اند
 و چون مه و مهر پر نور و پرتو افشان چون علم در امر قد بر خستند
 و چون مردان در میدان تاخته اند چون شکوفه شکفته اند و
 چون گل خندان و شادمان پس ای مهربان این نفوس قدسیه
 را به تائیدات ملکوتیه موقوف فرما و این جانهای پاک را
 منظر آیات لولاک کن انک انت الکریم الرحمن الودود الکریم.

بِهَوَیْهِ

۲۳۰. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَبْهَلُ بِلِسَانِیْ وَ اَتَضَرِّعُ بِجَبَانِیْ اِنْ تَجْعَلَ لِعِبْدِکَ
 بِذَاخِطًا مَوْفُورًا مِنْ اَسْتِحْیَاقِیْ وَ الْمَعَانِیْ رَبِّ اَصْرَمْ بَدَنِیْ ضَلُوعًا وَ

الأحشاء نار المحبة والولاء، وبيض وجهه بنور الهدى حتى تقر عينه
 بمشاهدة آيات خضعت لها رقاب الكبرياء، وحشقت منها أصوات
 أولى النبي رب جعل له مخرجا وقوم له منجاء، وأوتاه سراحا
 وهاجبا في زجاج الحيات، انك انت القوى العزيز الودود لأم
 الا انت البر الرحيم الرؤوف . ع ع

هو الله

الهي التي هو لاء عبادة، وتوجهوا الى ملكوت رحمتك وتعلقوا
 ٢٣١
 بأهداب ردا، فردا نيتك وأخلصوا وجوههم بكمالك وأمنوا بطلقة نيتك
 وكلمة ربانيتك « النقطة الأولى والعلی الاعلی » الذي يشتمن في
 الأرض والسماء، بظهورك الأعظم شمس حقيقتك النورانية، اشتعلوا بالنار المقدسة

فی سدره سیناء و سمعوا النداء المرتفع فی البقعة المباركة وادی طوی من جمالك
 الابی و تمسكوا بالعروة الوثقی « آية الكبر » شياقك العظیم ازی
 یتوجّح اعلیٰ علی الصّرح الشّید فی هذه لفتنة العظمیٰ ای رب ایدهم
 بشید القوی و انضربهم بحیو و محبته فی الملأ الاعلیٰ و انزل علیهم ملائکة یبشرون
 تشری و انشد اذورهم بقوة عهدک یا ذا العطاء و ثبت اقدامهم و قو ظهورهم
 بتایدک یا رب السموات العلیٰ انک انت المقدر علی ما تشاء و انک

لعلی کل شیء تیدیر . ع ع

۱۰۱

۲۳۲ ای پروردگار این دوستان باریان تواند و سرست پیمانہ پیمان
 تو همه پرورده آنخوش بخشند و شیرخوار پستان دیش خداوند

آفرینش اگر مستمند ولی هوشمندند اگر ناتوانند ولی زورمندند چه
 تو پشتیبانی تو یاور مهربانی در جهان کیهان سر بلند نما و در ایوان
 یزدانی جای بده در آنجمن بالا رو سفید فرما و در امید گشا و از
 بخشش آسمانی بهره بخش شب تیره را روز فرما و روز نوروز را فیروز کن
 تویی توانا تویی مایا تویی شنوا تویی بهیبت تویی مهربان .

ع ع

هوش

پروردگارا هر چند مژگانا تو انیم ماه تابان گردان پشه زدیم ۲۳۳
 بادشاه حلیل فرما چاه افتاده ایم عزیز مصر فرما بیچاره ایم
 عصر فرما محتاج و مضطربیم غنی و توانگر ما جز تو نخواهیم و به غیر تو

۲۳۴ ای خداوند مهربان این بنده آستان را روح مؤید کن و نور
 مجسم فرما آرزوی دل جان بخش و پاسبان عتبه حلیا من را متوفی
 به نفعات روح القدس کن و در صون حمایت محفوظ و مصون دار
 در دنیا مورد عطا کن و در جهان بالا محبوب اصفا فرما شفای حقیت بخش
 و طینان نفس عطا کن در دو جهان به عتبه متقدّم مشرف فرما
 الهی الهی هذا عبدک المتهجد بنفعات قدسک المتهجد بذكرک المتهجد
 بنا محبتک قد تأججت فی قلبه شعله الهدی و توقدت نیران السوء
 بین ضلوعه و الأشاء و قام بالوفاء فی عتبه قدسک العلیا رب بحر

من كَأْسِ فِرَاجِهَا كَافُورٌ وَأَدْخَلَهُ فِي حَدِيثَةِ السَّرُورِ بِالنَّضْلِ الْمَوْفُورِ وَيَسِّرْ لَهُ
 كُلَّ مَعْسُورٍ وَاسْتَجِبْ دُعَائَهُ وَوَقِّعْ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ رَبِّ أَنَّهُ اتَّبَعَ الْهُدَى
 بَيْنَ عَجْزَتِهِ مِنْ أَهْلِ الْهَوَىٰ وَثُمَّتِهِ مِنْ أَوْلِي الشَّقَىٰ فَتَدْرَلُهُ مَا يَتَمَنَّى
 وَجَلَّ لَهُ مَعَا مَعَالِيَا .

ع ع

هُوَ اللَّهُ

٢٣٥
 أَلَيْسَ أَلَيْهِ هَذَا عِبَدُكَ الَّذِي لَبِيَ لَدَائِكَ وَصَدَّقَ بِكَلِمَاتِكَ
 وَأَمَّنَ بِأَيَاتِكَ وَأَطْلَعَ بِحُجُوبِكَ وَبَنِيَاتِكَ وَأَسْتَوْقَدُ مِنْ نَارِكَ وَاهْتَدِي
 مِنْ نُورِكَ وَخَرَمَعِيًّا مُضْطَعًّا مِنْ تَجْلِيكَ فِي يَوْمِ ظُهورِكَ وَأَتَّبِعِي فِي
 سَبِيلِكَ وَأَشْتَدُّ عَلَيْهِ أَرْثَمَةُ لِبَدَائِكَ مِنْ ظُهورِ جَنِينِكَ وَذَاقَ كُلَّ حَلَقَمِ

جَابِحْمَالِكُ وَشَرِبَ كُلُّ كَأْسٍ مِنْهَا حَتَّى حَظَلَ شَوْقًا لِقَائِكَ وَحَمَلَ كُلُّ ذَاتٍ
 طَلِبًا لِرِضَائِكَ وَخَاضَ فِي كُلِّ حَسْرَةٍ مِنَ الْبُؤْسَاءِ مُتَقَابِحِيكَ
 أَي رَبِّ وَفَقَّهَ عَلَى مَا تَحْتَبُّ وَتَرْضَى وَاشْتَدَّ أَرْزُهُ بِفَضْلِكَ يَا رَبِّي اللَّهُ
 وَقُوَّةَ عَلَى طَاعَتِكَ يَا مَالِكَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَانزِلْ عَلَيْهِ رَحْمَتَكَ يَا
 بَاءَ اللَّهِ الْأَبِيَّ وَاسْتَبِخْ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ يَا مَلِيكَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَاجْعَلْهُ
 قَائِمًا بَيْنَ عِبَادِكَ عَلَى إِعْلَائِكَ يَا مُؤَيِّدَ الْمُتَشَارِكِينَ نَبِيَّ الْمُتَّقِينَ

المقدر المقدر العزيز الوهاب . ع . ع .

هُوَ

۲۳۶ ای پروردگار عفوئی و غفوری و آمرزگاری خطاننگری
 عطا پروری گناه پوشی پناه بخشی و در جوار رحمت کبری منزل و

ماوی دھی ای ایند مہربان این نفوس را در سایہ الطاف
 جای ده و در کھف حمت ماوی بخش از کلنخ فانی برآوردن
 باقی در آرزوی ظلمت ذنوب محو کن و از شب تاریک نجات بخش
 و در جهان روشن شمع های نهمین فرما تویی دهنده و بخشنده و
 تابنده و درخنده و آمرزنده و مہربان . ع ع .

نہوشہ

۲۳۷ سبحانک اللہم یا الہی ترانی ملکاً بوجہی علی تراب الذل والاکھیار
 و اتدلل الی ملکوتک الاعلی و اتشوق الی مشاہد الکبریا یا خاضعاً لسلطنتک
 خاشعاً لظہمتک متضرعاً الی حضرة رحمتیک مبتہلاً الی ملکوت فیرداؤتک

مُقرّاً بأخطائهم ممتنياً للعتاء مُشكِّفاً للغطاء منتظراً لفيض سحاب
رحمتك على المعاهد والربى رب قد احاطت قدرتك الأشياء
وظهرت سلطتك وعظمتك وسطانك ظهور الشمس في كبد السماء
ونفذت كلمتك في حقيقة الأكوان ارتفع ذنابك في طب الأسمان
وانتشرت انوارك الساطعة فجر على مطالع الآفاق واشتدت آثارك
البدية الأشراق فحارت من مشاهدته البصائر والأخلاق فما من
ارض إلا شع فيها صيت امرئ الكريم وما من أمة إلا وارتفع فيه
المبين فاستقر ذنابك كل الورى اشتهر منه المنجذبون بنفحاتك
الطيبة الشدا لك الحمد يا الهى على هذه الموهبة الكبرى على الأياد
ولك الشكر على هذه الرحمة العظمى على الأرقاء الثقباء بما جعلتهم أيا

التوحيد في هذا العصر المحجوب ورايات التقديس في هذا القرن المجدي
 رب رب ايد الضعفاء بشديد القوي و اجر لاذلاء في جوار رحمتك العظمى
 واشد وازور نفوس تهللت وجوههم بانوارك و تهللت انفسهم بذكرك و
 ثنائك و جعلهم اشجار حدائقك النوراء و ازهار شجرتك الطوبى و اوراق
 سدرك المنتهى و اوراد جناتك العليا انك انت الكريم الرفيع الجباب
 رحيب الغناء و سيع الرحاب و انك انت المجير المعين العزيز

العظيم الكريم الوهاب .

ع ع

۲۳۸ ای پروردگار این ابرار را از ملکوت اهرار پی در پی تائید و
توفیق فرست و بر هر خیر موفق فرما زیرا سر او را هر عنایتند
ولایت هر موهبت و علیم البهاء الع ع ع

۲۳۹ ای منجذبان جمال ابی در بویت قلب بجز محبت یاران پر موج
و هیجان از صهای مودت دوستان پر شمه و سکران آفتی نمیکند
مگر آنکه به خاطر آید و دمی نیرود مگر آنکه یاد شوید در استان مقدس
به کمال تصریح و ابتهال نیاز میشود که ای قومی قید بر کل در قبضه قدرت

اسیریم تو مجیر تو دستگیر عنایتی کن موبتهی منر ما ابواب فضل
 بگشا و نظر الطاف سخن نسیم جان بخش بفرست دل های مشتاقان
 رازنده کن دیده ها را روشن کن و ساحت دلها را رشک گزار و
 چمن نایب سار ت به ارواح ده و مسرت به جانها بخش قوت قیده
 ظاهرها و قدرت عظیمه با هر طیور نفوس را در هوای دیگر پرواز ده
 و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز کن قدم ثابت بخش
 قلب راسخ عطا فرما ماگنه کاریم تو آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار
 بی سرو سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشرفعات تأیید کن بر اعلا کلمات
 توفیق بخش بی سران را سروان کن بسنویان را گنج زوان
 ناتوانان را توانانی بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده تویی پروردگار

تونی آموزگار تونی داور کردگار ای یاران این مناجات را
 به کمال تضرع و ابتهال به درگاه ملک ملکوت جلال بخوانید و طلب تائید
 کنید امید از فضل تیدم و روح جدید رب مجید آست که این مسؤل
 مستجاب گردد . ع ع

بہوشہ

۲۴۰ ای پروردگار این عالم ظلمانی را جان انوار و نور و مظهر
 شیطانی را ابرار و انجیار کن ابر رحمت بلند فرما و باران رحمت
 بار و نسیم جان سپر و روزان انوار شمس حقیقت ساطع فرما تا این
 گیاه پژمرده طراوت و لطافت یابد و درختان بی برگ شکوفه
 سبز و خرم گردد کوران بسینا شوند و کران شنوا گردند نادان

دانا گردند و جاهلان واقف اسرار یزدان شوند تو فی مقتدر
و مقدر و مصور و مهربان اکتانت العزیز الکریم المنان .

ع ع

هفته

۲۴۱ ای پروردگار تائید بخش و توفیق عنایت کن این ابریس را
زائل کن این عمامه نازل را استلاشی و باطل نسیم نجش بوزان و
دلهای مُرده را زنده کن باران رحمتی بار و این گیاه مُسزده را تر و تازه
نما حدائق قلوب را حبت ابهی کن حقایق نفوس را ریاض ملا علی
ای قدیر رجای این عبد بپذیر تو فی توانا تو فی سهیت .

ع ع

بِسْمِ اللَّهِ

۲۴۲ إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي نَشْرَحُ صَدْرَهُ بِمَفَاتِحِ قَدْسِكَ
وَأَجْنَدَبَ فَوَادِهِ بِالآيَاتِ الْمُتَتَابِعَةِ النَّازِلَةِ مِنْ مَلَكُوتِ تَقْدِيرِكَ
رَبِّ أَدِقِّهِ حَلَاوَةَ تَأْيِيدِكَ وَأَسْكِرُهُ مِنْ رِجْقِ عَنَائِتِكَ وَنُورِ بَصَرِهِ
بِمَشَاهِدَةِ سَطْوَعِ سِرَاجِ تَوْفِيقِكَ وَاجْعَلْ قَلْبَهُ رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ تَوْجِيدِكَ
مُؤْتَقَابِرِ رِيَاضِينَ الْحَقَائِقِ وَالْمَعَانِي نَاطِقَاتٍ بِشَمَائِكَ وَاجْعَلْ كِنُوتَهُ
حَوْضًا مِنْ حِيَاضِ تَقْدِيرِكَ مُتَدَقِّقًا بِمِيَاهِ حَمْدِكَ وَشُكْرِكَ أَيْ رَبِّ
أَنَّهُ تَوَجَّهَ إِلَيَّ وَجْهَكَ الرَّحْمَانِيَّةَ لِيَسْتَمِرَّ لَهُ آمَالُهُ بِجُودِكَ وَفَضْلِكَ وَ
حَمْدِكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الرَّؤُوفُ الْغُفُورُ. ع ع

إِلٰهِي الْبَنِي هُوَ لَا عَبَدَةٌ عِنْدَكَ الْمُقَدَّسَةَ النَّوْرَ وَخَدَمَتَهُ حَتَّى
 قَدَسَتْ بَيْنَ الْوَرَى نَاطِقُونَ بِذِكْرِكَ وَنَاطِرُونَ إِلَى أَفْهَكِ وَ
 مَرْتَلُونَ لآيَاتِكَ وَمُرْوَجُونَ لِدِينِكَ هِدَاةَ خَلْقِكَ وَحُجَاةَ شَرِيكَ
 حَقَّقَتْ حُضْرَكَ بِحَيِّينَ وَبُنُودَ مَعَاظِلِكَ الْعَظِيمِ تَبَايَدَكَ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ
 رَبِّ رَبِّ أَيْدِهِمْ قُبُورَتِكَ الرَّبَّانِيَّةِ وَمَوْهَبَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ وَمَلَأْتَ
 التَّوْرَانِيَّةَ وَالْهَامَاتَانَ الْغَيْبِيَّةَ وَفِيوضَاتِكَ الصَّمَدَانِيَّةَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ أَنْتَ الْمَعْطَى لِعَزِيرِ الْمُقَدَّ

أَحْكِيم . ع ع

هو الالبھی ابله

۲۴۴ ای بی نیاز آن مرغان چمن را پرواز ده و آن نبلان گلشن را
به عرکوحانی دمساز نما و به آواز ملکوت بهایت همراز کن و جد
و طربنی در قلوب انداز و جذب و ولهی در فئده واروح
افکن تا هر یک با چنگ و دف و نی همی آغاز نماید و صفت
حمد تو گوید تا هیکل عالم به همتش از آید و به پهلده و ولوله ا
چنگ الهی را به ملکوت ابی رساند . ع ع

بینه

۲۴۵ ای دانای راز این بنده پر عجبش و نیاز را به تأیید و توفیق خویش

بمدم و سراز نما افسر عنایت کبری بر سر نه خلعت موہبت عظمی
 در بر کن بر سر بر عزت ابدیہ نشان و بہ اوج اشیر رسان این بندہ
 شیفۃ روی تو است و سرگشتہ کوی تو و منتوجہ بہ سوے تو
 از جهان و جہانیاں در گذشت و بہ نشر آیات توحید پرداخت
 سبب شور و ولہ یاران است و باعث ہدایت دیگران .
 ای مہربان عطای بی پایان بخش و وفای موعود شایان
 فرما تا ابواب فتوح را مفتوح بنیند و فضل موفور را مشہود مانند

توئی حرم توئی رحیم توئی معطی

و توئی کریم

عبد البہا عجائب

اللّٰهُمَّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَسَدِي عَلَيْكَ اعْتِمَادِي وَإِكْتِمَالِي
 وَجِبِلْ فَضْلِكَ تَشْبِيهِ وَيَابِ احْدَيْتِكَ تَوَسُّلِي وَبِفَحَاتِ تَدْبِيرِكَ
 حَيَاتِ قَلْبِي وَبِحِزَابِ جَمَالِ وَحَدَائِثِكَ وَلَهْ فَوَادِي بِالْأَنْوَارِ
 الْمَشْرِقِيَّةِ مِنْ أَقْشَى فِرْدَوْسِيَّتِكَ فَرَحِ رُوحِي وَبِنَسَائِمِ مَهَبِ عِنَايَتِكَ
 اِهْتِرَازِ كَيْسِنُوْتِي وَبِحَلِيَّاتِ مَلَكُوْتِ رَحْمَانِيَّتِكَ اِهْبَاعِ نَسِيْتِي
 وَبِنَائِيْدَاتِ مَلِكِ الْاَعْلَى نَصْرَتِي وَعُلُوْ كَلِمَتِي وَتَوْفِيْقَاتِ مَلَكُوْتِكَ
 اَلَا بَهِيْ ظَفْرِي وَسُمُوْمَهْتِي وَبِحَبَابِ نَجَاتِي وَبِعِرْفَانِكَ حَيَاتِي وَبِعَوْنِكَ
 شَبَاتِي وَبِعِضِّ غَمَامِ حُبُوْدِكَ رَوَاغُ غَلَّتِي وَبِرِزَالِ عَيْنِ فَضْلِكَ

بَرْدُ لَوْعَتِي وَبَدْرِ بَاقِ حِكْمَتِكَ شِفَاءِ عِلَّتِي إِلَهِي إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ
 آمَالِي وَلَا تَنْظُرْ إِلَى أَعْمَالِي وَسَوْءِ حَالِي وَفَسْطَرِّهُوَ انِي وَشَدَّةِ
 صِرْمَانِي وَكَثْرَةِ عَصِيَانِي عَامِلِنِي يَا إِلَهِي بِمَا يَلِيقُ لِعَلْوِ كِبَرِيَايَاكَ وَ
 لِاتِّعَامِلِنِي بِمَا يَلِيقُ لِدُنُوذِلِّي وَفَضْرِي وَخَدْلَانِي إِلَهِي إِلَهِي لَا يَنْ
 مَرْتَصِدَةٌ لَنْزُولِ مَوَاهِبِكَ إِلَهِي إِلَهِي تَقْلُوبُ شَطْرَةَ لَطْوَرِ
 أَنْوَارِ عَوَاطِفِكَ فَاشْدُدْ أَرْزِي بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ عَلَى الْمَوْجُودَاتِ
 وَقُوَّتِي بِقُدْرَتِكَ الْغَالِبَةِ عَلَى الْمَمْكُنَاتِ وَنُورِ بَصْرِي بِأَنْوَارِكَ
 السَّاطِعَةِ مِنْ مَشْرِقِ الْكَلِمَاتِ وَشَرِّحْ صَدْرِي بِآيَاتِكَ الْبَاهِرَةِ
 مِنْ مَطَالِعِ لَطْوَرَاتِ وَقَوِّجِبْ نَدِي بِرَايَاتِكَ الْمَرْفَعَةِ عَلَى أَعْلَالِ
 أَعْدَةِ حَقَائِقِ الْمُقَدَّسَةِ الْبَاطِنَةِ فِي الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ أَنْبَاكَ

انت المقدر علی ما تشاء وَاَنْتَ اَنْتَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ .

ع ع

بخوان

۲۴۷ پاک و مقتدا و یحیی و منزه را پرستش ترا سزا که بسا بی سر و پانی را
سرورد و جهان نمودی بسیار سرشته و سودانی را مقرب آستان فرمود
پشه پر عشه را توشه عقاب بخشیدی و شتره بیشه آفاق کردی دیگر چه
اندیشه از هر جنایه که تیشم بر ریشه خویش زند و نیش بر قلب بداندیش خود
خدایا تائید فرما تو فقی بخش برهان برسان بنواز و بنا محبت بگذاز
توئی بخشنده و مهربان . ع ع

ای بزدان مهربان سراپا گنیم و خاک رهیم و متضرع در صبح گیم
 ای بزرگوار خطا پوشش و عطا بخش و فابفرما صفا عنایت کن تا نور
 هدایت تابد و پر تو موهبت بفراید شمع غفران بر آن سرورد پرده حصیان
 بسوزد صبح میسد و در ظلمت نو میدزائل گردد نسیم الطاف بوزد
 و شمیم احسان مرور نماید مشامها معطر گردد رو بیهام نور شود تو

بخشنده و مهربان در خشنده و تابان .

ع ع

۲۴۹ پاک یزدانا کل کنته کاریم و تو آمرزگار جمیع جامع عیوبیم و تو کا
 کروب گناه این عاصیان را در لوح محفوظ ثبت مفرما و از رقی منشور
 محو کن نظر به استحقاق و استعداد مفرما به آنچه سایان آسمان چمانت
 است معامله فرما غفران صفت جلیل است و عفو و صغیر اعظم نعمت
 آن خداوند مجید پس گناه این بیچارگان را بخش و از قصور این عاصیان
 در گذر ذنب این عبد اعظم ذنوب و گناه این بی پایه بزرگتر از کوه پر شکوه
 اول قصور این بی سرو سامان را بخش پس گناه هر عاصی نادان
 تویی بخشنده و مهربان تویی آمرزنده و شمعان .

۲۵۰ ای حی توانا پناه‌کنه کاری و بخشنده و آموزگار ما غرق خطایم
 و تو دریای عطا ما در ظلمات عصیانیم و تو آفتاب فضل و احسان
 پروردگارا نظریه قصور مفرما و بسبب لیاقت و عجز موفور ما معمول ما
 ذلیلیم و عیب عزیز کن جلیل فرما در مان بخش دریا ق اعظم
 عفو و غفران مبدول دار آموزگار ما به عصیان بگیر همه حیرانی را
 تو مجیری و دستگیر از عالم ناسوت بزار نمودی در جهان ملکوت
 کامکار کن از تیر آفات ره‌بندی به‌گاشن الطاف برسان تو
 بخشنده و دهننده و ره‌ننده و پاینده و مهربان . ع . ع

۲۵۱ ای یزدان مهربان غریق بحر عصیانم طریق عفران نما سراسر
 قصورم از دام غرور رهایی بخش جسمانیم روحانی نما امکانیم رحمانی
 کن تشنه ما معینم به عین تسنیم دلالت فرما مشتاق دیدارم مشاهد
 انوار میسر فرما از خود بپسندم گرفتار خویش کن از عالمیان در کنارم
 نفخه زلف مشکبار به مشامم آرزو گردانم سر سامان بخش بیچاره ام
 آواره ام پناه ده مشتاقم به وثاق وصال در آرزو در حتر اقم نور شراق بار
 ضعیفم توانا ما فقیرم کثر عطا کن دردمندم درمانده بحر حکم مهم
 عطا کن گرفتارم رهایی بخش پرگناهیم از دولت عصیان برهان در تظن

عنایت مسکن بخش و بصر ف موبت معامله فرما تا پی به جهان دیگر
 برم و به کسور دیگر رهبر شوم از کاشس طور سر مست کردم و در میخانه محبت
 می پرست شوم توئی قادر و توانا و توئی کریم و رحیم و پر عطا .

ع ع

هُوَ

۲۵۲ ای آموزگار همه گنہ کاریم و جفا کردار تو آمرزنده ئی تو
 بخشنده ای مهربان در قدر و لیاقت منکر در فضل و عفو بنگر
 ما را در حبس غفران غریق کن و در جنت ابی با ملا اعلی رفیق
 توئی رحیم توئی رحمن . ع ع

۲۵۳ ای آموزگار هر چند سزاوار عذابیم و مستحق عقاب ولی تو
 خداوند مهربانی و کوكب ساطع افق عفران پر تویی مبدول دار
 و اشراقی بفرماتما ظلمات و یخور زائل گردد و اشرفات نور ما
 شود تویی مقدر و توانا و تویی ناظر و بینا لک تشکر و لک الحمد

و بشمار . ع ع

بیت
۱۰

۲۵۴ ای پروردگار من گن کارم و تو آموزگار مدبوس اخس غفلتم
 هوشی عنایت کن مشغول به اذکار جهان پر غم کوشی عنایت فرما

تا آهنگ ملا اعلیٰ بشنود و کلبانگ عند لیب قدست استماع نماید
 و نغمات طیور شکور به قوه و اعیه احساس کند ای پروردگار پرده
 از چشم بردار تا مشاهده آیات کبری کنم و ملاحظه دقائق سهرار کبریا
 نمایم دل را جانی بخش و جان را روح و روحانی عطا فرما که سوار
 این قرن عظیم باشد و لایق این عصر محب و علیک السلام.

ع ع

بوسته

۲۵۵ ای متوجه الی الله دیده به ملکوت غیب جبروت باز کن و به این
 مناجات آغاز نیاز کن که ای مهربان تو ستر کن و پوش خطا از ما
 عطا از تو بخا از ما و فارتو گناه از ما پناه از تو بیماری از ما شف از تو

بپوش بیامرز و فاکن پناه ده شفا بخش . ع ع

بپوش

۲۵۶

ای پروردگار ای کردگار ماگن کاریم و تو آمرزگار و ما مقصریم
و تو بزرگوار هر چند عصیان مانند ریای بی پایان ولی عفو و غفران
تو عظم از آن چون نور خبشت بدرخشد ظلمات عصیان هر چند تاریک
و حالک باشد ظل زائل گردد و چون ماه طهور از ملکوت است ای رب غفور
نازل شود او ساحت خطا هر چند عظیم باشد مفقود گردد و سینات بدل
به حسنت موفور شود ای خداوند این بنده مستمذ را به اوج بلند برسان
و این عبد مسکین را در درگاه احدیت پناه ده هر چند پرگنا هم در جوار رحمت

کبریٰ ماویٰ بخشش زیر آلودہ مہربانی و عفو و غفور بر اہل جہان
 آنچه سزاوار رحمت است شایان سزا و آنچه لایق عنایت است
 مہذول دار تو فی جہن تو فی یزدان تو فی حسان تو فی مہمان .

ع ع

ہو

۲۵۷
 اِلٰہی الٰہی نحن عبدٌ لَدُنَّا بَعَثْتَکَ الْعِلْمَا وَالتَّجَانَا بِمُهْتَبَاکَ
 الْعِلْمِی فَاَحْضَعْ عِبَادَکَ فِی صَوْنِ حَمَائِکَ وَانزِل عَلَیْنَا بِحَالِ حَمَائِکَ
 وَادْخُلْنَا فِی کَهْفِ رَعَائِکَ نَحْنُ عِبَادٌ ضَعْفَاءُ وَانْتَ اَحْبَبُ الْکَرِیْمِ
 عَلٰی اَسْرِیَا یَنْبَغِی لِفَضْلِکَ الْعَظِیْمِ اَنْ تَفْضُو عَن کُلِّ عَبْدٍ اَشْرَیْمِ

ربنا لا تؤاخذنا باعمالنا ولا تعذبنا بسخطك يوم يقوم الابرار
 والاشهار في موقع الحساب عند العزيز الجبار ربنا نحن خطاة
 وانت العفو الغفور بدل سيئاتنا بالحسنات وقنا من شر أنفسنا
 لانها آتاة بالسوء فلا قوة ولا حول لنا الا بتأييدك يا ربنا الغفور
 انك انت العزيز الكريم الودود لا اله الا انت الرحيم الرحمن العطوف

الرؤف . ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۵۸ ای خداوند مهربان ماگنه کاریم و تو آمرزگار و ماتب کاریم
 و تو عفو غفار هر چند موج گنه اوج گرفته است ولی به عفو و غفرا
 معتمدیم و هر چند سیل عیبمان در نهایت طغیان است ولی به شش و

احسانت متوسلیم ای خدای پر عطا خطا پوش دریای رحمت
 به جوش آور و جام مغفرت بنوشان هر چند ظلمت ذنوب شدید است
 ولی مه تابان مغفرتت بس منیر ای خداوند این مستمند را در ایوان
 بلند جای ده و از حبت فرما و در فلک عفران خست تابان کن
 در سایه درخت امید مسکن ماوی بخش تو فی عفو و توانا .

ع ع

۲۵۹ ای پروردگار خطیبات این نفوس را عفو کن و سیئات این ذلالت
 راسترنا تو واقعی تو عالمی تو مطلق تو آگاهی ما گنه کاریم ما خطایکام
 ما عاقلیم ما ذاهلیم تو عفوئی تو عفورمی تو بزرگواری تو آمرزگاری
 انک انت الثواب السار . ع ع .

ہو الہی

۲۶۰. یاربّی الایہی و مولانی الاعلیٰ انی بکل عجز ہوں من خصائص
الامکان و لوازم الحُدُوثِ و الکیان اتقرب الی ملکوتیک
الّتی ہی من خصائص الوجوب و صفات القدم و الوجود الذی
تقدّس عن ادراک الطنون و الاوہام و اقول رَبِّ ارحمّنی ^{نفضدک}
و جودک و احسانک یا کریم و یا مہمان و ارحمّ عبدک ہذا ^{بالمستہل}
ایک فی اللیل و النہار انت الکریم الرحیم المتعال

و البہا علیہ . ع ع

ہو الہی

۲۶۱. ای پروردگار ہرچند گنہگاریم ولی غفران تو عظم از ہر گناہ

هر چند ظلمت عصیان ظاهر و عیان ولی کو کب رحمت درخنده تر
 از مه تابان پر تویی آن ظلمت را محو نماید و موجی آن خس و خاشاک
 را زایل کند ای پروردگار ای آموزگار بخشش آفرینش را
 حیات جدید بخشید و خورشید احسانت از افق امکان بدرشید
 با وجود این مواهب عاصیان چه غم و چه باک جمع ملجئ تکلیف
 مینع و لاندبه ملاذ رفیع موبستی عطا فرما که سراج قلوب به نور
 هدی روشن گردد و حدائق نفوس به بهار دایمی گلشن شود
 تویی بخشنده و مهربان آمرزنده هرگز مرده پر عسیان انک
 انت الرحمن با عظیم العفوان انت انت لعفو العفوان

ع ع

۲۶۲ ای پروردگار گنه گام و تو آموزگار قاصرم و تو حاضر در خلعت عصیانم
 و تو نور عفران پس ای خداوند مهربان خطا بخش عطا بده گناه بیامرز
 پناه عطا کن در چشمه ایوب غوطه ده و از جمیع علل و امراض تنفاحش پاک و
 مقدس کن و از فیض تقدیس نصیب عطا فرما تا خرن اندوه را نل گردد و فرج و
 حاصل شود باین مبدل به امید گردد و خوف منقلب به رجا توئی حضور و حضور
 و توئی بخشند و مهربان . ع . ع .

۲۶۳ پروردگار آموزگار را هر چند کنه کارم ولی حسنه تو پناه ندارم شکر ترا
 که در این آوارگی کوه و صحرا و بیچارگی و آزرده گی در دریا باز به فیض یار رسید

و تائید فرمودی و توفیق بخشیدی به خدمت آستان سرفراز کردی
 موری را قوت سلیمانی بخشیدی و پشته فی را شیر بیشه رحمانی فرمودی
 قطره فی را موج دریا دادی و ذره فی را به ذره الطاف رساندی هر چه
 بود از تو بود و الا خاک ضعیف را چه قوتی و وجود خفیف را چه قدرتی
 پروردگار! به گناه مکیر پناه ده عصیان مبین غفران ما در لیاقت منکر
 باب عنایت نبیؐ توئی مقدر و توانا توئی عالم و بینا .

ع خ

هونہ

۲۶۴ رب یترا الامور و اشرح الصدور و اسبح بالفضل الموفور و ادخلنا
فی جنۃ السرور و اجبور برحمتک یا عزیز و یا غفور .

ع ع

ہونہ

۲۶۵ ای خداوند بزرگوار ابرار را از ہسرا کنتی محفوظ دار و
اصرار را در صون حمایت باقی و برقرار کن تا پید ہما
توفیق بخش سرفراز کن محسرم را فرما بی نیاز کن و بفضل

و موہبت دسا زنا قلب پاک بخش بی باک کن و گریبان
 محبت چاک فرما تا جمیع موہبت عالم انسان گردند و بہ فضل
 قدیمت امیدوار شوند اَللّٰہِی اَللّٰہِی نَحْنُ عِبْدُکَ لَدُنَّا بِعِبَّتِکَ
 الْعِلْمِیَا وَ اَلتَّجَانَا بِمُوہِبَّتِکَ الْعِظْمٰی فَاَحْطِ عِبَادِکَ فِی صَوْنِ
 حَیَاتِکَ وَ اَنْزِلْ عَلَیْنَا بِحِجَالِ رَحْمَتِکَ وَ اَدْخُلْنَا فِی کَهْفِ رِعَا
 نَحْنُ عِبَادٌ ضَعْفَاءٌ وَ اَنْتَ یَحْسِبُ الْکَرِیْمُ عَلٰی اَسْرِیَا یَنْبَغِ لِفَضْلِکَ
 الْعَظِیْمِ اَنْ تَعْفُو عَنِ کُلِّ عِبْدٍ اِثْمِ رَبَّنَا لَا تَوَاخِذْنَا بِاَعْمَالِنَا
 لَا تَعَذِّبْنَا بِسَخَطِکَ یَوْمَ یَقُومُ الْاَبْرَارُ وَ الْاَشْرَارُ فِی مَوْجِعِ الْحِسَابِ
 عِنْدَ الْعَزِیْزِ الْحَبِیْرِ رَبَّنَا نَحْنُ خُطَاةٌ وَ اَنْتَ الْعَفُو الْعَفُورُ بَدِّلْ سِتْمَانَا
 بِاِحْسَانَاتٍ وَ قِنَا مِنْ شَرِّ نَفْسِنَا لَا تَهْمَا اَمَارَةٌ بِالْاَسْوِءِ فَلَا قُوَّةَ وَ لَا حَوْلَ

لنا الأتبايدك يا ربنا العفور انك انت العزيز الكريم الودود
لا اله الا انت الرحيم الرحمن العطوف الرؤوف .

عع

هولابھی

۲۶۶ ای بھائی ای شمس حقیقت ملا علی ای تیرا اعظم ملکوت غیب

اخنی این بندگان الوارت شیفته روی تو اند و اشفت موی تو سرست

جام تو اندومی پرست میگذر مدام تو بسته دام تو اند و مرغ

شباہنک بام تو کلهای حین تو اند و سبزه جویبار گلشن تو

نماید و توفیق بخش که در راه محبت جانفشانی نمایند و در ظل عنایت

کامرانی ای یزدان مهربان توانائی ده تا به خدمت امرت قیام

نمایند و بسنائی بخش تا اسرار احدیت کشف کنند قوت نطق عنایت

کن تا به سنایت مشغول گردند و در ظل الطافت محفوظ . ع ع

۲۶۷ پروردگارا مهربانا یاران سرگشته کوی تواند و دل بسته روی
 تو مشتاق دیدارند و گرفتار حسرت و عرق پید و شمار سوی تو
 پویند روی تو جویند راز تو گویند تا یید فرما تو فوق بخش تا در
 عبودیت استقامت نمایند و به خدمت پردازند محل انس بیاریند
 و در ظل عنایت بیایند و به تبارگاه عشق بیایند و روی و موی
 به خون خویش بیالایند ای دلبر آسمانی یاران شایان عنایت
 مهربانی و تودانی و آنچه خواهی مینمائی عون توئی صون توئی
 بخشند و کون توئی انت الثواب الرحیم . ع ع

ای معشوق این شیدا یان و مقصود این سودایان پریشانیم
 جمعیت خاطر عظمی فرما مستمندیم تو انگر کن دردمندیم درمانی حیات
 مجروح و موجودیم مرهمی مرحمت فرما کمالت گانیم هدایت کن تشنگانیم
 سیراب نما آشفگانیم راحت و سکون ده ذلیلیم بر تو عزت بخش
 افتاده ایم دستگیر شو آرزو گانیم شادمانی بخش افسردگانیم صرار
 و شوقی عطا فرما به خدمت دوستانت موفق نما و به عبودیت
 یارانت مؤید کن نیست منتی آرزوی دل و جان نیست منتی آمال
 جهان و جنان . ع ع

۲۶۹ إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لَا يُعْبَادُ أَقْرَبُوا بِكَلِمَةٍ وَحَدَايَتِكَ وَاعْتَرَفُوا
 بِظُهُورِ جَمَالِ فِرْدَاوَيْتِكَ عَنْ مَشْرِقِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَاشْتَعَلُوا بِأَنْوَارِ
 الْمُنَوَّقَةِ فِي سِدْرَةِ رُبُوبِيَّتِكَ وَانْتَهَجُوا بِأَشْرَاقِ نُورِ الْوَهْيِيَّتِكَ
 مِنْ مَطْلَعِ ظُهُورِ هَيْبَتِكَ فَمَتَّوَجَّهَتْ بِحُجْرَتِكَ فِي صَدْرِهِمْ
 وَتَلَعَّعَتْ لِنَالِي مَعْرِفَتِكَ فِي سُخْرِهِمْ وَوَلَّاحَتْ أَنْوَارُ مَوْجِبَتِكَ
 فِي جِبَاهِهِمْ وَسَطَعَتْ أَشْعَاءُ عِنَايَتِكَ مِنْ وَجْهِهِمْ وَخَضَعَتْ رِقَابُهُمْ
 لِعِزَّتِكَ وَذَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِعَظَمَتِكَ وَعَنَتْ وَجْهُهُمْ لِكَلِمَتِكَ أَيْ
 رَبِّ جَعَلَهُمْ آيَاتِ أَمْرِكَ فِي بِلَادِكَ وَرَايَاتِ مَجْدِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ
 وَشَعَارِ دِينِكَ فِي مَمْلَكَتِكَ وَمُظَاهِرِ حُجُودِكَ فِي بَرِّيَّتِكَ وَسُجُودِكَ

ذكرك بين خلقك ونجوم معرفتك في أفق العلى وكواكب
 محبتك في مطلع البقاء وسواطع برهان طورك بين الملاء وبواهب
 عرفانك بين اهل الانشاء اى ربّ جعلهم اعين رحمتك
 للورى واشجار فضلك المثمرة باثمار الوفاء وسحب كرمك الماطرة
 على العبرا ونسائم هدايتك الهابة من مهتب التذى ونفحات
 رياض احديتك من احداثق العنبا ورشحات غمام موهبتك
 لاهل حبته الماوى انك انت المقدر العزيز الوهاب اى رب
 هو لا فقرا لا ذوا بذيل عنياتك وضعفاء او ذوا الى ركن عدا
 ومرضاه ابتهلوا الى ملكوت شرفانك قد لهم كل خير فضلك اعظم .

ع ع

٢٧٠

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا نَحْمُ بَرِّعَ مِنْ أَقْبَلِ لَشَبُوتِ عَلَيَّ مَيْتَاكَ
 وَطِيرَ مَرَسُوحِ طَارِ فِي هَوَاءِ بَهَاءِ عَهْدِكَ وَاشْتِيَاكَ وَغَوَا
 حَقِيقَةَ حَاضِ فِي عَمَقِ بَحَارِ الْوَفَاءِ فِي مَحَبَّتِكَ وَهَذَا جُذُودُهُ نَارِ مَوْقِدَةٍ
 مِنْ سِدْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَقَامَ بِكُلِّ قُوَّةٍ فِي اثْبَاتِ عَهْدِكَ
 وَاعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَنَشْرِ شَعَائِرِكَ وَظُهورِ آثَارِكَ وَسَطْوَعِ انْوَارِكَ
 أَيْ رَبِّ انَّهُ مِنْ أَيْدِي أَمْرِكَ أَيْدِهِ جُبُنُودِ مَلَكُوتِكَ وَ
 وَقْفِهِ عَلَيَّ نَصْرَةَ أَمْرِكَ وَنَشْرَ آثَارِكَ وَحَشْرَ الْمُتَفَرِّقِينَ عَنِ ظِلْمِكَ
 أَنْتَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ . ع ع

ای پروردگار مہربان این یاران خویش را از یگانہ و خویش سزا
 و نجات ریاض ملکوت بہایت ہمزاد و مساز فرما چشم ہار بہ مشاہد
 انوار روشن بنا و جانہارا گلزار و چمن قلوب حقیقہ و فاکن و صدور را
 معین فیوضات ملا علی فیض روح القدس از ان فرما و قوت روح الا
 رایگان کن تا دوستانت بہ قوت لاہوتی و قدرت ملکوتی و سطوت
 جبروتی و تائیدی سمائی و جنودی آسمانی و نفسی رحمانی و بخششی بزرگانی
 و دیدنیانی کلیمی و نغمہ سیحانی و خلقی خلیلی و محبتی حبیبی و جمالی پوسنی و
 اشتیاقی یعقوبی و صبری ایوبی بر خدمت قیام نمایند رب و قہم علی

ذَلِكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ . ع ع

سُبْحَانَ
هُوَ الْأَلَّهُ

۲۷۲ إِلَهِي وَرَجَائِي هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي تَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَتَشَبَّهْتُ بِذَلِكَ
وَمَتَّكَ بِجَبَلِكَ وَاجْتَهَدْتُ فِي أَعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَسَعَيْتُ فِي أَمْرِكَ وَدَارَ
بِلَادِكَ إِلَى أَنْ رَجَعَ إِلَيْكَ وَسَكَنْتُ فِي جِوَارِكَ وَاسْتَجَارَكَ فِي
أَشْرَفِ بَقَاعِكَ أَي رَبِّتُ أَشْمَلَةَ مَطْلَعَاتِ عَيْنِ رَحْمَتَيْكَ
وَإِيْدَهُ عَلَى خِدْمَةِ كَلِمَتِكَ وَوَدَانِيَّتِكَ وَوَقَفْتُ عَلَى الْإِسْقَامَةِ الْكَبِيرَةِ
وَالثَّبُوتِ وَالرَّسُوخِ بَيْنَ الْوَرَى وَجَبَلُهُ نَاطِقًا بِالتَّشْنَاءِ وَنَاطِرًا
إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَمَتَّوَجَّهًا إِلَى جِبْرِوتِكَ الْأَبْنَى أَنْتَ أَنْتَ الْكَرِيمُ

الْوَهَّابُ . عَبْدُ الْبَهَّارِ ع

اللهم یا ملجئ الملجئین و ملاذی الرفع و غیائی و عیادی و ملاذی
 انی تضرع الی سدرہ رحمانیک و حضرة فردائیک ان تنزل کل ما یدک
 و توفیقک علی عبدک الذی قد ولد فی مہمبتک و رضع من سہمک
 معرفک و تربتی فی حجر عبودیتک و نشأ فی حضن روحانیتک حتی
 بلغ اشدہ بغضک و ادرك رشدہ بعیانیک و اخلص و ہبہ لوجہک و
 توجہ الیک بمجامع قلبہ متوکلًا علیک ای رب انہ تمینی کل خدمہ فی
 عقبہ قدسک و یشغی تمام لعبودیۃ فی باب احدیتک حتی یصبح
 ناشر النفات حمتک و مناد یا بامرک فی مملکتک و متذکرًا بذكرک

بين عبادك وبادياً لاهل الضلال الى معين رحمتك وبتلك تقرب
إليك ويزنوا الى حضرة قدسك رب رب ايدى على هذه الموهبة العظيمة
ووقفه على هذه المنقبة الكبرى وشرح صدره بنور معرفتك واطبق
لسانه بنفحات روح قدرتك واجعله مثلاً لآيات التوحيد في مجال
التجريد وثمرتها باحسان التقديس في رياض التفريد وثمرتها في فردوس
المعاني بمشاهدة انوار الرحمان والتحدث بنعمتك بين خلقتك
بظهور آثار موهبتك على هيكله النوراني انك انت الكريم انك
انت الرحيم وانك انت فضل

عظيم

ع

ای خداوند بهیستا این نفوس پر شوق و وله را به رحمت بی پایان موفقی
 فرماتا مواءب عالم انسانی کردند و مظاهر الطاف ربانی در کلمات
 هدایت کلماتی پر طراوت کردند و در ریاض حقیقت در حقایق در نهایت
 لطافت ای خداوند بر خدمت خویش موفقی فرماد ما و از یگانگی
 و خویش مستغنی کن در هر دمی شهنی فرست تا گلشن قلوب بسز و خرم کرد
 و ریاضین فیض عنایت بروید...

۲۷۵ ای پدر آسمانی جنود ملکوت داری و ملائکه روحانی ما بچارگان
 مرغ بال و پر شکسته ایم ولی در فضای ملکوت پرواز آرزو کنیم ما همین
 تشنه لبیم دریای آب حیات طلبیم پروانه عالم ما سوئیم آرزوی سراج
 لاهوت داریم در نهایت ضعف و بی قوتیم ولی خود را به صف عالم منیریم
 پس ای رب بجنود تأیید فرما تا سپاه انوار ظفر یابد و لشکر ظلمات
 شکست خورد ما را به خدمت ملکوت موقوف دار و بر اسرار الهی مطلع نما
 و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از حیات ابدیه بهره نصیب بخش
 زبان را گویا کن دیده را بین ما تا مشاهده عالم ملکوت کنیم و به نطق
 فصیح ستایش جمال و کمال تو نمایم توفیق بخشند و مهربان. عبد الباقی

خدایا ما ضعیفیم تو قوی کن ما نادانیم تو دانای ما خدایا
 فقیریم غمای ملکوتی ده خدایا مرده ایم حیات سرمدی بخش خدایا
 ذلت محضیم در ملکوت عزیز فرما اگر تائیدات آسمانی شامل گردد
 بر یک از ما ستاره درخشانده گردد و الا از خاک پست تر شود خدایا
 تائید کن نصرت فرما ما را غالب بر نفس و هوای کن از عالم ^{طسعت}
 نجات ده خدایا به نقیسات روح القدس زنده نما تا به رحمت
 تو قیام نمایم و به عبادت تو مشغول گردیم و بانهایت صدق و
 صفا به انشمار آثار ملکوتت پردازیم توئی مقتدر و توانا و توفی

بخشنده و مهربان . ع ع

۲۷۷ ای پروردگار بچارگانیم چاره فرما بی سرو سامانیم نابخش
 پراکنده ایم مجتمع فرما به گله خویش پیوسته کن بی نصیبانیم بهره و
 نجش تشنگانیم به چشمه حیات دلالت کن ضعیفانیم قوتی ده ما
 به نصرت امرت بر خیریم و در سبیل هدایت جانفشانیم کنیم .

ع ع

۲۷۸ ای پروردگار عبدالبہا، خاکسار را بہ خدمت ابرار متوق فرما
 و این بندہ بی سرو پاراہ عبودیت اہرار متوید کن تا در انجمن عالم بہ نوز
 محبت

روشن گردد و چنان اشراقی نماید که ظلمت کلفت زائل گردد و حقیقت
 بگفت رخ بگشاید آفاق انسانی نورانی گردد و صلح و سلام و آشتی
 و فلاح فیض رحمانی شود و وحدت اصلیه جمال بنماید و روابط قدیمه شاه
 انجمن عالم گردد هر یک دیگری را جان فشان شود و هر هنر و ساز را فراد
 را قربان گردد کل در ظل عبودیت در آیند و از حجب احدیتت نصیب برند
 آیات مصحف توجیه شوند و آیات لشکر تجرید گردند تا جهان فانی
 نمونه عالم باقی شود و فرح و شادمانی جلوه عالم انسانی

ع ع

ای یار مسلمان مونس دل و جان آن آشنایان از بیگانگان

۲۷۹

خط و حمایت فرما و سبب انشار نور هدایت کن منظر موهبت نما
 و موفقیت عطا فرما تا به خدمت پردازد و به عبودیت شتابد توئی
 مقدر و توانا و توئی بخشنده و دهنده تا بنده پرورنده و مهربان.

ع ع

بِهَوَّ

۲۸۰ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِذِكْرِكَ وَغَضِّ
 الطَّرْفِ عَنْ كُلِّ حَيْثُ وَتَوَجُّهِ اِلَىٰ مَلَكُوتِ رَحْمَتِكَ وَاعْرِضْ عَنِ
 كُلِّ الْوَجْهِ وَاخْلَصْ وَجْهَ سُلْطٰنِ رُبُوبِيَّتِكَ وَاهْتَبِ اِلَىٰ خِصْرَةِ
 الْوَهْبِيَّتِكَ اِنْ تَوَقَّعْتُ عَلَىٰ خِدْمَتِكَ اَمْرًا وَاَعْلٰى كَلِمَتِكَ وَظَهْرًا ثَمَرًا
 وَبِرُوزِ اَنْوَارِكَ اِى رَبِّ اجْعَلْ اِيْتَهُ ذِكْرًا وِرَايَةً حَتْمًا وَاَعْلٰى

سراجِ شانک و علمِ نعتک و محافظِ عمدک و میثاقک و فرجِ دینک
 و مہیجِ نسیمِ ریاضِ عنایتک و مہیجِ قلوبِ اجبتک اکتانت
 المقدر العزیز الغفور الرحیم . ع ع

بِسْمِ
 اللّٰهِ

۲۸۱
 ربِّ ربِّ فدیثِ کلِّ اجبتک بروحی و ذاتی کبریتی
 و فوادِی و حقیقتی و صفاتی ربِّ جعلنی تراباً یطیئہ و تدوم
 اجبتک و عباراً مثاراً من نعالِ اُزجلِ اودایک ربِّ
 و حقّتی علی خدمتہ کلِّ انسانِ قام علی عبودیۃ نفسک و ایدنی

على عبودية كل حقيقة منجذبة إلى نور جلالك حتى فخر بها
في ملكوت الغيب والشهود أنك أنت المعطي الكريم
الرحيم الودود .

ع ع

بِسْمِ

٢٨٢ رب ورجائي ان عبدك هذا يرجو الا لطف وبتمنى الوصول
الى رضاك وبتغنيك الى ملكوت علاك رب ايداه على تمنى
ووقفه على خدمته الاجبا . وعبودية الاصفيا . وانبسه روحا يقبل
في عتبتك العليا أنك أنت الكريم الوهاب .

ع ع

خدا یا این چه فضیلت است که عنایت فرمودی این چه احسان
 است که ارزان کردی قلوب را حکم قلب واحد ادوی و نفوس را
 رابطه شخص منفرد اجسام را احساس جان عنایت کردی و
 اجساد را ادراک روح و روان این ذرات تریبیه را به شعاع
 آفتاب رحمانیه نمایش و وجودی عنایت کردی و این قطرات
 فانیه را به امواج ببحر احدیت بیجان و طوفان مرحمت فرمودی
 ای توانائی که گاه را قدرت کوه عنایت کنی و خاک را جلوه گاه
 آفتاب پر شکوه فرمائی لطف و مرحمتی که بر خدمت امرت
 قیام نمایم تا درین ملا اسکان شرمسار نگردیم . ع . ع

بِسْمِ
اللهِ

۲۸۴ رب ایدنی علی خدمتہ اجبائک و شخر صدور ارقائک
و تطیب قلوب اصفیائک و اراحہ ارواح اودائک حتی اقوم
بروحی و جسدی و فؤادی علی ماتحتب و ترضی من عبودیتہ
عبادک الثقباء الخجباء انک انت المؤید لمن تشاء علی ما تشاء
وانک انت القوی القدیر .

ع ع

بِسْمِ
اللهِ

۲۸۵ ای پروردگار این بنده ضعیف را بآباد و ستانت در آستان

عبودیت مقروماوی بخش تا به شرط عبودیت قیام و جان
 و دل و تن در کمال سرور شمار نمایم تو فی معطی و مؤید و جمیع شکر

ع ع

اللَّهُمَّ إِنِّي تَضَعُ يَدِي فِي مَغِيْثِيْ وَتَدُلُّنِيْ بِمَجْرِيْ وَأَتَوَجَّعُ بِطَبِيْبِيْ
 وَأُنَاجِيْكَ بِلسَانِيْ وَرُوحِيْ وَجَنَانِيْ وَأَقُولُ رَبِّيْ الرَّبُّ قَدَّاحًا
 اللَّيْلَةَ إِذْ لَمَّا كَلَّ الْأَرْجَاءُ وَغَطَّتْ سَحَابُ الْأَحْجَابِ كُلَّ الْأَفَاقِ
 وَاسْتَعْرَقُوا الْأَنَامُ فِي ظِلَامِ الْأَوْهَامِ وَخَاضَ الظُّلُمُ فِي غَمَارِ الْبُحُورِ وَ
 الْغُدُوَانِ مَا أَرَى إِلَّا وَبِضْ السَّارِ الْخَامِيَّةِ الْمُسْتَعْرِةِ مِنَ الْهَيَاوَةِ
 وَمَا أَسْمَعُ إِلَّا صَوْتَ الرَّغْوِدِ الْمَدْمَدِمِ مِنَ الْآلَاتِ الْمَلْتَمِيَةِ الظَّامَةِ
 النَّارِيَّةِ كُلِّ قَدِيمٍ يُنَادِي بِلسَانِ الْخَافِيَةِ مَا أُغْنِي عَنِّي مَا لِيَهُ بِكَ عَنِّي

۲۸۶

سُلْطَانِيهِ قَدْ خَبَتْ يَا إِلَهِي مَصَابِيحُ الْهُدَى وَتَسَعَتْ نَارُ الْجَوْهَرِ
وَسَاعَتْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ وَذَاعَتْ الضَّعِيفَةُ وَالشَّجَاعَةُ عَلَى وَجْهِ
الْغُبْرَانِ فَمَا أَرَى إِلَّا خُرْبَكَ الْمَطْلُومِ نِيَادِي يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي الْحَسَنِ
أُولَادِي حَتَّى عَلَى الْوَفَاءِ حَتَّى عَلَى الطَّيِّبِ حَتَّى عَلَى الْهُدَى حَتَّى عَلَى الْوَفَاءِ
حَتَّى عَلَى مُشَاهِدَةِ نُورِ الْآفَاقِ حَتَّى عَلَى الْحُبِّ وَالْفَصَاحِ حَتَّى عَلَى النَّصْلِ وَالْإِصْلَاحِ
حَتَّى عَلَى نَزْعِ السِّلَاحِ حَتَّى عَلَى الْإِتِّحَادِ وَالْبِتَاحِ حَتَّى عَلَى
التَّعَاوُدِ وَالتَّعَاوُنِ فِي سَبِيلِ الرَّشَادِ فَهَوْلًا لِلْمَطْلُومُونَ يَفْقِدُونَ
كُلَّ الْخَلْقِ بِالْمَوْتِ وَالْأَرْوَاحِ فِي كُلِّ قَطْرٍ كُلِّ سُورٍ وَالشَّرَاحِ
تَرَاهُمْ يَا إِلَهِي سَيَكُونُ لِي كَمَا خَلَقْتَ وَيَخْرُجُونَ لِحُزْنِ بَرِيَّتِكَ وَيَتَرَاوُونَ
بِكُلِّ الْوَرَى وَيَتَوَجَّعُونَ لِمَصَائِبِ أَهْلِ الثَّرَى رَبِّ أَنْبِيَاءِ الْفَلَاحِ

فِي جَنَاحِهِمْ حَتَّى يَطِيرُوا إِلَى أَوْجِ نَجَاحِمِهِمْ وَأَسْتَدُّوا زُرُوقَهُمْ فِي خِدْتِهِ
 خَلْقَكَ وَقَوْظُوقَهُمْ فِي عُسْبُودِيَّةِ عَيْتِيهِ قَدْسِيكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
 إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّؤُوفُ الْقَدِيمُ .

ع ع

هو الاله

قَلْبِكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَنِي إِلَى مَطْلَعِ أَنْوَارِ رَحْمَتِيكَ وَوَدَّعْتَنِي
 إِلَى مَشْرِقِ أُنَارِ فِرْدَاوَيْسِيكَ وَسَقَيْتَنِي كَأْسَ دِيْمَا قَامِنِ صَهْبَاءِ الْعِرْفَانِ
 وَأَسْكَنْتَنِي مِنْ سَلَفِ رَحْمَتِي عَمَّتِي فِي دِنَانِ الْإِيْقَانِ وَحَلَّتَنِي آيَةُ الْإِهْدَاءِ
 وَرَأْيَةُ التَّقْيِ لِقَيْتِ عَلَى الْكَلِمَةِ الْإِلَهِيَّةِ فِي قَلْبِ امْتِلَاجٍ وَوَفَاءِ

٢٨٧

أَسَأَلُكَ بِأَلْسِنَةِ السَّاطِعَةِ مِنْ سِرَاجِ كَمِيشَاقٍ أَنْ تُؤَيِّدَ فِي عَلِيٍّ
 خِدْمَتَهُ أَمْرَكَ وَعَهْدَكَ بَيْنَ مَعْشَرِ الْأَفَاقِ وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِالْإِقْتِبَاسِ مِنْ
 نُورِ الْإِشْرَاقِ حَتَّى تُشْخِصَ لِأَحْدَاقِ مَنْ نُورِ الْأَنْوَارِ وَسُطُوعِ ضِيَاءِ
 الْأَسْرَارِ فِي الْأَقْطَارِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقَدِّرُ الْعَزِيزُ الْحَبِيبُ .

ع ع

هو الاله

٢٨٨ إِلَهِي إِلَهِي أَنِّي بِكُلِّ خُضُوعٍ وَانْكَسَارٍ اتَّضَرَّعُ إِلَى مَلَكُوتِ الْأَسْرَارِ
 أَنْ تُؤَيِّدَ وَتُوقِّعَ سِحْقِي سِتْمَةَ النُّورَانِيَّةِ الَّتِي قَبَسْتُ مِنَ الْأَنْوَارِ مِنْ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَالْكَيْنُونَةِ الرُّوحَانِيَّةِ الَّتِي اسْتَضَاءَتْ مِنْ أَنْوَارِ

احدیتک ای ربّ هذا نجم برقع فی اوق محبتک و هذا شجر
 نبت فی ریاض معرفتک و هذا فرع تفرّع من شجره فردا
 ای ربّ ایدہ علی خدمتک و وقفہ علی اقیام علی ذکرک و ثباتک
 و قرّ عین ابیہ ان شاہد انجداہ بفتحات قدسک و مویستہ
 علی حمل الأمانة الکبریٰ بفضلتک و جودک انک انت الکریم

المعطی العزیز الودود . ع ع

هو الاله

ای بندہ حق دست شکرانہ بہ درگاہ خداوندیگانہ بلندنا
 و بگو ای بہا جان جانم بہ فدایت ای دلبر نازنینم ای
 یار دلنشینم عنایتی فرما کہ در ملکوت ابہایت با رخی روشن و وجدانی

۲۸۹

چون گلزار و چمن راه یابم و در خدمت امرت کوشم و جان در هست
افشام و خاک ره اجابت کردم **اَنْتَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ**

ع ع

پوشه

۲۹۰ ربُّ رَجَائِي اِنِّي اتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِنُقْطَةِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ حِجَابِ وَ حِكْمِ
وَ كَلِمَةِ رَبِّيَّتِكَ اَنْ تُوَيِّدَ عَبْدَكَ هَذَا بِتَعْمَاتِ قُدْسِكَ وَ رَوْحِ مَنَاجَاتِكَ
وَ التَّذَلُّلِ وَ الْاِنْكَسَارِ فِي حَضْرَةِ اَحَدِيَّتِكَ وَ الْاِكْتِشَافِ لِلسَّرِّ الْكَتَابِ بِبُيُوتِكَ

اَنْتَ اَنْتَ الْكَرِيمُ اَنْتَ اَنْتَ الرَّحِيمُ وَ اَنْتَ اَنْتَ

الْبِرِّ الرَّؤُوفِ الْحَلِيمِ

ع ع

الهی الهی هو لا عب و خضع لکلمتک العلیا و خضع فی عبودتک
 و رکع فی باب احدتک و سجد بعظمتک منقطعین عن دوزخک متجددین
 بنفحات قدسک مرتیلین آیات توحیدک فشرحن الصدر بالاشعة
 الساطعة من افق احدتک باذین الروح فی سبیلک مستمرین علی ذکرک
 مستمرین من فیوضاتک رب ارحم بفضلتک و احسانک و اجعلهم ایات
 التقدیس من خلقتک و آیات التشریح فی بلادک رب اشد ذرورهم
 و قو ظورهم علی عبودیة عتبتک العالیة و عبادتک لیلا و نهارا و الالفة
 مع احبابک عشیا و ابکارا انک انت الکریم انک انت العظیم انک
 انت الرحمن الرحیم . عبد البهاء عباس

۲۹۲ ای دسب مهربان این یاران سرمست جام پیمانند و در محبت سرگشته
 و بادیه پیمای از فرات پرآهرا قند و به اشراق در نهایت اشتیاق
 از ملکوت غیب جهان پنهان تجلی عنایت نما و پر تو موهبت افشان
 هر دم فغنی جدید فرست و فضلی بدیع پدید سر ما ای پروردگار
 ما ناتوانیم تو توانا مورنیم و توسیلمان ملکوت ابری عنایتی فرما
 موهبتی بنما تا شکره فی زینم و لمعه فی نثار کنیم قوتی بنمایم و خدمتی مجری
 داریم سبب نورانیت این جهان ظلمانی گردیم و روحانیت در این

خاکدان فانی دمی نیاسائیم و خود را به شون فانیه نیالائیم بزم هدایت
بیارائیم و به خون خویش آیات محبت بکاریم خوف و خطر بگذاریم شجر
پرثمر شویم و در این جهان بی بنیان سبب ظهور کمالات عالم انسان
گردیم اکتانت الکریم لرحیم لعمور التواب . ع ع

۲۹۳ خداوند ارحیم کریم عبادت را بہ سرچشمہ حیات ابدی
 برسان از عذب فرات سرشار کن بندگانت را در خلد برین داخل فرما
 و از شراب کأس کان فراجا کافورا سرمست کن قلوب را بہ انوار
 رحمت نورانی کن دیدہ ہا را روشن نما نفوس را مصدر الہامات
 حق قدیر نما و ارواح را مہابط علوم لدنی ابواب ملکوتی را بر
 یارانت باز کن و بہ ہدایت کبری فائز نما فقیران را از بحر بخششت
 نصیبی دہ و از رشحات دریای بی نہایت وجودات عالم کون را
 طراوت و لطافت بخش توئی بخشند و توانا و توئی دانا و مہنا

۲۹۴ ای خدای پر عطا خطا پوشش و بخشش را یگان امرش بی پای
مبذول فرما چشمه را باز و گوشه را بار بار از دمساز کن تا در این
کو عظیم آیات توحید تجسم نماید و حقیقت تجرید تحقق یابد چه سزاوار
این کور نورانی چنین موهبت رحمانی است . ع ع

۲۹۵ انی لی یا الہی اطلق عنان محامدی و نعوتی فی مضمارِ عَجْر
فوارس الملکوت و کیف اطیر فی فضا، ذکر ی و بیانی و قد کلت
اجنۃ طیور القدس عن الرقرقۃ فی سما، علا، بجا، سنا، اللاہوت
مالی الا انحمول فی زاویۃ النسیان و بصمت و التکوت فی ندق

العجز والهوان واقول رب لا تؤاخذني بما خطر لي لبيان
والتبيان لا تعذبني بما نسيت عجزى وذلى والهوان في
هذا الميدان ولا تكلمني على نفسي لا تحن خاطئة خائفة في
عمار العصيان لا تدعني بذاتي مستغرقا في بحار الغفلة والطمعان
فا دعوك بلسان التذلل والانكسار فارحم يا الهى عبدك الذي
اقبل اليك بقلب منجذب الى الانوار وروح مستبشر بنهي الاسرار
وصدر منشرج بآيات رحمتك بين الابرار رب مكنتني في
ارضائك واذكرك في سمائك وقد رله كل خير في ملكوت انشائك
انك انت الكريم الرحيم العزيز المقدر الوهاب لا اله الا انت

الرب انصور المتسعان . ع ع

بہوشہ

۲۹۶ ای بی نیاز ستایش ترا سزا است کہ این گلستان را بہ
شما ہر اہ ہدایت دلالت فرمودی و این شنگان را بہ عین عنایت
رسانی و این در ماندگان را در ظل کلمۃ الہیہ پناہ دادی انکنت

الکریم . ع ع

بہوشہ

۲۹۷ ای محبوب دلما یاران ثابت را بنواز و آئینہ قلوب را از ما سو
مناز سر ما تا آہنگ و آواز اہل راز بہ ملکوت بی نیاز رسد و جانہا
ہمراز عشق و محبت دہر طناز کردد ای مہربان یاران را نورانی فرما
رحمانی کن ربانی فرما آسمانی کن یزدانی نما تا ہر یک در کشن

توحید نبیل تجسید کردند و کلبانگ تقدیس زنتند و بیان معانی فرمایند
 غافلان بیدار کنند نادانان را همیشهار نمایند جاهلان دانا نمایند
 حکمت سخنان اراهِ هدی بنمایند توفی ملجا و پناه هر بنده آگاه و توفی
 فریادرس هر سیر سحاره پرکنه ای رب غفور یاران تجمل حجابی موزون نمودند
 و در دست اهل غرور گرفتارند حالت مشکور دارند و در طوفان بلا
 آهنگ سرورزند و به الحان طیور حیرت بخش مدارک و شعور شوند
 تجلی الطاف فرما و اهل اعتساف را انصاف بخش بیکانگان را
 آشنا کن و اغیار را یار فرما ای رحمن رحیم فضل عظیم مبدول فرما
 و رحمت قدیم شایگان کن توفی کریم و رؤف و رب عظیم لا اله الا انت

المقدر الموقد الموفق المعین . ع ع

ای خداوند بی نیاز این دلهارا به راز خویش دمساز کن و از
 بیگانه و خویش بی نیاز نما از جام صبحی در صبح احدیت بنوشان
 و از جام است سر مست نما این بندگان و اله و شیدای تو اند
 و این مشتاقان آشفته و پریشان تو سرگشته کوی تو اند و پر جذب در
 روی تو و گلّه آهوی تو در بیابان حیران سرگشته و سرگردان هستیم
 و در وادی حرمان پریشان بدرقه عنایت بفرست و پیک هدایت
 تا بونی از کوی توبه مشام در آید و پرتوی از رویت در کلبه حسرت
 این حسرت زدگان اقمند ظلمت و بجور به نور تبدیل گردد و کلخن

حرمان گلشن احسان گردد توئی توانا و بینا و شنوا.

ع ع

موسسه

۲۹۹ ای پروردگار مجا بیچارگانی و ملاذ آوارگان فضل و عطایت درمان
هر دردی و خوان نعمت در هر پست و بلندی به انوار بخشایش عالم هستی را
آرایش بخشیدی به موهبت کبری جهان بی پایان با آسایش عطا فرمودی
ای آموزگار در ماندگانیم ولی موهبت بی پایان اُقاد کانیم ولی رحمت
و شکیبایی چارگان اسیر نفس و هوایم ولی عنایت محیر بینوایان ای کرم
منج قوم سبنا و قلب سلیم بده به فیض صیل نواز و حبت نعیم بخش و از عدا
ایم برهان هدایت رهبر کن حیات جانپرو بخش و انانی عطا کن

بیانی ده شنوایی احسان نما تا بچقیقت امور پی بریم پرده بدریم
 و از فوز عظیم نصیب گیریم در جمیع مراتب به یگانگی آشنا گردیم و از
 ذلت یگانگی آزاد شویم توئی مقدر و توانا و توئی بنیاد شنوای عیناً
 فرما هدایت کن عزت ابدی عطا فرما از ذلت نادانی خلاصی

بخش انک انت الغفور الکریم العزیز

الوایاب

ع ع

همیشه

۳۰۰ ای خدای یگانه خافلان آشمارا بیگانه شمزند و یار را اغیار پندارند
 صبح هدایت را شام ظلمت تصور کنند و عین تنسیم را ما جمیم شمزند و بر یاران تو

ظلم و ستم نمایند در بایق استم لایطاق دانند و شهد جان پرور را تلخ تر از زهر
 پذیرند خدایا تو را بخش و آگاه کن بیدار نما و همیشه ما از ظلمات بجا
 و به مرکز انوار هدایت فرما و اخرجهم من الظلمات الى النور و اهدهم الى صراط المهدی
 و ادرهم الى المقام المحمود و تظلمهم اللؤلؤ المعقود بانامل قدزک فی هذا العصر الموعود
 انک انت العزیز الودود .

ع ع

شسته
 بهوش رعایا

۳۰۱ پاک یزدانا خداوند مهربان با آوارگان کوی تو ایم و مشتاقان
 روی تو و عاشقان خوی تو بیچاره ایم فتاده ایم ذلیلیم حقیریم
 ضعیفیم جمتی نسرها و موهبتی عنایت کن از قصور در گذر و خطایای

بی پایان پوشش هر چه هستیم از تو ایم و آنچه گوئیم و شنویم
 وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم و راه تو پیویم تو خداوند مهربان
 و ما کنه کار بی سر سامان پس ای ابر رحمت رشحاتی ای گلشن عنایت
 نفعاتی ای بحر موهبت موجی و ای آفتاب عنایت پر تویی حم فرما
 عنایت کن قسم به جمالت که جز خط متاعی نه و به غیر از آماں اعمالی نه
 مگر پرده ستاریت پوشانند و حفظ و حمایت شامل حال گردد و الا
 این ضغفار چه توانائی که به خدمت پردازند و این فقرا را چه عنایتی
 که بساط عزت بگسترانند توئی مقدر و توانا تا یید کن تو فوق بخشش
 این نفوس پر پرده را به رشحات ابر موهبت طراوتی عنایت کن
 و این حقایق مستزله را به اشراقات شمس احدیت روشنائی بخش

این ماهیان تشنه لب را به دریای رحمت فکن و این قافله گجکشته را
 به پناه احدیت دلالت کن گجکشان را به عین هدایت دلالت کن
 آوارگان را در پناه عزت ماومی بخش تشنگان را از سبیل موت
 بنوشان و مردگان را به حیات ابدیه زنده کن کوران را به پناه فرما
 و کران را شنو کن و گنگان را گویا نما و اندگان را بر افروز
 خافلان را هشیار کن و خستگان را بیدار نما و مغروران را متنبه در هر کار
 تویی بخشنده تویی مهربان امانت الکریم المتعال .

ع ع

بِسْمِ

۳۰۲ ای خداوند مهربان بصیرت‌ها را روشن کن گوشه‌ها را شنو نما

دل‌های مرده را زنده کن نفوس خواب را بیدار نما خداوند امارا از هر
قدیمی آزاد نما و به جهان نامحدود خویش دلالت کن خداوند
عنایتی فرما که تو را بشناسیم و عاشق جمال تو باشیم جو یابی شمس حقیقت
باشیم از هر افقی طالع شود طالب راحه طبیعت باشیم از هر گلی آشنا
یابد خداوند امارا از عالم محدود و نجات ده و به جهان نامحدود خویش
رسان تا در سبیل تو سلوک نمایم جستجوی تو نمایم و مشاهده جمال و کمال
تو کنیم توئی بخشنده توئی مهربان توئی قادر و توانا . ع ع

۳۰۳ پروردگارا آمرزگارا جمعی هستیم برپیشان توستیم و هر چند یگانه ایم
 ولی خوشایان توستیم بی سرو سامانیم و بی چاره و بی درمان خسته
 تیریم و زخمی شمرشیر درمانی از داروخانه رحمت عنایت فرما و مرهمی از
 دریاق فاروق عظمت مرحمت کن تا این دلهای شکسته را سلوئی ^{حاصل}
 گردد و این جانهای پشمرده آسوده را راحت و مسترتی میسر شود
 این شام حسن را صبح روشنی از پی در آید و این ستم نفع را
 شهید بدیعی تسکین بخشد و البهآ علیک و علی الذین شربوا الراحقین لنعقوم
 من یدرتک الرحمن الرحیم . عبد البهآ ع

اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الضَّالِّينَ إِلَى الْمَنْجِ الْقَوِيمِ وَيَا دَالَّ الظَّالِمِينَ إِلَى الصِّرَاطِ
 الْمُسْتَقِيمِ وَيَا مُؤَيِّدَ الْمُخْلِصِينَ عَلَى نَشْرِ نَفْسَاتِ قَدْسِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ يَا مُجِيبَ
 الْعِظَمِ الرَّئِيمِ مِنْ نَفْسَاتِ رُوحِ الْقُدْسِ فِي قُلُوبِ الْمُقْرَبِينَ أَنِّي أُوتِلُ
 بِذِكْرِكَ الْحَكِيمِ شَيْبًا بَدِيلَ رَدَاؤِ الْكَبِيرِ يَا مُنْقَطِعًا عَمَّا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 مُتَضَرِّعًا إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى مُبْتَهلاً إِلَى عِتْبَةِ احْتِيَاكِ الْعُلْيَا خَاضِعًا
 نَاشِعًا مُتَضَرِّعًا لِامْرَأَتِ بْنِ الْوَرَى أَنْ تَكْشِفَ الْعِظَاءَ عَنْ بَصَائِرِ أَهْلِ
 الْهَوَىٰ وَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ مُشَاهَدَةِ آيَاتِكَ الْكِبْرَى السَّاطِعَةِ لِعَجْرِي عَلَىٰ كُلِّ الْأَحْجَا
 الْبَاهِرَةِ لِبُسْرَانٍ فِي كُلِّ الْأَسْحَادِ رَبَّ رَبِّ أَنْ اللَّيْتَةَ اللَّيْلَةَ وَالنَّظْمَةَ الرَّهْمَةَ

تمتع أهل العبر بعين مشاهدة النوار بجمال وملاحظة آيات الجلال رب
اكشف هذا الظلام الحالك ليُنوحَ وفق التوحيد على كل المسالك
ويجد كل الوري سبيل الهدى وليتوب اللنداء وينجدوا إلى أرق التقدين بقلب
خائق بالولاء ومع دافق بحسرة متحك المصطمة في القلوب والأشياء
رب ان سمى عبدك المعترف بالعمز والثناء قد توجه إلى عتبة قدسك
المعطرة الأرجاء ويدعوك بكل ضراقة وإحراج ويطلب لاجتالك الأصفيا
عونك وصونك وعنايتك وفضلك الاوفى رب أحب له الدعاء
واسمع له النداء وقد رصفوة خلقت التدرج في اعلى مراتب العلى الوصول
إلى الغاية القصوى الورود على الورود المورود الأعلی والوفود على قباب
احديتك الاعلى رب سهل لهم الأمور وبدل كل معسر بيسور وادخلهم

فِي حَدِيثِ السَّرُورِ وَأَدَقُّمْ حَلَاوَةَ كَأْسِكَ الطَّوْرُ وَنُعْمَ عَلَيْهِم بِالطَّافِكِ
 أَخْرَجَ مِنْ أُعْيُنِ أَهْلِ الْعُرُورِ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ رَبِّ قَدْ تَزَعَّجَ مَتَاجِرِهِمْ وَ
 مَكَابِهِمْ وَتَشْتَتِ شَمْلُ أُمُورِهِمْ فَاجْمَعْ أَشْتَاةَ بِنْفَصْلِكَ يَا مُعْطَى يَا زَرَقَ
 وَبَدِّلْ ضَرَاهِمَهُمْ بِالسَّرَادِ وَشَدِّتَهُمْ بِالرَّحَاءِ وَنُعْمَ عَلَيْهِم بِتَعْمِ الْعَيْشِ وَالْمَنَاةِ
 وَنَجِّمِ مِنَ الْأَضْطْرَابِ وَالطَّيْشِ وَالْعَنَاءِ وَتَدْرِلْهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ كُلَّ خَيْرٍ
 وَادْفَعْ عَنْهُمْ بَقِيَّةَ جَبْرُوتِكَ كُلَّ ضَيْرٍ حَتَّى يُدَاوُوا السَّيْرَ فِي طَرِيقَةِ الْبُشَى
 وَتَسْتَعْنُوا عَنِ الْغَيْرِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْرُوا الْأَنْفَاثَ طَيْبَ عَقَبَتِهِ مِنْ
 جَنَّةِ الْأَبْنَى أَنْتَ الْمَقْدَرُ الْعَزِيزُ الْقَوِيُّ

التقدير .

ع ع

۳۰۵ ای بی نیاز بندگان کنیران را به نواز و آرزوی جمیع را
 شایان رایگان ساز به اوج محبت پرواز ده و با طیور صدیقه الطاف
 همراز و دمساز نمانا قوتی دیگر بخش و حالتی خوشتر عطا فرما چشم از
 خطا بپوش و عزت و برکت در این جهان و آن جهان عطا فرما
 راحت و آسایش ده و به نصیاح و وصایای خویش آرایش
 و از آرمایش برهان بخش جهانگیر است و الطافت مجیر و
 دستگیر هر مستحیر عدم را موهبت وجود بخشدی و سرگشتگان را فلق
 مدد و رساندی و تشنگان را به ما، مورد و وارد نمودی، کرمت
 عظیم است و فضل وجودت عظیم عنایت آفتاب است و مشققت

و مشکلات خلق ظلمات پر توی بسند از و جمع یاران و احسن
 راحه ساز تویی مقدر و عزیز و توانا و تویی دارنده و رواننده
 و بیننده مهربان . ع ع

هو الاهی

۳۰۶ رب و رجا فی ان هو لا ارفانک و امانک قد تو جهوا الی ملکوت
 رحمانیک و اتهلوا الی جبروت فردانیک و تشبثوا بذیل ردا کبریا یک
 و تمسکوا باهداب ازار و لاناک ای رب افصح علیهم ابواب البرکات
 و ارزقم من کل الثمرات انک انت الکریم الوهاب . ع ع .

۳۰۷ ای پروردگار مستمندانیم مرحمتی کن فقیرانیم از بس غمانیستی
 محتاجیم علاجی ده ذلیلانیم عزتی بخش جمیع طیور و وحوش
 از خوان نعمت روزی خوار و جمیع کائنات از فیض عنایت بهره بردار
 این ضعیف را از فیض حبل مسموم مفرما و این ناتوان را از لوا
 خویش عنایتی بخش رزق یومی را رایگان ده معیشت ضروری را
 برکتی احسان فرما تا مستغنی از دون تو گردیم و به کلتی بیاد تو اقسیم
 راه تو پوئیم روی تو جوئیم را از تو گوئیم تویی توانای مهربان و تویی رازق عالم
 انسان و علیک التَّحِیَّةُ وَالتَّسْلُیْمُ ع

۳۰۸ پروردگارا موزعیم و پشہ نجیف بال و پری شکستہ دارم و پانے
 اردوری بادیه حسرت خستہ چشم گریانم بین و بکر سوزانم نظر فرما
 آہ و فغانم جمع طیور را بہ فریاد آورده و آہ پر حسرت قلم چون شعلہ نوران
 بہ جان جہان آتش زده از افق ابہایت فیض انوار کن و از ملکوت
 اعلیٰ بت بذل اسرار نما ای میان عنایت بارش و زرش از ان
 کن و ای شمس حقیقت تابش و زرش فراوان بنما شاید این تلو
 افسردہ تازہ و زندہ گردد و این نفوس مردہ سیات بی اندازہ یابد

ع ع

۳۰۹ ای پاک نردان من این یاران با وفا مستون روی تو اند و محزون
 موی تو و سرشته کوی تو و تشنه جوی تو نظر عنایتی فرما و هستی
 مبذول دار که هر دم روحی جدید یابند و حیاتی بدیع خواهند به وصایا
 و نصائح تو پردازند و در سحر عشق و محبت بیا موزند و به موجب تعالیم رحمانی
 روش سلوک نمایند ای خدای مهربان این بندگان از بیوفایان
 جفا دیدند و در هر روزی بلایی کشیدند و تحمل مشقتها بی پایان نمودند و
 صبر و تحمل کردند و زبان بشکرانه گشودند و از شدت محبت گریستند
 و خندیدند و در نهایت سرور و بشارت آتش ظلم و ستم را گلزار گلشن

یاقند چون غنچه شکفتند و مانند گل جلوه نمودند ای خداوند کیت
این نفوس مطمئنند را جام عطا بخش و این قلوب راضیه مرضیه نشسته صهبان
احسان کن تا یاد کمال و جمالت باده گردد و به نغمه ترانه پردازند و
سامعین را فرح و وله بخشند و طالبان را به جذب و طرب آرند جام عشق
به دور آرند و باده سرور و شادمانی ابدی بنوشند و بنوشانند
خدایا این مستمندان را تو انگر فرما و این مظلومان را ارحم کن
و این سرکشگان را سرو سامانی دو و این محسنه و نمان را سرور ابد

بخش توئی مقدر و توانا و توئی کشنده

و مهربان .

ع ع

۳۱۰ ای خداوند بماند مُعتس از بیگانه و خویش پیوند دردمندان
 تویم در مانی عنایت فرما مستمندان تویم سر و سامانی مرحمت کن
 مد هوشش جام بستیم جوشی بده و با دونهش بزم مجتیم خروشی
 احسان کن گوشه منتظر ندای سرودش برسان هوشها مقرر صد
 الهام بفرما این بندگان انبواز و این افتادگان را بردار گمراه

بیامرز افسردگانیم بر بسوز پر مردگانیم به بار

صفت بسوز تویی معطی و توانا و آشنا

امی پروردگار آموزگاری و امی کردگار بزرگواری پس آن
 مشتاق را بہرہ نئی از شراق دہ و عشاق روی خویش را پر تو
 از دلبر آفاق بخش او ارگان بادیدہ بستان بہ حریم وصال در آرزو
 و کجاست تکان صحرائی فراق را محرم حرم وصال کن عاشقان از حرفان
 نجابت دہ و آشفگان در بزم قرب سر و سامان بخش صامتگان
 ناطق کن قانطان اُمیدوار فرمایگانگان را آشنان کن و
 محرومان را محرم راز فرما محمودان را بر سر و زور و محمدان را بہ نار
 محبت بسوز طریق ہدی نبوا و ابواب ملکوت ابھی بگشاہن
 حسد و بغضا بر انداز ایوان محبت و وفا بر سر از ویچارگان را چارہ

ای دلبر مہربان ہر بینوانی سرگشتہ کوی تو ہوس مرغ بی پروا بلے
 گر قمار موی تو و ہر سرگشتہ و سرگردانی ناظر بہ سوی تو و ہر سوختہ دلے
 تشنہ جوی تو و جہانیاں ہر چند خافلند ولی بہ جان گرفتگی تو نیند
 و نسا شنند بخویند و نیویند ولی مستحق الطافند و سزاوار عنایت
 و اعطاف ای کریم نظر بہ استعداد ہر تقیم مفرما بہ فضل عمیم معالہ
 کن و بہ نور مبین ہدایت فرما یاران خویش را یاوری کن و عاشقان
 ملکوت جمال را بشارت وصال دہ و درد مندان عشق درمان دل و
 جان بخش ہر یک را بر خدمت آستان متوفی کن و در زمرہ رستمان
 در آرزوستان رستان کن توئی مقدر و توانا توئی بخشندہ

درخشندہ و تابان . ع ع

۳۱۲ ای خداوند بی نیازم و محترم رازم و یار دلنوازم آن یاران دیرین را
 مذاق شکرین ما و در درگاه احدیت بنده نازنین ما و در دیوان
 علیین صد نشین کن تونی حمان تونی منان تونی مهربان

ع ع

۳۴

۳۱۳ اَتَلْتَمُّ يَا هَادِيَ الطَّالِبِينَ اِلَى سَبِيلِ الْهُدَى وَمَقْدَرِ التَّارِبِينَ مِنْ
 بَيْدَا الضَّلَالَةِ وَالْعَمَى وَمُعْطَى الْمُخْلِصِينَ النِّعَمَ وَالْآلَاءَ وَمُجِيرِ الْمُضْطَّرِّينَ
 فِي كَهْفِ الْاَوْفَى وَمُجِيبِ الدَّاعِينَ مِنَ الْمَلَكُوتِ الْاَعْلَى رَبِّ

لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَ الْهَائِمِينَ مِنْ قِيَامِي الْحُجُودَ وَأَوْرَدْتَ الْمُقْبِلِينَ
عَلَى الْوَرْدِ الْمَوْرُودِ وَيَسَّرْتَ لِلْمُتَّقِينَ عَطَمَ الْأَمَالِ وَفَحَّتَ لِلْمُسْتَأْمِنِينَ
أَبْوَابَ الْوِصَالِ مِنْ مَلَكُوتِ الْجَمَالِ وَأَنْقَذْتُمْ مِنْ بَارِئِ الْحَرَمَانِ
حَتَّى سَعَوْا إِلَيْكَ وَرَدُّوا عَيْنَكَ وَوَفَدُوا بِبَابِكَ الرَّحِيمِ
وَحَارُّوا أَوْ قَرُنُصِيبِ رَبِّ إِتْمَ ظُهُورِيتُ عِلْمَتِكُمْ بِبَابِ الْوِصَالِ
وَأَنْكَنْتَ لِعَوْنِهِمْ بَرْدَ لِقْضَلِ وَالْإِحْسَانِ وَشَفَيْتَ عِلْمَتَكُمْ بِدِرْيَاقِ رَحْمَتِكَ
يَا حَنَّانُ يَا مِثْلَانَ رَبِّ ثَبَّتْ أقدامَهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ وَوَسَّعَ عَلَيْهِمْ
سَمَّ الْبِحْيَاطِ وَاجْعَلْهُمْ رَافِعِينَ فِي ذُيُولِ الْعِزَّةِ السَّرْمَدِيَّةِ إِلَى
أَبَدِ الْأَبَادِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ لِلَّهِ الْإِلَهُ الْأَنْتَ
الْمُقَدَّرُ الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ .

هو الاله
 رَبِّ رَجَائِي هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي خَضَعَ لِمَلِيكَ سُلْطَانَ أَحَدِيكَ
 وَخَشَعَ كَهْزَةَ وَحَدَانِيكَ وَأَمِنْ بِجَانِبِي وَأَبْتَلِي إِلَى مَلَكُوتِ
 صِدْقِيكَ أَي رَبِّ أَحِبِّ دَعَائِي وَيَسِّرْ أَمَالَي وَأَسْمَحْ لِي رَجَائِي وَعَظْمِي
 مَنَانِي وَأَشْرَحْ صَدْرِي وَفَسِّرْ قَلْبِي وَجْعَلْهُ تَبَشِيرًا بِبَارِكَاتِكَ وَفَتْنًا بِفِتْنَاتِكَ
 وَجِيًّا بِسَائِمِ حَتَائِقِ سِرَارِكَ أَنْتَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَنَّانُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ

هو اله
 إِلَهِي هَذَا مُبْتَلِي تَضَرَّعُ إِلَى مَلَكُوتِ تَقْدِيرِكَ وَتَشْبِثُ بِذِيْلِ رِجَائِي
 كِبَرِيَايِكَ وَتَسْتَعِظُ مِنْ عَظِيمِ عِلَاكَاتِكَ أَنْ تَجْعَلَهُ مَشْمُولًا بِعَوَاطِفِ رَحْمَتِكَ

وَمُسْتَعْرِقًا فِي بَحَارِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَمُتَطَايِرًا فِي أَوْجِ حَسَنَاتِكَ الَّتِي تَبْرِكُ
مِنَاهُ بِجُودِكَ وَفَضْلِكَ . ع ع

بُوعَبَّ

۳۱۶ ای پروردگار به جنود ملا اعلیٰ نصرت نما و به حیوش ملائکه محبت
وصفا اعانت کن نعمات قدس بفرست و محافل انس معطر نما
فیس قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور حقیقت جلوه ده
دیدة اهل بصیرت روشن کن آفتاب ملکوت ابهی بکوش رسان
و بهر دلتنگ عالم ادنی را خوشوقت کن ابر رحمت بفرست باران

موہبت بیار چمن ہدایت بیارا ریاحین معانی انبات کن
 و سلطان گل راناج موہبت بر سر نہ و بلبلان روحانی را بہ غزلخوا
 بجان و حقایق و معانی تعلیم دہ تونی پروردگار تونی کردگار تونی
 مجلی طور در کشور انوار . ع ع

ہو الہی

۳۱۷ ای خداوند مہربان این نفوس بندگان استماند و پاسبانہا
 رستان شب روز بہ نار صحبت مشتعلند و بہ نجات دست مؤمن
 مقصدی حسرت رضای تو ندارند و آرزوی حسرت لقای تو بگویند چون
 شمع در سوز و گدازند و چون مرغ سحری ہمدم نغمہ و آواز ہر یک در
 جنت اہنایت صفت حمد تو گویند و از جوہار رحمت بنوشند و در علاء

کلمات بکوشند و از آتش عشقت بسوزند و بجوشند ای پروردگار
 این مرغان چمنستان محبت را در حدیقه حقیقت لانه و آشیانه بخش
 و به ترانه وجد و سرور و شوق و شادمانی در بزم کامرانی و مسافران
 ابر رحمت بیار بحر مهربت به موج آرنسیم عنایت بوزان پرتو نبوت
 مبدول و ارتقا هر یک چون جل اسخ متین بر این عهد زرین صین است
 و برقرار ماند و بشکرانه احسانت زبان گشایند و بر یک آیتی از آیات
 توحید گردند و هر کدام بنیة امی از بنیات کتاب مجید توئی خداوند مهربان

و توئی خلیل الاحسان انت انت الکریم

المقصد الغریر الممان

ع ع

اللَّهُمَّ يَا مَنْ بَدَّكَ أَشْرَقَتِ الْأَنْوَارُ وَظَهَرَتِ الْأَشَارُ وَسِيرَتِ الْجِبَالُ
 وَزَلَّزَلَتِ الْأَرْضُ وَأَنْفَطَرَتِ السَّمَاوَاتُ وَبَرَزَتِ الْأَشَارُ وَسَجَّزَتِ الْجَارُ
 وَبَعَثَتِ الْقُبُورُ وَنُظِمَتِ الْجُجُومُ وَأَمْطَرَتِ السَّحَابُ وَنَشَرَ الْكَمَا
 وَأُنْبَتَتِ الْأَرْضُ وَأَخْضَرَتِ الْأَشْجَارُ وَظَهَرَتِ الثَّمَارُ اسْمُكَ بِالْكَلِمَةِ
 الَّتِي بِهَا اهْتَزَّتِ الرَّاسِيَاتُ وَظَهَرَتِ الْآيَاتُ الْبَيِّنَاتُ وَتَمَّتْ
 الْكَلِمَاتُ أَنْ تَرْحَمَنِي وَمَنْ سَيِّبُ بِي وَتَسْمَلُنِي بِالْعَوَاطِفِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَ
 الْأَلطَافِ السَّجَانِيَّةِ وَتَجْعَلْ لِي مَقْعِدَ صَدَقِ عِنْدَكَ وَتَرْفَعُنِي مَقَامًا عَلِيًّا
 رَبِّ أَرْحَمِ عَجَزِي وَوَدَلِي وَفَقْرِي وَنَكْسِي وَارْحَمْنِي بِفَضْلِكَ وَصَوْنِكَ

وَلَا تَدْعُنِي تَعْبَتُ بِي أَيَادِي النَّوَابِ فِرْعَوْنِي الْفِرَاصِ تَشْتِ
بِهَاشِلٍ وَتَفَرِّقُ بِهِ جَمْعَ أَنْكَانَتِ الْقَوْمِ الْمُقَدَّرِ الْمُتَعَالَى الْعَيْنِ

المهين لفتيوم

ع ع

هو الابهني

۳۱۹ ای بزوان جمن جانم فدای خاک آستانت بوی خوشی به مشام رسا^ن
و به کوی خوشم لالت فرما بیچاره ام پاره فی کن آواره ام دل صد^{باره} پاره
ده منوس جانم باش و راحت و مسرت و جدنم گردد چون عنایت
کنی انس است و چون عدالت نمایی وحشت است توئی حیم و کریم مهربا^ن

ع ع

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لَا عِبَادَ يُسْجِدُونَ عِبَتِكَ السَّامِيَةَ الْعَالِيَةَ
 الْمَنَارَ وَيَتَوَجَّهُونَ إِلَى سَاحَةِ مَوْهَبَتِكَ الْمَتْرَامِيَةَ الْأَطْرَافَ السَّاطِعَةَ
 الْأَرْجَاءَ وَلَا يَقْصِدُونَ إِلَّا تَلْمِذَاءَ أَنْوَارِ الرِّضَاءِ وَتَشْعِضِضِ سِيَارِ الْوَفَاءِ
 رَبِّ وَفَقِّمْنَا عَلَى الْمُنَى وَيَسِّرْ لَنَا الْمُبْتَغَى وَبَدِّلْ لَنَا كُلَّ مَعْسُورٍ بِمَيْسُورٍ
 وَابْدِئْهُمْ عَلَى الرَّزَاقَةِ وَالرَّحْمَةِ بَيْنَ الْجُحُورِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ
 إِنَّكَ أَنْتَ الرَّبُّ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ

ع ع

هُوَ

إِلَهِي إِلَهِي نَحْنُ عِبَادُكَ لِعَجْرَةِ قَوْلِنَا بِقَوْلِكَ الْفَائِدَةِ فِي حَقَائِقِ
 الْأَشْيَاءِ وَابْدِئْنَا عَلَى مَا تَحِبُّ وَتَرْضَى وَنَحْنُ الضُّعْفَاءُ ائْتِنَا بِقُدْرَتِكَ الْعَطِيَّةِ

نحن فقراء غنينا من كنوز احسانك يا ذا الاسماء الحسنى ونحن مرضاء
 اشقنا بذرياتك الاعظم من هذه لعل مستولية على القلوب والارواح
 رب رب اشرح صدورنا بالطفاك النازلة من ملكوتك الرفع ونور
 قلوبنا بالنور المبين الساطع من الاوق الكريم وسقنا كأسا دافقا طمحة
 بصها، موهبتك واجعلنا سكارى من ندام معرقتك لنشرح في رياض
 العرفان ونشرح في حياض الايقان وتتضلع نسيم عناتك من غياض
 بفضل والاحسان انك انت الكريم المعطي المنان .

ع ع

هو

اللى ورجاني هذا عبد قد تضرع الى ملكوت رحمتك و ٣٢٢

جبروت فردوسیتک متمیماً رضاک و مُبْتَغِياً قُرب جوارک مُتَقَرِّفاً
 بعقبک المعطرة الأزجاد براحة مسک العطاء ای رب قدر له
 هذه المنحة الكبرى و بهیأله من امره رشداً و تدر له اجر من فاز
 بهذا الموهبة العظمی و العظیة الجلاء ای رب از منکسر الیک جابر
 کسره و وُشِعَ حَضْرَهُ و اشرح صدره و یسر له امره و یحل ابواب
 الفضل مفتوحة علی وجهه و غمام الجود فانضاً علیه و نسیم النعیم
 ما راعیه و نضرة الرحمن طافحة من وجهه انک انت الکریم الرحیم

الغریز الوهاب . ع . ع

انت انت

ربنا انزل علی هذا المستحیر یفینا باب احدیتک من فیوض

۳۲۳

سماء بهاء احديتک و اجزیه بتفحات قدس فروزیتک و شرح صد
 آیات توحیدک و نور بصره بمشاهده آثار تقدیسک و اطلاق لسان
 بذکرک و ارفع ندایه تبسجک و تهلیلک و عطر مشامه بشرطیب
 عرفانک و طیب نفس بتأرجح عرف احسانک انک انت
 لمعطی العطوف علی کل من و فی بعدک و میثاقک .

ع ع

هو

۳۲۴ رب اتنی اتوسل الیک بالنفوس التي سمرعت الی مشهداً لعدا
 و البیوت التي انشأ صلت فی سبیل الولا و الدماء التي
 فی محبتک من شدة الوفاء ان تفتح علی وجه عبدک بذابوا

الطَّاءِ اِنَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا تَشَاءُ وَاِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ .

ع ع

هوشه

۳۲۵ ای پروردگار این بندگان یاران تو و این کنیزان عزیزان درگاه تو
هر یک سرگشته کوی تو آشفته روی تو دل داده خوی تو از جهان خاک
بیزار شدند و طالب عالم پاک کشور تا بناک شدند در نهایت استیقا
و از فرقت جمال و کمال در خایت احتراق حال سوی تو شتافتند
تا بوی تو بویند کوی تو جویند روی تو بوینند ای ایزد مهربان
از این جهان رها یافتند و به جهان تو پرواز نمودند به ملکوت خوش راده

و در گلشن بقالانه و آشیانه عطا کن تا به آهنگ تقدیس پروازند
 و نغمه بدیع بنوازند و به آواز خوش گلبنامک توحید برانند توئی
 بخشنده و توئی آمرزنده و توئی درخشنده مهربان .

ع ع

هوشه

۳۲۶ ای خداوند یاران هوشمند را بنواز عیش روحانی مهیاساز
 بزم ربانی بیار و جمال نورانی بنما ای پروردگار ابرار را بزرگواری کن و فیض
 ابدی آشکار کن اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده هر دلی را بهدم یادت
 کن و هر چشمی را روشن و بینا دوستان را عزیز کن و یاران بافرزنگ تمیز نما
 هر یک را شمع جمع کن و شاهد سخن نما و سرو این چمن کن و طاوس این

گاشن نما تا جهان ازین بخشند و این نور مبین منتشر نمایند و چنین به پرتو فیض
قدیم بیاریند توئی مقدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بیانا لا اله الا انت

الکریم الرحیم المعطی الفضال . ع ع

هو

رب رب نور و وجه اجناسک المخلصین و ایدهم عبداً لک نصرک بلبین
و ثبتهم علی صراطک المستقیم و اتق علیهم ابواب البرکة بفضلک القدیم
لا نهم شفقون ما خولتتم فی سبیلک و یحافظون علی دینک و یطمئنون بذكرک
و ینزلون ارواحهم فی محبتک و لاینجلون باموالهم حباً بجمالك و طلباً
لرضانک رب قدر لهم خیراً موفوراً و نصیباً مفروضاً و اجرًا محتوماً
انک انت الموفق المویذ الباذل المعطى الکریم . ع ع

۳۲۷

ہو الابیھی

۳۲۸ ای پروردگار این بیچارگان چاره بخش و این در ماندگان در مانے
عطا فرما و این بی نوا یان را فضل و احسانی عطا فرما این نفوس ضعیفہ
را در پناہ حضرتت پناہی دہ این فقیران نحیف را قوتی عنایت فرما۔

ع ع

ہو الابیھی

۳۲۹ الہی الہی ہو لاریفوس سطلو انی ظل رحمتیک و انجد بو استغاثت
قدسک و اتقدوا بالنار الموقدہ فی سدرہ فرداستک و توجہوا الی ملکوت
اصدیتک و استہلوا الی حبروت و صدایتک ای رب عالمہم بفضلک

فی جمیع اشئون انشر علیهم لواء الا لطف و الاحسان یا ربی بحنون
انک انت الکریم اللطیف الخی لقیوم .

هو الای

۳۳۰ ای پروردگار این هوشیار را به بخشش آسمانی بزرگوار کن و از
موهبت رحمانی برخوردار نما حیات ابدی بخش و عزت سرمد
عطا فرما تا جی از موهبت کبری بر سر نه و خلعتی از شناس
استبرق جنت اهی در بر کن تا به فیض نامتناهی مستفیض گردد
و به عنایت مخصوصه مختص شود تویی مقتدر و توانا .

ع ع

بہوشہ

۳۳۱ در ہر نفسی سر بہ تراب عجز و نیاز ہم و تصریح وزاری نمایم کہ
ای خداوند بی نیازم و محرم رازم و یار دلنوازم آن یاران
دیرین را مذاق شکرین نما و در درگاہ احدیت بندہ نارین
فرما و در دیوان علین صدر نشین کن توفی حنان توفی منان
توفی مہربان . ع ع

بہوشہ

۳۳۲ ای پروردگار توفی آموزگار و ملجا و پناہ گناہکار بیچارگانیم
چارہ بخش درو مندائیم در مافی عطا فرما بی سرو سامانیم ملجا و پناہی دہ

لکھتے گانیم بہ درگاہ ہدایت فرما آوار گانیم منہل و ماوانی عطا
توئی مہربان توئی رحمن توئی مہمان توئی مستعان .

ع ع

ہو الہی

۳۳۳ ای بندہ حق دست نیاز بہ درگاہ حضرت بی نیاز برار ہو
ای پروردگار گنتہ کاریم عفو و مغفرت فرما محتاجیم از کتر ملکوت
بخششی نما آوارہ ایم در پناہ لطفت ماوی بخش بیچارہ ایم قوت
و قدرتی عنایت کن توئی فضال توئی کریم و توانا .

ع ع

بنو الایمانی علیهم السلام

۳۳۴ ای محبوب یکتا و پروردگار بهیبتا محض فضل و جود دریا
نخخش گشودی و رخ بر آسروختی و دلها را بودی و غمها زدودی
و نعمه سرودی که قلب نامفتون شد و عقلها محزون چه شد که
پرده نشین گشتی و روی دلشین پوشیدی جانها محزون شد و
یاران و یخون بساط سرور بر چیده شد و شاخ حُب پر زمرده
و خمیده نسیم جان بخش ساکن شد و آب حیات را که پس ای پروردگار
نفحات اسرار از ملکوت ابهایت منتشر نما و پر تو انوار از حبر و
اعلیت لامع فرماتا آفاق معطر و منور ماند . ع ع

۳۳۵ ای خداوند بمانند یاران عبد البهار ایاورمی کن و کنایه کاران را

بزرگواری نما بزم غفران بیار و جام فضل و احسان بخش بیچارگان

و آوارگان را بجا و پناه ده و آگاه نما و شکیر شو مجبر کرد تا هر سیر و فقیر از

خوان نعمت نصیب بهره بردارد توئی مقدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و مهربان

ع ع

۳۳۶ خدایا این طیر حدیقه عرفان را بال و پری عطا فرما این

پروانه شمع محبت را قرب و منزلتی احسان کن این سرگشته

صحراى عشق را به خلوتخانه عنایت دلالت نما و این تشنه باید
هجران را به جسر لقاء روحانی بکشان این بنده قدیم را ندیم
بزم الطاف کن این فقیر مسکین را به عنای مستغنی کردن .

ع ع

ای پروردگار یاران هر گوشه و کنار در تحت تهدید بیگانه و اختیارند
 از جان بسزا و از هر فکری در کنارند روی تو جویند و سوی تو پویند
 راز تو گویند ای لب مهربان بچارگان را از بیگانگان در صون چاه
 حفظ و صیانت فرما و اُمّادگان را به قدرت بلند فرما و بی نصیبان را
 به فیض قدیم بهره فراوان بخش محرومان را محرم اسرار کن و مشتاقان را
 به موهبت دیدار پرور و بنواز زیرا اسیر آن زلف مُسکینانند و در هر دم
 صد جان شانه نمایند توئی مقدر و توانا و توئی دهنده بخشند و مینا .

۳۳۸ انشی یا الهی و جهنت و جہی الی ملکوت تقدیسک و جبروت
 تزئینک بقلب خاضع و جناح منکسر و مہیکل متذلل و طفس راکع
 و جنین ساجد و عین پاکتہ و دموع جاریہ ان تدرک اجناسک
 بفیوضات رحمتتک و تائیدات ربانیتک و توقعات
 صدائیتک و تخدمتک بدانکہ قدسک و تنصرہم بحبیبہ و الہامک
 و تویذہم بحبیبوش ملک الاعلیٰ و ملکوتک الایہی حتی تنکشف
 غمام الغموم عن قلوبہم و تسکن زفرات الحشرات من صدوہم
 و تحف امواج العبرات من عیونہم و تطیب بطور الطافک
 نفوسہم و تجلی مشاہدہ آثارک ابصارہم و تصفو بملاحظہ آیاتک

بصائرهم وترتاح بتتابع إفضالك ضائرهم رت هوأء
أجباك الأصفياء وعبيدك التجباء وأسراك الثقباء قد
تحلوا في سبيك كل بلاء واشتدوا سهام نجاء وتجرعوا
من كأس طافحة بققح من سم الردى واضطهدوا في كل الأضحاء
وأهينوا في كل الأجزاء وخملوا ما لا يطاق من هل الشقاق و
لم يصرم منهم نصبر ولو اضطرم قلب وأنجم الدمع بل حملوا
بذه الأزراب بقلوب منشرحة وصدور مشبعة ونفوس منجذبة و
أرواح مستبشرة معلقة بآيات عرقدك رب طيب لهم
النفوس سمعهم شفق الطاوس في جنة الإفريديوس واد عليهم
الكاوس من صهباء العرفان في كل حين إن أنك أنت

المعین المستعان ثم جعلهم طيور رياض محبتک و ليوث غياض
 معرقک و حیان حياض موبتک و اجل لهم لسان صدق
 علیا حتی نمیلاً الافاق بذكر اهل الاشراق و یستضی الوجود بانوار
 الساطع من مقام محمود انک انت الکریم العزیز الودود
 انک انت رب الغیب و الشهود لا اله الا انت الملک المعبود.

ع ع

ب

۳۳۹ ای خداوند پر عطا صد هزار امیر در کمدت ایرو هزاران سرور
 در آستانت پاسبان این نفس نفیس انفاس طیب ریاض احدیت مشام
 معطر نموده و به مشاهده آیات وحدانیت دیده منور کرده حال مانند

باز ساعد شهبازی در خطر تعرض حبدان جسود و زافان عنود است
 ای پروردگار تو حفظ و حمایت فرما و بر رضایت موفیق کن و این بهال
 بهمال باغ هدایت را به فیض عنایت هر دم طراوت و لطافت و تروتاز
 عطا فرما تا میر و فا گردد و شمع منیر همچون اصفیاء توفی مقتدر و توانا

ع ع

هو

۳۴۰ اللهم يا فتاح الابواب و مَيِّتاً الاسباب و الشافي من شدة الأوصاب
 ان عبادك هؤلاء اصابهم البأساء و الضراء و وقعوا تحت محالِبِ الاثقياء
 و اشتدَّ فزعهم كُلِّ افاكٍ ثمِّم و مُنعتِ دَرَنِيمِ بِسَهِامِ فَاتِكِ اَلَيْمِ قَد تَبَدَّدَ
 شملهم و تفرق جمعهم من صُرُوفِ اللَّيَالِي و طَوَارِقِهَا و نَوَائِبِ النَّهَارِ

وَجَوَارِحِهَا قَدْ أُرِيقتْ دُمَاؤُهَا طَاهِرَةً فِي تِلْكَ الْبِقَاعِ بِأَيْدِي الظَّالِمِينَ
 وَلَمْ يَحْتَوْثُوا شَيْدَ الْعِقَابِ رَبِّ رَبِّ عَظْمِ شَامِمِ مَنجاتِ الْقُدْسِ
 فِي كُلِّ كَبُورٍ وَوَيْلٌ وَنُورٍ بِسَاءِ جَهَنَّمَ بِشَاهِدَةِ آيَاتِكَ السَّاطِعَةِ الْأَنْوَارِ فِي السَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ فَاحْفَظْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ مِنْ لَدُنْكَ الْكَاسِرَةِ السَّبَاعِ نَضِيحِ
 وَأَعْلِ بِهَمِّ ظَلَمَاتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَنُشْرِهِمْ نَفْحَاتِ تَوْحِيدِكَ فِي تِلْكَ الْأَحْجَا
 وَقَوِّهِمْ بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ عَلَى الْأَشْيَاءِ وَأَشْدُّ أَرْوَاحِهِمْ بِالْقِيَامِ عَلَى
 تَعَالِيمَاتِكَ فِي كُلِّ الْأَسْحَاءِ رَبِّ وَفَقِّمْ عَلَى السَّلُوكِ فِي اقْوَمِ الْمَسَالِكِ
 وَأَتَّقِهُمْ مِنْ أَشَدِّ الْمَهَالِكِ وَجَلِّ لِهَمِّ لِسَانِ صَدَقِ عَلَى مَمَرِ الْقُرُونِ وَ
 الْأَعْصَارِ وَصِيَّتِيَا ذَايِعَابِينَ الْعِبَادِ وَأَهْدِهِمْ أُمَمَاتِ ضَلُّوْعِنِ سَبِيلِ
 الْإِرْشَادِ رَبِّ أُنْسِهِمْ فِي وَحْدَتِهِمْ وَكَشِفْ عَنْهُمْ كُرْبَتَهُمْ وَعَفِّ لِهَمِّ حَوْتِهِمْ

حتى يستريحوا في ظل شجرة رحمتك عن كل آفة وعاقبة ومصيبة دهماء
وزرية عمياء، انك انت مؤيد من تشاء على ما تشاء، وانك انت القوي القدير

العزير المتعال . عبد بهار عباس

بِسْمِ اللَّهِ

إِلٰهِي الْبَنِي تَرَانِي مَثَبًا بَدِيلِ رِوَايَةِ رَحْمَتِكَ وَمَتَمِّكَ
بِحِلِّ حَمَتِكَ وَفِرْدَايَتِكَ اِي رَبِّ اُفْرَعْ عَلَيَّ صَبْرًا فِي هَذَا
الْبَدَارِ وَثَبَّتْ قَدَمِي عَلَي صِرَاطِكَ وَنُورِ وَجْهِ بَضِيَا شَرْقِ
مِن مَطْلَعِ رَحْمَتِكَ وَاسْتَقْنِي مِنَ الْكَاَسِ الطَّافِحَةِ بِمَا حَمَتِكَ
وَاصْرِمْ فِي قَلْبِي نَارَ مَحَبَّتِكَ وَاشْغَلْنِي بِذِكْرِكَ حَتَّى اُنْسِيَ غَيْرَكَ
وَاقْوَجْهُ اِلَيَّ وَجْهَكَ الْكَرِيمِ اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ لِعَطُوفِ الْعُضُورِ

(ع ع)

یا ربی ویا الهی ویا نور الانوار و مرکز الاسرار و جاذب
 قلوب الابرار انی بقلب خائف و دمع هاجع اتضرع الیک و
 اتقبل بین یدیک ان تنزل کل خیر علی عبدک المنجذب الی حجاب
 المنخفض الجناح بجلالک الذی امن بک و باياتک و سمع
 کلماتک و حی بنحاناتک و آهت من نائم ریاضک و شاهد
 انوارک و اطلع باسرارک و لبی لنداک عندما ارتفع من
 سمائك و استقام علی حبک و ثبت علی امرک و نطق بهنایک
 و سلك علی الصراط السوی منجذباً الیک و محذناً بعمتک
 و داعياً الیک و منادياً باسمک رب حفظه من کل لثم

وَصُنِّهُ مِنْ نِبَالِ الْإِلَهِامِ وَأَدْخِلْهُ فِي كَهْفِ الْأَمَانِ وَأَخِذْهُ فِي
 فِرْدَوْسِ السَّلَامِ وَأَيِّدْهُ بِجَبْنُودِ الْأَلْهَامِ وَأَشْرَحْ صَدْرَهُ بِإِفْضَالِ
 وَالْإِنْعَامِ وَظَلِّقْ عَلَى تِلْكَ الْعَائِلَةِ بِسَدْرَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ وَاسْتَمْلِحْ
 الطَّافِكِ الرَّبَّانِيَّةِ وَاجْعَلْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ وَحِرْمِمْ بِعَيْنِ رَحْمَتِكَ
 وَأَدْخِلْهُمْ فِي حِصْنِ عَزْوَتِكَ وَكَلَامَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ السَّبَّوحُ
 الْقُدُّوسُ الْمَلِكُ الْمُهَيْمِنُ لِقَيْتُومٍ . ع ع

بِسْمِ اللَّهِ

رَبِّ رَحْمَانِي أَنْتَ أَسْتَعِينُنِي إِلَى مَلَكُوتِ خَيْبِكَ الْأَهْبَى وَجَبْرُوتِ
 عَظَمَتِكَ الظَّاهِرَةِ فِي عِلَاقَةِ الْأَشْيَارِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى هَذَا الْعَبْدِ
 بِنَظَرِ رَحْمَتِكَ وَتَوَجَّهَ إِلَيْهِ بِلُحْظَاتِ عَيْنِ فِرْدَوْسِيَّتِكَ وَأَرْسَلْ لِي

تَقَى مِنْ نَفَحَاتِ قُدْسِكَ وَأَنْتَ فِي حَوْشَتِهِ وَأَزْوِيهِ مِنْ غَلَّتِيهِ
وَبَرَّزُهُ مِنْ لَوْعَتِهِ وَكَشَفَ الْكَرْبَ الْعَظِيمَ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ وَ
سَبَقَتْ نِعْمَتُهُ وَتَمَّتْ حُجَّتُهُ وَطَهَّرَتْ مَحَبَّتُهُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ . ع ع

هُوَ

٣٤٤ رَبِّ وَرَجَائِي وَمُحِيرِي وَمُغْنِي عَنِّي وَمَأْمِنِي وَمَلَاذِي إِنَّ بَوْلًا عِبَادًا
قَدْ سَمِعُوا النِّدَاءَ وَلَبَّوْا الدُّعَاءَ وَأَمَّنُوا بِجَالِكَ الْأَعْلَى وَانْجَذَبُوا إِلَى
مَلِكُوتِكَ الْأَبِيِّ قَتَبُوا نَارَ الْهَدْيِ مِنْ سَدْرَةِ السَّيْنَاءِ وَتَحَلَّوْا كُلَّ مَشَقَّةٍ وَ
بَلَاءٍ وَتَجَلَّدُوا فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَصَبَرُوا عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ كَأْسِ عُلُقَمٍ
مِنْ أَيْدِي الْأَعْدَاءِ جَبَّ بِجَالِكَ وَخَضَعُوا بِجَالِكَ وَشَفَعَا بِجَالِكَ

و دو اماً بذكر و طلباً لرضائک و رضا بقضائک ربّهم
 تحمّلوا کلّ ذلّه فی سبیلک فاجعلهم اعزّاء فی ملکوتک و صبروا علی
 کلّ مشقّه فی حبّک فارز قهم الراحة و المسترّه فی ساحتہ قدسک و وقوا
 تحت شماتہ الاعداء و ملاتہ الرّماء فاجعلهم آیات عزّتک بین الوری
 حتی یعظّموا کلبہم و یحیدّهم لعظما و یتبرک بتراب اقدامهم کلّ من شی
 علی بیط الغبراء و ایدیم تبلیغ امرک و نشر نعماتک و اعداء کلماتک
 اکت انت المقدر العزیز الوهاب . ع ع

هو الای

ای ربّ ترانی منقوض الایابیر مکسور الجناح مسعر الاحشاء مرعد
 عضاء

۳۶۵

بما ورد على سهام البحار من ذوى البغضاء، ووقفت تحت محالب الغدوا
 وتبليت بأثياب ذاب كاسرة من اهل الطغيان فوغرتك اذقت
 عظمى احترق دمي وتأثر بحمي اشتبكت على الآلام والاعزان وضمخت
 متى كل القوى فسيئت ذاتي ونفسي وجودي في هذه النشأة الاولى
 وكل لسانى واقطع نظمي وحب قلمي ونحل حسمي ونحني ظمري وضاق صدر
 وتكد رصفا قلبي اذ كنتى بفضلك ياربى الابى انتقذنى من بين يدي
 هؤلاء وارفعنى الى جوار رحمتك فى المذا الاعلى لاسيرج فى ظل سدره
 رحمانيتك وازقناح فى قباب رحمتك التى احاطت الاشياء
 انك انت الكريم الرحيم الغفار .

ع ع

اِلهِي اِلَهِي تَرَى اَنَّ عِبَادَكَ لِخَلصِينَ بِسَبِيحِ الْوَرَى حَتَّى اَلْاَعْدَاءُ
 وَيَخْدُمُونَ كُلَّ بَشَرٍ تَقْلِبُ مَطَرًا وَصَدْرًا مَرْدِدًا وَقَوَا فِي خَطَرٍ عَظِيمٍ
 مِنْ السِّهَامِ الْمَصُونَةِ وَالْبَيْبَالِ الْمَفُوقَةِ وَالْاَسِنَّةِ الْمَشْرُوعَةِ وَاسِيُوفِ
 الْمَسْلُوقَةِ رَبِّ اَنْتُمْ مَظْلُومُونَ فِي اِيَادِي الْاَعْدَاءِ وَاسْرَاءُ
 بَايَدِي ذُنَابٍ كَاسِرَةٍ وَكَلَابٍ ضَارِيَةٍ مِنَ الْاَسْقِيَارِ وَلَيْسَ لَهُمْ
 مَلْجَأٌ وَلَا مَأْوَى الْاَصُونِ حَمَايِكَ الْكُبْرَى رَبِّ احْفَظْهُمْ بَعِينِ عِيَانِكَ
 فِي ظِلِّ حَفْظِكَ وَكَلَامِكَ ثُمَّ احْرُسْهُمْ فِي صَوْنِ رِعَايَتِكَ مِنْ شَرِّ
 بَرِيَّتِكَ رَبِّ لَيْسَ لَهُمْ نَاصِرٌ اِلَّا اَنْتَ وَلَيْسَ لَهُمْ حَافِظٌ اِلَّا اَنْتَ

رَبِّ قَدَّرَ كُلَّ الْبَدَاءِ لِعَبْدِ الْبَهَاءِ وَاجْعَلْنِي بِدْفًا لِلتَّهَامِ مِنْ كُلِّ الْأَنَامِ
 وَاحْفَظْ عِبَادَكَ الْمَخْلُصِينَ مِنْ شَرِّ التَّهَامِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءَ الْعُمُومِ الْأَجْمَاعِ
 حَتَّى يَسْرَحَ فَوَادِي وَيَطِينَنَّ قَلْبِي وَتَقْرَعَيْنِي فِي مِيدَانِ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ
 أَنْتَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ الْعَزِيزُ الْمُتَعَالِ يَا أَجْمَادُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ بِالْكَوْنِ وَالْوَفَارِ

عبدالبهاء عباس ماه صفر ۱۳۴۰. ع.ع

بِهَوْتِه

۳۴۷ ای پروردگار مهربان شرق در همچنان است و غرب در موج بی پایان
 نفحات قدس در انشمار و انوار شمس حقیقت از ملکوت غیب ظاهر و آشکار
 تر تیل آیات توحید است و تموج ریایات تجرید با نکت سر و شست
 و ننگ محویت و فاد و خروش از هر کرانه فریاد یا بهاء الابھی بلند

و از هر طرف ندای یا علی الاعلی مرتفع و لوله فی در جهان نیست خیز
 غلغله جلوه و بس برکتیا و زلزله فی در عالم نه جز اهتزاز محبت محبوب
 بهیما اجبای الهی در جمیع دیار باغش مشکبار چون شمع روشنند و یاران
 رحمانی در جمیع اقالیم مانند کلهای شکفته از طرف چمن دمی نیاسایند
 و نفسی بر نیارند بسره ذکر تو و آرزوی نذارند جز خدمت امر تو
 چمنستان حقیقت را ببل خوش اکناند و گلستان هدایت را شکوفه ها
 معطر بدیع الالوان خیابان حقایق را طراحى کلهای معانی نمایند
 و جو یار هدایت را مانند سرو روان بیاریند افق وجود را نجوم بار
 و مطالع آفاق را کواکب لامع مظاہر نمایند و مشارق نور توفیق
 ای خداوند مهربان کل را ثابت و مستقیم بدار و الی الأبد ساطع لامع

و پرا نو ار کن تا بر دم از گلشن عنایت نسیمی وزد و ازیم موهبت ششمی
 رسد رشحات سحاب محبت طراوت بخشد و نفحات گلشن وحدت
 مشامها معتطر کند ای لبه آفاق پر تو اشراقی ای محبوب
 جهان جلوه جمالی ای قوی قوتی تدبیر حفظ و امانی ای ملک وجود
 طور قدرت و سلطانی ای خدای مهربان در بعضی بلدان اهل
 طغیان در هوج و موجند و محرکین بی انصاف شب و روز در عتسای
 ظالمان چون گرگ در کین و اغنامی مظلوم و بی ناصر و معین غزالان
 بر وحدت را کلاب در پی و تذروان کو بسار هدایت را غزالان حسد
 در عقب ای پروردگار حفظ و حمایت فرما ای حافظ حقیقی صیانت
 و حمایت کن در پناه خویش محروس و اربوبه عون خود از شر مصلوبان

بدار توئی حافظ حقیقی و حارس غیبی و نگهبان ملکوتی و مهربان اسما.

۳۶۸

رَبِّ اَنْتَ تَعْلَمُ بِاَنَّ النَّفْسَ مَحْفُوظَةٌ بِالنَّوَابِغِ وَالْاَفَاتِ وَحَاطَةٌ
بِالْمَصَابِغِ الرِّزِيَّاتِ كُلِّ مَلَايِكَةٍ حَوْلَ الْاِنْسَانِ وَكُلُّ دَاهِيَةٍ وَهَمَاءٍ
تَقُولُ صَوْتَهُ الثُّعْبَانِ لَيْسَ لَهَا مَلْجَأٌ وَمَنَاصُ الْاَحْطَاكِ وَحَمَائِكَ
وَوَقَائِكَ وَكَلَامِكَ يَا رَحْمَنُ رَبِّ جَعَلْ حَفْطَكَ دَرْعِي وَوَقَائِكَ
جَنَّتِي وَفَارَ بَابِ اَحَدِيَّتِكَ مَلَاذِي وَحَفْطَكَ وَحِرَاثَتَكَ جَهَنِّي
مَعَاذِي وَحَفْظِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَهَوَانِي وَاحْرَسْنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَتَقِمْ
وَمَحْنَةً وَعِنَاءً اِنَّكَ اَنْتَ الْحَافِظُ الْحَارِسُ الْوَاقِي الْوَانِي وَامَانَ

اَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . ع ع

بهنو آلهی ترانی مستحیراً بکهنک المینع و مُتَعَمَّلاً بِلَا ذَکَ الرَّفِیعِ وَ لَأَنْدُ
 اِلَى رِکْنِ الشَّدِیدِ وَ مُتَضَرَّعاً اِلَى مَلْکُوتِکَ الْجَبِیلِ اَنْ تَقْدِرَ لِعِبَادِکَ
 الصَّبْرَ الْجَبِیلِ عَلَی الْمَصَائِبِ وَ الْبَلَایَا وَ الْمَحْنِ الرَّزَايَا فِی سَبِیلِکَ الْمُسْتَقِیمِ
 رَبِّ ثَبَّتْ قُلُوبَهُمْ وَ اَیَّدْ نَفُوسَهُمْ وَ رَکِّزْ اَمَامَهُمْ وَ قُوِّ اَجْسَامَهُمْ حَتَّى یَتَحَمَّلُوا
 کُلَّ مَلَأَ فِی حَبَابِکَ وَ یَقَامُوا هِجُومَ الْاَعْدَاءِ حِیْثُ یُرْعَضُ مِنْهَا الْجِبَالُ وَ یُرْزَلُ
 بِهَ الْاَقْدَامُ رَبِّ اَدْرِکْ عِبْدَکَ الَّذِی لَا زَالَ نَاطِرًا اِلَى شَطْرِ حَامَتِکَ
 مُتَّهِبًا بِأَرْحَمَتِکَ مِنْجِدًا بِمَفْجَاتِ حَمَّتِکَ مُتَّعِیًا بِخِزَرَةِ قِرْدِکَ
 مُسْتَحِیرًا اِلَى بَابِ اَحَدِیَّتِکَ نَاطِقًا بِثَنَائِکَ شَائِقًا اِلَى حَمَالِکَ
 مُشْغُولًا بِذِکْرِکَ مَا لَوْ فَا بَاقْتَسَبَاسِ اِنْوَارِکَ کَا شَفَا لَاسِرَارِکَ نَکَتْ
 اَنْتَ الْقَوِیُّ الْمَقْدِرُ الْغَزِیرُ الْقِیُومُ .

نُهَوْتَه

۳۵. ای پروردگار ای آموزگار این محفل به ذکر تو آراسته
و این جمع تو توجیه به ملکوت تو نموده . دل ها پر مستر است
و جان ها در نهایت بشارت .

خداوند مهربانای این جمع را شادمان کن و در ملکوت
خویش کامران فرما گناه بخش پناه بده آگاه کن به بارگاه
ملکوت در آرزوی توئی و عهده توئی بخشنده و مهربان .

يَا مُغِيثَ الْمَلْهُوفِينَ وَمُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ وَمُجِيرَ اللَّائِذِينَ عَشِيَّتِي
 مِنْ عِمَارِ بَحَارِ الْبَلَاءِ وَأَنْقِذْنِي مِنْ وَحْدَةِ الْبَاسَاءِ وَاصْرَارِ دَائِسَتِي
 فِي وَحْشَةِ الْوَحْدَةِ وَالْمِحْمَةِ الْكُبْرَى وَنَجِّنِي مِنْ دَهْشَةِ الْبَحْرَانِ وَصِرْقَةِ
 الْفِرْقَةِ وَالْبَحْرَانِ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ حُشِّي رَبِّهِ وَفَتْنِي عَلَى الْوَفَاءِ وَاحْفَظْنِي
 مِنَ الْبَحَارِ وَشَفِّنِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَيَسِّرْ لِي الدَّوَاءَ وَزِدْ لِي فِي النِّعَمِ وَالْآلَاءِ
 وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ وَشَغْلْنِي بِكَ عَنْ كُلِّ الْأَشْيَاءِ وَ
 بَيِّئْنِي بِحُبِّكَ فِي الْأَنْسَرَةِ وَالْأَوْلَى أَيْ رَبِّ وَفِدْ دَلِيلَ بِنَابِ
 رَحْمَتِكَ وَقَصِّدْ صِلَى مَقْعَلِ الشِّعْرِ بِفَضْلِكَ وَمَوْهَبَتِكَ وَقَعْدِ خَيْلِ
 بِنَا حَضْرَتِكَ مُلْتَجِئَةً بِعَبْتَةِ رَحْمَتِيكَ فَادْرِكْ بِجُودِكَ وَتَأْيِيدِكَ

وَوَقَّهْ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ وَقَرِّبْ إِلَيْكَ وَأُحْضِرْهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْمَوْلُ
 عَلَيْكَ إِيَّاكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ . ع ع

بِسْمِ اللَّهِ

إِلَى تَرَى تَوْحِيدِي تَحْسَبُنِي وَتَحَرِّقِي وَتَلَهْفُنِي وَتَهْدِي
 ۳۵۲
 فِي هَذِهِ الْيَدِ مِنْ صِرْمَانِي عَنِ الْمَشَاهِدَةِ وَاللِّقَاءِ وَحَبْرَانِي
 عَيْتِكَ الْعُلْيَا وَحَدِيثِكَ الْعَنَاءِ وَعَلَيْلِ شَوْقِي وَعَظِيمِ تَوْفِي إِلَى
 الْقُودِ إِلَى جِوَارِ رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَتَضْمَنِ الْعَبْرِ رَجْبِي تَحْتِ أَطْبَارِهَا
 مُتَذَلِّلاً لِعَظَمَتِكَ الْعَظِيمِ وَتَسْمَعُ نِيَّاحِي وَصِيَّاحِي وَصِرْحِي فِي هَذَا الْقَضَاءِ

بِقَهْدِ إِلَيْكَ وَمُقَرَّبِ عَابِيَابِ رَحْمَتِكَ الَّتِي سَقَتِ الْأَشْيَاءَ أَيْ رَبِّ
تَزْرَى مَدَامَعِي تَجْرِي كَقَفْصِ السَّحَابِ وَتَهْلِكُ بِهَرَانِ حَسْرَتَانِي كَلَطِي نَارِ
مُؤَصَّدَةٍ فِي مَنَابِتِ شَجَرَةِ الْغَضَاءِ وَالْقَلْبُ يَشْكُو الْجُحْمُ وَيَحْنُ إِلَى مَلِكُوتِكَ
الْأَبِي أَيْ رَبِّ أَرْزُقْنِي كَأْسَ الرَّوْدِ بَعْدَ مَا أَذْقْتَنِي سَمَّ النَّوَى
بِعِزَّتِكَ إِنَّمَا أَشَى وَأُحْلَى لَيْسَ لِي مِنْ مَنَاصِ مِنْ الْبَلَاءِ وَالْأَسَى
إِلَّا الْوُفُودِ بِبَابِ رَحْمَتِكَ يَا رَبِّ الْأَضْرَةَ وَالْأَوْلَى أَيْ رَبِّ
إِنْ قَدَّرْتَ عَلَيَّ الْبَعَادَ عَنْ تِلْكَ الرَّوْضَةِ الْمُقَدَّسَةِ مَطَافِ الْمَلَائِكَةِ
لَا تَحْرِمْنِي عَنْ نَفَاثَاتِهَا الْمُعْطَّرَةَ لِلْإِنْفَاقِ وَفَوَاحِيهَا الْمُنْتَشِرَةَ فِي سَبْعِ طِبَاقِ
أَيْ رَبِّ أَرْحَمِ اسْتَقَامِي وَتَشْهَدِي وَحَسْبِي فِي تَوْقُدِي بِنَارِ حَرِّهَا
وَتَوْحُدِي فِي حُبِّهَا فِي وَاسْنِي فِي وَحْشِي وَأَرْحَمِي مِنْ دُشْتِي وَحَرِي

مِنْ عَذَابِي وَانْقِذْنِي مِنْ عِقَابِي فَوْعِزَتِكَ لَيْسَ لِي شِفَاءُ لِعَلَّتِي وَلَا رَوْادُ
 لِعَلَّتِي إِلَّا الْهَلَاكُ فِي مَفَاوِزِ الْفِرَاقِ مُتَلَبِّبًا بِرَأْسِ الْأَشْتِيقِ بِأَمْرٍ
 الْأَفَاقِ أُدْرِكُنِي بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَتَحَنُّنِي بِرَحْمَتِكَ وَهَوْنِ عَلَيَّ لِشُكْلِكَ
 وَخَلِّصْنِي مِنَ الْمُعْضَلَاتِ وَأَشُقِّي لِلْوَفَاتِ وَوَاظِمْنِي لِلتَّحَرُّجِ كَأَنَّ
 الْمَمَاتِ فَإِنَّ لِعَظْمِ يَا إِلَهِي قَدْرَهُنَّ وَمَجْهَمِ نَفْسِي مِنْ عَطْمِ الْمَحْنِ وَ
 الْبَلَايَا تَابَعَتْ فِي السَّرِّ لَعَلَّنَ إِيَّاكَ أَنْتَ الْمُتَقَدِّرُ الْكَرِيمُ

ع ع

ابھی
الحدیث

۳۵۳ ای پروردگار مهربان ای یزدان پاک این بندہ ضعیف را در ظل
 رحمتت مقدره و این عبد عزیز را در سایہ شجرہ سرور ماوی بخش ،

این بی نصیب را نصیبی عنایت کن این بی بهره را بهره ای بخش از بحر
عنایت قطره ای برسان از نهر موهبت رشته ای مبدول کن تا حیات تازه

یا بزم و موهبت بی اندازه جویم . ع ع

هُوَ الْاَبِي

۳۵۴ ای بزدان مهربان قصورم چوق و عمل مبرورم بوق
گنهکارم بد کردارم نعلینم بی تمکینم بیچاره ام آوارم
گرقارم ستمکارم سن غفورسن ، سن غیورسن ، سن
صبورسن ، سن کاشف ظلام دیگورسن .

آهی فضل ایله لطف ایله کرم ایله رحمتله معامله ایله
گوگلتری شاد ایله جانلری آزاد ایله احسان مزداد ایله

ع ع

پوشه

۳۵۵ ای پروردگار هر چند عاجز و ناتوانم ولی تو قادر و توانا سر نشینم

درمانده ایم و عاجز مانده ایم تو معیننی تو ظمیری تو دستگیری آنچه
سزاوار پروردگار است شایان فرما و آنچه شایان آن مرزگار است از زبان کن

تو نبخشیده و دهنده و خط کننده مهربان . ع ع

إِلَهِي إِلَهِي أَنْتَ أَهْلُ إِلَى مَلَكُوتِ حِمَّتِكَ وَأَتَذَلُّ إِلَى حَبْرَتِ
 سُلْطَنَتِكَ وَأَدْعُوكَ بِقَلْبٍ خَاضِعٍ خَاشِعٍ إِلَى مَرْكَزِ الْجَمَالِ وَأَقُولُ
 رَبِّ قَدَّرَ الشِّفَاءَ لِعِبْدِكَ الْمُنْتَهَبِ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَجَعَلَهُ آيَةً
 رَحْمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَتَدْرِلُهُ الْبُرْءَ مِنْ كُلِّ سَقَمٍ وَدَاخَتِي بِسُرِّكَ
 عَلَى كَشْفِ الْعَمَّةِ وَسِعَةِ الرَّحْمَةِ وَسُبُوعِ الْبِعْمَةِ وَظُورِ الرَّاقَةِ وَالشِّفَاءِ
 مِنْ كُلِّ عِلَّةٍ رَبِّ قَدَّرَ لِي كُلَّ خَيْرٍ فِي حَيْثُ الْأَسْكَانِ وَأَدْخَلَنِي فِي
 حَقِيقَةِ الرِّضْوَانِ وَنَشُدُكَ مِنْ عَمْرَاتِ الْعِلْلِ وَالْأَمْرَاضِ وَأَيُّدِ
 عَلَى خِدْمَتِكَ يَا رَبِّي الْفِيضِ أَنْتَ أَنْتَ الْكَرِيمِ أَنْتَ أَنْتَ
 الْعَظِيمِ أَنْتَ أَنْتَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . ع ع

۳۵۷ ای پروردگار این تشنه سلسیل حیات را از چشمه حیوان بنوشان
 و این علیل را از درمان مکتوبی معالجه فرما ما این مریض را شفای حقیقی
 بخش و این طرح فرس را از دریاق اعظم قوه و توانائی عطا فرما
 توتنی شافی توتنی کافی توتنی وافی . ع ع

۳۵۸ ای پروردگار این یاران را بزرگوار نما و در ملکوت عزت ما دیدار کن
 و از صبهای محبت سرشار نما تا آهنگ تسبیح ملکوت تقدیس رسانند
 و سبب انشای نجات گردند و به گشاور و رفقا را ثبات نمایند که بهانه
 صمیمی اند و روحانیان حقیقی مظاہر انوار توحیدند و مطالع هر ابرار تجرید
 از غیر تو بپسارند و شب و روز مشتاق دیدار پروردگار اعانت
 فرما و بنواز و به اخلاق روحانیان سر از کن تویی مقدر و لوا
 و تویی مرتبی معلم بهیما

هو الاله

۳۵۹

إلهي إلهي ان هؤلاء نفوس زكّات وطمّنت بنفحات تبارك

في بلادك ووجوه أشبّثرت بطلوع انوارك بين عبادك

اسلك برحمتك الكبري مؤهبتك العظمى ونور هدايتك البقي

يتلدا بين الارض و السماء ان تجعل هؤلاء آيات تقديسك

بين الوري و زين رؤسهم يتجان يتلدا على ممر القرون الاعصا

انك انت الكريم وانك انت العظيم وانك

انت الرحمن الرحيم

عبد البها عباس

۳۶۰ ای یزدان من این حقایق نورانیست نجوم بازغه اُفق پند
 و جویهان را در ملکوت احدیت روشن فرما و اشجار بوستان
 انجذاب و استقامتند به فیض و ریشش باران عنایت در هر دم تازه
 وزنده و پر طراوت و لطافت فرما سُبْح عرفانند در سخن عالم روشن
 کن و فارسان میدان ثبوت و رسوخند به بسند ملکوت اِهی
 تلپید کن تشنگان بادیۀ اشتیاقند بر ساحل بحر الطاف وارد کن در
 هر دمی نصرتی فرما و در هر نفسی روحی بدم از نسیم حدیقه عنایت
 قلوبشان را روح و ریحان بخش و از نسیم ریاض موهبت مشامشان معطر
 فرما توئی مقتدر و توانا و توئی کریم و رحیم و مهربان . ع . ع .

ای مهربان بریدان من این تن را جان بخش و به جانان برسان
 و از زندان برهان و به ایوان آسمان در آرزوی جهان خاک تنگ است
 به عالم پاک بی رنگ پروازده و عالم ترا بی ظلمانی است به جهان
 نورانی طیران بخش امکان نقص صرف نیستی محض است از کمال
 و جوب مطلق جلوه و فیض بخش پستی را بلندی ده و مستندی را جبهه
 عنایت فرما تو ده غیر از اجبت علی کن گشتن دلمار احدیقه ابھی
 فرما بیهوشان را هوشی ده و خستگان را بیدار نما و خافلان را هوشیار
 کن و محرومان را محترم ابرار نما و مجرمان را منظر غفران کن و مایوسان
 را امیدوار نما قرن عظمت را به عنایت قدمت مژگین ^ع توئی مقدر و توانا و توئی عالم و بنیاد

۳۶۲ خدایا این پچارگان را در ظل سدرہ منہایت نامحش
 و این آوارگان بادینہ صرمان را در جوار فضل و عنایت بلجا و ہاشی
 دہ این تشنگان مفازہ بینوائی را بر شاطی بحر احدیت برسا
 و این طالبان ملکوت ابہایت را بہ سر منزل وحدانیت وصل کن
 این طیور بال و پر شکستہ را در حدائق تقدیس داخل کن و این
 مرغان دم بستہ را بہ امکان جوہر توحید در جنت تجرید فردوس
 تفرید آواز و ترانہ بخش این ذلیلان را بہ غرت قدیمہ ات
 دلالت فرما و این علیسان را بہ دریا ق فاروق عظمت در مانے
 عطا کن و این فقرا را در ظل عنایت مسکن دہ و این ضغفار را بہ سدیہ

تأیید فرماتا این گکشتگان صحرای محبت در مدینه تعدیس دارد
شوند و این بهیوشان با ده عشقت در سخن توحید چون شمع روشن شوند.

ع ع

بهوش

۳۶۳ ای پروردگار آن مشتاقان را تجلی عنایت فرما و ابواب
موببت بگشا از بهر آلودگی طیب و طاهر کن از بهر ناشایستگی
آزادی بخش قیضشان چون پیرین یوسف متعطر کن و خلقت و
خویشان را چون جیب نسیم صبا پر مشک و عنبر نایب صفا
رحمانیت متصف کن و به اخلاق روحانیان متخلق تا آیات توحید
گردند و بنیات اشراق نور رب فرید سبب عزت امر تو گردند

و علت بزرگواری و در خود تا شدتشان به رخا مبدل گردد
 و فقرشان به غنا عزت ابدیه یابند و موهبت سرمدیه منظر
 تقدیس گردند و مطالع تنزیه از عالم نورانیت و روحانیت
 حکایت کنند تا جمیع ابواب از جمیع جهات برو جوشان کشود
 گردد انک انت القوی التیدیر . ع ع

بهوت

۳۶۴ پروردگارا ابرار را انوار بخش و رفات را آیت ملکوت
 اسرار نما روحانی کن نورانی فرما سبحانی کن ربانی
 نما و حیات جاودانی بخش و بقای سرمدی ده سه اهما
 نورانی نما و آیات رحمانی کن امواج بحره تقدیس نما و امواج

ملکوتِ اہلیٰ کن طیورِ حدیقہ معانیٰ نما و ماہیانِ دریایِ سرمدیٰ کن
 از ہر آفتی محفوظ نما و از ہر حوادثی محروس و مصون کن دریل
 رضا ساکت فرما و در قلم و فاما لک کن ہر دم روحی جدید ہم
 و در ہر نفس از نفسِ رحمانی زندہ نما و در جمیع مراتب ترقی بخش
 و بجمیع شئون رہنمون فرما توفیٰ مُقتدر و توانا و توفیٰ و آفتاب

اسرار و بینا و علیم و علیمین من فضلک البہاء الالبیٰ

ع ع

بیتہ

ای پروردگار ابرار را بزرگوار کن و فیضِ ابدیٰ آشکار کن
 اسرارِ پدیدار نما و انوارِ انتشار دہ ہر دلی را ہمدمِ بایست کن

۳۶۵

و هر چشمی را روشن و بینا و دوستان را عزیز کن و یاران با فرزندگ
 و تمیز نما هر یک را شمع جمع کن و شاهدان سخن نما و سرو این
 چمن کن و طاوس این گلشن نما تا جهان را تزیین بخشند و این
 نور مبین منتشر نمایند و چنین به بر تو فیض قدیم بیاورند توئی
 مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بینا لا اله انت الکریم الکریم

المعطی الفضال . ع ع

هفته

۳۶۶ ای بخشنده مهربان یاران دل و جان شادمان کن و روح و
 وجدان جنت رضوان فرما در هر دمی تأییدی جدید بخش و در هر نفس
 رحمانی بفرست نفوس را آیات الهی کن و جوه را سرج ملاصلی زبانه

گو یاکن و گوشها شنو انما تا تر تیل آیات تقدیس کنسند و استماع الحان
 بدیع از ملکوت جدید هر یک را کو کبی کن از افق موهبت کبری درخشند
 فرمانا از مشرق هدی بر قرون اعصار بتابند توئی مقدر و غیر و بخشند
 و درخشند و دانا لا اله الا انت العزیز المستعان . ع ع .

پهلو

۳۶۷ ای پروردگار این دوستان را در بوستان عنایت و
 گلستان موهبت در کنار جویبار احدیت سروهای پرنضارت و
 طراوت فرما و این خستران نورانی را در خاور رحمانی روشن و
 درخشان نما و این تشنگان با دیز سحران را بر بحر بی پایان وارد کن

و این گلستان صحرائی اشتیاق را به وثاق نور آفاق در آرد
 کلمه توحید به تجید تو مشغول گردند و در سخن امکان سر مست جام
 نوشوند و در بزم است هر یک قدحی به دست گیرد و قص کنان
 و پاکوبان در وجد و سرور آید و در شوق و شور و نغمه آغاز کند
 که محیر عقول و شعور گردد ای یار محرابان ای پاک یزدان عنایتی نما
 موهبتی عطا فرما احسانی کن تا پیدی ده توفیقی بخش تا به آنچه رضا
 مبارک است موفق گردیم و مؤید شویم تو فی مقدر و توانا و مؤید ما

ع ع

هونه

۳۶۸ بخشنده یزدانا این بندگان آزادگان بودند و این جانهای تابان

به نور هدایت روشن درخشنده گشتند جامی سرشار از باذیه محبت
 نوشیدند و اسراری بی پایان از او تار معرفت شنیدند دل به تو
 بستند و از دام بیگانه گلی بستند و به بیگانه گلی تو پیوستند این نفوس
 نقیسه را اینسلا هویان فرما و در حلقه خاصان در آرد و در حلقه
 عالم بالا محترم اسرار کن و مستغرق بحب انوار فرما تویی بخشنده و

و درخشنده و مهربان . ع ع

هویته

ای مهربان جانان همه اعضا و اجسام را به زبان ملکوتی
 به شکر و ستایش ناطق و به نیاز و به نیایش پرداخته در بن هر موی
 هونی زخم در سر هر کوی نعره نئی بر آرم جانم فدای هر بنده دیرت

۳۶۹

هستیم قربان آن ندای شیرینت چون از مشاهده بصر در عالم ناسوت
 محروم نمودی از ادراک بصیرت در جهان ملکوت تا یوس مفرما
 تونی بخشنده و مهربان . ع . ع .

۳۷۰ پروردگارا یاران غرب را به نقشات روح القدس مشام مطهر
 فرمودی و افق غرب را به نور هدایت روشن نمودی دوران را
 نزدیک کردی و اغیار را یار مهربان فرمودی خستگان را بیدار
 کردی و غافلان را هوشیار فرمودی ای پروردگارا این دوستان
 بزرگوار را مؤید و موفق به رضای خویش نما و خیر خواه بگمانه و
 خویش کن به جهان ملکوت ابدی در آرزو از فیض لاهوت نصیب بخش
 بهانی حقیقی کن و ربانی صمیمی فرما و از نجات برهان و در حقیقت مستقر فرما

آیات ملکوت کن و کواکب درخشانده در افق ناسوت مناسب
 راحت و آسایش عالم انسانی فرما و خادم صلح عمومی کن کل را
 از باده و صایا و نضایح خویش سر مست کن و جمیع را در سبیل تعالیم
 خود روشن و سلوک عطا بخش .

بِسْمِ اللَّهِ

۳۷۱ ای بزدان مهربان یاران جانتانند و دوستان پرتو افشان
 ای سیرتتند و مستحیر به باب رحمت رضای تو جویند و راز تو گویند و
 راه تو پویند ای پروردگار گناه بیامرز تضرع و ابتهال بیاموز تا کل ^{تنت} هر چه
 پردازیم و سنوحات رحمانیه طلبیم و به نضایح و وصایای تو عامل گردیم ^{شب} .

روز به جان دل بگوئیم و بجوشیم و بخروشیم تا انوار توحید بدرخشند و
آیات تجرید تر تیل گردد و صبح تقدیس بدید و قلوب به انوار الطاف
روشن و منور گردد الهی الهی هو لا عباد منذ لون االی عزة ربوبیت
خضع فی عتبة رحمتتک خضع لغرک و جلال فردائتک متوجهون الیک
و متوکلون علیک متضرعون بین یدیک رب انزل علیهم آیت الهدی
و احلیم مصابیح ملا الاعلی و اتق علیهم کلمة التقوی و نور قلوبهم شعاع
ساطع من افج العلی و نطقهم بالثناء و احشرهم تحت رایتہ الموهبة العظمی
و احلیم طیوراً صادحة فی حدیقة الوفاء و اسود ازاریرة فی غیاض البقا
و حیثاً تا ساجده فی حیاض الملکوت الالهی انک انت الکریم و انت
انت العظیم و انک انت الرحمن الرحیم . ع ع

ای پروردگار مهربان در درگاهت پناه ده و به اسرار آگاه کن
 چشم بینا نما و گویشم شنو کن و جان دل را به راز و نیازت
 بدم نما ای خداوند گمشده ایم راه نماند شکانیم آب ده گرسنه ایم
 عسار ربانی بخش افسرده ایم فرح آسمانی ده اسیرنا سویم آزادی لاهوت
 بخش تعلق به عالم خاک داریم مفتون عالم پاک کن در قید هوک
 و هویم و نفس پرست از این دام و بندرهای بخش خار و دلیلم
 در ملکوت عنایت عزیز نما محسوسیم محرم راز کن پشیم و نیم فیض روح الهی
 ترو تارزه نما افسرده ایم به بار محبت برافروز مرده ایم به حیات ابدیه

جَنِينِمْ نُورِ الْهُدَىٰ وَاجْعَلْهُمْ آيَاتِ رَحْمَتِكَ لِعُمُومِ خَلْقِكَ وَرِايَاتِ
 مَوَهَّبَتِكَ بِجَمْعِ بَرِيَّتِكَ وَأَيِّدْهُمْ فِي جَمْعِ إِشْتَوَانِ إِيَّاكَ نَسَبَتِ
 الْكَرِيمِ الْغَرِيزِ الْوَدُودِ

ع ع

هو الاله

ای نیردان مهربان من ای جان من ای جانان من ۳۷۴
 تو آگهی بر آشکار و نهان من این یاران سر مست با ده پیمانند
 و پیمان به دست بزم کهنان خست از آسمان مهر تواند و چراغان
 نور آفتابان سپهر تو و مرغان چستان بهشت تو این اختران را

درخشان کن و این چراغان را خشنده به نور بی پایان این مریخ
 را گلبنانگ پهلوی بیاموز و این پرندگان را پرندگی در آسمان
 آزادگی شب و روز بیاد روی تو اند و آفت موی تو و شیفته
 خوی تو و مدبوش بوی تو و سرگشته کوی تو سپاس تراست
 ترا نیایش ترا که آفریش را به پر تو بخش راستی و جایگاه راستان
 را در جهان بالا خواستی .

ع ع

۳۷۵ اِلٰهِي اِلٰهِي هُوَ لَا عِبَادَ اِذْ اَخْلَصُوا وُجُوْهُهُمْ لِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ وَ
 سَلَكَوْا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ وَاتَّبَعُوا الْمَنْجِقَ الْقَوِيْمَ وَ لَمْ يَخْشَوْا بَاسًا كُلَّ اَفَّا

أَشْمِ وَلَا يَبْأُونَ شِمَاتٍ كُلِّ مَعْتَدٍ زَيْمٍ قَدَحَنَ قُوا الْعُجْبَاتِ هَنَكُوا
السُّجَاتِ وَوَدَعُوا الْأَصْنَامَ وَوَدَعُوا الْأَوْهَامَ وَقَبَلُوا إِلَيْكَ
بِقُلُوبٍ ثَابِتَةٍ كَشَوَاحِجِ إِبْجَالٍ وَنُفُوسٍ مُطْمَئِنَّةٍ كَرَوَاحِجِ الْأَوْمَادِ وَ
أَتَبَّهُوا إِلَيْكَ بِفُؤَادٍ طَافِحٍ بِالْوُدَادِ وَصُدُورٍ مُنْشَرِحَةٍ بِآيَاتِ
تَوْحِيدِكَ بَيْنَ الْعِبَادِ أَيْ رَبِّ حَبْلِهِمْ نَحْوًا دَرَاهِمِهِ فِي مَقْعٍ لَشَهْرٍ
وَسُرْجًا لَامِعَةً فِي خَيْرِ الْوُجُودِ وَأَشْجَارًا بَاسِقَةً فِي حَبْتِ الْأَبْهَى وَ
أَمْوَاجًا مُتَهَيِّجَةً مِنْ حَبْرِ الْوَفَاءِ حَتَّى يَتَزَدَكَ الْإِقْلِيمُ نَفْحَاتِ
قُدْسِكَ فِي هَذَا الْقَرْنِ الْعَظِيمِ إِيَّاكَ
أَنْتَ الْمُقَدِّرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

ع ع

۳۷۶ ای پروردگار این بیچارگان شیفته روی تو اند و اُقاده کوی
 تو و سرمست جام هوی تو و عاشقان خمی تو در هجرات گریبان
 دریدند و در صرمان زهر نسراق چشیدند شب روز گریبان تو اند
 و روز و شب نالان به سوی تو حُبُ نوندانند و غیر از تو نشناسند
 و جز به سوی تو نمانند توئی ملجا و پناهیشان و توئی مبدء و منتهاشان
 اگر برانی و یا بنحوانی و یا پذیری و یا آبروی بندگان بر بری
 بزرگوار کنی و یا شرمسار فرمائی توئی مختار توئی پروردگار توئی
 آمرزگار اگر پسندی بهر تهنندار جهند گردد و اگر برانی هر بزرگوار

خوار شود و هر گلی خار گردد و هر سروری خاک ریزد از پای
 آموزگار این بندگان را بنواز و کار این افتادگان را بساز
 شمع در قلوبشان روشن کن و شهاب ثاقب بر هر ابر من نباتا نور
 بزدنیت بر افروزد و پرده ظلمات شبهات بسوزد توئی قادر بر دنیا
 وحی و توانا و داننده و شنوا راز درون را ابراز نما خار زارد لها
 گلشن و گلزار کن روح را قوچی بخش و جان و وجدان را بشمارت
 و نشاء صبوحی عنایت فرما . ع ع

بیت

ای پروردگار اهل بهار در هر موردی تنزیه و تقدیس ۳۷۷
 بخش و از هر آلودگی پاکی و آزادی عطا کن و از ارتکاب هر گناه

نجات ده و از قیود هر عادت رهائی بخش تا پاک و آزاد باشند
 و طیب و طاهر گردند سزاوار بندگی آستان مقدس شوند و لایق
 انتساب به حضرت احدیت از مسکرات و دُخان رهائی بخش
 و از افیون مورث جنون نجات و رهائی ده و به نجات قدس مانوس
 کن تا شاه از باده محبت آید یابند و فرح و سرور از انجذابات به
 ملکوت اُبهی جویند چنانچه فرمودی ؛
 آنچه در سخنان داری نشکند صفای عشق

زان شراب معنوی ساقی همی بگری بیار

ع ع

الہی و منونلی عنده لہفتی و مجاہی و مہربانی عنده اضطرابی و ملائک
 و معاذی عنده اضطرابی و ایسی فی ہستی و سلوٹی فی کربتی و حبیبی
 فی غربتی و کاشف غممتی و خافر خوفتی اتنی التوجہ الیک بکلیتی تضرع
 الیک بحقیقتی و کینونتی و ہوتی و جنانی و لسانی ان تخطنی عن کل
 شأن بخالف رضاک فی دؤرہ و انتیک و تطہرنی من کل و صر
 یعنی عن التتذیرہ و التقدیس فی ظل شجرہ رحمتیک رب ارحم
 الرضعیف و اشف العلیل و ازر و ایل و اشرح صدورنا اشتعلت فیہا نار
 محبتک و اضطرم فیہا لہیب عشقک و شوقک و البس بہا کل التوحید حلل التقید
 و توجہنی باکھل مواہبک و نور و جہی بضیاء شمس مراحمک و فتنی علی حدتہ

عتبة قدسك و أملاً قلبى بحجة خالقك و اجلنى آية حمتك و سمة عنائك
 و مؤثراً على التأليف بين اجبتك و خالصاً لوجهك و ناطقاً بذكرك و
 ناسياً لشؤنى و متذكراً لشؤناك رب رب لا تقطع عنى نعمات غفوك
 و فضلك و لا تحرمنى عن معين عونك و خودك و اخطى فى ظل خاتك
 و ازعجنى بعين جاتيك و نطقى بشئناك بين برتاك حتى يرتفع ضجيجى
 فى المحافل العليا و ينجذ من فمى ذكرك انجدار السؤل من الاثلال
 انك انت الكريم المتعال و انك انت العزيز القدير ع

بسم الله

لك الحمد يا الهى بما خرقت ابصار القلوب حجابات لنور ٣٧٩

وَسُجَّاتِ الظُّلَامِ الَّتِي تَجُوزُ الْمُشْتَبِهَةَ لِلْقُلُوبِ الْمُسَاثِقَةِ فِي آفَاقِ
 الْأَثَارِ فَانْجَذِبَتْ الْقُلُوبُ وَانْشَرَحَتْ الصُّدُورُ وَانْتَبَهَرَتْ
 الْأَرْوَاحُ خَاشِعَةً خَاضِعَةً مُتَقَدِّمَةً لِامْرِكِ الْمُبْرَمِ حَكِيمٍ فَذَنْتِ
 وَاسْتَضَاءَتْ وَأَسْتَبَاهَتْ وَاسْتَشْرَقَتْ وَاسْتَنْبَتَتْ مِنْ تِلْكَ
 الْأَنْوَارِ وَالْأَثَارِ وَفَاضَتْ عَلَى الْأَقْطَارِ الْإِلَهِيِّ الْإِلَهِيِّ أَيْدِ تِلْكَ
 السَّمَائِقِ الصَّافِيَةِ وَالْوَجْهِ الْبَاهِيَةِ عَلَى أَعْلَى كَلِمَتِكَ الْعِلْمِ
 بَيْنَ الْوَرَى وَالْعَمَلِ بِوَصَايَاكَ الْمُجِيبَةِ لِلْقُلُوبِ وَالْأَرْوَاحِ
 وَالْجُودِيَةِ فِي عَمَّتِكَ الْمُقَدَّسَةِ لَطِيبَةِ الْمُعْطَرَةِ الْأَرْجَاءِ رَبِّ
 أَنْ عِبْدَكَ هَذَا الَّذِي سَمَّيْتَهُ بَلِيْثَ الْوَعْنَى وَصَفْتَهُ هَذَا الْأَسَدَ
 إِلَى نَفْسِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ فَسَرَّعَ إِلَى تَقْبِيْلِكَ النُّورِ

الحديقة الغلباء والروضه الفناء، ومنع عن الوصول بما اكتسبت
 ايدي اهل الغرور فرجع بقلب منكسر و صدر متحترق وعين تبتل بالعباء
 وأحشاء تلهب بالرفرات رب قدر له كل خير في ملكوتك و
 أجر كل صيف وقد على باب فضلك و جودك و ايده تبايضا
 الشجائيه في تلك العذوة القاصيه التي اشتد فيها الوسواس
 الشيطانيه رب انطقه بالثناء و أجر له العطاء و اجعل له
 مقام صدق عليا انك انت الكريم و انك انت العظيم و انك
 انت الرحمن الرحيم . ع ع

هو

التي مولاني و مجيري عند خطر ابني و عيني لدى خطرارك
 ٣٨٠

وَمُنْجِدِي عِنْدَ ابْتِدَائِي أَنِّي أَدْعُوكَ بِقَلْبٍ خَافِقٍ بِحُبِّتِكَ وَ
 بِصِرَاطِ نَاطِرٍ إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَتِكَ إِنَّ تَجْعَلَ عَبْدَكَ هَذَا آيَةَ الْهُدَى
 بَيْنَ الْوَرَى وَكَلِمَةَ التَّقْوَى بَيْنَ الْأَصْفِيَاءِ رَبِّ أَنْزِرْ صِرَاحَهُ بِمَشَاهِدَةِ
 الْآيَاتِ كُلِّهَا وَاشْدُدْ أَرْزُهُ عَلَى خِدْمَتِكَ بَيْنَ الْأَتْقِيَاءِ وَاجْعَلْ لَهُ
 مَخْرَجًا فِي كُلِّ الْأُمُورِ وَيَسِّرْ لَهُ كُلَّ مَعْشُورٍ وَابْدِهِ بِحَسَنُودِ الْأَلِهَامِ
 حَتَّى يَهْدِيَ الْأَنَامَ إِلَى عَيْنِ حَيَّوَانٍ فِي حَبْتِ الرِّضْوَانِ وَفِرْدُوسِ
 الْجَنَانِ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمَنَّانُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرْدُ الْمَقْتَدِرُ

العزير الرحمن . ع ع

هو الاله

ای پروردگار فرغان زاریم ولی درپناه تو آشیانه نمودیم طیور

۳۸۱

خاکساریم ولی او کار اقدار جوئیم و بی پروا بالیم ولی اوج عظیم طلبیم
 و رفرف اعلیٰ آرزو نمائیم پس عنایتی مبذول فرما و وقتی بخش تا خراج
 فلاح برویائیم و در این فضای غیر مستنای آغاز پروا کنیم و بیکوت
 ابہایت دمسار گردیم ... ع ع

ہوتہ

۳۸۲ الہی گواہی کہ آرزوی مُشاہدہ انوار کنیم و تمتسای اورا کہ اسرار
 از بیگانگی بسیرار نما و بیگانگی خویش آشنما و کامکار نما
 غمخوارم غمکاری کن خاکسارم بزرگواری نما یزدان مہربانم تو
 بخششی بخشش کہ رُخم تابندہ و درخشندہ گردد و زندگی پایندہ قسیر شود

ع ع

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْوَفَاءِ وَوَاثِقِي الْعَطَاءِ وَوَفَائِي الْخَطَا، وَمُؤَيِّدِي الْمُخْلِصِينَ عَلَى الْعَيْدِ
 وَمُنَجِّئِي الْمُنْتَهَلِينَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنْ هَذِهِ الْبُحْرَانِ الْعَظِيمَةِ أَيْدِيَهُمْ لَا عَلَى الْقَبْرِ
 نُورُ الشَّقَى مِنْ مَطَالِعِ سَمَاكَتِ الْحُسْنَى وَوَدَّعْتُمْ عَلَى الطَّرِيقَةِ الْمَشْأَى الَّتِي لَا عَوَجَ
 فِيهَا وَلَا أَمْتِي وَارزُقْهُمْ مِنْ مَائِدَةِ السَّمَاءِ وَأَعْلِيهِمْ هَيْمَتَكَ فِي بَيْتِ بَعْزَاءِ
 وَأَنْشُرْهُمْ رَايَاتِ آيَاتِ فِي كُلِّ الْجِهَاتِ وَنُطْقْتُمْ بِالْحُجُجِ وَالْبَيِّنَاتِ
 فِي اثْبَاتِ أَمْرِكَ الَّذِي تَزَلَزَلَتْ مِنْهُ الْجِبَالُ الرَّاسِيَاتِ رَبِّ اجْعَلْ لَهُمْ
 مَقَاعِدَ صَدَقَ عِنْدَكَ وَلسَانَ صَدَقَ فِي سَمَاكَتِ وَأَرْضَكَ وَكُفَّ عَنْهُمْ
 أَكُفَّ أَنْضَرَ مِنْ طَعَاةِ خَلْقِكَ وَبُعَاةِ بَرِيَّتِكَ وَاجْعَلْهُمْ أَمْوَاجَ بَحْرِ الْإِلَهَاءِ

وزین جہا نغمہ بابت اوصاف و لا تُرغ فتلوہم بعد ہدی تہی یصلتین علیہم
 المدا الاعلیٰ و یظن بذكرک علی المدا و یدین الی سبیک کل حیث علی
 عرفانک فی الجہر و انھا انت المقدر العزیز الکریم الرحمن الرحیم .

ع ع

هو

۳۸۴ ای پروردگار این سخن را روشن بنا و این جمع را شمع عالم کن
 زیرا نیتشان خیر عمومی است و مقصدشان خدمت به عالم انسانی
 ای خداوند مہربان چنین سخن سزاوار الطاف است و چنین جمع لایق
 فضل و مہبت بی پایان تویی مقدر و عزیز و توانا و تویی خداوند یکتا و بی ہمتا

اَللّٰهُمَّ شَرِّحْ صُدُوْرَ عِبَادِكَ لِمُخْلِصِيْنَ نَفْسَاتِ الْتَائِيْدِ وَاجْعَلْ تَسْلُوْبَهُمْ رُوْحًا تَقْدِيْسًا
 وَنُوْرًا وَجَوْهَرًا نُوْرًا تَتَّوْحِيْدُ وَاجْعَلْ نَفْسَهُمْ نَبْسًا مِّنْ التَّقْرِيدِ وَجَدِّدْ اَرْوَاحَهُمْ
 بِفَوْاحِ الْجَبْرِيدِ لِئَلَّا يَشْتَعِدُوْا فِيْ كُلِّ السَّنُوْنِ لظُوْرِ مَوَاهِبِكَ وَتَحْوَانِيْ
 كُلِّ الْاَطْوَارِ وَالْاَحْوَالِ كَحَوَالِ عَوَاطِفِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ وَاجْعَلْ عَلَى
 عَبْدِكَ بِذَلِكَ سَخَطًا اَقْبَلًا رَحْمَةً تَبْرَأُ مِنْ اَيْدِيهِ بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ وَتَقْدِرُ
 اَلظَّاهِرَةَ عَلَى نَصْرَةِ اَمْرِكَ وَنَشْرِ اَمْرِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَارْتَبِطْ بَيْنًا
 بَيْنَ عِبَادِكَ وَاجْعَلْ بَيْنَ نَفْسَاتِكَ بَيْنَ اَرْقَانِكَ وَاجْعَلْ بَاطِنَهُ ظَاهِرًا قَلْبَهُ
 وَرُوْحَهُ وَجِسْمَهُ وَعَظْمَهُ وَكَلِمَهُ وَدَمَهُ مُطَهَّرَةً بِمَارْحَمَتِكَ اَللّٰهُمَّ اَسْئَلُكَ

والقرا حتى يرتفع منه ضجج انداء باسمك في قُطب الامكان وصرخ
الثناء بذكرك بين ملا الاكوان وحتى تملأ وجهه في ملكوت الالسادك

انت المولى الكريم . ع ع

هو

٣٨٦ تراني يا الهى قد استغرقت في بحار بحيرة وخذت في غمار الدروب
ولم اذكر كيف اذرك سبوت تليق في عتبتك العليا وتبغى لسدة ملكك
الذى لا يفتنى لاني ارى عجزى وفقرى وذلى مسكنتى فاين اغبراه من عنان
السماء واين حنننى الادمى من الالوج الاعلى اين البعاش من النشر الطائر
في الالوج الاسمى ومعدلك تحب قلبى ان اقوم ثباتك بين خلعتك
وادعوك بلسانى بين برتلك وقد كل لسانى عن الكلام وانكسر جناحى

عن الطيران و ذهل عقلی عن الادراك و صغر صدی عن العرفان و اذکرک مع
 اعترافی بحطانی عند ثنائک و تصورمی فتوری عند تقديمی للمحامد و
 النعوت لساحة قدسک رب رب لا تؤاخذنی بزلتی و افرح خوشتی
 و کشف کزبتی و انشی فی وحشتی و راضی فی غربتی و اجلی منجداً بذاکر
 اجبائک و قسراً بطنی نار محبتہ اصفيائک و مشرح الصدر بالثنا
 علی اودانک و قریر لعین بشاهدة و جوه ارتفائک و انت تعلم بالآلیهم
 شغونی حباً و اجبونی قلباً و شدد لیم بقدرتک ازرأ و قوی بقوتک
 لهم ظمراً و ارسلت الیهم نسائم قدسک و عطرت مشاقم برأتهم ریاض
 رب فخرتی و تلوبهم نیایع المعانی و کشف علی عقولهم اسرار کلما
 فی سبع المثانی و دلهم علی من یدل علیک فی المشهد الرحمانی

رَبِّ أَنْزِلْ أَبْصَارَهُمْ نُبُورَ الْعُرْفَانِ نُورَ ضَمَائِهِمْ بِالْفَيْضِ وَالْإِحْسَانِ وَنُطْقَهُمْ
 بِالسُّحُوحِ وَأَبْسِرْ هَانُ لِيَهُنَّ كَلِمَةُ الْفَضْلِ وَالْإِلْطَافِ وَاجْعَلْهُمْ هُدَاةَ بَرِّيَّتِكَ وَ
 ثِقَاةَ حَدِيثِكَ وَحُمَاةَ حِمَاكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ وَأَنْتَ
 أَنْتَ الْقَوِيُّ الْمُقَدِّرُ الْمُتَحَارِّرُ إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ الرَّحِيمُ الرَّؤُوفُ الْمَنَّانُ . ر ع

بِسْمِ اللَّهِ

٣٨٧ رَبِّ وَرَجَانِي وَفَلْجَمِي وَرَجَانِي أَنْتَ كُلُّ ذَلِّ وَالْخَسَارِ أَهْلٍ
 إِلَى مَلَكُوتِ قُدْسِكَ وَأُفْقِ نَيْسِرِ رَحْمَتِكَ أَنْ تَجْعَلَ لِهَذَا الْعَبْدِ
 قَلْبًا صَافِيًا وَصَدْرًا مُشْرُوحًا بِفَيْضِ الطَّافِكِ وَوَجْهًا مُسْتَبْشِرًا
 بِأَنْوَارِ اسْرَارِكَ وَنَيْتَةً خَالِصَةً فِي أَمْرِكَ وَرُوحًا مُسْتَرِيحًا بِجُودِكَ

واحسانك ومنتقداً حناً بركاتك وكراماتك رب ايدى على
ما تحب وترضى انك انت الكريم الوهاب .

ع ع

هو

۳۸۸ اى رب ايدى على التقي وحظني من النوى وخلصني من لئيمى و
على الوفاء وادخلني في حبت الرضا وخرجني من بئر نفس و شهواتها و
أخرسني بعين عناتي و كلاتك في بذه الدنيا انت الشديد القوي
وانك انت المقدر القدير .

ع ع

۳۸۹ ای خداوند مهربان بنده درگاه تو ایم و ملتجی به آستان
 مقدس تو جز زکن شدید پناهی نجویم و به غیر کف حمایت نکندیم
 حفظ و صیانت فرما و عنایت و حمایت کن ما را موفق نما ما را صا
 توجویم و ثنای تو گوئیم و در راه حقیقت پوئیم مستغنی از غیر تو گردیم
 و مستفیض از بحر کرم تو شویم در اعلا امرت کوشیم و در نشر نفی
 سعی بلیغ نماییم از خود غافل گشته به تو مشغول شویم و از ما بدون س
 شده گرفتار تو گردیم ای پروردگار ای آمرزگار فضل و عنایتی و فیض
 موهبتی تا بر این موفق شویم و به این مؤید گردیم توئی مقتدر توانا

وتوفى واقف بينا انك انت الكريم انك انت الرحيم انك
انت الغفور الغوا القابل التوبه وغافر الذنوب شديد المحال والهابس

عليكم يا احب الله . ع . ع

هو الله

ربى وملاذى وملجى ومهربى ومناصى قدمدت اليك امانى
والثقل والتبطل معتمدا على حضرة رحمتك متوسلا بيدك ودار فردا
طالباً املاً عونك وصونك ونصرة جنودك ونجدة جنودك من
افواج ملائكة ملكوتك وكتائب سكان جبروتك لعبادك الذين اخلصوا
وجوههم لوجهك الكريم وهدوا الى صراطك المستقيم وسلکوا في منهاجك
القويم واشتعلوا بالنار المتعرة في البقعة المباركة بنورك المنير

۳۹۰

اى رب هو لا عبادة اووا الى كهف رحمتيك و فذوا على نزل
 حضرت فردا نيتك و وردوا على موارد العذب الفرات من مغنين عنانك
 و استظلوا في ظلال سدره مہبتك و التجموا الى الكهف المنيع و الملاذ
 الرفيع اى رب اجعلهم آياتك الباهرة في بلادك و آياتك النجفة
 على رؤس عبادك و سهامك الناقذة في صدور اعدائك و سبوك
 الشاہرة اللامعة في معامع الاحتجاج مع شناتك و اطلق لسانهم
 بذكرك و ثنائك و نطقهم بتجيبك و برهانك و اجعلهم دلائل يوم ظهورك
 و وسائل ملكوتك و جعل لهم لسان صدق في الآخريں .

ع ع

ای خداوند مهربان قلوب را به نور هدایت کبری منور
 فرما جانها را به بشارت عظمی حیات بخش چشم ما را به مشاهده
 انوارت روشن کن گوشها را به استماع ندایت شنو ما را
 ما را در ملکوت تقدیس داخل نما و بنفحات روح القدس
 زنده کن حیات ابدی بخش کمالات آسمانی عطا فرما خداوند
 جانهای ما را فدای خود کن و ما را روح جدید کرم نما قوتی
 آسمانی ده سرور ابدی بخش موفق به خدمت عالم آسمانی
 نما سبب الفت بین قلوب کن خداوند ما را از خواب بیدار
 فرما و عاقل و هوشیار کن تا به اسرار کتاب مقدست واقف

گر دیم و بہ رُموز کلمات پی بریم توئی مقدر توئی دہندہ

توئی مہربان . ع ع

ہوئے

۳۹۲ الہی الہی اید الاحباء علی الحُب والولاء مع کل ملل والاقوم التتے

علی الثری و جعلہم آیات الہدی و آیات حمتک بین الوری و

مصباح فضل الوجود و اشجار صدیقۃ الوجود رب نور و جوہم بانوار

التوجہ الیک و زین قلوبہم بالتوکل علیک و ایدہم علی الركوع و السجود

بین یدیک حتی ترتلوا آیات التوحید فی محافل الہدی و یرفع ^{صعقہم}

بالتہلیل و تکبیر الی الملاء الاعلی انک انت مؤید من تشاء علی ما تشاء

انک انت القوی القدیر . ع ع

إِلَهِي إِلَهِي أَيُّهَا عَبْدُكَ عَلَى الْأَخْلَاقِ الَّتِي تَدْرُسُهَا لِأَجْلِهَا
 وَعَلَى السُّلُوكِ عَلَى الْمَسَالِكِ الَّتِي خْتَرْتَهَا لِأَصْفِيَانِكَ حَتَّى يُعَا
 كُلُّ لَبِثْرٍ بِكُلِّ صَدَقٍ مَحَبَّةٍ فِيمَا بَطَّنَ وَفِيمَا طَفَّ وَبُضِجُوا بِمَجَابِئِ الْخَائِبِينَ
 وَمَلَأُوا مُتَغَيْبِينَ وَأَطْبَابُ السَّمَاءِ وَعَوْنَةُ الْإِذْلَابِ بَيْنَ الْوَرَى وَعُدْبَاءُ
 فَرَاتِ اللَّعِطَاشِ وَمَانِدَةُ سَمَاوِيَّةٍ لِلْجَمَاعِ وَخَفَاءُ لَكَ فِي الدِّينِ
 وَرَحْمَاءُ عَلَى الْوَرَى وَمَحَبِّينَ حَتَّى لِلْأَعْدَاءِ وَخُنُونِينَ حَتَّى عَلَى أَهْلِ الضَّعْفَانَةِ
 وَالْبِقْضَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . ع . ع

بِسْمِ اللَّهِ

ای پروردگار مهربان این کسان ببنده آستانند

و در نهایت صدق و راستی و درستی جام آمال سرشار فرما
 انوار تابان کنن پر تو عنایت بخش منظر موهبت بستر ما
 روز به روز ترقی بخش الطاف افزون فرما تا این نفوس نصیب
 به اعلیٰ درجه فلاح و نجاح و وصول یابند توئی مقتدر و توئی منید
 بخشنده و بینا . عبدالبهاء عباس

۱۹۱۱

۳۹۵ ای رحمان ای رحیم دلی چون مرآت لطیف صافی عطا کن
 تا به انوار محبتت روشن منیر گردد و به الهامات روحانیه و معنیو
 علمت تا عالم وجود را چون بهشت برین نماید .

ع ع

ہوالا ہی اے

۳۹۶
ای بزدان پاک این بندہ دیرین را اندوگین میخواہ شادمانی
آسمانی بخش و فرزدانی بدہ ستارہ روشن نما و گل گلشن کن
سرور آستان نما و افسر جهان بالا بر سر نہ رویش را بدرخشان
و گوہر شایان جانش را مشکبار کن و دلش را گلزار نما تا بوی جو
خوش جان پرور گردد و پر تو رویش افزون از ماہ و خست توئی

مہربان توئی بخشندہ و

توانا .

هوا

۳۹۷ ای کس آفاق بنده مشتاق را نصیبی از اشراق ده روح را پر شرح
کن و دل را از بند آب و گل برهان چون گل خندان کن و چشم را مانند
ابر گریان فرم تا در آتش عشقت بسوزد و بسازد و به آفتاب خوشی بد
و نعوت پردازد و بنوازد ای پروردگار کار کامکار فرما و در دو جهان
سرفراز کن توفی مقدر و توانا .

عبدالباقی

هوا

۳۹۸ ای خداوند سیمیت این نفوس را سراپا نورانی و قلوبشان را

رحمانی کُنْ جانسان را سُبْحانی نما تا در جمیع مراتب به آنچه لایق این
یوم عظیم است قیام نمایند و موقوف به رضای تو شوند .

ع ع

هو الاله

۳۹۹
رَبِّ وَرَجَائِ اسْأَلُكَ بِسَطْرِكَ الْمُحِيطِ الْمَتَوَلِّهِ عَلَى الْكَائِنَاتِ
أَنْ تَنْصُرَ عِبَادَكَ فِي كُلِّ الْجِهَاتِ وَتُنَجِّيَ قُلُوبَهُمْ بِالْبَهَائِغِ وَتُبْعِثَ
أَفْئِدَتَهُمْ بِالنَّسَمَاتِ وَتَسْقِيَهُمْ كَأْسَ الْحَيَاتِ وَتَحْطِمَ فِي فُكِّ النِّجَاتِ
أَنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ

ع ع

۴۰۰ ای خداوند تو آگاهی و دانا و بینا که آنی فراغت از یاد یاران
 ندارم و بدون ذکر ایشان نفسی بر نیارم و به جز لقایشان آرزوی ندارم
 محبتشان راحت جان است و لقایشان مسرت و جدان ای خداوند
 شکر ترا که یاران از محبتند فرمودی و هر مستمند را از کفر هدایت
 بهره مند کردی مواهب بیکران منبذول دشتی و بخشش بی پایان
 شایان سرمودی هدایت کبری رایگان بخشیدی و موهبت عظمی
 ارزان نمودی پس این یاران را در ملکوتت بزرگوار فرما و بایکدیگر
 رؤف و مهربان منظر تا هر یک بجهت دیگری جانفشانی نماید و گوهر
 آفتابی کند و به میدان قربانی شاد فیض رحمانی یابد و موهب آسمانی جوید و یک تیره در آفتاب

۴۰۱ ای خدا تو شاهدی و گواهی که در دل و جان آرزونی ندارم جز آنکه

به رضایت مُتوقِّع گردم و به عبودیت مؤید شوم به خدمت پردازم و

کرم عظمت بگویم و جان و دین را در راهت فدا نمایم توفی و انا تو

بینا هیچ آرزونی جز این ندارم که از محبت سر به کوه و صحرایم

و فریاد به ظهور ملکوت نمایم و ندایت را به جمیع گوشها برسانم.

ای خدا این بیچاره را چاره فی بخش و این دردمند را درمانی ده

و این مریض را علاجی عطا کن با قلبی سوزان و پشی گریبان در کما است

مناجات بنمایم ای خدا در سببیت هر بلایی را میاهتم و هر صدمه ای را به جان

و دل آرزو نمایم ای خدا از امتحان محافظه نما تو میدانی که از هر چیزی گشته ام از هر فکر

فارغ شده ام جسّ ذکر تو شغلی ندارم و جز خدقت آرزوی نخواهم . ع ع

نبوت

۴۰۲ ای پروردگار عاشقان را از بلا ساغر لب پر در جام زریو شستنی
را در راه محبت زهر شهد کن و نوشش نشی نما سر با راز نیت سنان کن
و دلها را هدف سهم بی امان فرما این جان پرشمرده را در سپیل فدا زند
فرما و این قلب افسرده را به کاس حفاطراوت و لطافت بخش مدهوش
جام هست کن و سرست پیمانه بدست فرما به جانفسانی مؤید سر ما
و به قربانی موفق کن تویی مفت در و توانا و تویی دانا و بیسنا و شنوا .

ع ع

ای پروردگار این عزیزان ذلیل بسیل تو گشتند و این مه رویان
 در راه محبتت به خون غشتند هر سینه ای مانند آینه پاره پاره گشتند
 و هر دلی از آب و گل آزاده شره شره شده سرهای بزرگوار در زیر
 پایهای جهال پایمال شده حجب نورانی به بنجر نفوس ظلمانی از زده گشته
 و قلوب رحمانی به سهام شیطانی خسته گردیده این نفوس نفسیه
 در دست هر خسی گرفتار شده و این وجوه نورانی به غبار طینان
 مظاہر شیطانیته افسرده گشته ای پروردگار از آن جام سرشار
 قطره ای نثار نما و از آن گلشن فندانغ ای بشام من آرتا
 به جذب آفاق گردم و سرگشته و سودائی آن چال انوار شوم و جان روان

قربان نمایم وعلیک التحیة و الثناء مع

هو الاله

۴۰۴ ای خدای من جانم فدای اجابت این خون فشرده را
در سبیل دوستانت بر خاک ریز و این تن فرسوده را در راه یارانت
خاک راه و غبارت دادم نما ای خدای من مع

ای یزدان مهربان یارانت بی سرو سامانند و دوستانت
 اسیر در دست عوامان از هر طرف تیر و سنابانی و از هر شخصی
 زخمی بی امان با وجود این سرگشته کوی تو اند و آشفته موی تو
 و دل داده روی تو هر بلایی را اولاد اند و هر دردی را درمان
 شمرند خل و زنجیر راناج و سیر یابند و زندان ایوان بی پایا
 دانند بکلی جانشانند ای خداوند هوشمند ان را بنواز و
 بدم هم از عبد البهائم ساز تا کل جان دل در کف گرفته
 نثار درگاه تو نمایم و روی تو جویم و به کوی تو پی بریم و راز تو گویم
 توئی مقتدر و توانا و واقف و بینا . ع . ع

بمونه

۴۰۶ ای پروردگار پدر و مادر این بنده درگاه را در دریای غفران غوطه ده
و از گناه و خطا پاک و مقدس نما عفو و بخشش شایان نما و غفران و
آمرش ایزان کن تویی آمرزنده و تویی غفور تویی بخشنده و مبین
ای آمرزگار هر چند گناه کاریم ولی امید به وعده و نوید تو داریم و هر چند
در ظلمت خطا مبتلا شیم و لکن توبه به صبح عطا داشته و داریم به آنچه سر او
درگاه است معامله کن و هر چه شایگان بارگاه است شایان شرم
تویی غفور تویی عفو و تویی بخشنده

هر قصور

ع ع

أَلَىٰ أَلَىٰ أَنَّىٰ كُلُّ تَضَرُّعٍ وَتَوَجُّهٍ وَتَذَلُّلٍ وَتُسْتِثْنَانَا جِيكَ بِلِسَانِي وَ
 جَنَانِي وَرُوحِي وَسِرِّي وَصَمِيرِي وَفَوَادِي وَتَهْلِيكَ أَيْكَ أَنْ تَقْدِرَ عَظَمَ
 الْأَمَالِ وَفَضْلَ الْأَعْمَالِ وَالْعُرَّةِ وَالْحَمَالِ وَالْمُوَهَّبَةِ وَابْحَالِ وَالْفَلَاحِ وَابْجَاحِ
 لِهَذِهِ الْعَائِلَةِ الَّتِي هَرَعَتْ إِلَىٰ ظِلِّكَ الطَّيْلِ عِنْدَ سَطْوَعِ صَبْحِكَ الْمَبِينِ
 وَسُرْعَتْ إِلَىٰ مَلَاذِكِ الرَّفِيعِ وَأَوْتَتْ إِلَىٰ كَهْفِكَ الْمُنِيعِ لَبَّتْ
 لِنَدَاكَ وَقَبَلَتْ أَعْيَابَكَ وَاشْتَعَلَتْ نَارَ مَحَبَّتِكَ وَانْجَذِبَتْ
 بِسَفْحَاتِ قَدْسِكَ وَلَمْ تَنْزِلْ خَادِمَةً لِأَمْرِكَ سَاجِدَةً لِطَلْعِكَ نَاحِدَةً
 فِي ظِلِّكَ قَدْ شَهَّرْتَ بِأَسْمَاكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَنُودَيْتَ بِذِكْرِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ
 أَلَىٰ أَلَىٰ عَزُّهَا بِغَرْبِكَ الْقَدِيمَةِ وَمَجْدُهَا فِي مَلَكُوتِكَ الْحَكِيمِ وَانْجَذِبَتْ بِجُودِ

موهبتک فی ہذا الیوم لعظیم رب رب ارفع رایتہا وزد فی حمایتہا و
 انشر آثارہا وزد فی انوارہا حتی تکون زجاۃ لسراج موابہک و منشوراً
 للطفاک و موابہک رب رب انشہا فی حوثہا و اذکرہا فی
 کزبتہا و اذکرہا کتابک و انجمل علیہا نعمک و الا انک انت العلی
 المقدر العیزر الکریم و انک انت الرحمن الرحیم . ع ع

بوستہ

۴۰۸ ای پروردگار این بندہ جان نثار را در پناہ ملکوت ابہایت
 محفوظ و مصون دار و در ظل شجرہ انیسایت محفوظ و مسرور قوت توحید
 بخش و آیت تفرید فرما و جمع اہل و اطفال و یارانش را دوست دار . ع ع

۴۰۹ ای خداوند بمانند به حکمت کبرایت اقران در بین استرا
 مقدر فرمودی تا سلاله انسان در عالم امکان تسلسل یابد و همواره تا
 جهان باقی به عبودیت و عبادت و پرستش و ستایش و نیایش
 در گاہ احدیت مشغول و مائلوف گردند و ما خلقت اینجن الانس
 الا ليعبدون حال این دو مرغ آشیانه محبت را در ملکوت
 رحمانیت عقد اقران ببندد و وسیله حصول فیض جاودان فرما
 تا از اجتماع آن دو بحر محبت موج اُلفت بر خیزد و لالی سلاله نخبه
 مقدّمه بر ساحل وجود ریزد برج البحرین بلقیان بینهما بر رخ
 لا یغیان فبأی الایر کما تکذبان یخرج منها اللؤلؤ والمرجان

ای خداوند مهربان این قسطن را با اسباب تولید ذر و مریجان
فرما اکت انت المقدر العزیز العفور الرحمن الرحیم . ع ع

هفته

۴۱۰ پروردگارا عنایت فرما هدایت بخش پرورشده نشوونا
عطا کن بنت ملکوت ما فیض لاهوت بخش روحانی کن
نورانی ما رحمانی کن آسمانی فرما تا از عالم طبیعت رهایم
و از جهان ماورا طبیعت خبر گیرم زنده شوم خلق و خوی رحمانی جویم
نشر تعالیم الهی نمایم فیض ابدی طلبم و موهبت الهی خواهم
توئی دهنده و بخشنده و مهربان

ع ع

ای پروردگار ای آموزگار این امّہ موقنہ ات را با اولاد
 واحدا و بر عہد و بیثبات ثابت و مستقیم نما و پرہیزانست محکم و استوار
 نما و از امتحان و فتنان محفوظ و مصون بدار و از مادون خود مستغنی
 و بی نیاز کن و در پناہ عفو و غفران منزل و ماوی بخش و نور دیدہ اش
 و فلذہ کبدش را از ہر مشکلی و بلیتہ شدیدہ رہائی بخش و روح و جان
 و پسر مہربانش در کف حمایت صیانت فرما تو فی عفو غفور و رحیم
 یوم النشور ای خداوند این مادر و سرزند را در بچہ جوتہ جنت ^{آکھے}
 بلجا و پناہ دہ و در جوار رحمت کبری بعد از عروج از عالم ادنی منزل
 و ماوی بخش انک انت الکریم المتعال . ع . ع

بِهَوَانِهِ

قَوْلِي لَكَ مُحَمَّدِيَا إِلَهِي بِنَا نِعْمَتَ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَ
٤١٢ بَدَيْتَنِي إِلَى مَكُونِكَ وَسَقَيْتَنِي كَأْسَ بِدَائِكَ وَظَلَمْتَ عَلَيَّ شَجَرَةَ
وَحْدَانِيَّتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ إِلَهِي شَيْئِي
عَلَى عَهْدِكَ وَجَعَلَنِي مُسْتَقِيمَةً فِي حُبِّكَ وَبَحْنِي مِنْ كُلِّ فِتْنَانٍ شَيْئِي
رَبِّ رَبِّ اجْعَلْنِي وَنِدَاءَ لِأَمَانِكَ وَشَهِيدًا فِي سَبْعِكَ وَخَاضِعًا
خَاضِعًا لِخَلْقِكَ وَمُجَابِّئًا بِمَجْمَعِ عِبَادِكَ وَخَادِمًا لِلسَّلَامِ الْعَامِ وَالصَّلَاحِ
وَالْحُبِّ وَالْأَمَانِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالِ

ع ع

۴۱۳ ای خداوند این کنیز مستمند را در ملکوت خویش قبول نما و به فیض ابدی
 محفوظ فرما جام عشق نبوشان و نور عرفان بخش در چشمہ ایوب غوطہ
 وار من و الام اخلاق بشری شفا بخش پر توی از صفات خویش مہذول فرما
 آسمانی کن ربانی ما نقشات روح القدس بدم بہ روح وحدت عالم اشیا
 زندہ نما لسان باطوق دو قلب فارغ بخش حج و برہان الہام کن سبب
 ہدایت نفوس فرما توفی مقدر و توانا و توفی کریم و رحیم و دانا .

ع ع

٤١٤ أَللّٰهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ بِرُوحِكَ
 بِأَنْوَارِ هِدَايَتِكَ السَّاطِعَةِ مِنْ أُنْفُسِ الْحَقِيقَةِ وَاحِدِنَا بِفِيوضَاتِ رُوحِكَ
 النَّارِ مِنْ سَمَاءِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَاقْطِنَا بِبَسْمَاتِ حَبَابِكَ عِنْدَ اشْرَاقِ شَمْسِ الْوَحْدَانِيَّةِ
 أَي رَبِّ وَهَذَا عَلَى حُجْبَةِ التَّقْدِيسِ عَنْ كُلِّ صِفَةٍ إِلَّا الْفَضَائِلَ الَّتِي خَصَّصْتَ
 بِهَا الْحَقَائِقَ الْمُقَدَّسَةَ مِنَ الْمَلَكُوتِ الْأَعْلَى وَانْعَشِ أَفْئِدَنَا بِفِيوضَاتِ مُسْتَمِرَّةٍ
 مَلَكُوتِكَ الْإِلَهِيِّ أَي رَبِّ أَيْدِنَا عَلَى خِدْمَتِهِ أَمْرًا وَالدُّعَاءَ بِاسْمِكَ وَأَعْلَاءَ
 وَشَرَايَاكَ وَتَرْوِجِ تَعَالِيمِكَ وَكَلِمَاتِكَ وَتَرْبِيَةِ سَائِرِ الْأَمَامَةِ حَتَّى تَتَنَوَّرَ هَذِهِ الْأَقْفَالُ
 بِأَشْرَاقِ أَنْوَارِكَ السَّاطِعِ عَلَى مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمُعَارِبِهَا إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ ع

۴۱۵ ای خدوید مسکین هر چند وجودنا بودم ولی امید به فضل و جود تو دارم

و هر چند از قابلیت و استعداد محروم ولی رجاء به فضل و عنایت تو دارم
 گمراه بودم هدایت فرمودی نابینا بودم بینا کردی محروم بودم محرم
 فرمودی مرده بودم به نجات کاشن قدس زنده فرمودی حال ای پروردگار
 استقامت بخش نبوت عنایت فرما تا در محبت مطلع احدیت ثابت مانم
 و از انوار شمس حقیقت مقتبس کردم به ذکر و ثنایت ناطق شوم و به جهاد
 جمال رحمانیت مشغول کردم غیر ترا فراموش کنم و از ذکر ماسوسه
 خاموش شوم و از جام محبتت سرمست و مدبوش گردم و به خدمت ابر

پر دارم و به ابداع نعمات در محافل اما رحمن لسان به ذکر تبحر کتیم و محض بیاریم
توئی مقدر توانا و توئی موبد موقوف بیایا ربی الا

ع ع

هو الاهی

۴۱۶ ای مقصود من فی الوجود ای معبود من فی الغیب و الشهود

کنیز ناچینری را عزیز نما و در هر چیز تمیز بخش و شورانگیر فرما تا بدین

عزیز مصر بقا یوسف ملکوت جمال ابهت جان رایگان مند نماید

و در اشتیاق رویت به دلالت نغمه قدس خویت به گویت شتابد رخ

از بیگانه بتابد و به بیگانگیت پرستد توئی مقدر و توانا

ع ع

سبحانک اللهم تبارکت وتعالیت وتقدست وتزینت
 عن کل ذکر وثناء وکل نعت لم یضد من قلمک الا علی
 فجزء العجز والثناء وحقیقة الفقر والبراء کیف استطیع ان یطیر
 الی ہوا بہا عراحدتک او یصاعدا الی ملکوت قدس ہوا
 حتی یقوم بحمدک وثناءک وینطق بعبودتک و اوصافک
 فوعدتک خرسات الالسن وکلت عن ثناء اذنی آتہ من ایاک
 و بیان معنی من معانی کلماتک فکیف ثناء نفسک العلیما و
 محامد ذاتک الاعلی و لیس لی سبیل ولا دلیل الا الاعتراف
 بالعجز والتقصیر ان انسج بلعاب عناکب اویامی حجاباً فی اوج

الْأَثِيرِ إِذَا اسْتَلَكَ الْغُضُوءَ وَالشَّرْفِي كُلِّ حَالِي وَإِنْ تَنْظُرَ إِلَى
أَمْتِكَ الطَّيِّبَةِ الرَّكِيَّةِ الْخَاضِعَةِ لِأَسْمَاكِ الْخَاشِعَةِ بِبَابِكِ
الْمَاطِقَةِ بِشَمَائِكَ الْمُبْتَهَلَةِ إِلَيْكَ الْمَتَضَرِّعَةَ إِلَى مَلِكُوتِكَ
بِأَيْحَاتِ أَعْيُنِ رَحْمَتِكَ وَانظَارِ تَوَجُّهَاتِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَتَوَيْدًا
عَلَى مَا تَحِبُّ وَتَرْضَى فِي مَلِكِكَ وَمَلِكُوتِكَ أَنْتَ أَنْتَ اسْلُطَانُ

الْمُقَدَّرِ الْعَزِيزِ الْقَدِيرِ . ع ع

بِسْمِ
هُوَ

رَبِّ وَرَجَائِي يَا خَافِرَ الذُّنُوبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا سَائِئِ
الْعُيُوبِ اسْتَغْفِرُكَ لِأَمْتِكَ الَّتِي رَجَعْتَ إِلَيْكَ وَوَفَّزْتَ عَلَيْكَ
وَوَرَدْتَ بَيْنَ يَدَيْكَ خَاضِعَةً خَاشِعَةً خَائِفَةً مِنْ عَذَابِكَ
مَسْتَغْفِرَةً

إلى عَذبِ فَرَائِدِكَ رَبِّ أَنْزِعْ عَنْهَا قَمِيصَ الذُّنُوبِ وَأَلْبِسْهَا
حُلَّ الْقُرْآنِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ وَشَارِ الْعُيُوبِ إِنَّكَ
أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَالْمَغْفُورُ الْكَرِيمُ .

ع ع

یزدان محسب بانا

این کثیر عزیز و له انگیز بود و با عقل تمیز مشتاق و دیدار بود
و آرزوی آن دیار می نمود و با چشمی سگبار توجه به ملکوت اسرار داشت
بسا شبها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا روزها به یاد تو همدم و
دساز پیچ صبحی غافل نبود و پیچ شامی آفل نگشت مانند مرغ

خوش آهنگ هر دم به تلاوت الواح و آیات مشغول بود و به مشابه
 آئینه آرزوی نور تجلی می نمود ای آموزگار این همیشه را به بارگاه
 بزرگواری خویش راه ده و این مرغ دست آموز را به حدیقه بقا
 پرواز بخش این مشتاق پر احراق را به وثاق وصال دخل کن
 و این آشفته پریشان را از حرمان نجات بخش و به ایوان رحمت
 در آری پروردگار هر چند کنه کاریم توئی آموزگار هر چند
 عزیز بجز عصیانیم توئی خداوند مهربان عفو قصور نما و مغفرت
 موفور بنما فیض حضور بخش و صهبای سرور بنوشان ما امیر خطاییم
 و توئی امیر عطا ما غریق معصیتیم و تو خداوند رحمت کبری
 هر چه هستیم منسوب به آستان توئیم و هر چه باشیم مقیم در گاه تو

توئی بخشنده و دشمنده پاینده و مهربان و توئی کریم و رحیم
و عظیم الأحسان و کثیر العزائم انک انت
الغواب یارب الارباب .

ع ع

مُبَشَّرٌ

قُولِي لَكَ اَلْحَمْدُ يَا اِلَهِي بِمَا نَوَّرْتَ بَصِيْرَتِي بِمُشَاهِدَةِ الْآيَاتِ وَ
زَيْتِ حَقِيْقَتِي بِمَعْرِفَةِ رَبِّ الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ وَ اِيْتِنِي بِسَمَةِ الْأَسْحَارِ
وَ عَطَّرْتَ مَشَامِي بِنَجْمِ الْأَزْهَارِ وَ سَمِّ حَقِيْقَةِ الْأَسْرَارِ رَبِّ اِنِّي سَقِيْمَةٌ
فَاَسْفِنِي وَ كَلِمَتُهُ فَاَنْطِقْنِي عَوْدُنِي بِالذَّلِّ وَ الْاَلِكْسَارِ وَ اِحْطِنِي مِنْ كُرْهُرِ

۴۲۰

وَالْأَسْكَبَارِ وَخَلَصْنِي مِنْ كُلِّ فَاخِرٍ كُفَّارٍ وَانْقِذْنِي مِنْ ظُلُمَاتِ
 الْمَكْشَبَاتِ الَّتِي أَنْشَرْتَ فِي الدِّيَارِ وَجَعَلْتَنِي قَدْ مَارِسْتَهُ عَلَى صِرَاطِكَ
 الْمُسْتَقِيمِ وَمَنْهَجِكَ الْقَوْمِ لَا تَتَّخِذْ سَبِيلَ الْعَمَى سَيِّدَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْهُجِ الرَّشِيدِ
 سَيِّدَا رَبِّ ابْنِي أُمَّةٍ ضَعِيفَةٌ عَاجِزَةٌ فِي الْإِفْتِسَانِ قَاصِرَةٌ لَدَى الْأَعْمَارِ
 وَتَجَنَّبِي مِنَ التَّمَحِيزِ الْمَنْصُوصِ مِنْ قَوْمِ أُمَّةٍ الْهَدَى وَنُجُومِ الْأَقْصَى وَعَلَى
 عَظِيمِ الرَّحْمَةِ وَالتَّشْنَاءِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ النَّاسُ هَلَكَاةٌ إِلَّا الْمُؤْمِنُونَ
 وَالْمُؤْمِنُونَ هَلَكَاةٌ إِلَّا الْمُتَحَنُّونَ وَالْمُتَحَنُّونَ هَلَكَاةٌ إِلَّا الْمُخْلِصُونَ
 وَالْمُخْلِصُونَ فِي حَظِّ عَظِيمٍ يَا رَبِّي الرَّحِيمُ إِنَّ أُمَّتَكَ تَسْقُمُ تَرُوجُ فَيْصِكَ
 الْعَظِيمِ وَشِفَاكَاتُ كَبِيرِينَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَوْزُ الْكَرِيمُ لِإِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ
 الرَّبُّ الرَّؤُوفُ الْعَظِيمُ . عَبْدُ الْبَهَاءِ عَبَّاسٌ

۴۲۱ پروردگارا پاک کردگار این ورقه خضره نضره که در ریاض
 محبت روئیده و در حدیقه معرفت از شجره عنایت دمیده پیش
 به افق الطاف بی پایان باز است و قلبش در خلوتگاه راز محرم
 و با واقفان رازد مساز و سر از از ملکوت ابهت تأییدی بفرما
 و از جبروت اعلایت توفیقی عنایت کن که بر عهد و میثاق مستقیم
 و برقرار ماند و بر پیمان ایمانت ثابت و استوار است و فقها علی
 ماتحت و ترضی انک انت الکریم الوهاب . ع ع

۴۲۲ ای لبس آفاق این جمع نسا ترا کنیز اند و ارشدت محبت
 اسٹ ریزان و از کمال شوق کف زمان و پاکوبان فروخته اند
 و جان سوخته و از ماسوی تو دو دیده دوخته ای لبس مهربان
 این ورقات فانیات را پر شور و شعله نما تا از لمعه نور در صحرا
 طور اقتباس کنند و رت ارنی گویان یوم تقار احساس نمایند
 پروردگار را هر چند ایام خصیت است ولی این قرن عظیم ترا عصر طور است
 و این صحرای وسیع وادی این و شعله طور پروردگار فیض ابدی بخش
 و فوز سرمدی ده تابه خدمت امرت قیام نمایند و آن کشور را به حلیل
 اکبر دالت کنند توئی دهنده و بخشنده و مهربان . ع . ع .

هواشده

۴۲۳ ای بی نیاز این کنیز ناچیز را در آستان مبارکت قبول فرما
و این بال و پر شکسته را در هوای قدس عنایت پرورده این فقیر را
به کنسرخ نادالت فرما و این ذلیل را به درگاه عزت هدایت کن .

ع ع

هواشده

۴۲۴ پروردگارا کنیز درگاهم وضعیف ناتوان و تو معین و نصیر
بیچارگان ای دلبر مهربان آتشی در جان دل من فروز و پرده او هم
بسوز دیده به مشاهده جمالت روشن کن جان و وجدانم غبطه گلزار و
گلشن فرما از هر قیدی آزاد کن الطاف بی پایان عطا نماتا

خبر تو بنسینیم و به غیر از راه محبت نپوئیم و جز راز دلبری تو نگوئیم
توئی بنینده و بخشنده و توانا . ع ع .

نهیتم

۴۲۵ ای پروردگار این کنیزان را در ملکوت عنایت عزیز نما و این ابا را
در آستان مقدست مقبول نما ما قلبشان را مسور کن و روشن
را مظهر نما ما مشامشان را معطر کن تا سزاوار آستان احدیت گردند
و به عبادت و خدمت و تضرع و عجز و نیاز پردازند به ذکر تو زنده گردند
و به محبت تو حیات جاودانی یابند انت الکریم و انت الرحیم
و انت العزیز الرؤف الرب العظیم . ع ع

۴۲۶ پاک یزدانا خداوند مهربانا شکر ترا که این اما را عزیز نمودی و
 و این ناچیزان را تاج موهبت بر سر نهادی در بخشایش گشودی و
 رُخ نمودی و دلها بر بودی ای رب و دود ستایش تو انیم و از عهد
 نیایش بر نیانیم عاجزیم و ناچیزه قاصیم و بی تمیز ولی روی تو جویم
 سوی تو پوئیم شنای تو گوئیم اینر خجیر محبتیم و دستگیر امیر کشور
 موهبت شکر ترا که شهد و شکر به کامها ریختی و این کمترین را کافیا
 نمودی الحمد لک و الشکر لک و الفضل لک و الموهبة منك

انک انت المقدر العطوف الرؤوف

۴۲۷ ای خداوند بمانند کودکی بینوار اپناہ باش و بیچارہ پرگناہ
 را آمرزنده و مہربان ای پروردگار ہر چند گیاہ تباہیم ولی
 از گلستان توئیم و نہال بی شکوفہ و برکیم ولی از بوستان تو
 پس این گیاہ را بہ رشحات سبحان عنایت پرورش دہ و این نہال
 پر مردہ را بہ نسیم ہزار روحانی حرکت و طراوت بخش بیدار کن
 ہشیار کن بزرگوار کن حیات ابدیہ بخش و در ملکوتت پدیدار کن

ہوئے

۴۲۸
اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَبُو الْاَطْفَالِ فَرُوْعُ شَجَرَةٍ اَسْحَابِهَا وَطُيُوْرُ
حَدِيْقَةِ الشَّجَاتِ لِنَالِيْ صَدَفٍ بِحَرِّ جَمَلِكَ اَوْ اَذْرَوْصَةٍ بِهَدَايَتِكَ رَبَّنَا
اِنَّا نَسْتَجِيْ بِحَمْدِكَ وَتُقَدِّسُ لَكَ وَنَسْتَضَعُّ اِلَى الْمَلَكُوْتِ رَحْمَتِيْكَ اَنْ
تَجْعَلَنَا سُرْحَ الْهَدْمِ وَنُجُوْمَ اَفْقِ الْعِتْرَةِ الْاَبَدِيَّةِ بَيْنَ الْاَوْرَاقِ
وَعِلْمِنَا مِنْ لَدُنْكَ عِلْمًا يَابَسًا الْاَبِيْ . ع . ع

ہوئے

۴۲۹
ای حبل کبیر این کثیر صغیر را دشتر خوش خستہ فرما و در درگا
احدیت عزیز کن از جام محبت لبریز تا شور و لہی گنیز و مشک
و عنبری بسند توئی مقدر و توانا و توئی دانا و مینا . ع . ع

۴۳۰. طفل صغیرم پستان عنایت را ثدی عزیز کن و ارشد و شیر محبت
 نشو و نما بخش و در آغوش معرفت پرورش ده در کودکی آزادگی ده
 و فرزانی بخش و این بی نیاز را محرم ملکوت را زما توفی مقدر توانا.

ع ع

۴۳۱ خداوند این طفل صغیر را در آغوش محبت پرورش فرما و از شد
 عنایت شیره این نهال تازه را در گلشن محبت بنشان و به رحمت
 سحاب عنایت پرورش ده از اطفال ملکوت کن و به جهان لا اهو
 بدایت فرما توفی مقدر و مهربان توفی و بند و بخشند و سابق الانعام ع

بِسْمِ اللَّهِ

رَبِّهِ الْإِلَهِي نَحْنُ أَطْفَالٌ رَضَعْنَا مِنْ ثَدْيِ مَحَبَّتِكَ لَبْنُ الْعَرَفَانِ
وَدَعَلْنَا فِي مَلَكُوتِكَ مِنْذُ نِعْمَتِهِ الْأَطْفَارِ وَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
رَبِّ مَبْتُتٍ أَقْدَامًا عَلَى دِينِكَ وَاحْتِطْنَا فِي حِصْنِ حِفْظِكَ وَطَعْنَا
مِنْ مَائِدَةِ السَّمَاءِ وَاجْعَلْنَا آيَاتِ الْهُدَى وَسُجُحِ الْقُوَى وَأَمِدْنَا بِمَلَكُوتِكَ
مَلَكُوتِكَ يَا رَبَّ الْبِحْرُوتِ وَالْكِبْرِيَا إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

۴۳۲

ع ع

بِسْمِ اللَّهِ

ای ایزد وادگر ای خدای مهربان پرور ما نهالان بوستان
توئیم به دست مرحمت کشته و به جبهه ما خط محبتت نوشته کل را اشجار

۴۳۳

پر شکر کن و ہمہ مارا در حمان بار و فرما حروفات مفزودہ ایم کلمات
 باہرات نما کلمات مجملہ ایم آیات تینا ت فرما اوراق ما طلبہ ایم
 کتاب مبین کن نقاط سافلہ ایم احرف علیتین نما ذلیل و خوار ایم
 از دولت برہان بی برگ و باریم بہ برگ و نوارسان گنج
 ملکوت خواہیم کننہ لاہوتی طلبیم غمای حقیقی جوئیم و ارتقای
 معنوی سخن گوئیم ہر کہ را پر تو آفتاب درخشانست گیر در ظلمت
 تراب بیزار است و ہر کہ را آب ناب سیراب نماید از نمایش سہرا
 در کنار پس ای پروردگار نیستی آموز تا نارہستی برہنہ زود و حجاب
 خود پرستی بسوزد تا میان حبیب و محبوب آشنائی اُفتد و بین طالب و
 مطلوب رسم جدائی براقند توئی دہندہ و بخشندہ و مہربان

اِمَّتْ اَمَّتْ الْكُرَيْمِ اعْرِزِ الْمَنَانَ .

ع ع

هو الابه

۴۳۴ ای خدای مسلمان این نوکل گلستان محبت را از شبنم عنایت
ترو تازہ بفرما و این تازہ نہال بوستان ہدایت را بہ تربیت باغبان احدیت
پرورش ده و این شاخ سبز را در گلشن الطاف مہرین بہ شکوفہ و برگ کن
و این دروازہ معرفت را در آغوش صدف حمت پرور ای خندان
ہر مستندی را توانگر نما و ہر دردمندی را درمان بخش ہر فقیری را
بہ گنج روان دلالت کن و ہر اسیری را از بنجیرت سیود آزادی بخش توفی توانا
و بنیاد آگاہ و شنوایانید احسان نما . ع ع

۴۳۵ ای خدا طفل معصوم در پناہ خود حفظ نما عنایتی کن رحمتی بفرما
 تربیت نما بہ نعمت پرور قابلیتی بخش تا ملکوتی گردد ربانی شوم روحانی
 شوم نورانی گردد توئی مقدر و توانا و مہربان

عبد الباقی عباس

۴۳۶ ای بدیع الألفاف لطفی بدیع نما و لطافت ربیع نجشا
 ماہا لانیم بہ دست مرحمت کشتہ و با آب و گل مودت سرشته

محتاج جومی عطای تویم و شایان ابرسحای تو این کشت امید را
 به خود مگذار و از باران عنایت دریغ مدار از سحاب جودت بسیار
 تا نهال وجود بیار آید و دل به مقصود در کنار و البها علی اهل البها
 عبدالبها عباس

پوش

۴۳۷ پروردگارا این اطفال آنها لهای بهیال کن در حدیقه همیشه
 نشو و نما بخش و به فیض سحاب ملکوت ابهی طراوت و لطافت
 مهر با ناطف صغیرم به دخول در ملکوت کبیر فرما در زمین آسمانی فرما
 ما سویم لاهوتی منما ظلمانیم نورانی کن جسمانیم روحانی نما و منظر

فیوضات نامتاهی فرما توئی مقتدر مهربان . ع . ع

بوشه

۴۳۸ ربی ربی کودکم حسرد سال از پستان عنایت شیرده و
آغوش محبت پرورش بخش و در دستمان هدایت تعلیم فرما و در
ظل عنایت تربیت کن از تاریکی برهان شمع روشن کن از
پروردگی نجات داده گل گلشن فرما بنده آستان کن و خلق و حوض
راستان بخش موهبت عالم انسانی کن و حاجی از حیات ابدیه
برسرنه توئی مقتدر و توانا توئی شنونده و بینا . ع . ع

بوشه

۴۳۹ خداوند مهربان ما کودکانیم بسینوا و طفلانیم در نهایت فقر و فنا

ولی سبزه جو بیار تو نیم و نهالهای پر شکوفه بهار تو از شجاعت
 سحاب رحمت طراوتی بخش و از حرارت آفتاب موهبت نشو
 نما احسان فرما از نسیم حدائق حقایق لطافتی عنایت کن و در
 بوستان معارف درختان پر برگ و بار فرما در افق سعادت ابد
 نجوم سلطع الانوار کن در آنجن عالم انسانی چه انغای نورانی فرما
 پروردگار اگر بنوازی هر یک شهباز اوج عرفان گردیم و اگر نگذار
 بگذاریم و به ضرر و زیان گرفتار شویم هر چه هستیم از تو نیم و به درگاه
 پناه آریم تو فی دهنده و بخشنده و توانا . ع ع

هوای

ای پاک بزدان این نهالان جو بیار هدایت را از باران ابر

۴۴۰

عنایت تروتازه سر ما و به نسیم ریاض احدیت اهنر زنی بخش و جبار
شمس حقیقت جانی تازه عطا ما تا نشو و نما نمایند و روز به روز بر
کنند و شکفته گردند و پر بار و برگ شوند ای پروردگار جمله راهوشیا
کن و قوت و اقتدار بخش و مظاهر تائید و توفیق من تا که در نهایت
برازندگی در بین خلق محشور شوند توئی مقتدر توانا . ع . ع

ای خدای مهربان هر چند که کودکانیم بنیوا و طفلانیم ناتوان پریشانیم
 و بی سرو سامان ولی نهالهای باغیم و تو باغبان پروردگارا
 به فیض ابر عنایت و حرارت شمس حقیقت و به بوی نسیم هدایت این
 نهال ها را نشو و نماده و طراوت و لطافت بخش تا برگ و شکوفه
 آرد و مژگن مگر کردد خداوند مهربان نادانیم دانما کن بی چشمیم
 بیامس ما مُرده ایم زنده کن بی کسیم بنواز و مهربان باش
 موفق بر تعلم و تعلیم کن و مؤید بر تحصیل تکمیل تو فی مقتدر توانا
 و توفی دهند و بخشند و مهربان

بُيُوتُهُ

رَبِّ رَجَائِي لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْنَا مِنْ هَذِهِ الْمَائِدَةِ الرَّوْحَانِيَّةِ
وَالنَّعْمَةِ الرَّبَّانِيَّةِ وَابْسِرْ كَمَا السَّمَاوِيَّةِ رَبَّنَا وَتَقْنَا عَلَى أَنْ نَطْعَمَ مِنْ هَذَا
الطَّعَامِ الْمَلَكُوتِيِّ حَتَّى يَدْبَّ جَوَاهِرُ اللَّطِيفَةِ فِي أَرْكَانِ وَجُودِنَا الرَّوْحَانِيَّةِ
وَتَحْضُلَ بِذَلِكَ الْقُوَّةِ السَّمَاوِيَّةِ عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَتَرْوِجَ أَثَارَكَ وَتَزِينِ
كَرَمَكَ بِأَشْجَارِ بَابِ سِقَةِ دَائِمَةِ لِقُطُوفِ مُعْطَرَةِ انْفِخَاتِ أَمَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ
أَمَّا أَنْتَ ذُو فَضْلِ عَظِيمٍ وَأَمَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ .

هو الله

٤٤٣
رَبِّ رَجَائِي لَكَ الشُّكْرُ عَلَى هَذِهِ النِّعَمَاءِ، وَلَكَ السُّجْدُ عَلَى هَذِهِ الْمَوْلُودِ
وَالْآلَاءِ، رَبِّ رَبِّ أَعْرَجْ بِنَا إِلَى مَلَكُوتِكَ وَأَخْلِسْنَا عَلَى مَوْلَانَا لَا يَهْوِي
وَأَطْعِمْنَا مِنْ بَائِدَةِ لِقَائِكَ وَأَذْكُرْنَا بِجَلَاوَةِ مَشَاهِدَةِ جَمَالِكَ لِأَنَّ هَذَا
مَنْتَقَى الْمُنَى وَالْمُنْتَهَى الْكُبْرَى الْعَطِيَّةَ الْعَظِيمَى رَبِّ رَبِّ يَسِّرْ لَنَا هَذَا نَيْكَ
أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ أَنْتَ الْمَعْلَى الْغَزِيرُ الْحَرِيمُ . ع ع

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع و ابتهال بخواند سبب روح و ریجان قلب این عبد

گردد و حکم ملاقات دارد :

۴۴۴
الهی الی الی ابسط الیک الکف التضرع و التبتل و الابتهال و اعجز
و جی پشاپ عتیبة تقدست عن ادراک اهل السحایق و النعوت
من اولى الالباب ان تنظر الی عبدک الخاضع الخاشع بیاب
احدیتک بلحظات اذین رحمانیتک و تغمرة فی بحار حمة صدایتک
ای رب انه عبدک البائس الفقیر و رقیقک السائل المتضرع الی سیر
فتبتل الیک متوکل علیک متضرع بین یدتک ینادیک و
یناجیک و یقول رب ایدنی علی خدمتہ اجابک و قونی علی عبودتہ
حضرة احدیتک و نور جنبی بانوار بقصد فی ساحة قدسک و تسبتل

إِلَى مَلَكُوتِ عَظَمَتِكَ وَحَقَّقْنِي بِالْقَضَاءِ فِي رِقَابِ بَابِ الْوَيْتِكَ وَعَمَّنِي
 عَلَى الْمَوَاطِنِ عَلَى الْإِنْعَادِ فِي رَجَبِ رُبُوبِيَّتِكَ أَيُّ رَبِّ
 أَسَقَى كَأْسَ الْفَنَاءِ وَالْبَسِي ثُوبَ الْقَضَاءِ وَأَعْرِقْنِي فِي سَجْرِ الْقَضَاءِ
 وَاجْعَلْنِي غُبَارًا فِي مَمَرِ الْأَجْتَابِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءً لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطَنُهَا
 أَقْدَامُ الْأَصْفِيَاءِ فِي سَبِيلِكَ يَا رَبِّ الْعِزَّةِ وَالْعُلَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
 الْمَتَعَالِ يَا مَانِيًا دِيكَ بِذَلِكَ الْعَبْدِ فِي الْبُكُورِ وَالْأَصَالِ أَيُّ
 حَقَّقَ آمَالَهُ وَنَوَّرَ سِرَّارَهُ وَأَشْرَحَ صَدْرَهُ وَأَوْقَدَ مَصْبَاهَهُ فِي خِدْمَتِكَ
 أَمْرِكَ وَعِبَادِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَإِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ .

ع ع

۴۴۵

ای فریادرس بینوایان ای خداوند مہربان من چہ لیاقتی دادم
 کہ این بخش عظیم راشایان فرمودی و این لطف جلیل را رایگان نمودی
 بہ تقبیل آستان مُقدّست موفّق کردی چہ آستانی کہ ارواح ملائکہ علی
 پاسبان است و قلوب اہل ملکوت ابہی مقیم و راکع و ساجد و عاف
 و خاضع چون ارستان . ع ع

بنام یزدان مہربان

۴۴۶

پاک یزدانا خاک ایران را از آغاز مشکبیر فرمودی و شکرگین

و دانش خیز و گوهر ریز از خاورش همواره خورشیدت نور افشان
 و در باخترش ماه تابان بنیان کشورش مهر پرور و دشت بهشت آسایش مرگل
 گیاه جان پرور و کسارش از میوه تازه و تر و چمن زارش رشک
 باغ بهشت هوشش پیغام سروش و جوشش چون دریای شرف
 بر خروش روزگاری بود که آتش دانش خاموش شد و اختر بزگوارش
 پنهان در زیر روپوش باد بهارش خزان شد و گلزار دلربایش
 خارزار چشمه شیرینش شوگرشت و بزرگان نازنش آواره و در به در
 هر کشور دور پر تویش تاریک شد و رودش آب باران تا آنکه
 دریای نجفست به جوش آمد و آفتاب دهنش در دمید بهار تازه رسید
 و باد جان پرور وزید و ابر بهمن بارید پر تو آن مهر محسوس پر تو باید کشور بکنید

و خاکدان گلستان شد و خاک سیاه رشک بوستان گشت جهان
 جهانی تازو شد و آوازه بلند گشت دشت و کسار سبز و حرم شد
 مرغان چمن به ترانه و آهنگ همدم شدند هنگام شادمانی است
 پیغام آسمانی است بگناه جاودانی است بیدار شو بیدار شو ای
 پروردگار بزرگوار حال نجیبی فتنه احم شده و گروهی همدستان گشته
 که به جان بکشند تا از آن باران بخشش بهره به یاران دهند و کودکان
 خود را به نیروی پرورش در آغوش هوش پرورده رشک دانشمندان
 نمایند این آسمانی پیامورند و بخشش بزدانی آشکار کنند پس ای پروردگار
 مهربان تو پشت و پناه باش نیروی بازو بخش تا به آرزوی خویش رسند
 و از کم و بیش درگذرند و آن مرز و بوم را چون نمونه جهان بمانند. ع

ای پروردگار در کتب و صحف بواسطه انبیاء اخبار فرموده است
 و اسرائیل را بشارت داده ای و نوید بخشیده ای که روزی آید اسرائیل
 نوید امیدوار گردد و اسیر ذلت کبرمی عزت ابدیه یابد
 قوم پریشان در ظل رب بجنود در ارض مقدسه سرو سامان یابند
 و از اقالیم بعید توجه به صهیون منبر یابند ذلیلان عزیز گردند و
 مستمندان توانگر شوند گمنامان نام و نشان یابند و مغضوبان
 محبوب جهانیان شوند حال ستایش ترا که روز آن آسایش آمد
 و اسباب سرور و شادمانی حاصل شد اسرائیل عنقریب جلیل گردد
 و این پریشانی به جمع منبذل شود شمس حقیقت طلوع نمود و پرتو پدید آید

بر اسیریل زد تا از راههای دور با نهایت سرور به ارض مقدس
 ورود یابند ای پروردگار و عد خویش شکار کن و سلاطین حضرت
 خلیل را بزرگواری ما توئی مقدر و توانا و توئی بنیادشنا

و دانا .

غ ع

بیت

۴۴۸ رَبُّ رَجَائِي وَعِيَّائِي وَمَلَاذِي اِنَّ اِحْتِمَاكَ الْاَصْفِيَاءُ
 اَوْدَانِكَ الْجَبَّارِ اَسْلَمًا عَجَبَكَ الْخَلِيلِ وَاَلْحَبِيبِكِ اِبْرَاهِيْمَ قَدْ
 الْاَشَارُ وَاَطَّلَعُوا بِالاسْرَارِ وَاكْشَفُوا الشَّجَاتِ وَاَيَاتِ
 الْبَيِّنَاتِ وَاَتَّبَعُوا سُنْنَ الْخَلِيلِ وَاَخْلَصُوا وُجُوْهَهُمْ يَارَبِّي الْكَرِيْمِ وَاَتَّبَعُوا

ما صنعتهم الا وهام ولا حجات الانام عن التوجه الى مشرق نور
 رحمتيك ومطلع آيات فردانيتك ومظهر ظهورك في هذا اليوم
 المشهود رب ايدهم على الثبوت ووقفهم على الرسوخ وثبت
 اقدامهم على الصراط واجعلهم نقباء الانسباط وخصفهم نقباءك
 وجودك واشهدهم بلجات اعين رحمتك بين برتيتك
 حتى ينادوا باسمك ويغلو كلمتك وينطقوا بشانك وينشروا
 آثارك ويهدوا الناس الى المنبع القويم والصراط المستقيم وهم
 الى مشرق الازكار في بطون الاسحار ويتضرعوا اليك بقلوب
 خائفة بالاذكار انك انت المعطي القوى لتدير المقدر المحبوب
 لا اله الا انت العزيز الودود . ع ع

امی بزدان پاک

۴۴۹ این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم آواره بودند
سرگردان بی سر سامان حال که در پناه خود جان بخشیدی و الطاف
بی پایان رواداشتی معتکف کوی خویش نمودی و دل داده روی خویش
و با بهر از خویش خویش این جا نهایی پاک را تا بنا کن در علی
عرف افلاک منزل و ماوی بخش ظمیر و نصیر شو و شهریاران کشور
ایش فرماتا هر یک در افق وجود تا بنده خستری گردند و از گنج محبت
و هدایت دیهیم و افسری جویند تویی مقتدر تویی توانا و تویی
شنونده و بینا . ع . ع

پروردگار را کردگار را ای بزدان من و خداوند مهربان من
 این فارسیمان یاران دیرینند و دوستان راستان جانورین
 شیفته و آشفته روی تواند و سرگشته و گلگشته کوی تو سالهای دراز
 نگران روی تابان تو بودند و در آتش مهر سوزان تو پس در می گشتا
 و پرتوی بجشتا تا دلها آسمان گردد و جانها گلستان تویی توانا تویی

بیسما . ع . ع

۴۵۱ ای پروردگار یاران شیر از محرم رازند و در عبودیت آستان
 مقدس با عبد البها، همدم و هم آواز آن نفوس را آیت هدی کن آن
 گروه را مهبط الهام ملکوت اینی نما تا شور و ولعی بگیرند و مشک
 و عنبری بسیزند و جد و طربی عطا کن جنبش و حرکتی بجیش تا هر یک
 شهباز اوج موهبت کبری شوند و عقدا قاف ملکوت اینی گردند
 از فضل تو امیدوارم و از الطاف بی پایانت
 در انتظار تو می بخشند و درخشند و درخشانند

و مهربان . ع . ع

۴۵۲ ای خداوند مهربان دوستان همدان یاران تو اند و خادمان
 درگاه تو ثابت برپیمانند و نابت در این گلستان مشتعلند و منجد
 متضرعند و مبطل مستقیمند و ستیدیم بر عبودیت تو ای رب کریم
 خدایا این جمع مبارک را تاج عزت ابدیه بر سر نه و این نجهن انسا
 را آیات رحمانی فرما و این نفوس نصیبه را انیس موهبت کبری کن و
 این اشخاص محترمه را شهسیر آفاق فرما تو فی بخشند و دهنده و مهربان

عبدلہب، عباس

۴۵۳ آمرزنده و مهربانای این جاننامی پاک از زندان خاک آزاد شدند
 و به جهان تو پرواز کردند نیکو بودند و مستون روی تو و تشنه جو
 تو در زمان زندگانی به نغمه رحمانی زنده شدند دیده بینمایا شدند
 شنو داشتند از هر بستگی آزاد بودند پیوسته به عنایات خرم و دلشاد
 حال به جهان راز پرواز نمودند و در جوار رحمت به شجره طوبی لانه و آشیانه
 سازند و به نغمه و ترانه پردازند خدایا این نفس را گناه بیامرز و از چاه
 به اوج ماه برسان در گلشن الطاف راه ده و در چمن عفو و عفو غفران بنا بخش
 سرور آزادگان نما و در حلقه مقربان در آرزو بازماندگان را نوازش فرما
 و آسایش بخش و زیور عالم آفرینش کن تا به ستایش تو پردازند

وَبِسَبْحٍ وَتَقْدِيسٍ تَوْنِي عَفْوُ تَوْنِي غُفُورٍ تَوْنِي أَمْرٍ زِدُّو

مهربان .

ع ع

مہونہ

۴۵۴ اللّٰهُمَّ يَا اَلٰهِي وَرَبِّي وَنَمَانِي وَنُورِي وَبَهَائِي وَطَبْعِي وَرَجَائِي قَدْ تَحَرَّرْتُ
فِي ذِكْرِكَ وَتَنَاوَلْتُ فِي تَجْمِيدِكَ وَتَقْدِيسِكَ كَلِمَاتٍ تَعَارِجُ
اِلَى سُمْوَالِ اِدْرَاكِ وَاتِّصَاعِدِ اِلَى عُلُوِّ الْاِكْتِشَافِ اَرِي نَفْسِي عَاصِرَةً
عَنِ اِدْرَاكِ كُنْهٍ آيَةٍ مِنْ آيَاتِكَ فَكَيْفَ هُوِيَّةٍ ذَاتِكَ وَحَقِيْقَةِ اسْمِكَ
وَصِفَاتِكَ وَالْعُقُولِ اِذَا عَجَزَتْ يَا اَلٰهِي عَنْ عَسْفَانِ لَمَعَةٍ مِنْ شَهَابٍ

تَشْتَعِ فِي فِضَاءِ أَشْأَانِكَ فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُدْرِكَ كَيْنُونَهُ أَشْتَمَسَ
مَعَ ظُورِ أَثَارِهَا الرَّاهِرَةَ لِلْعُقُولِ فِي مَمْلَكَتِكَ وَالنَّفُوسِ إِذَا ذُهِبَتْ
عَنْ أَدْرَاكِ قَطْرَةٍ مِنْ بَحْرِ اسْرَارِكَ فَكَيْفَ الْاِكْتِنَاهُ فِي الْاِكْتِنَانِ
عَنْ مَحِيطِ انْوَارِكَ وَبَسِيطِ أَثَارِكَ فَالْعُقُولُ بِأَيْدِي ذَاهِلَتِ وَالنَّفُوسُ
بِأَمْجُونِي حَائِرَةٌ وَطَيُورُ الْأَرْوَاحِ بِأَيْمَتِهِ وَصُقُورُ الْأَفْهَامِ قَاصِرَةٌ عَنِ الطَّرَاقِ
فِي أَوْجِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَعُرْفَانِ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ احْدِيثِكَ وَأَنْفِي
لِهَذَا الضَّعِيفِ عُقْدَةٌ بِهَذَا الخُطْبِ الْحَسِيمِ وَأَنْفِي لِهَذَا الْكَلِيلِ النُّطْقِ الْوَسِيمِ
الْبَلِيغِ مَالِي إِلَّا أَنْ أُكْتُبَ بِوَجْهِ عَلِيٍّ عْتَبَةٍ رَحْمَانِيَّتِكَ وَأَمْرَعُ جَبِينِي
بِتَرَابِ رَحْمَتِكَ فَرْدَانِيَّتِكَ وَأَقُولُ رَبِّ رَبِّ أَذْرِكْ عَبْدَكَ لِمَتَضَرَّعٍ
إِلَى بَابِ احْدِيثِكَ الْمُتَكَسِّرِ إِلَى حَضْرَةِ رَبِّهِ بِتَيْتِكَ الْخَاضِعِ لظُورِ الوُجْهِ

الخاشع لسلطان رحمتك الذي اخترته بحبك وحببته لذكرك
 وارتقيت له حمدك وثنائك رب رب انه سمع نداك عند تبتلج
 صبح احديتك ولبى خطابك عند تبتلج عباب ططام موبتسك و
 آمن بك وياياك عند سطوع فجر العرفان وخنق لسلطانك عند
 شروق انوار الايقان وقل الى جالك الاعلى عند بزوغ نور الهدى
 وامل كل بلاء في موضعه من شر الاعداء الى ان همم عليه الذئب الضمائم
 سحبه لظلمتك النور فاضطر الى لعبه واكله الى ارض لطف
 فحمل كل كرب و بلا حتى وصل الى بقعة كربلا ارض اخترت بداء
 مطهرة من الاصفيا و تعطر ارجائها بفتات رائحة طيبة اشرفت من
 نار سيد الشهداء ثم مكث يا الهى بزمته من الزمان اوتته من الاجيان

فَأَقْبَلَ إِلَى أَنْوَارِ وَجْهِكَ السَّاطِعَةِ مِنْ سَمَاءِ الْأَمْثَى وَاقْتَبَسَ نَارَ الْهَدَى
مِنْ شَجَرَةِ الْمُبَارَكَةِ الَّتِي أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ وَتَبَعَكَ
بِئَلِيَّةٍ تَأْتِي بِهَا نَارُ مَحَبَّتِكَ فِي الْكَبْدِ وَالْأَشْيَاءِ وَسَرَعَ إِلَى عَيْنَيْكَ
الْعُلْيَا وَقَامَ عَلَى خِدْمَتِكَ بِكُلِّ الْقُوَى وَأَدْرَكَ بِحُضُورِهِ بَيْنَ يَدَيْكَ
فِي الرَّوْرَاءِ وَهُوَ يَأْمُرُ بِمُؤَلِّمٍ لِيُحْرِيرَ لَأْيَاتِكَ مِنَ الْخِدَاةِ إِلَى الْعِشَاءِ
وَيَسْتَقْبِلُ إِلَيْكَ وَيَتَفَرَّعُ إِلَى بَابِ رَحْمَتِكَ وَيَدْعُو الْكُلَّ إِلَى حِمَالِ خِدْمَتِكَ
إِلَى أَنْ يَأْخُذَ بِمَجْزِيَةٍ يَأْمُرُ بِتَقْدِيرِ مَنْكَ مِنْ تِلْكَ الْبِقَاعِ النَّوْرَاءِ
الْمَدِينَةِ الْكُبْرَى مِنْهَا إِلَى أَرْضِ السَّرِيسَةِ الْأَرْجَاءِ وَمِنْهَا إِلَى هَذِهِ
الْبِقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ الَّتِي تُسَمِّيْتُ عَلَيْهَا فِي الرَّبْرِ وَالْأَلْوَحِ فَوَقَعَ ذَلِكَ سَحْرًا
أَجْمَلًا سِيرًا مِنَ الرَّوْرَاءِ إِلَى الْحَدْبَاءِ وَقَاسَى فِي سَبِيلِكَ الدَّهْمِيَّةَ

الله بها، البليت العظمى وكان في خلال الأُسْرُسُوءَةِ لقلوب الاحباء
 ونامقالات الواحك المرسلة الى كل الأثخا، ثم خضرنا ميناني باذنك
 الى هذا السجن الذي شاع و ذاع ذكره باحسن الانباء بين الوري وشجار
 في جوارق ربك الاذني متمنيا فضلك الاذني في شغل خديته امرت بكل
 همة عليا وكان يحير آياتك في نصباح والمساء حتى كلفت عيناه
 وازجفت اناطه بما وهن عظمه وبلغ من لعمه عتيا فلم يقير بالهي
 ريشة عين عن خدمتك ولم تهاون يا محبوبي طرقة طرف في عبود
 وعبدك بكل انقطاع وانكسار الى عظمة جلالك وانخذاب الى ملكوت
 جلالك وقضى ايامه في نشر نجاتك و اعلا كلمتك واقامة برهانك و
 بيان حجتك البالغة وقدرتك الدامغة وعزتك الباهرة وعظمتك الزاهرة

حتى اشتهر في الآفاق بالألعة والوفاق وأقباس انوار الاشراق
 في يوم لم يشاق فاشتاقت الى مكتوبك الابهي رفيقك الاعلى قال
 اذ كني يا بهاء الابهي ارجني اليك واخرجني في جوار حمتك الكبرى
 واسقني الكأس الطافية بصهباء اللقار وطيرني الى وكري الله
 في الفردوس الاعلى في حبتك الابهي فاجبت له الدعاء وسمحت بما
 ناجي في جنح الليالي نظما وارجته اليك بوجه تبشر بنور افضل العطا
 رب رب اكرم له المثنوي واخرج له الندي وادخله مدخل صدق و
 انزله منزلا مباركا في مشهد اللقار حتى تمتع بمشاهدة انوار طلعتك الزهراء
 الى السرمد الذي ليس له انتهاء ووقى الذين كل واحد منهم قتره لعينه و
 فلذة من كبده على ان تصفوا اثره من بعده انك انت الكريم الرحيم

الوهاب انك انت العزيز القدير المستعان بع ع

هُوَ

۴۵۵ ای پروردگار این نفس پاک توجه به ملکوت تو نمود و تضرع

وزاری کرد تا حال اسیرنا سوت بود حال قصد ورود در ملکوت

بقانمود و توجه به جهان روحانی کرد و امید الطاف ناتناهی

داشت ای آموزگار گنہ پیامرز و عفو و غفران مبدول دار

این تشنه را به چشمه حیات رسان این ماهی را در بحر بی پایان

غفران غوطه ده تا این طیر به گلشن رحمانی پرواز نماید و در حدائق

عفو و مغفرت ناتناهی در آید تویی آمرزنده و بخشند و مهربان

ع ع

بِسْمِ اللَّهِ

۴۵۶ ای خداوند فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی و لطف و صیانتی
تا نهایت ایام ممت از ازل بدایت گردد و خاتمه بحیات فاتحه
الاطراف شود هر دم لطف و عنایتی رسد و هر نفس عفو و رحمتی
مبذول گردد تا آنکه در ظل ممد و تحت لوا و معهود به ملکوت محمود
راجع گردد توئی منان و مهربان توئی رب الجود و الاحسان.

ع ع

بِسْمِ اللَّهِ

۴۵۷ اِلٰهِيْ قَدْ اَسْتَعْلٰ فِيْ قَطْبِ الْاَمْكَانِ نَارَ مَحَبَّتِكَ الَّتِيْ اَسْتَضَا

بانوار ملكوت الوجود من لغير والشهود وتطرت الافاق من
 نفحات قدسك التي تبعثت من حدائق تقديسك واستضاءت
 الوجوه بالاشعة الساطعة من شمس الحقيقة المشرقة من ملكوت
 الابهي على بهاكل التوحيد ومظاهر التفريد ومطالع التقديس و
 مشارق انوار التجريد عما سواك اي رب هذا عبدك الذي توجه
 اليك مشتغلاً بنار الاشتياق ومستجيراً من شدائد الفراق طماناً
 لمعين وصالك ومشتاقاً لزيارة جمالك المبين من افق لقائك
 فلما قطع السبل اطلأ ان يروى لغليل من هذا السبل وجد جمالك
 الابهي قد صعد الى الافق الاعلى حينئذ اخذته رعدة بحسرات
 ووقع في اسكرات وذرقت عيناه بالعبرات وتضاعدت من

بر سر نه تا در جهان بالا سرفراز گردند و بانغمه و آواز به شکرانه الطاف
پردازند تویی مقدر و توانا تویی دهنده و بخشنده و مینا انک انت الکریم

العظیم المتعال . ع ع

اوست در خشنده و مابان

۴۵۹ ای خداوند این بنده مستمند را در درگاه خداوندیت ارجمند نما و این

افقاده بیچاره را بلند و دانشمند فرما دلش را دریا کن و جانش را

همدم جهان بالا هرگز سر و شومیم آواز مرغ پر خروش تا چون

پرندهگان گلشن آسمانی نبالد و چون سرو آزاد در جو مبارخوش پردانی

ببالد و آسایش یابد .

ع ع

حسب الامم كخبنة على نشر اثار الامم العربية في الهند ، انظر في

فهرست مطالع

مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

شماره	آ	مطلع
مناجات	آ	مناجات
۴۵۳	آمرزنده و مهربانا این جانهای پاک از زندان	هوالبهی'
الف		
۱۴	استلک یا من بنفحة من نفحات	هو قیوم السموات والارض
۵۰	اشکرک یا الهی و احمدک علی ما کشفتم	هو الله
۱۳۱	الحمد لله الذي تجلی بجماله و ظهر	هو الله
۱۵	الحمد لله الذي كشف الظلام	هو الله
۳۸۵	اللهم اشرح صدور عبادک المخلصین	هوالبهی'
۲۸۶	اللهم انی اتضرعُ یا مُغیثی و اتذللُ یا مجیری	—
۲۲۲	اللهم هؤلاء عباد نسبتهم بجمالک	هوالبهی'
۱۴۰	اللهم یا الهی اتضرعُ الیک بکلّ	هوالبهی'
۲۲۵	اللهم یا الهی انی أعفرُ جبینی	هو الله

٢٢٦	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي أَنْ هَذَا عَبْدُكَ الْمُبْتَهَلُ	هو الابهي'
٦٩	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي أَنْتَ أَضَعُ جَبِينِي عَلَى عَتَبَةِ	هو الله
٥٩	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي تَرَى وَجُوهًا نُورَانِيَّةً	الله ابهي'
٢٢٧	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي قَدْ بَعَثْتَ الْهَيْكَلَ	هو الابهي'
١٩٧	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَجَذْبَةَ فَوَادِي	هو الطالع الظاهر
٤٥٤	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَمَنَائِي وَنُورِي	هو الله
٢٤٦	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَسُنْدِي عَلَيْكَ	هو الابهي'
٨١	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَمُحِبُّوِي هَؤُلَاءِ عِبَادُكَ الَّذِينَ	هو الله
٩٣	اللَّهُمَّ يَا بَادِعَ الْاَكْوَانِ وَبَادِي الْاَلطَافِ	هو الله
١٩١	اللَّهُمَّ يَا جَاذِبَ الْقُلُوبِ بِمَغْنَطِيْسِ الْمَحَبَّةِ	هو الله
١٧٩	اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْحَقَائِقِ وَالْمَعَانِي	هو الله
٣٨٣	اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْوَفَاءِ وَافِي الْعَطَا	هو الله
١٧٢	اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ الْاَصْبَاحِ وَمُحْيِيَ الْاَرْوَاحِ	هو الابهي'
٣٤٠	اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ الْاَبْوَابِ وَمُهَيِّئِ الْاَسْبَابِ	هو الله
٨٧	اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ مَدَائِنِ الْقُلُوبِ بِنَفْحَاتِ الْقُدُسِ	هو الله
٢٧٣	اللَّهُمَّ يَا مَلْجَأِي الْمُنِيْعِ وَمَلَاذِي الرَّفِيْعِ	هو الله
١٢١	اللَّهُمَّ يَا مَلْجَأِي وَمَلَاذِي وَمَبْدِي وَمَعَادِي	هو الابهي'
٣١٨	اللَّهُمَّ يَا مَنْ بَذَرَهُ اَشْرَقَتْ اَلْاَنْوَارُ	هو الله

٧٦	اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَاجَ بِحُورِ الطَّافَةِ وَهَاجَ نَسِيمِ	هو الله
٢١٦	اللَّهُمَّ يَا مُنْعِشَ الْقُلُوبِ مِنْ هَبُوبِ نَسَائِمِ	هو
٢١٧	اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعَطَاءِ وَ يَا كَاشِفَ الْغِطَاءِ	هو الله
٨٨	اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا تَخْتَصُّ بِرَحْمَتِكَ	هو الله
٣٠٤	اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الضَّالِّينَ إِلَى الْمَنْهَجِ الْقَوِيمِ	هو الله
٣١٣	اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الطَّالِبِينَ إِلَى سَبِيلِ الْهُدَى	هو الله
٥٣	الهِىَ الْهِىَ أَلْفَ بَيْنِ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ	هو الله
٢٠٤	الهِىَ الْهِىَ ادْعُوكِ فِى خَفِيَّاتِ قَلْبِى	هو الابهى
٨٩	الهِىَ الْهِىَ أَنْتِ الَّتِىَ أَحَاطَتْ قُدْرَتُكَ	هو الابهى
٢١٨	الهِىَ الْهِىَ أَنْتِ مَحْبُوبِى وَ رَجَائِى وَ مَقْصُودِى	هو
٢	الهِىَ الْهِىَ أَنْ عِبَادَكَ الَّذِينَ أَيْدَتَهُمْ	هو الله
٦	الهِىَ الْهِىَ أَنْ عِبْدَكَ هَذَا انْجَذَبَ بِنَفْحَاتِ	هو الله
٢١٥	الهِىَ الْهِىَ أَنْ عِبْدَكَ هَذَا قَدْ انْجَذَبَ بِنَفْحَاتِ	هو الله
١٩٨	الهِىَ الْهِىَ أَيْلِنِى كَأْسَ الْعَطَاءِ وَ نُورَ وَجْهِى	هو الله
١٨٢	الهِىَ الْهِىَ إِنَّ هَذِهِ الْعَصْبَةَ الْكُبْرَى	-
٢٢١	الهِىَ الْهِىَ إِنَّ هُوْلَاءَ عِبَادِ لَبُوا لِلنِّدَاءِ	هو الابهى
٣٥٩	الهِىَ الْهِىَ إِنَّ هُوْلَاءَ نَفُوسَ زَكَّتْ	هو الابهى
٢٣٠	الهِىَ الْهِىَ أَنْتِ ابْتَهَلِ بِلِسَانِى وَ اتَضَرَّعْ	هو الله

٣٥٦	الهي الهي انى ابتهل الى ملكوت رحمتك	هو الله
٤٤٤	الهي الهي انى ابسط اليك اكف التضرع	ابن مناجات حكم ملاقات دارد
٤٤	الهي الهي انى اغبر جبينى و اعفر وجهى	-
٦٨	الهي الهي انى بكل تذلل و انكسار	هو الله
٤٠٧	الهي الهي انى بكل تضرع و توجه و تذلل	هو الله
٢٨٨	الهي الهي انى بكل خضوع و انكسار	هو الابهى
٦٧	الهي الهي ايد اجبانك المخلصين على	-
٣٩٢	الهي الهي ايد الاحباء على الحب والولاء	هو الله
١١٦	الهي الهي ايد عبادك المخلصين على	هو الله
٣٩٣	الهي الهي ايد عبادك على الاخلاق	-
١٨٩	الهي الهي ايد عبدك المتضرع بباب	هو الابهى
٣٢	الهي الهي ترانى الفائض العين	هو الله
٩١	الهي الهي ترانى مبتهلاً الى سماء بهاء	هو الله
٣٤١	الهي الهي ترانى مُتَشَبِّهًا بِذِيْلِ رِداٍ	هو الله
٣٤٩	الهي الهي ترانى مستجيراً بكهفك المنيع	هو الله
٩٥	الهي الهي ترانى مُضْطَرِّمِ الفؤاد و مُنْسَجِمِ	هو الابهى
٦٢	الهي الهي ترانى مع ذلى و عدم استعدادى	هو الله
٦٣	الهي الهي ترانى والهأ منجذباً الى ملكوتك	هو الله

٧	الهي الهي ترى' المخلصين خانضيين	هو الله
٣٤٦	الهي الهي ترى' أن عبادك المخلصين	هو الابهي'
٢٠٩	الهي الهي ترى' ضعفي وذلي و هواني	-
٥٦	الهي الهي ترى' قد اشتد الظلام الحالك	-
٦١	الهي الهي ترى' هذا الضعيف يتمنى	هو الله
١٣	الهي الهي قد انشنت بقدرتك	هو الله
٢٣	الهي الهي قد توجهت الي مركز رحمانيتك	هو الله
٤٣٢	الهي الهي نحن اطفال رضعنا من	هو الله
٤١٤	الهي الهي نحن اماء اجتذبتنا نفحات	هو الله
٣٢١	الهي الهي نحن عبادك العجزاء	هو الله
٢٥٧	الهي الهي نحن عبيد لذننا بعثبتك	هو الله
٦٠	الهي الهي هذا طير كليل الجناح بطني	هو الله
٢٢	الهي الهي هذا عبد التجأ بباب احديتك	هو الابهي'
١١٤	الهي الهي هذا عبد توجه إلى ملكوت	هو الابهي'
٢٤٢	الهي الهي هذا عبدك الذي انشرح صدره	هو الابهي'
٢٣٥	الهي الهي هذا عبدك الذي لبي لندائك	هو الله
٨٢	الهي الهي هذا عبدك المنجذب إلى جمالك	هو الله
٢٨٠	الهي الهي هذا عبدك ترك كل ذكر و اشتغل	هو الله

٢٧٠	الهي الهي هذا نجم بزغ من افق الثبوت	هوالابهى'
٤٢٨	الهي الهي هؤلاء الاطفال فروع شجرة الحيات	هوالله
١٨٠	الهي الهي هؤلاء ثلثة منجذبة الى ملكوت	-
١٧٦	الهي الهي هؤلاء عباد اجتمعوا فى المحفل	هوالله
٣٧٥	الهي الهي هؤلاء عباد اخلصوا وجوههم	-
٢٦٩	الهي الهي هؤلاء عباد اقرؤا بكلمة	هوالابهى'
٣٧٣	الهي الهي هؤلاء عباد انجذبوا بنفحات	-
١١٧	الهي الهي هؤلاء عباد تركوا كل ذيل	هوالابهى'
٨	الهي الهي هؤلاء عباد توجهوا الى ملكوت	-
٢٣١	الهي الهي هؤلاء عباد توجهوا الى ملكوت	هوالله
٣٠	الهي الهي هؤلاء عباد توجهوا الى ملكوت	هوالله
٩٦	الهي الهي هؤلاء عباد توجهوا الى ملكوت	هوالله
١٨٣	الهي الهي هؤلاء عباد خرقوا الحجبات	-
٢٩١	الهي الهي هؤلاء عباد خضع لكلمتك	هوالله
٨٦	الهي الهي هؤلاء عباد قرّت اعينهم	هوالله
٢٢٠	الهي الهي هؤلاء عباد مخلصون	-
١٤٢	الهي الهي هؤلاء عبادك الاتقياء	هوالله
٩٢	الهي الهي هؤلاء عبادك المنجذبون	هوالله

٢٤٣	الهی الھی هؤلاء عبدهٔ عتبتک المقدسة	هو الله
٣٢٠	الهی الھی هؤلاء عبیدُ یخلمونَ عتبتک	-
٣٢٩	الهی الھی هؤلاء نفوس استظلموا فی ظلّ	هو الابهی'
٢١٩	الهی الھی هؤلاء نفوس خضعت	هو الابهی'
٩٤	الهی أنتَ الذی سبقت رحمتک و سبقت	هو الابهی'
٢١٠	الهی أنتَ مرجعی و ملجسی و مهربی	هو الابهی'
١١٢	الهی أنتَ ملاذی و کھفُ آمالی و منتهی	هو الله
٣٥٢	الهی تراى' توخذی و تحزنی و تحرقی	هو الله
٢٦	الهی تو بینا و آگاہی کہ ملجأ و پناهی	هو الحقّ القیوم
٤٥٧	الهی قد اشتعل فی قطب الامکان	هو الابهی الابهی
٣٨٢	الهی گواهی کہ آرزوی مشاهده انوار کنم	هو الله
٣١٥	الهی هذا مُبتھل تضرّع إلى ملکوت	هو الله
٢١٢	الهی هؤلاء عبادک الذین استظلموا	هو الله
٣٢٢	الهی و رجانی هذا عبد قد تضرّع إلى	هو الله
٢٧٢	الهی و رجانی هذا عبدک الذی توّجه الیک	هو الابهی'
٣٤	الهی و محبوبی انی اتضرّع بروحی و فوادى	هو المحبوب
٨٣	الهی و محبوبی انی اتقرب الیک بنفحات	هو الابهی'

۱۹	الهی و ملاذی و کھف صونی و عونى	هوالله
۱۴۱	الهی و ملجائى و ملاذی و معتمدی	هوالابهی'
۳۷۸	الهی و موئلى عند لَهفى و ملجائى	هوالله
۳۸۰	الهی و مولائى و مجیرى عند اضطرابى	هوالله
۱۱۵	الهی و مؤید المخلصین و الثابتین علی'	هوالله
۳۳۸	اننى یا الهی وَجَهْتُ وَجْهى اِلى ملکوت	هوالله
۲۹۵	اننى لى یا الهی اطلق عنان محامدى	هوالله
۴	ای آمرزگار بزرگوار این گرفتار زلف مشکبار	هوالله
۲۵۳	ای آمرزگار هرچند سزاوار عذابیم	هوالله
۲۵۲	ای آمرزگار همه گنہکاریم و جفا کردار	هوالله
۴۳۳	ای ایزد دادگر ای خداوند مهرپرور	هوالله
۳۶۶	ای بخشنده مهربان یاران را دل و جان	هوالله
۱۳۵	ای بخشنده و درخشنده و مهربان شکر ترا	هوالابهی'
۴۳۶	ای بدیع الالطاف لطفى بدیع نما	هوالله
۲۸۹	ای بنده حق دست شکرانه به درگاه خداوند	هوالابهی'
۳۳۳	ای بنده حق دست نیاز به درگاه حضرت	هوالابهی'
۱۳۳	ای بهاء آسمانى ما ضعیفیم و تو توانا	هوالله
۲۶۶	ای بهاء ابهى ای شمس حقیقت ملا اعلى	هوالابهی'

۲۴۴	ای بی نیاز آن مرغان چمن را پرواز ده	هوالابهی
		الابهی'
۴۲۳	ای بی نیاز این کنیز ناچیز را در آستان	هوالله
۳۰۵	ای بی نیاز بندگان و کنیزان را بنواز	هوالله
۲۹۶	ای بی نیاز ستایش ترا سزاست که این	هوالله
۸۴	ای بی نیاز یاران را محرم راز نما	هوالله
۱۱۹	ای پاک پروردگار مهربان ستایش ترا لایق	هوالله
۴۴۰	ای پاک یزدان این نهالان جویبار هدایت	هوالله
۳۰۹	ای پاک یزدان من این یاران با وفا	هوالله
۱۰۹	ای پاک یزدان من و خداوند مهربان من	هوالابهی'
۲۷۵	ای پدر آسمانی جنود ملکوت داری	هوالله
۵۷	ای پروردگار مرا بیدار کن هشیار نما	هوالله
۴۹	ای پروردگار آرزوی این بنده درگاه	-
۱۷۴	ای پروردگار آمرزگار این مرغان بی آشیان	هوالابهی'
۳۱۱	ای پروردگار آمرزگاری و ای کردگار	هوالله
۱۲	ای پروردگار آن مشتاق دیدار	هوالله
۳۶۳	ای پروردگار آن مشتاقان را تجلی	هوالله
۳۶۵	ای پروردگار ابرار را بزرگواری کن و فیض	هوالله
۳۷۷	ای پروردگار اهل بهاء را در هر موردی	هوالله

۴۱۱	ای پروردگار ای آموزگار این امه موقنه ات	هوالبهی'
۳۵۰	ای پروردگار ای آموزگار این محفل به ذکر تو	هُوالله
۲۴	ای پروردگار ای آموزگار یاران را مانند	هُوالله
۲۸	ای پروردگار ای پناه آوارگان تو آگاه	هُوالله
۲۵۶	ای پروردگار ای کردگار ما گنہکاریم	هُوالله
۱۴۵	ای پروردگار ای کردگار مهربان بندگانت	هُوالله
۱۹۵	ای پروردگار ای مهربان این دوستان	هوالبهی'
۱۵۲	ای پروردگار این آوارگان را به سایه	هُوالله
۲۳۸	ای پروردگار این ابرار را از ملکوت	هُوالله
۳۸۴	ای پروردگار این انجمن را روشن نما	هُوالله
۳۲۵	ای پروردگار این بندگان یاران تو و این	هُوالله
۴۰۸	ای پروردگار این بنده جان نثار را	هُوالله
۱۷	ای پروردگار این بنده درمانده را در کھف	هوالبهی'
۲۸۵	ای پروردگار این بنده ضعیف را	هُوالله
۹۹	ای پروردگار این بنده گنہکار را در ظلّ	هُوالله
۳۲۸	ای پروردگار این بیچارگان را چاره بخش	هوالبهی'
۳۷۶	ای پروردگار این بیچارگان شیفته روی	هوالبهی'
۳۵۷	ای پروردگار این تشنه سلسبیل حیات را	هُوالله

۱۸۸	ای پروردگار این جمع را شمع روشن فرما	هوالله
۱۸۵	ای پروردگار این جمع را مظهرعواطف	هوالله
۱۷۷	ای پروردگار این جمع محض محبت به	هوالله
۱۷۵	ای پروردگار این جمع یاران تو اند و به	هوالله
۴۸	ای پروردگار این جوهر ابرار را یار و یاور	هوالله
۱۹۴	ای پروردگار این دوستان یاران تو اند	هوالله
۲۳۲	ای پروردگار این دوستان یاران تواند و سرمست	هوالله
۳۶۷	ای پروردگار این دوستان را در بوستان	هوالله
۷۰	ای پروردگار این رجال بندگان تواند	هوالله
۲۴۰	ای پروردگار این عالم ظلمانی را جهان	هوالله
۴۰۳	ای پروردگار این عزیزان ذلیل سبیل	هوالله
۱۵۳	ای پروردگار این گروه جان نثار یاران	هوالله
۱۹۰	ای پروردگار این گنهکار را از اغیار بیزار نما	هوالله
۳۳	ای پروردگار این گنهکار را بیدار کن	هوالله
۵	ای پروردگار این گنهکار شرمسار است	هوالله
۴۲۵	ای پروردگار این کنیزان را در ملکوت عزت	هوالله
۴۵۸	ای پروردگار این مشتاقان آشفته روی تواند	هوالله
۴۵۵	ای پروردگار این نفس پاک توجه به ملکوت	هوالله

۱۴۶	ای پروردگار این نفوس آشفته روی تواند	هوالبهی'
۱۸۷	ای پروردگار این نفوس دوستان تواند	هوالله
۱۵۵	ای پروردگار این نفوس طیبه طاهره را	هوالله
۱۰۱	ای پروردگار این نفوس مشتاق دیدارند	هوالله
۳۳۰	ای پروردگار این هوشیار را به بخشش آسمانی	هوالبهی'
۱۱۳	ای پروردگار این یاران تواند و بندگان	هوالبهی'
۳۵۸	ای پروردگار این یاران را بزرگوار نما	هوالله
۱۴۸	ای پروردگار این یاران را بنواز	هوالله
۴۳	ای پروردگار به آنچه سزاوار است موفق کن	هوالبهی'
۳۱۶	ای پروردگار به جنود ملا اعلیٰ نصرت نما	هوالله
۲۷	ای پروردگار بی انباز آن ابرار را در ظلّ	هوالله
۱۰۷	ای پروردگار بی انباز مقدّسی و منزّه	هوالبهی'
۲۷۷	ای پروردگار بیچارگانیم چاره فرما	هوالله
۱۰۶	ای پروردگار بیچارگانیم به درگاه تو پناه	هوالبهی'
۹	ای پروردگار بیهمتا حمد ترا که شام ظلمانی	هوالله
۲۴۱	ای پروردگار تأیید بخش و توفیق عنایت کن	هوالله
۳۳۲	ای پروردگار تونی آمرزگار و ملجأ و پناه	هوالبهی'
۳۹	ای پروردگار توانا این بندگان ناتوانت را	هوالبهی'

۴۰۶	ای پروردگار پدر و مادر این بنده درگاه را	هوالله
۲۵۹	ای پروردگار خطیئات این نفوس را عفو کن	-
۹۷	ای پروردگار در این کور عظیم به سلطان	هوالله
۴۴۷	ای پروردگار در کتب و صحف بواسطه انبیاء	هوالله
۱۸	ای پروردگار دردمندان را درمان کن	هوالله
۱۷۱	ای پروردگار دلها را روشن کن ای خداوند	هوالله
۱۳۲	ای پروردگار ستایش ترا که این بینوا را	هوالله
۱۳۷	ای پروردگار ستایش و نیایش ترا لایق	هوالابهی'
۱۱۰	ای پروردگار ستایش و نیایش، شکر و پرستش	هوالله
۴۵	ای پروردگار شکر ترا که این بینوایان	هوالله
۴۰۲	ای پروردگار عاشقان را از بلا ساغر لبریز	هوالله
۱۶	ای پروردگار عالمیان در این جهان به آتش	هوالله
۲۷۸	ای پروردگار عبدالبهاء خاکسار را به خدمت	هوالابهی'
۲۳۶	ای پروردگار عفوئی و غفوری و آمرزگاری	هوالله
۲۶۲	ای پروردگار گنهکارم و تو آمرزگار، قاصرم	هوالله
۳۸۱	ای پروردگار مرغان زاریم ولی در پناه تو	هوالابهی'
۳۰۷	ای پروردگار مستمندانیم مرحمتی کن	هوالابهی'
۲۹۹	ای پروردگار ملجأ بیچارگانی و ملاذ آوارگان	هوالله